

DONDERDAG 11 MAART 2010

VOORZITTER: RODI KRATSA-TSAGAROPOULOU

Ondervoorzitter

1. Opening van de vergadering

(De vergadering wordt om 9.05 uur geopend)

2. Investeren in koolstofarme technologieën (debat)

De Voorzitter. - Aan de orde is de mondelinge vraag (O-0015/2010) van Herbert Reul, namens de Commissie ITRE, aan de Raad en de Commissie: Mededeling over investeren in de ontwikkeling van koolstofarme technologieën (B7-0011/2010).

Herbert Reul, auteur. – (DE) Mevrouw de Voorzitter, geachte commissaris en vertegenwoordigers van de Raad, deze mondelinge vraag betreft het concept dat de Europese Commissie in 2007 presenteerde, met het doel om in de energiesector koolstofarme technologieën te subsidiëren, zodat deze ook snel toegepast konden worden. Daarbij werden heel concrete maatregelen voorgesteld. Europese industriële initiatieven, vooral op het gebied van windenergie, zonne-energie, bio-energie, afvangen en opslaan van CO₂ (CCS), stroomnetwerken en kernsplitsing, de oprichting van een Europese alliantie voor energieonderzoek, een duurzame herinrichting van de Europese energie-infrastructuur, een voortdurend geactualiseerd informatiesysteem voor energietechnologie en de vorming van een stuurgroep voor strategische energietechnologieën.

Een cruciale vraag bleef daarbij open, namelijk de vraag van de financiering. In het zevende kaderprogramma voor onderzoek en ontwikkeling is een jaarlijks bedrag van 886 miljoen euro voor energieonderzoek gereserveerd, maar het is iedereen duidelijk dat dat niet genoeg is. In 2009 kwam de Commissie met haar mededeling over investeren in koolstofarme technologieën. Daarin werd van de noodzaak gesproken om de middelen voor energieonderzoek in de komende tien jaar te verdrievoudigen. Dat komt neer op een investering van 50 miljard euro. De mededeling geeft aan hoe het geld over de belangrijkste koolstofarme technologieën verdeeld zou moeten worden om Europa's sterke afhankelijkheid van fossiele brandstoffen te verminderen en tot een grotere reductie van de CO₂-uitstoot te komen. Het definitieve plan maakt zes miljard euro vrij voor onderzoek naar windenergie, een energievorm die volgens de Commissie in het jaar 2020 in een vijfde van de stroombehoefte in de EU zou kunnen voorzien; zestien miljard voor zonne-energie, om tot nieuwe fotonvoltaïsche systemen en een industriële concentratie van zonne-energiecentrales te komen; negen miljard voor onderzoek naar bio-energie, die in 14 procent van de Europese energiebehoefte zou kunnen voorzien. Om hernieuwbare energieën in de energiemarkt te integreren, zou er twee miljard euro naar de stroomnetwerken moeten gaan, zodat de helft van het net volgens het *Smart Grid*-principe zou kunnen werken. Afgezien van de hernieuwbare energie is 13 miljard euro voorzien voor twaalf projecten op het gebied van het afvangen en opslaan van kooldioxide, en het onderzoek naar kernenergie zou 7 miljard euro krijgen. Het financieringsvoorstel voorziet ook nog in elf miljard euro voor het "Smart Cities-programma", om ook op dat terrein de nodige oplossingen te vinden.

De Commissie wees er indertijd op dat publiek-private samenwerkingsvormen de meest geloofwaardige weg zijn om energieonderzoek te financieren, maar wist niet precies aan te geven hoe de financiële lasten dan over beide partijen verdeeld zouden moeten worden. Momenteel is de verdeling bij energie-onderzoek 70 procent privaat, 30 procent publiek, behalve bij kernenergie. De EU stelt dat er een aanzienlijke toename in de publieke financiering nodig is. Bij projecten met hogere risico's zou overheidsfinanciering een grote rol moeten spelen, zo betoogde de Commissie. Om het niveau van interventie te optimaliseren, bepleit zij de inzet van EU-programma's vooral in die gevallen waar er van een duidelijke meerwaarde op EU-niveau sprake is, bijvoorbeeld wanneer de programma's voor afzonderlijke lidstaten te duur zijn. Momenteel wordt 80 procent van de overheidsinvesteringen in non-nucleair energieonderzoek in nationaal verband gedaan. De mededeling laat echter in het midden waar het geld vandaan zou moeten komen. De Commissie gaat ervan uit dat er 75 tot 80 miljard euro extra nodig is.

Om die reden was het er ons in onze commissie vooral om te doen op een aantal van deze financieringspunten wat meer helderheid te krijgen. Ik roep die punten nog eens in herinnering. Ten eerste: hoe denkt de Commissie prioriteiten voor de routekaart 2010-2020 ter financiering van koolstofarme technologieën vast te stellen?

Wanneer wordt er met de daarvoor nodige industrieelbeleidsmaatregelen begonnen? Ten tweede: welke concrete garantie geeft de Commissie dat in de aanloop naar het achtste kaderprogramma de nodige middelen beschikbaar komen? Zal de Commissie waarborgen dat voor de verschillende initiatieven op industriegebied het overeengekomen begrotingskader gerespecteerd wordt? En *last but not least* de vraag hoe de Commissie – en natuurlijk geldt dat steeds ook voor de Raad – denkt aanvullende middelen uit de EU-begroting vrij te maken voor de financiering van andere dan in de mededeling genoemde technologische opties, waaronder opslagtechnologieën, getijdenenergie enz. Ik hoef alle vragen nu niet op te lezen. We hebben deze vragen hier ingebracht en vragen Raad en Commissie om antwoord.

Pedro Luis Marín Uribe, uitvoerend voorzitter van de Raad. – (ES) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, ik wil allereerst graag het belang benadrukken van het strategische energieplan en de noodzakelijke bijdrage dat het zal leveren aan de versnelling van de ontwikkeling en de toepassing van technologieën voor schone, duurzame en efficiënte energie.

Zonder dit plan zullen wij de doelstellingen die wij ons hebben gesteld voor 2020 niet kunnen halen, noch zullen we voor 2050 de overgang kunnen maken naar een koolstofarme economie op de door ons gewenste schaal.

Het verheugt mij dat er brede overeenstemming bestaat tussen het Parlement en de Raad over het belang en de noodzaak van zowel de doelstellingen van het plan als de middelen die beschikbaar moeten worden gesteld.

De Raad Vervoer, Telecommunicatie en Energie is van plan enkele conclusies over het SET-Plan (Europees strategisch plan voor energietechnologie) goed te keuren op zijn vergadering van vrijdag 12 maart. Deze conclusies zullen een belangrijke referentie vormen tijdens de voorjaarsbijeenkomst van de Europese Raad op 25 maart, aangezien klimaatverandering een onderwerp op de agenda is.

De ontwerpconclusies die in de Raad zullen worden besproken, omvatten het thema financiering, maar dit onderwerp zal met voorzichtigheid worden behandeld. Wij willen niet vroegtijdig oordelen over de onderhandelingen die hierover in het kader van het volgende financiële kader zullen moeten plaatsvinden.

De belangrijkste elementen van deze ontwerpconclusies zijn de volgende. In de eerste plaats is het moment aangebroken om van de technologische routekaarten naar de operationele uitvoering van de Europese industriële initiatieven te gaan. We moeten dat stap voor stap doen, maar wel zo snel mogelijk.

In de tweede plaats dient onze aanpak ten opzichte van toekomstige samenwerking op het vlak van energieonderzoek in Europa zich te richten op een efficiënt gebruik van overheidsmiddelen en het aangaan van flexibele publiek-private partnerschappen met de industrie sector. Daarom verzoeken wij de Commissie een platform op te richten dat alle belanghebbende financiële instellingen omvat, zodat zij informatie en beste praktijken kunnen uitwisselen en tegelijkertijd hun maatregelen, indien nodig, kunnen coördineren.

In de derde plaats kan gezien de omvang van de benodigde publiek-private financiering op korte termijn voor met name grote demonstratieprojecten een verhoging van het aandeel overheidsinvesteringen op EU-niveau nodig zijn. We moeten hier dus rekening mee houden, zowel bij de herziening van de begroting als bij de onderhandelingen voor het komende financiële kader.

In de vierde plaats moeten de autoriteiten van de lidstaten worden aangemoedigd en gesteund, opdat zij passende stimulansen bieden en consistente signalen geven om dit beleid ten uitvoer te leggen. Indien nodig moeten zij hun overheidsuitgaven voor de ontwikkeling van koolstofarme technologieën aanzienlijk verhogen.

In de vijfde plaats werken de Commissie en de Europese Investeringsbank al samen om de coördinatie en de continuïteit van de financiering van demonstratieprojecten in de energiesector met grote technologische risico's te verbeteren. Tevens spannen zij zich in om andere, zowel publieke als private, financieringsbronnen aan te boren en ter beschikking te stellen.

Ten slotte zijn de Commissie en de Europese Investeringsbank op zoek naar optimale financieringspakketten voor grote demonstratieprojecten. Daarom verzoeken wij de Commissie tevens nieuwe manieren te onderzoeken om middelen uit verschillende bronnen te combineren en een ad-hocinstrument te ontwikkelen voor de financiering van de commerciële lancering van koolstofarme technologieën.

Dames en heren, al deze elementen vormen samen een duidelijke boodschap over toekomstige investeringen voor de ontwikkeling van koolstofarme technologieën. Ondanks de huidige strenge begrotingsbeperkingen zal de boodschap van de Raad op zijn vergadering aanstaande vrijdag een boodschap van verbintenis zijn,

een boodschap in positieve bewoordingen over zowel het belang van deze kwestie op Europees niveau als het grote belang voor elke lidstaat om in koolstofarme technologieën te investeren.

Janez Potočnik, lid van de Commissie. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, hoewel ik vandaag slechts optreed als plaatsvervanger van mijn collega Günther Oettinger, is het werkelijk een genoegen om met u de toekomst van koolstofarme technologieën te bespreken.

Ik was in de vorige Commissie zelf nauw betrokken bij de ontwikkeling van het Europees strategisch plan voor energietechnologie (SET-Plan), en ik ben ervan overtuigd dat de ontwikkeling van deze technologieën een van de hoekstenen is van het energiebeleid dat we in de komende jaren gezamenlijk zullen moeten ontwikkelen.

In het verslag van het Parlement over het SET-Plan van juni 2008 werd heel duidelijk een gepast ambitieniveau voorgesteld. We moeten die ambitie nu niet naar beneden bijstellen. U hebt vandaag drie duidelijke vragen gesteld, en ik zal ze een voor een beantwoorden.

Ten eerste, wat betreft onze prioriteiten voor de periode 2010-2020 en de uitvoering van de Europese industriële initiatieven: die zes initiatieven komen in feite overeen met onze prioriteiten – wind-, zonne- en bio-energie, duurzame kernsplijting, slimme netwerken, en koolstofopvang en -opslag zijn prioriteiten die op grote steun konden rekenen in het Parlement en de Raad.

Daarnaast hebben we op uw verzoek prioriteit gegeven aan energie-efficiëntie door een nieuw gericht initiatief – ‘Smart Cities’ – te ontwikkelen om het marktpotentieel van energie-efficiënte technologieën in steden en regio's aan te boren. Om prioriteit te geven aan activiteiten binnen dit initiatief heeft de Commissie, samen met de belanghebbenden, technologische routekaarten ontwikkeld voor de periode 2010-2020. Deze routekaarten omvatten concrete doelstellingen alsmede de activiteiten die nodig zijn om de doelstellingen te realiseren. De ontwikkeling van de initiatieven is zo ver gevorderd dat de uitvoering ervan in dit jaar, 2010, van start kan gaan. De start van Smart Cities staat gepland voor volgend jaar.

Uw tweede vraag betreft de behoefte aan voorspelbare, stabiele en toereikende budgetten voor het SET-Plan tijdens de lopende financieringsperiode en na 2014. Onze raming van de publieke en private investeringsbehoeften voor de ontwikkeling van koolstofarme technologieën in het SET-Plan is 8 miljard euro per jaar. Momenteel wordt er in de Europese Unie jaarlijks ongeveer 3 miljard euro geïnvesteerd, wat betekent dat er nog eens 50 miljard euro nodig is voor de periode 2010-2020. Het dichten van dit gat moet in de komende jaren een van de belangrijkste onderwerpen zijn tijdens de institutionele besprekingen. Onze inspanningen moeten gericht worden op die terreinen waarop interventies het efficiëntst zijn, overlap wordt vermeden en het grootst mogelijke effect op de markt wordt gestimuleerd.

Het is duidelijk dat de investeringen op EU-niveau – hetzij uit het zevende kaderprogramma, hetzij uit het Europees energieprogramma voor herstel – niet toereikend zullen zijn. Dat geldt ook voor de potentiële middelen afkomstig van de 300 miljoen emissierechten die zijn gereserveerd voor demonstratieprojecten op het gebied van koolstofopvang en -opslag en innovatieve hernieuwbare technologieën. In huidige prijzen gaat het om ongeveer 4 miljard euro. Er moeten dan ook grote inspanningen worden geleverd, zowel door de private als de publieke sector; de publieke sector omvat zowel de Europese Unie als uiteraard ook de lidstaten. Cru gezegd zal het meeste geld moeten komen van degene die het meeste geld heeft.

Ten derde hebt u gevraagd of de Commissie voornemens is andere technologische paden te financieren en aanvullende industriële initiatieven voor te stellen. Er zullen zich in de loop van de tijd ongetwijfeld andere technologieën aandienen die interventie op Europees niveau verdienen; het SET-Plan moet dus flexibel blijven, zoals is gebleken met het nieuwe initiatief op het gebied van energie-efficiëntie – Smart Cities – waarmee we, zoals gezegd, naar verwachting in 2011 een begin zullen maken. We zullen de meest veelbelovende technologieën nauwlettend volgen met behulp van het informatiesysteem waarin het SET-Plan voorziet. Met SETIS, zoals dit systeem heet, wordt al gekeken naar opslag- en oceaantechnologieën om het potentieel daarvan te beoordelen en de beste mogelijkheden voor Europese interventie in kaart te brengen. Daarnaast hebben we de oprichting van een nieuw technologieplatform voor hernieuwbare energiebronnen, verwarming en koeling aangemoedigd, dat de betrokken sectoren moet helpen hun technologieoverdracht beter te bepalen.

Het stemt mij zeer tevreden dat dit dossier de steun krijgt die het verdient. Het is immers een cruciaal dossier om de doelen die we met ons energiebeleid nastreven te realiseren, een cruciaal dossier voor Europa en voor onze toekomst.

Jean-Pierre Audy, *namens de PPE-Fractie*. – (FR) Mevrouw de Voorzitter, minister, commissaris. Het doet mij deugd u hier weer te zien, mijnheer Potočnik, in uw functie als commissaris voor Milieu. U vervangt onze commissaris voor Industrie – hartelijk dank daarvoor, en hartelijk dank ook voor uw toespraak.

Ik ben blij met de vraag die is gesteld door mijn collega, de heer Reul, die u terecht vraagt hoe de Commissie dit cruciale vraagstuk van koolstofarme energie en de financiering van nieuwe technologieën ziet. De wereldbevolking neemt toe. In 2030 zullen we 40 procent meer energie nodig hebben en, wat dies meer zij, 80 procent van deze consumentenvraag zal afkomstig zijn van landen buiten de OESO.

We kunnen deze grote uitdagingen niet het hoofd bieden, door ons energieverbruik te verlagen of terug te grijpen op recepten uit het verleden. De Europese Unie heeft dan ook een plicht om actie te ondernemen, en ik wilde kort ingaan op een vraagstuk dat ons mogelijk verdeelt, binnen onze politieke fracties, en dat is kernenergie.

Er zijn lidstaten die een lange traditie hebben als het gaat om kernenergie. Dat plaatst de Europese Unie niet in een bevoorrechte positie, maar impliceert wel dat we de plicht hebben bij te dragen aan het debat en aan de financiering. Zoals we weten is kernenergie een koolstofarme energie, en om op al deze terreinen te investeren in onderzoek, ontwikkeling en opleiding, commissaris, hebben we financiële middelen nodig, die met name gegenereerd worden door koolstofkredieten.

Wij zullen een aantal amendementen aan u voorleggen, die met name bedoeld zijn om de voorgestelde resoluties te verbeteren; tot slot wil ik nog iets zeggen over bijproducten van kernenergie, waarover onze medeburgers zich grote zorgen maken. Er zijn wereldwijd twee opties: langetermijnopslag, de optie waarvoor de Verenigde Staten hebben gekozen, en nuttige toepassing door hergebruik, waarvoor wij, de Europese Unie, moeten kiezen. Rusland, Japan en Frankrijk hebben voor deze optie gekozen.

Met het oog hierop moeten wij, als verantwoordelijken voor de veiligheid, wat al deze zaken betreft vertrouwen op de wetenschap en op onze normen en waarden.

Teresa Riera Madurell, *namens de S&D-Fractie*. – (ES) Mevrouw de Voorzitter, staatssecretaris en fungerend voorzitter van de Raad, mijnheer de commissaris, we zien allemaal dat er een duidelijke consensus begint te ontstaan rond het idee dat hoe eerder we een groene economie bereiken, des te eerder we uit de economische crisis zullen komen.

In diverse studies is berekend dat als wij het doel van een aandeel van 20% duurzame energie bereiken, dit zal betekenen dat in 2020 2,8 miljoen Europese arbeiders in die sector werkzaam zullen zijn. Bovendien heeft men berekend dat tweederde van de nieuwe banen wordt gecreëerd door kleine en middelgrote ondernemingen. En de sleutel, dames en heren, ligt in de ontwikkeling van groene technologieën.

Om deze ontwikkeling daadwerkelijk te laten plaatsvinden, verdedigt mijn fractie drie belangrijke doelstellingen. In de eerste plaats, een reële verbintenis om nieuwe fondsen te bestemmen voor het Europees strategisch plan voor energietechnologie. Het is niet voldoende om de bestaande steunprogramma's te hergroeperen en ze van een nieuwe naam te voorzien. Wij zijn het ermee eens dat onze doelstelling moet worden vertaald in een duidelijke stijging van de fondsen bestemd voor onderzoek op het gebied van hernieuwbare energiebronnen en energie-efficiëntie. We moeten dit meteen doen, bij de volgende herziening van de financiële vooruitzichten en uiteraard bij de onderhandelingen over de nieuwe vooruitzichten.

In de tweede plaats is het, als wij de banen willen creëren die onze economie nodig heeft om uit de crisis te komen, van essentieel belang de demonstratiefase van innovatieve technologieën te stimuleren en de opname van deze technologieën door de markt te vergemakkelijken.

Ten slotte kunnen we de mogelijke schepping van groene werkgelegenheid niet in de goede richting sturen zonder hooggekwalificeerd personeel. We moeten investeren in onderwijs en bewustwording om de banden tussen de arbeidsmarkt en de onderwijswereld te versterken, en tevens moeten we topkwaliteit op het gebied van onderzoek en ontwikkeling en innovatie bevorderen, teneinde eventuele hiaten op de arbeidsmarkt van de duurzame energiesector te kunnen dichten.

Fiona Hall, *namens de ALDE-Fractie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, we kunnen alle doelen vaststellen die we maar kunnen bedenken om de klimaatverandering tegen te gaan, maar we zullen die doelen, met name de langetermijndoelen voor 2050, niet halen tenzij we krachtig en systematisch investeren in de ontwikkeling en verbetering van duurzame koolstofarme technologieën.

De Verenigde Staten worden terecht bekritiseerd omdat zij geen doelen voor de terugdringing van de uitstoot van broeikasgassen wilden ondertekenen, maar daar staat tegenover dat de EU nog niet eens in de buurt komt van het huidige investeringsniveau in de VS. Zonder serieuze investeringen zal het investeringsprogramma van de EU voor duurzame koolstofarme technologieën vastlopen. Dat betekent dat honderdduizenden banen die hier in de EU kunnen worden gecreëerd – waaronder in regio's zoals die van mijzelf, het noordoosten van Engeland, waar al een begin wordt gemaakt met de overgang naar een koolstofarme economie – zullen verdwijnen naar elders, namelijk naar de VS en China.

Ik vind het teleurstellend dat de Commissie is teruggekomen op een eerdere versie van het SET-Plan, waarin duidelijk werd aangegeven uit welke bronnen de vastgestelde noodzakelijke investeringen zouden worden gefinancierd. Kan de Commissie nu meer duidelijkheid geven, met name over het tekort van 1 miljard euro per jaar waarover de commissaris het zojuist had?

Tot slot is het, uiteraard, belangrijk om verbeteringen te realiseren op het terrein van kerntechnologie, vooral met betrekking tot de operationele veiligheid en het afvalbeheer. Mijn fractie is echter van mening dat "duurzame kernsplijting" een *contradictio in terminis* is. Is de commissaris bereid het zesde Europese industriële initiatief simpelweg om te dopen tot het "kernenergie-initiatief"?

Claude Turmes, namens de Verts/ALE-Fractie. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik denk dat dit SET-Plan in feite niet meer is dan een wassen neus, want er zit geen geld achter. We moeten werkelijk nadenken over de vraag waar het geld vandaan zou kunnen komen. Wat nog erger is, is dat er in de instrumenten die de Commissie had – NER 300, het Europees energieprogramma voor herstel en bepaalde middelen die nu beschikbaar zijn via de Europese Investeringsbank – meer prioriteit wordt toegekend aan die zogenaamd koolstofarme technologieën die het minst efficiënt zijn en het grootste risico opleveren.

In 2008 en 2009 ging al ruim 70 procent van alle investeringen op de Europese markt naar hernieuwbare energiebronnen: wind, zon en biomassa. Hoe kan het dan dat we een SET-Plan ontwerpen – en daarvoor op EU-niveau geld reserveren – waarin voor hernieuwbare energiebronnen in feite een lager percentage wordt vastgesteld dan de markt momenteel al absorbeert, terwijl het geld wordt weggesluisd naar koolstofvastlegging en kernfusie – een onderwerp dat in dit document weliswaar niet aan de orde komt, maar waar verreweg het grootste deel van het EU-geld naartoe gaat?

Ons probleem is dat we, vanwege bepaalde lobbies, niet de moed hebben om de juiste prioriteiten te stellen. Het lijkt mij dat zelfs het Internationaal Energieagentschap, dat toch geen groene maatschappelijke organisatie is, uitermate duidelijk is over de prioriteiten. Energie-efficiëntie zal voor 55 procent bijdragen aan de totale vermindering van de CO₂-uitstoot. Waarom hebben we dan in het herstellepakket van de EU nul euro toegewezen aan energie-efficiëntie? Hernieuwbare energiebronnen zullen goed zijn voor 30 tot 35 procent van de vermindering van de CO₂-uitstoot, terwijl koolstofopslag en kernenergie beide maximaal slechts 10% aan besparingen zullen opleveren. Dat is wat het Internationaal Energieagentschap zegt, toch niet bepaald een groene maatschappelijke organisatie. Zelfs in Europa lopen we, als het gaat om de manier waarop we het geld verdelen, dus achter op wat het Internationaal Energieagentschap regeringen adviseert.

De enige oplossing is het stellen van duidelijke prioriteiten. Op de eerste plaats: energie-efficiëntie; op de tweede plaats: hernieuwbare energiebronnen, omdat zo het koolstofgebruik zonder risico wordt teruggedrongen, en dan pas de andere technologieën.

Giles Chichester, namens de ECR-Fractie. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik moet zeggen dat ik het jammer vind dat de linkerzijde van dit Parlement zo geobsedeerd is door kernenergie. Dit heeft ertoe geleid dat er vandaag twee resoluties aan het Parlement worden voorgelegd die inhoudelijk grotendeels overeenstemmen behalve op het punt van kernenergie. Ik vind dit vooral jammer omdat kernenergie de enige bewezen technologie is waarmee Europa van grote hoeveelheden zeer koolstofarme elektriciteit kan worden voorzien.

Als we het gebruik van fossiele brandstoffen – met name van olie en kolen – moeten ontwennen, hebben we alle koolstofarme energietechnologieën nodig die we maar kunnen vinden. Voor veel van die technologieën geldt echter dat zij meer potentie dan productie kennen, en we moeten realistisch zijn over de successen die we hebben geboekt bij het halen van de streefdoelen voor energie uit hernieuwbare energiebronnen. De EU kent een geschiedenis van het stellen van zeer ambitieuze doelen die vervolgens in 100 procent van de gevallen niet zijn gehaald. Dat moet beter.

Ondertussen mogen we geen tijd verliezen bij het vergroten van het aandeel Europese elektriciteit dat wordt opgewekt met behulp van kernenergie. Kernenergie levert al de grootste hoeveelheid energie, maar daarnaast zullen we tijdens de overgang naar en de ontwikkeling van alternatieve en nieuwe technologieën, een

basisbelasting van het elektriciteitsnet nodig hebben zodat de lampen blijven branden en we, bijvoorbeeld, elektrische voertuigen van energie kunnen voorzien.

Nieuwe groene technologieën, zoals zonnewarmte uit de Sahara en windmolenparken op de Noordzee, hebben een enorm potentieel, en dan heb ik het nog niet eens over koolstofopvang en fundamentele verbeteringen op het gebied van energie-efficiëntie, waarover ik het – althans wat dat laatste punt betreft – eens ben met mijn collega van de Groenen aan de overkant. Voor dit alles zijn echter zeer omvangrijke investeringen nodig, en dat is de voornaamste reden waarom deze vragen vandaag zijn gesteld.

Marisa Matias, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – (PT) Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de commissaris, mijnheer de fungerend voorzitter van de Raad, we zijn hier om te debatteren over de ontwikkeling van een nieuw Europees systeem voor energievoorziening via investeringen in koolstofarme technologieën.

Ik geloof dat dit een van onze belangrijkste uitdagingen is – precies zoals in de mededeling wordt gesteld. En zeker een van de uitdagingen waar we al onze aandacht aan zullen moeten besteden. Daarvan is hier echter geen sprake. Daarom stellen we al deze vragen: om opheldering te krijgen. En dan niet alleen met betrekking tot de financiering, maar ook de beleidsaspecten.

Er wordt hier gesproken over energie-efficiëntie, koolstofafvang, kernenergie, biobrandstoffen en zonne-energie. Er wordt zelfs gesproken over energie-efficiëntie als de goedkoopste manier om de uitstoot te verminderen. Mij dunkt dat er andere, nog veel goedkopere manieren zijn om de uitstoot te verminderen, die niet in de deze mededeling worden genoemd, zoals – bijvoorbeeld – het terugdringen van het energieverbruik, micro-energieopwekking, distributie en verschillende distributiemodaliteiten, en allerlei andere projecten die niet allemaal in grote structuren hoeven te worden gevat. Ook met de toegang tot energie valt het een en ander te doen. Ik geloof dat we op die manier zeker een bijdrage zouden leveren aan de vragen met betrekking tot de financiële kant van de zaak, eenvoudigweg door het plan goedkoper te maken.

Als je het hebt over opheldering wat betreft de financiële en beleidsaspecten, moet je ook iets zeggen over een onderwerp dat volgens mij van cruciaal belang is, en dat is dat hier steeds weer wordt verwezen naar publiek-private partnerschappen – alsof je daarmee werkelijk alle problemen zou kunnen oplossen.

Als we vragen waar het geld vandaan moet komen, zegt de Commissie ons dat het geld moet worden gezocht waar het beschikbaar is. Ik kan niet zeggen dat ik veel wijzer ben geworden nu me gezegd is dat het geld moet worden gezocht waar het zich bevindt, als men mij daar niet bij wil vertellen waar dat precies is.

Wat dat systematische hameren op die publiek-private partnerschappen betreft – zoals altijd gebeurt wanneer er over koolstofarme technologieën gesproken wordt – weten we echter wel één ding heel zeker, en dat is het volgende: nu we niet weten waar het geld vandaan moet komen, maar wel heel goed weten wat publiek-private partnerschappen inhouden, dan weten we ook al wie gaat betalen. Het zijn de belastingbetalers die gaan betalen – de consumenten, die uiteindelijk ook de belastingbetalers zijn. We weten ook wie er het minst gaat betalen. Dat zijn particuliere instellingen en organisaties. Zij doen de investeringen en krijgen daar ook wat voor terug: uiteindelijk zullen ze alle winsten opstrijken.

We hebben dus behoefte aan opheldering. Zoals ik het nu begrijp, komt het er immers op neer dat we ook nu weer volgende generaties laten opdraaien voor de kosten van het vernieuwen van het Europees energiemodel.

Christian Ehler (PPE). – (DE) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, in principe zijn we allemaal ingenomen met het SET-Plan. Over een groot deel van de inhoud zijn we het eens. We zitten alleen met twee problemen. Enerzijds – en ik richt me daarbij met nadruk tot Claude Turmes – zullen we geen gezamenlijke druk op de lidstaten en de Commissie weten uit te oefenen als we een ideologische discussie blijven voeren en telkens bij het thema kernenergie terugkeren. Dat is het breekpunt voor de stemmingen van vandaag. We hebben een compromis over het SET-Plan gevonden, dat hieruit bestaat dat we de criteria benoemd hebben die we voor het stimuleringsbeleid hanteren, en die criteria zijn helder omschreven, te weten duurzaamheid, concurrentievermogen en continuïteit van de energietoevoer. Van deze doelen hebben we gezegd dat we ze, voor wat de technologische middelen betreft, open laten. En toch voeren we nu weer een ideologische discussie over kernenergie, die je best voeren kunt, maar die in het kader van SET-Plan uiteindelijk zinloos is.

Waarom ik u gelijk geef, is in de vraag wat er überhaupt met het SET-Plan bereikt kan worden. Is er eigenlijk wel een duidelijk antwoord op de vraag of de lidstaten bereid zijn naar een coherente insteek voor het energiebeleid te zoeken? Wat de Raad vandaag te berde gebracht heeft, is een verzameling gemeenplaatsen.

Het probleem is dan ook niet zozeer wat we in het SET-Plan vastleggen, maar hoe de verschillende onderzoeksbudgetten, de innovatiebudgetten, de middelen uit het SET-Plan samenhangen – onderling en met de kwestie van de demonstratieprojecten, van de omzetting van Europese richtlijnen in nationaal recht enz. We zijn inmiddels op een punt aangekomen waarop we eerlijk moeten zeggen dat we nog wel een hele reeks SET-plannen kunnen opstellen, maar dat het nu op concrete stappen aankomt. Laten we daarom niet telkens over details twisten, maar de druk op de Europese Commissie en de lidstaten opvoeren, zodat er ook iets van de implementatie terechtkomt.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Mevrouw de Voorzitter, het volstaat niet om onze dromen voor waar aan te nemen als we willen slagen in de overgang naar duurzame, hernieuwbare energiebronnen en een klimaatvriendelijke samenleving. Dat zal ook zware investeringen vergen. De particuliere sector moet in grote mate de verantwoordelijkheid voor de financiering van het fundamenteel onderzoek op zich nemen, en de lidstaten moeten zich sterker engageren. Bovendien moet meer geld uit de EU-begroting ter beschikking worden gesteld.

De begroting moet heel eenvoudig worden aangepast om in overeenstemming te zijn met de politieke prioriteiten met betrekking tot zonne- en windenergie, energie-efficiëntie, enzovoort. We moeten dus onze prioriteiten herzien en de middelen van de EU-begroting anders verdelen. Alleen op die manier kunnen het SET-Plan en de leden van dit Parlement hun geloofwaardigheid behouden.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, drie jaar geleden heeft de Raad zichzelf tot doel gesteld om in 2015 twaalf werkende demonstratieprojecten op het gebied van koolstofopvang en -opslag te hebben, en we hebben nog maar bar weinig resultaat geboekt.

Ja, we hebben een financieringsbron vastgesteld en we hebben nu een voorstel van de Commissie, dat ter goedkeuring is voorgelegd aan het Parlement, over de manier waarop dat geld moet worden gebruikt. Toch zal het nog tot eind volgend jaar duren voordat we een project kunnen aanwijzen dat voor deze financiering in aanmerking komt. Het tijdschema is dus erg krap, en het wordt steeds moeilijker om de deadline van 2015 te halen. Bij elke stap treedt er vertraging op.

Ik zou de Commissie willen vragen de volgende dingen in overweging te nemen. Ten eerste moet dat tijdschema worden bekeken. Kunnen er nou nergens dagen of weken worden gewonnen? En, met name, kunnen we zo veel mogelijk druk uitoefenen op de Europese Investeringsbank om zich te houden aan de toewijzing die in het voorstel is vastgelegd?

Ten tweede, zodra de comitologieprocedure in het Parlement is afgerond, moet de Commissie een mededeling doen over het tijdschema. Deze moet ook worden gepubliceerd. Dat zal ervoor helpen zorgen dat er zo min mogelijk vertraging optreedt, doordat iedereen blijft werken aan het halen van een reeks vastgestelde deadlines.

Tot slot mag niet worden vergeten dat de grootste vertragende factor waarschijnlijk de aanvraagprocedure zal zijn die projectontwikkelaars moeten doorlopen om een bouwvergunning te krijgen voor de pijpleidingen en dergelijke voor de afvoer van CO₂. Dat zou wel eens een lange procedure kunnen worden, en dat zou ertoe kunnen leiden dat de deadline volstrekt onhaalbaar wordt.

Ik zou de Commissie dan ook willen verzoeken een verklaring af te leggen waarin zij erop aandringt dat ontwikkelaars die in aanmerking willen komen voor Europese financiering nu al een aanvraag voor een bouwvergunning indienen. Laat ze de daad maar bij het woord voegen.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Mevrouw de Voorzitter, de hier voorgestelde resolutie is een duidelijke illustratie van het overwicht van het klimaatbeleid op de energiezekerheid in de Europese Unie. Het schetst ook een mooi beeld van de vooroordelen jegens kernenergie van een deel van dit Parlement. Het is nu eenmaal zo dat kernenergie de enige commercieel getoetste koolstofarme energiebron is; desalniettemin krijgt ze in deze resolutie zeer zware kritiek te verduren. De beperkte financiële middelen van de Europese Unie dienen te worden geïnvesteerd in zorgvuldig gekozen energiebronnen alleen maar omdat ze hernieuwbaar zijn, wat een ernstige ingreep in de markt betekent. Een dergelijk beleid zal heel zeker de uitgaven terugschroeven die nu al nodig zijn voor de uitvoering van grote strategische infrastructurele projecten en steun aan de interconnectoren. Voor energiezekerheid zal er gewoonweg geen geld meer overblijven. Daarom kunnen we deze resolutie vandaag niet goedkeuren.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Mevrouw de Voorzitter, minister, commissaris, we weten allemaal dat drugsverslaafden zeer gevaarlijk zijn omdat ze nergens voor terugdeinzen om hun volgende shot te bemachtigen. In feite is elke vorm van verslaving een ongewenst verschijnsel dat bestreden moet worden.

De economie van de Europese Unie is verslaafd, en wel aan geïmporteerde olie en gas. Hier moeten we iets aan doen. We moeten meer investeren in technologieën die direct leiden tot een toename in het gebruik en de exploitatie van zon, wind, water en biomassa in de Europese Unie. Er zijn talloze argumenten om de investering in deze technologieën te onderbouwen. Ten eerste, als we niet investeren in deze technologieën, zal onze verslaving aan olie en gas alleen maar toenemen, waarbij de situatie zal verslechteren, aangezien deze hulpbronnen wereldwijd steeds schaarser worden en de prijzen steeds verder zullen stijgen. Ten tweede kunnen we door middel van deze investeringen vooral kleine en middelgrote ondernemingen stimuleren, als we hun bepaalde voordelen toekennen bij de aanvraag van financiële middelen en fondsen. Ten derde kunnen we door te investeren in nieuwe technologieën meteen de huidige obstakels wegnemen in verband met de afstemming van de elektriciteitsnetten op de variabele hoeveelheden elektriciteit uit zonne- en windenergie. Dames en heren, het is tijd voor actie. Laten we onze verslaving aan geïmporteerde olie en gas aan banden leggen en bijdragen aan investeringen in de juiste technologieën die zorgen voor meer gebruik van de energiebronnen zon, wind, water en biomassa.

Ik dank u voor uw aandacht.

Britta Thomsen (S&D). - (DA) Mevrouw de Voorzitter, er is reden om verheugd te zijn over het SET-Plan. Zonder de 59 miljard euro die nu wordt geïnvesteerd in goede energieprojecten, zouden we ons doel van 20% hernieuwbare energie in 2020 niet bereiken. Twee derde van de middelen van het SET-Plan wordt geïnvesteerd in echte en duurzame hernieuwbare energie. Hierbij gaat het bijvoorbeeld om zonnecellen, windmolens en biomassa. Het SET-Plan is echter niet alleen belangrijk en verstandig omdat het ons verzekert van schonere energie. Het SET-Plan is ook van cruciaal belang voor onze inspanningen om de sociale en economische crisis achter ons te laten. Met deze omvangrijke investeringen in moderne energietechnologie zullen we honderdduizenden nieuwe groene banen kunnen creëren. Ook zullen we de EU tot een kenniscentrum kunnen maken op het gebied van groene en duurzame technologie. We moeten echter niet vergeten dat deze investeringen ook met een verantwoordelijkheid gepaard gaan, namelijk de verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat de vele mensen die vandaag de dag in de energiesector werken de mogelijkheid krijgen om zich om te scholen en nieuwe kwalificaties te verwerven. Derhalve moeten de investeringen in technologie hand in hand gaan met investeringen in mensen.

Liam Aylward (ALDE). - (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik wil graag twee punten kort aan de orde stellen. Het eerste houdt verband met het belang van investeringen in koolstofarme technologieën en het tweede met de opvang van koolstof in de landbouw.

Ten eerste is het, in reële termen, cruciaal dat de EU haar aandacht en begroting richt op het strategisch plan voor energietechnologie. Het staat buiten kijf dat omvangrijkere doelgerichte investeringen in koolstofarme technologieën onontbeerlijk zijn als de EU haar streefcijfers voor 2020 wil halen.

Ten tweede moet er meer onderzoek worden verricht naar en moet er meer worden geïnvesteerd in koolstofopvang en -opslag aangezien dit een praktische manier is om klimaatverandering tegen te gaan. De landbouw kan hierbij een sleutelrol vervullen door middel van de vastlegging van koolstof en kan zo een bijdrage leveren aan het halen van de doelen voor 2020.

Bodembiomassa en natuurlijke koolstofputten – koolstof in de bodem – kunnen extra voordelen opleveren voor boeren doordat erosie en mestgebruik worden verminderd. Er is meer onderzoek en er zijn meer investeringen nodig om de landbouw en landbouwgronden volledig te benutten voor de opvang van koolstof en zo een bijdrage te leveren aan het halen van de doelen voor 2020.

Innovatie en onderzoek op het gebied van koolstofarme technologieën moeten adequaat en doeltreffend worden ondersteund zodat er meetbare resultaten kunnen worden geboekt.

Vicky Ford (ECR). - (EN) Mevrouw de Voorzitter, ik ben blij dat het initiatief is genomen om te spreken over investeren in koolstofarme technologieën, maar vooral over energiebesparing en over een zekerder en meer diverse energievoorziening. Ik wil met name kijken naar het gebruik van EU-fondsen.

De regio die ik vertegenwoordig, beschikt al over een EU-fonds met ruim 250 miljoen euro ten behoeve van koolstofarme economische groei. Hoewel de ambities van het fonds lovenswaardig zijn, zijn de prestaties ervan ver achtergebleven bij de verwachtingen als het gaat om het doen van zinvolle investeringen.

Oost-Engeland, waar zich onder andere de universiteit van Cambridge bevindt, is een regio met vooraanstaande onderzoeksfaciliteiten, en er zijn in mijn regio ruim 250 overeenkomsten gesloten voor subsidies uit hoofde van het zevende kaderprogramma. Ik heb uitstekend innovatief onderzoek gezien, maar er zijn ook grote

vragen gerezen in verband met de complexiteit – met name voor het midden- en kleinbedrijf –, de bureaucratie en de inflexibiliteit bij het aanpassen aan ontwikkelingen en aan de wetenschap. In sommige gevallen is er sprake van schandalige verhalen over te late betalingen door de EU zelf.

Wanneer we nadenken over de manier waarop het geld van de belastingbetaler in de toekomst moet worden besteed, moeten we lessen trekken uit het verleden om ervoor zorgen dat we dat geld in de toekomst beter besteden.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Of de klimaatdoelstellingen die door de Europese Unie zijn gesteld worden bereikt, hangt af van het ontwerpen van een strategie die de geleidelijke overgang naar een koolstofarme industrie en het gebruik van duurzame energie ondersteunt.

Het gebruik van nieuwe technologieën kan het energieverbruik in gebouwen met wel 17% en de koolstofuitstoot van het vervoer met wel 27% verminderen, terwijl de invoering van slim meten het energieverbruik met wel 10% zou kunnen terugdringen. Er is een standaardmethode nodig om het energieverbruik en de koolstofuitstoot te meten om het optimale publieke en private energieverbruik te bereiken. Met dit in gedachte moeten we op Europees niveau gemeenschappelijke, functionele minimumspecificaties hebben en interoperationele slimme netwerken.

De Commissie moet zo veel mogelijk grootschalige projecten medefinancieren om het gebruik van slim meten en slimme netwerken als norm mogelijk te maken, ook in lidstaten die deze technologieën nog steeds niet hebben.

Ik zou willen vragen of de Commissie op dit moment van plan is om extra middelen uit de EU-begroting beschikbaar te stellen om het midden- en kleinbedrijf te stimuleren nieuwe technologieën te ontwikkelen om koolstofarme, duurzame energie te produceren.

Dank u.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) We hebben een ambitieus en slim industriebeleid nodig, zodat de Europese Unie zowel haar mondiale concurrentievermogen als banen en productie in de EU behoudt. De investeringen in de ontwikkeling van koolstofarme technologie zullen de Europese Unie helpen de economische crisis te boven te komen; zij kunnen in 2020 zo'n 2,7 miljoen nieuwe banen hebben opgeleverd.

De Europese Unie moet investeren in Europese initiatieven die hernieuwbare energiebronnen en de invoering ervan in het Europese elektriciteitsnet promoten, evenals in biobrandstoffen en groen vervoer. Er kunnen snel resultaten worden bereikt door te investeren in intelligente steden en energie-efficiëntie in gebouwen, in het bijzonder in woningen.

Ik verzoek de Commissie en de lidstaten met klem om de begrotingsbedragen die aan energie-efficiëntie in woningen worden toegewezen te verhogen en om bij de tussentijdse evaluatie van het gebruik van de structuurfondsen de maatregelen goed te keuren die nodig zijn om een betere opname te garanderen van het EFRO-percentage van 4% voor energie-efficiëntie in woningen. Hierdoor wordt het mogelijk om dit percentage voor de periode 2014-2020 te verhogen.

Dank u.

Zbigniew Ziobro (ECR). - (PL) De discussie over de investering in koolstofarme technologieën is een discussie over de methoden waarop de economieën van de lidstaten kunnen worden aangepast aan de voorwaarden voor de beperking van de uitstoot van broeikasgassen. Niettegenstaande dat de klimaat- en weersomstandigheden van de voorbije maanden op ons continent vooral argumenten lijken te hebben geleverd voor die wetenschappers die de invloed van de mens op de klimaatverandering door middel van CO₂-emissie in twijfel trekken, dienen we onszelf wanneer we het in deze context over koolstofarme technologieën hebben toch de volgende vraag te stellen: op welke manier kunnen middelen worden vrijgemaakt die onontbeerlijk zijn voor de ontwikkeling van schone technologieën om binnen zo kort mogelijke tijd optimale resultaten te behalen?

Ik vind dat de mechanismen die ontworpen zijn ter ondersteuning van onderzoek en ontwikkeling zo flexibel mogelijk zouden moeten zijn zodat de middelen kunnen worden beheerd op een manier die beantwoordt aan de dynamiek van wetenschappelijk onderzoek. Nu rijst de vraag of en op welke manier men van plan is om gepaste steunmechanismen te ontwikkelen ter ondersteuning van investeringen in koolstofarme technologieën.

Ten slotte wil ik hier nog het volgende aan toevoegen: ook al kunnen er belangrijke argumenten worden gevonden die pleiten voor investering in de ontwikkeling van koolstofarme technologieën, dan nog zou dit niet ten koste mogen gaan van het cohesiebeleid.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Mevrouw de Voorzitter, in de mededeling "Steun voor demonstratie in een vroeg stadium van duurzame elektriciteitsproductie met behulp van fossiele brandstoffen" van de Commissie van 23 januari 2008, dat een onderdeel is van het klimaat-energiepakket, wordt beweerd dat de Europese Unie de bouw van tien van de twaalf CCS-demonstratie-installaties zal steunen. Eind 2008 heeft ook het Europees Parlement zich door middel van een resolutie met deze kwestie beziggehouden. Punt 11 van dit document stelt dat de door de Commissie geschetste maatregelen niet volstaan om de financiële voorwaarden te scheppen die nodig zijn om uiterlijk in 2015 minstens twaalf demonstratie-installaties te bouwen. In punt 18 daarentegen acht het Europees Parlement dringend geboden dat de minstens twaalf te steunen demonstratie-installaties alle mogelijke combinaties van de drie CCS-technologieën omvatten.

De financiële middelen dienen echter te komen van de verkoop van 300 miljoen vergunningen voor CO₂-emissie in het kader van de emissierechtenreserve voor nieuwkomers, de zogenaamde NER300. Bijgevolg zal de som die wordt toegekend voor de ondersteuning van de bouw van de demonstratie-installaties afhankelijk zijn van de marktprijs van de vergunningen. Men schat dat die tussen de 7 en 12 miljard euro zal bedragen. Uit de door de Commissie voorgestelde besluiten over dit ontwerp kan worden afgeleid dat het NER300-programma steun zal verlenen aan zes CCS-projecten in de energiesector en twee in de industrie.

Wil de Raad met instemming van de Commissie steun verlenen aan de bouw van nog twee tot vier installaties en hoe wil hij dit eventueel doen?

Roger Helmer (ECR). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, we hebben vandaag een hoop onzin gehoord over groene banen. Het is een feit dat onze obsessie met hernieuwbare energiebronnen de elektriciteitskosten al opdrijft en Europese burgers in brandstofarmoede doet vervallen. Hogere energieprijzen betekenen dat energie-intensieve bedrijven in Europa het simpelweg voor gezien zullen houden en zullen vertrekken naar gunstiger rechtsgebieden. Hogere energieprijzen betekenen minder groei en meer werkloosheid, en kosten banen. Ik heb slechts één formele studie gezien naar het vraagstuk van groene banen. Die ging over Spanje, en er werd in aangetoond dat voor elke baan die in de groene sector wordt gecreëerd, er elders 2,2 banen verdwijnen.

Als we echt serieus werk willen maken van koolstofarme elektriciteit, is er maar één oplossing, en dat is kernenergie. In heel Europa beginnen we nu te praten over nieuwe kerncapaciteit, en dat is goed. Als we willen dat de lampen blijven branden, moet er een nucleaire renaissance plaatsvinden, en snel ook.

Maria da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Onderzoek en technologie spelen een cruciale rol bij het tot stand brengen van een koolstofarme maatschappij. Het is beslist essentieel dat we kiezen voor een radicale verandering van onze maatschappij, en ons daarbij richten op duurzame steden, gedecentraliseerde energieproductie en een concurrerende industrie. Dat beleid zal van doorslaggevend belang zijn bij het opbouwen van een welvarende maatschappij, en dan bedoel ik een maatschappij die goed voorbereid is op de uitdagingen die samenhangen met de mondialisering, klimaatverandering en energiezekerheid. We moeten verder proberen op wereldschaal een leidersrol te vervullen op het gebied van schone technologieën.

Het SET-Plan is erop gericht om die doelstellingen te verwezenlijken. Ik ben heel tevreden met de algemene richtsnoeren in deze mededeling over de wijze waarop de interactie tussen de particuliere en de openbare sector, de Gemeenschap en de nationale en regionale geldschietsters moet worden vormgegeven.

Het is echter wel heel belangrijk om meer openbare middelen te reserveren voor wetenschappelijk onderzoek naar schone technologieën. Europa zal ook de voorwaarden moeten scheppen voor meer particuliere investeringen op dit gebied. Het is hoog tijd dat we woorden in daden omzetten.

De nu volgende financiële vooruitzichten en het achtste kaderprogramma voor onderzoek en technologische ontwikkeling moeten prioriteit geven aan energiezekerheid, de bestrijding van klimaatverandering en het milieu. Alleen zo zullen we in staat blijven het concurrentievermogen van onze industrie te handhaven en economische groei en werkgelegenheid te creëren.

Patrizia Toia (S&D). – (IT) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, dit is geen routinedebat, maar een debat dat heel concreet dient te zijn en waarin duidelijke en precieze vragen worden gesteld: welke middelen zijn er en waar zijn ze te halen? Net als het Parlement hoop ik dat de antwoorden net zo duidelijk en precies zullen zijn, vandaag en tijdens de komende Raden van 12 en 25 maart.

We willen ferm tegen de Commissie en de Raad zeggen dat de Europese Unie, die ten overstaan van de wereld de vlag van de strijd tegen CO₂-uitstoot en klimaatverandering heeft gehesen, nu consistent moet zijn als ze niet aan geloofwaardigheid wil inboeten. Ze moet al het mogelijke doen om deze doelen te bereiken. We moeten goed beseffen dat praten over een economie met een lage uitstoot een soort copernicaanse revolutie voor het productiesysteem betekent; het betekent dat we veel dingen moeten veranderen, duidelijke prioriteiten en politieke wil moeten hebben maar, bovenal, voldoende middelen en instrumenten.

We weten ook dat deze copernicaanse revolutie, om concurrerend te blijven, essentieel is voor ons productiesysteem, voor de Europese industrie. In veel landen, in veel onderzoekscentra en op veel universiteiten zijn de intellectuele middelen er klaar voor, de capaciteiten zijn er, de wil is er: nu moeten de zaken in beweging worden gebracht. Dat moet iedereen doen, zo hebben de commissaris en de Raad gezegd: de lidstaten, de ondernemers en de particuliere sector moeten het doen. Maar ik denk dat het de essentiële taak van de Europese Unie is om dit complexe partnerschap tot stand te brengen.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Mevrouw de Voorzitter, we zijn het er allemaal over eens dat meer energie-efficiëntie slechts een eerste stap is, maar in mijn bijdrage wil ik uw aandacht vestigen op de politieke verwarring en bezorgdheid over bio-energie.

Ik denk dat in het bijzonder dit Parlement en de Commissie, en Europa in het algemeen, bepaalde vormen van bio-energie links hebben laten liggen toen de voedselprijzen in 2007 en 2008 stegen. Slechts enkelen van ons hebben het over de realiteit zoals die nu is voor het merendeel van de boeren in Europa. Die realiteit is dat er een vertrouwenscrisis heerst doordat de prijzen zijn ingestort. Toch geven we geen eensluidende politieke boodschap aan hen af over grondgebruik en het gebruik van hun land voor het verbouwen van energiegewassen.

Met name in Ierland laat de regering dit terrein links liggen. Kijk, wat de sector nodig heeft is politieke duidelijkheid; politici verzuimen nu juist die duidelijkheid te bieden, en daarvoor hebben we ons verdiende loon gekregen.

Als we praten over investeren in onderzoek, en de uitkomsten van dat onderzoek worden vervolgens niet toegepast omdat we niet de juiste politieke besluiten te nemen, dan zitten we onze tijd te verdoen.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Mevrouw de Voorzitter, commissaris, voor de nieuwe lidstaten is het bijzonder moeilijk de overstap op groene technologie met lage emissies te financieren. Een van de mogelijke en uitermate belangrijke fondsen zou het gebruik van de emissie-eenheden zijn die in het emissiehandelssysteem onder het Protocol van Kyoto zijn vergaard, dat wil zeggen de verkoop van de klimaatquota van de Midden-Europese landen en Baltische staten. Een voorwaarde daarvoor is uiteraard dat er een post-Kyoto-systeem tot stand komt en dat de Europese Raad en de Commissie ons streven steunen dat we onze overgebleven klimaatquota op adequate wijze kunnen verkopen. Als rapporteur voor biogas ben ik me ervan bewust hoeveel geld de nieuwe technologieën kosten, en om die reden is technologische ontwikkeling zeer belangrijk. In het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid zou het van groot belang zijn dit aspect tot zijn recht te laten komen, bijvoorbeeld door de samenstelling van diervoeder te veranderen, door in plaats van diepploegen andere ploegmethoden te gebruiken en door nieuwe, innovatieve technologieën in te voeren.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Het zou een van de belangrijkste prioriteiten van de langetermijnstrategie van de Europese Unie moeten zijn om een innovatieve economie te creëren, bijvoorbeeld door het huidige energiesysteem te transformeren door middel van een koolstofarm model en meer bepaald een model dat gebaseerd is op schone steenkooltechnologieën. Fossiele brandstoffen staan immers nog steeds in voor ongeveer 80% van de primaire energievoorziening in de Europese Unie. In de voorbije decennia werden de bevoorradingsnetwerken en – ketens geperfectioneerd om de samenleving te kunnen voorzien van energie afkomstig uit die bepaalde bronnen. De economische groei en welvaart zijn gebouwd op olie, steenkool en gas, waardoor het moeilijk is om dit van de ene op de andere dag te veranderen.

Het Europees strategisch plan voor energietechnologie, dat de hoeksteen is van het klimaat- en energiebeleid van de Europese Unie, is een stap in de goede richting om de Europese Unie om te vormen tot een innovatieve economie, op voorwaarde uiteraard dat hierin wordt overwogen om de schone steenkooltechnologie te financieren. Als Europa op een kosteneffectieve manier haar ambitieuze reductiedoelstellingen wil halen, moet zij meer gaan investeren in onderzoek op het gebied van schone, duurzame en efficiënte energietechnologieën en de bundeling van de krachten, het potentieel en de middelen in de openbare en particuliere sector coördineren.

De industriële revoluties in het verleden hebben aangetoond dat technologie onze levenswijze blijvend kan veranderen. Op dit moment hebben we een eenmalige en reële kans om het model van onze energieproductie te wijzigen. De investeringen ten gunste van de ontwikkeling en promotie van schone en hernieuwbare energiebronnen kunnen alleen maar worden gerealiseerd als de Gemeenschap een adequaat financieringsniveau kan waarborgen en deze investeringen toevoegt aan de lijst van de strategische doelstellingen van de Europese Unie.

Fiorello Provera, *namens de EFD-Fractie*. – (IT) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, in het debat over de energiekeuzen van de Europese Unie is één ding zeker: de belangrijkste, goedkoopste en meest duurzame energiebron die we tot onze beschikking hebben is bespaarde energie. Om natuurlijke, historische, culturele en economische redenen zijn bergregio's een model voor de vermindering van het energieverbruik dat verenigbaar is met de eisen van het moderne leven, en ze lenen zich voor grootschalige experimenten met het gebruik van hernieuwbare energiebronnen met koolstofarme emissies.

Bergregio's produceren bijna alle hydro-elektrische energie in Europa. Om een voorbeeld te geven: de Italiaanse provincie waar ik vandaan kom produceert in haar eentje 12 procent van de hydro-elektrische energie van het hele land. Bergstreken hebben bovendien een historische ervaring met constructietechnieken voor gebouwen die vanuit het oogpunt van energiebesparing efficiënter zijn. We zijn erin geslaagd om woningen te bouwen die volledig zelfvoorzienend zijn, zowel qua electriciteit als verwarming, en die zelfs meer energie leveren dan ze verbruiken, uiteraard met gebruikmaking van geavanceerde technologieën. De bergen zijn vaak een proefterrein en dus de ideale omgeving voor het experimenteren met een beter gebruik van biomassa, zonne-energie, geothermische energie en warmtepompen en voor het hernieuwen van vooral de distributiesystemen van energie.

Commissaris, de bergen zitten vol energie, vol schone energie; we hoeven die alleen maar te pakken. Om die reden vragen we de Commissie om de bergregio's bij haar strategie te betrekken, om hun ervaringen te bestuderen en om te erkennen dat deze regio's recht hebben op een redelijke compensatie voor alle hernieuwbare energie die al door hen is geleverd. Artikel 174 van het Verdrag van Lissabon erkent de rol van de bergen, en daarom verwachten we van de Commissie met spoed een initiatief voor de toepassing van dit artikel en voor een Europees bergbeleid, ook op het gebied van energie.

Ik maan de Commissie daarom de aanbevelingen van het rapport-Durnwalder op te volgen, in het Comité van de Regio's, en bij de beoordeling van de Europese gebieden de energieproblematiek en de productiecapaciteiten van de bergregio's in termen van hernieuwbare energie en passiefbouw mee te nemen.

Bergen, die 40 procent van het Europese grondgebied beslaan en waar negentig miljoen mensen wonen, werden tot nu toe gezien als benadeelde gebieden: door het uitvoeren van een innovatief en samenhangend energiebeleid kunnen deze regio's hun achterstand inhalen en een wezenlijke stimulans zijn voor het bereiken van de doelstellingen die zijn vastgesteld in de 20-20-20-strategie, en laten zien dat het mogelijk is om - voor een aanvaardbare prijs - qua energie zelfvoorzienend te zijn als er maar een sterke politieke wil is.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) De Europese landbouw wordt er regelmatig van beschuldigd een belangrijke oorzaak van de opwarming van de aarde te zijn. Uiteraard is die opvatting niet helemaal juist. Aan de andere kant kunnen we de bijdrage die de landbouw kan leveren aan het terugdringen van de koolstofdioxide-uitstoot niet negeren.

Dit onderwerp is zeker al door andere sprekers naar voren gebracht. De opslag van koolstofdioxide, biomassa, en ook investeringen in het terugbrengen van de hoeveelheid gebruikte kunstmest zijn slechts enkele voorbeelden van hoe de landbouw last heeft van dit probleem. Daarom moet de landbouw volgens mij, in de context van de discussies over investeringen in koolstofarme technologieën, een van de prioriteiten zijn en niet volslagen genegeerd worden, zoals bijvoorbeeld in een andere Europese strategie is gebeurd. Ik heb het hier over de EU 2020-strategie.

Dank u.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Mevrouw de Voorzitter, geachte commissaris, geacht fungerend voorzitter van de Raad, ik spreek op persoonlijke titel en zou mijn collega toe willen voegen dat kernenergie voor mij geen oplossing is en ook niet tot de hernieuwbare energievormen gerekend kan worden.

We staan hier voor de taak om maatregelen voor de lange termijn te nemen die onze kinderen en onze toekomst ten goede komen. Daarom is het voor ons van het grootste belang om de uitstoot van CO₂ te reduceren. Anderzijds mag deze reductie niet ten koste gaan van het milieu, en dat betekent dat we zorgvuldig

moeten overwegen welke maatregelen gestimuleerd worden en in welke maatregelen we investeren. We mogen niet enerzijds CO₂ terugdringen en tegelijk ons milieu te gronde richten.

2010 is het jaar van de biodiversiteit, en het is zeer belangrijk dat we er ook in deze documenten aan vasthouden dat alle investeringen, alle maatregelen, mede vanuit het perspectief van instandhouding van ons milieu voor onze kinderen, voor onze toekomst en voor de biodiversiteit gezien dienen te worden.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Mevrouw de Voorzitter, mijnheer de commissaris, bij de discussies over de overgang naar een koolstofarme economie mogen we één ding niet uit het oog verliezen, en dat is dat die overgang niet geheel zonder schokken zal verlopen. Over een paar jaar zullen we geconfronteerd worden met de gevolgen van het steeds schaarser worden van de belangrijkste energiebron waarvan we nu afhankelijk zijn – fossiele brandstoffen. Die vormen ook de grondstof voor de meest uiteenlopende – en zeer belangrijke – industriële sectoren, zoals de chemische en de farmaceutische industrie. Deze sectoren zijn van fossiele brandstoffen afhankelijk.

De over de gehele wereld nog resterende oliereserves moeten ten behoeve van de mensheid met de grootst mogelijke zorg worden beheerd. Dat betekent eerst en vooral dat we er heel zuinig mee moeten omspringen.

Tegen die achtergrond is het heel belangrijk dat we het Oil Depletion Protocol, dat in 2002 in Uppsala en in 2005 in Lissabon is voorgesteld door een groep wetenschappers en deskundigen van de ASPO – Association for the Study of Peak Oil and Gas –, goedkeuren en zo een plan introduceren voor een goed doordacht en eerlijk beheer van deze grondstoffen, met maatregelen om de gevolgen van het schaarser worden van deze grondstoffen op te vangen en een geleide overgang naar andere energiebronnen te realiseren.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Mijs inziens heeft kernenergie in dit verslag niet de plaats gekregen die dit onderwerp toekomt. De oplossingen die de ontwikkeling van alternatieve bio-, wind- en zonne-energie tot doel hebben, zijn omslachtig, en het is uiteindelijk allerminst zeker dat ze een rendabel resultaat opleveren. We moeten met onze energiestrategie snel in actie komen als we de effecten van de gascrisis van vorig jaar en de dreigende klimaatverandering in ons geheugen terugroepen. Kernenergie is de grootste koolstofvrije energiebron binnen de Europese Unie en dekt nu al een derde van onze elektriciteitsbehoefte. De verdere veilige ontwikkeling daarvan is eenvoudig onvermijdelijk. Het zou goed zijn als we dit allemaal beseften.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Mevrouw de Voorzitter, ik heb naar het debat geluisterd en vond het erg interessant. Ik heb al het beschikbare materiaal over dit onderwerp gelezen.

(EN) Ik wil slechts twee punten aan de orde stellen. Ten eerste is de vraag gesteld waar het geld vandaan komt, ten tweede de vraag hoe onderzoek en ontwikkeling zullen worden gecoördineerd.

Het lijkt me dat hier een kans ligt voor de drie instellingen van de Europese Unie – deskundigen uit het Parlement, uit de Raad en uit de Commissie – om de krachten te bundelen in een stuurgroep. Ten eerste om de financiering die nodig is voor de publiek-private partnerschappen rond te krijgen, met mogelijke doelen voor elk land; en, ten tweede, om toezicht te houden op het onderzoek en het te coördineren. Het moet gaan om O&D&R – onderzoek, demonstratie en resultaat – waarbij een deel van de financiering zonder meer afhankelijk moet zijn van de behaalde resultaten, anders gaat straks elke professor in Europa onderzoek proberen te doen en verloopt alles uiteindelijk zonder enige coördinatie.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) De vertegenwoordigers van de Raad en de Commissie hebben prachtige woorden gesproken over technologieën met een lage CO₂-uitstoot, maar hebben het belangrijkste onvermeld gelaten: hoe komen we aan de financiële middelen hiervoor? In een bepaalde groep lidstaten is er een voor de hand liggende bron beschikbaar. De voormalig socialistische landen hebben veel beter gepresteerd dan in de Kyoto-doelstellingen van hen werd verwacht, en daarom kon de Europese Unie met opgeheven hoofd op de top in Kopenhagen verschijnen. Deze landen hebben het recht hun CO₂-quota te verkopen. Toch willen de Commissie en de vijftien oorspronkelijke lidstaten hen deze mogelijkheid ontnemen. In het geval van Hongarije gaat het om honderden miljarden Hongaarse forinten. In Kopenhagen hebben Hongarije en Polen toegezegd deze bedragen aan te wenden voor groene investeringen. Hier is dus het benodigde fonds. Tot nu toe is deze suggestie aan dovemansoren gericht, wat aangeeft dat het wel degelijk waar is dat de nieuwe lidstaten in de Europese Unie als tweederangslanden gelden.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Een van de hoofddoelstellingen van de Europese Unie is om een koolstofarme economie te ontwikkelen. Het is de bedoeling dat 20% van de totale hoeveelheid geproduceerde energie in 2020 op hernieuwbare bronnen zal zijn gebaseerd.

Roemenië heeft een ambitieuzer doel van 24%. Volgens onderzoeken is de regio Dobrogea in Zuidoost-Roemenië het op een na belangrijkste gebied in Europa wat betreft het potentieel aan windenergie, na Noord-Duitsland. Op dit moment wordt hier het grootste landwindpark in Europa ontwikkeld, met 240 windturbines die 600 MW aan hernieuwbare energie zullen opleveren. De eerste fase van dit project wordt dit jaar afgerond, wanneer de 139 installaties in bedrijf worden gesteld. Het hele project zal in 2011 in de regio's Fântânele en Cogălniceanu in het district Constanța worden voltooid.

De uitvoering van dit project is belangrijk voor de energiezekerheid van Roemenië, omdat hierdoor minder energie geïmporteerd hoeft te worden.

Dank u.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Mevrouw de Voorzitter, dames en heren, uitgaande van wat ik vanochtend heb gehoord, denk ik dat we het op een paar punten volkomen met elkaar eens zijn: efficiëntie, besparing, hernieuwbare energie en nieuwe technologieën. Dat is echter niet genoeg, dames en heren, als we twee andere kwesties niet afdoende behandelen.

De eerste is kernenergie: alleen al het woord, het onderwerp ter sprake brengen, maakt ons bang. Laten we het onderzoeken en proberen verantwoord met dit onderzoek om te gaan. De tweede is financiering: we zijn bang om over publiek-private samenwerking te praten, zo heb ik vanochtend gehoord. De gedachte alleen al dat de private sector zou kunnen deelnemen aan een of ander initiatief met de publieke sector wordt bijna gezien als iets vreemds, schandelijks en verdachts.

Het is onvermijdelijk, geachte collega's, met de financiële middelen waar we het mee moeten doen. Het is bovendien belangrijk dat er interactie is tussen de publieke en de private sector, omdat de publieke sector op een zakelijke manier en in overeenstemming met een duurzaam beleid moet leren handelen.

Christian Ehler (PPE). – (DE) Mevrouw de Voorzitter, ik zal mijn vraag kort houden. In de fracties voerden we afgezaagde, zij het gerechtvaardigde discussies over het verband tussen ideologische overwegingen en bepaalde technologieën. Maar laten we nu eens een keer samen een vraag formuleren waar Raad en Commissie een antwoord op moeten geven. We hebben lang en breed over het SET-Plan gesproken, maar wat zijn de instrumenten om het uit te voeren? Op welke termijn gaat dat gebeuren? Welke toezeggingen liggen er van de lidstaten?

Claude Turmes (Verts/ALE). – (DE) Mevrouw de Voorzitter, ik zal het hier niet hebben over wat al dan niet ideologisch is, dat kunnen we een andere keer doen, maar ik denk wel dat de ideologen eerder in het andere kamp te vinden zijn.

De Europese Commissie heeft de komende weken twee concrete instrumenten tot haar beschikking: allereerst is er nog geld over uit de *Risk-Sharing Finance Facility*. Dat zou gebruikt kunnen worden voor het bevorderen van hernieuwbare energie en energie-efficiëntie. Ik kreeg te horen dat het directoraat-generaal Onderzoek van de Europese Commissie het geld blokkeert, het kortom niet aan energie wil besteden, maar liever aan ICT en andere terreinen. Mijnheer de commissaris, kunt u mij daar iets over zeggen?

Verder schijnt er nog minstens 15 procent van het geld uit het economisch herstelplan over te zijn, en wij als Parlement hebben afgedwongen dat dit geld voor energie-efficiëntie wordt uitgegeven, met name voor *Smart Cities*. Kunt u mij daar ook nog iets over zeggen?

Iosif Matula (PPE). – (RO) Het feit dat we vandaag in het Europees Parlement een debat voeren over investeringen in koolstofarme technologie onderstreept dat de Europese Unie haar leidende rol graag wil bevestigen door niet alleen het energieverbruik terug te dringen en efficiënter te maken, maar ook door een gezond milieu te waarborgen. Ik geloof dat het nu onze rol is om terreinen als onderzoek en innovatie te promoten, om oplossingen te vinden die het fundament zijn voor een duurzaam Europees energiesysteem. We moeten daarom vaststellen wat de financieringseisen op dit gebied zijn, om zo het mondiale concurrentievermogen van de Europese Unie te vergroten.

Ik denk dat het voor ons van essentieel belang is om de aandacht te richten op het specifieke potentieel van groene energie op regionaal en lokaal niveau. De regio in Roemenië waar ik vandaan kom, heeft een flink potentieel voor geothermale energie, dat momenteel niet voldoende benut wordt. Daar zijn verschillende redenen voor, maar ik denk dat we de lokale autoriteiten een belangrijke rol hierin moeten geven om hen te stimuleren publiek-private partnerschappen te ontwikkelen.

Dank u.

Pedro Luis Marín Uribe, *fungerend voorzitter van de Raad*. – (ES) Mevrouw de Voorzitter, ik heb nota genomen van de vergadering van vanochtend, en het verheugt mij te zien dat een groot deel van de zorgen van het Parlement worden gedeeld door de Raad. In die zin vertrouw ik erop dat de conclusies die wij morgen zullen goedkeuren ons de kans bieden een solide basis te leggen die tegemoet komt aan de geuite zorgen en onmiddellijke vooruitgang te boeken bij de lancering van industriële initiatieven.

Ik denk dat er duidelijk overeenstemming bestaat over het feit dat deze initiatieven essentieel zijn als we onze energieafhankelijkheid willen verlagen, onze efficiëntie willen verbeteren, technologische vooruitgang willen blijven boeken, en daarmee tegelijkertijd de Europese Unie een flinke technologische stimulans geven, en natuurlijk de problemen van klimaatverandering willen oplossen.

Het zijn initiatieven die tevens noodzakelijk zijn om de concurrentiepositie van Europa te behouden en werkgelegenheid te creëren. Ik denk dat de heer Helmer gerust kan zijn: er zijn andere studies dan degene die hij heeft gelezen, waarvan een aantal van de Commissie zelf, die wijzen op de positieve gevolgen voor de werkgelegenheid, die op lange termijn natuurlijk nog groter zijn.

Daarom stellen wij voor een pakket beginselen en gemeenschappelijke praktijken toe te passen die richting geven aan de huidige industriële initiatieven. Dit vereist natuurlijk onder andere het instellen van bepaalde financiële instrumenten en criteria voor overheidsinterventie ter ondersteuning van de ontwikkeling van deze technologieën.

Er is veel nadruk gelegd op financiële aspecten, en dit is tevens een zorg van de Raad. De Raad kan echter niet besluiten fondsen opnieuw te bestemmen zonder het initiatiefrecht van de Commissie te respecteren en de bevoegdheden die zij op dit vlak met het Parlement deelt. Daarom zullen in de tussentijd de huidige financieringsovereenkomsten moeten worden toegepast.

Toch moeten we de nadruk leggen op het belang van het vergroten van de budgetten voor de ontwikkeling van deze technologieën en op het feit dat prioriteit geven aan deze toenames een fundamenteel onderdeel moet zijn van toekomstig overleg in de Europese instellingen, in het bijzonder dit Parlement.

Ik kan u verzekeren dat de Raad er alles aan heeft gedaan en er alles aan zal doen om te zorgen voor een goede financiering van het Europees strategisch plan voor energietechnologie, zowel in het huidige als in toekomstige financiële kaders.

Zoals de Commissie al heeft aangegeven, wil ik graag benadrukken dat particuliere initiatieven (particuliere financieringsbronnen) ook een belangrijke rol spelen. Dit is een gebied waar wij samen moeten werken om de impact van de overheidsfinanciering te maximaliseren. We moeten zorgen voor een grootschalig, vermenigvuldigend effect dat ons de mogelijkheid biedt deze initiatieven, die zo belangrijk zijn voor onze Europese toekomst, succesvol ten uitvoer te leggen.

Janez Potočnik, *lid van de Commissie*. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, allereerst wil ik u bedanken voor dit debat. Ik heb het zeer aandachtig gevolgd, en er zijn veel dingen die we zeker in overweging zullen nemen bij de ontwikkeling van onze werkzaamheden voor de toekomst.

Ik wil graag beginnen met een kort verhaal. Na de oliecrisis in de jaren zeventig hebben we gezien dat het enthousiasme voor innovatie op ongekende schaal concurrentievoordeel opleverde en resulteerde in eerbied voor het milieu. Dit was echter niet van lange duur. Nadat de olieprijs lang genoeg gestaag waren gedaald, werden investeringen in onderzoek en ontwikkeling en toepassing stopgezet en verdween de markt voor nieuwe technologieën, waardoor consumptiepatronen veranderden en er een periode aanbrak van verraderlijk comfort waarin we afhankelijk waren van goedkope buitenlandse energie. Het was een periode waarin een illusie van duurzaamheid bestond.

Overigens werd er direct na de oliecrisis ongeveer vier keer zo veel geïnvesteerd in onderzoek en ontwikkeling op energiegebied dan nu of enkele jaren geleden.

En waar staan we nu, na die periode van aarzelende en onverantwoorde ontwikkeling waarin het ontbrak aan een proactieve aanpak? We reageren op de bedreigingen die uitgaan van klimaatverandering en proberen een oplossing te vinden voor onze afhankelijkheid van energie. Ik geloof dus dat een proactieve visie een realistische en noodzakelijke aanpak is en geen luchtkasteel.

Tegen deze achtergrond – de dingen die zijn benadrukt in de mededeling die we enkele dagen geleden hebben goedgekeurd: de Europa 2020-strategie – zien we geen alternatief voor groene groei. We hebben meer schone sectoren nodig, niet meer schoonmaaksectoren. We hebben behoefte aan prikkels, prijzen, kosten en de

juiste signalen. We moeten ons richten op energie-efficiëntie; we moeten ons richten, zo u wilt, op grondstofefficiëntie, een van de belangrijke dingen die is opgenomen in de Europa 2020-strategie.

Dan kom ik nu op het tweede onderwerp, namelijk het SET-Plan waarover we hier debatteren. Alle ramingen die in het SET-Plan zijn opgenomen voor de benodigde financiering zijn gebaseerd op technologische routekaarten. Dit was een buitengewoon serieus onderdeel van ons werk. Als u de voorstellen bekijkt, ziet u hoe we de benodigde financiering voor de toekomst inschatten. De bedragen zijn als volgt: windenergie: 6; zonne-energie: 16; bio-energie: 9; koolstofopvang en -opslag: 13; kernenergie: 7; slimme netwerken: 2; brandstofcellen en waterstof: 5; Smart Cities: 11; Europese Alliantie voor energieonderzoek: 5, en fundamenteel onderzoek: 1 miljard euro. Telt u dat op, dan komt u uit op 75 miljard euro.

Ik wil u eraan herinneren dat er een bedrag van 7 miljard is voorzien voor kernenergie, maar ik moet eerlijk zijn. Fusie is daarbij niet meegenomen, en ook voor fusie is een serieus bedrag voorzien, dat er moet komen. Toch denk ik dat als we naar het hele plaatje kijken, de boodschap van de Commissie behoorlijk duidelijk is wat de vraag betreft waar het grootste deel van onze investeringen terecht moet komen.

Het volgende onderwerp betreft de financieringsbronnen en de routekaarten. Het grootste deel van het geld, zoals ik ook in mijn inleiding heb gezegd, zal daarvandaan moeten komen waar het zich bevindt, en dat is bij de industrie en de lidstaten. Dit betekent dat de begroting van de Europese Unie, de huidige en toekomstige financiële vooruitzichten, het Europees energieprogramma voor herstel, de regeling voor emissiehandel van de Europese Unie en, uiteraard, het gebruik van de andere instrumenten die beschikbaar zijn, en vooral ook de Europese Investeringsbank in dit licht gezien moeten worden.

Er rijst een ernstige vraag in verband met de structuur van de investeringen in de diverse initiatieven die worden voorgesteld. Ik denk dat het duidelijk is dat er verschillen bestaan tussen de interne structuur van overheids- en particuliere investeringen vanwege de marktgerichtheid en vanwege het marktfalen waarvan bij bepaalde technologieën sprake is, en waaraan iets gedaan moet worden. Toch denk ik dat wat er aan u is voorgelegd een serieus voorstel is, met name als u begint met de besprekingen over de volgende financiële vooruitzichten, en dat we opnieuw moeten nadenken over onze prioriteiten en de wijze waarop we in de toekomst moeten investeren.

Het volgende wat ik wil noemen is dat alle initiatieven, op één na – Smart Cities, dat, op uw initiatief, later is toegevoegd, en voornamelijk gaat over grondstofefficiëntie – in 2010 van start zullen gaan. Maar denkt u vooral niet dat de dingen waarover we het hier hebben nog niet gebeuren: dat is wel degelijk zo, met name als het gaat om onderzoek. De Europese Alliantie voor energieonderzoek werkt al enkele jaren aan dit onderwerp.

Het laatste dat ik wil noemen is dat we, met het SET-Plan, echt beginnen aan iets zeer specifiek op het niveau van de Europese Unie. U weet dat ik tijdens mijn vorige termijn heel hard heb gestreden voor een Europese onderzoeksruimte. Op Europees niveau gaan we over ongeveer 5 procent van het onderzoeksgeld, dus als we onze krachten op EU-niveau – dat wil zeggen Europees niveau – niet bundelen om te voorkomen dat we dingen dubbel doen, mogen we ook niet verwachten dat we echte successen boeken. Kijk dus niet alleen naar de Europese begroting. We moeten het geld bij elkaar leggen om onze onderzoekscapaciteit te vergroten.

Het SET-Plan is momenteel het beste voorbeeld dat we hebben op het gebied van gezamenlijk programmeren op EU-niveau. Er komen ook andere activiteiten aan, en terecht, maar ik denk niet dat we moeten onderschatten wat er hier gebeurt. We hebben het hier over publiek-private partnerschappen, die zeer noodzakelijk zijn en een van de onderwerpen vormen waarop ik uw aandacht wil vestigen voor de toekomst. U zult dit ook bespreken in verband met het financieel reglement. Daarin moet ruimte zijn om risico te nemen als we echt willen dat deze vraagstukken worden aangepakt.

Ik denk dat we met het SET-Plan en met onze gezamenlijke programmering, die hieraan ten grondslag ligt, een van de belangrijkste nieuwe ontwikkelingen in Europa in gang zetten. We hebben hier de Europese Alliantie voor energieonderzoek – de beste naar buiten gerichte onderzoeksorganisaties – waarin reeds wordt samengewerkt aan al deze belangrijke onderwerpen.

Mijn laatste boodschap is dat ik van mening ben dat het onze voornaamste plicht is om ons politieke gewicht in de schaal te leggen voor dit programma.

De Voorzitter. – – Er zijn twee ontwerpresoluties ingediend⁽¹⁾ overeenkomstig artikel 115, lid 5, van het Reglement, tot besluit van het debat.

– Het debat is gesloten.

De stemming vindt donderdag 11 maart 2010 om 11:00 uur plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Luís Paulo Alves (S&D), schriftelijk. – (PT) Ik ben bereid te erkennen dat deze mededeling van de Commissie erop gericht is de ontwikkeling van nieuwe technologieën met een geringere CO₂-uitstoot te bevorderen, en wel door de energie-efficiëntie te vergroten en meer hernieuwbare energiebronnen te gebruiken. Ik vind het echter wel jammer dat de Europese regio's nog geen duidelijke rol toegewezen krijgen in deze strategie.

Het is van belang dat regionale overheden garanties met betrekking tot financiering ontvangen, bijvoorbeeld als het gaat om de financiering van de testfase van proefprojecten, of om investeringen gedurende de onderzoeks- en testfasen van projecten voor hernieuwbare industrie.

Ik geloof dat het van belang is dat we een plaats inruimen voor geothermische energie, om maar een voorbeeld te noemen. Dat is een hernieuwbare energiebron met een groot groeipotentieel in vulkanische regio's, en een energiebron die in afgelegen eilandregio's van de Unie een belangrijke rol kan spelen. En toch zijn hier geen doelstellingen voor vastgelegd.

Het is in deze context dus van belang dat er van zowel openbare als particuliere zijde meer investeringen worden gedaan en dat er nieuwe energietechnologieën worden ontwikkeld, in de eerste plaats om zo de gewenste doestellingen van de lage koolstofeconomie te verwezenlijken, maar ook om bij te dragen tot het corrigeren van de markt waar deze – zoals in het klimaat- en energiepact wordt gesteld – heeft gefaald.

András Gyürk (PPE), schriftelijk. – (HU) Ik vind het belangrijk dat de Europese Commissie in het kader van haar strategische plan voor energietechnologie in aanmerking heeft genomen welk bedrag aan subsidies nodig is voor onderzoek en ontwikkeling op het gebied van groene technologie. Dit is des te belangrijker omdat zonne-energie, bio-energie en waterstoftechnologie op dit moment in zakelijk opzicht in veel gevallen nog niet rendabel zijn. Zoals Steven Chu, de minister van Energie van de Verenigde Staten, terecht opmerkte: we hebben onderzoekssuccessen nodig van het kaliber van een Nobelprijs om ervoor te zorgen dat groene ontwikkelingen de strijd kunnen aanbinden met conventionele, fossiele technologieën. De grote schoonheidsfout in het plan voor groene technologie is echter dat we geen flauw vermoeden hebben met welke Europese fondsen dit wordt gerealiseerd. Als we zien dat er 16 miljard euro is geschat voor onderzoek op het gebied van zonne-energie en de kosten in verband met waterstoftechnologie op 5 miljard euro zijn geraamd, mag dit geen overweging van ondergeschikt belang zijn. Voorlopig zijn er geen tekenen die erop wijzen dat er in het financiële kaderplan voor de komende zeven jaar meer middelen beschikbaar zullen komen voor onderzoeksdoeleinden op het gebied van groene technologie dan tot nu toe het geval was. We weten maar al te goed dat de subsidies die zijn betaald uit publieke middelen niet in de plaats kunnen komen van de inspanningen van particuliere investeerders. De Europese Unie en de lidstaten moeten desondanks meer begrotingsmiddelen uittrekken voor onderzoek op het gebied van groene technologie. De uiteindelijke opbrengsten uit het emissiehandelssysteem kunnen hiervoor een goede basis vormen. Er staat veel op het spel. We kunnen het ons niet veroorloven dat de plannen voor het energiebeleid en klimaatbescherming hetzelfde lot beschoren zal zijn als de strategie van Lissabon met haar tegenstrijdige resultaten.

Jim Higgins (PPE), schriftelijk. – (EN) Om koolstoftechnologie tot realiteit te maken, moeten we iets doen aan het tekort aan ingenieurs en andere hooggeschoolde vakmensen die betrokken zijn bij het ontwerp en de productie van geavanceerde technologieën. Dit kunnen we doen door opleidingsprogramma's op te zetten of te intensiveren of beurzen in het leven te roepen om ervoor te zorgen dat werknemers worden bijgeschoold voordat het economisch herstel inzet. We moeten ervoor zorgen dat er hooggekwalficeerde en goedgeschoolde werknemers worden opgeleid die beschikken over de juiste combinatie aan theoretische en praktische vaardigheden. Daarnaast moeten we iets doen aan de nog altijd bestaande obstakels voor de mobiliteit binnen de EU, met name voor onderzoekers en hooggeschoolde mensen, en het probleem aanpakken van de erkenning van ingenieursdiploma's in de hele EU. Financiële markten en instellingen zijn geneigd terughoudend te zijn met investeringen, met name in het midden- en kleinbedrijf. Er is een aantal EU-regelingen ter ondersteuning van innovatie, maar die moeten beter op elkaar worden afgestemd en beter

⁽¹⁾ Zie notulen.

worden gecoördineerd, zowel uit het oogpunt van vraag als uit dat van aanbod. We moeten de samenwerking van kleine en middelgrote ondernemingen met onderzoeksinstituten vergemakkelijken, waardoor de overdracht van intellectuele-eigendomsrechten en technologie wordt bevorderd. Energie-efficiënte bedrijven moeten zelf proactiever worden bij de ondersteuning van clusterinitiatieven en de vorming van clusters. Verder moeten we onderzoek en innovatie stimuleren door middel van belastingprijkkels of innovatievouchers, en door de omstandigheden voor het investeren van risicokapitaal te verbeteren, bijvoorbeeld wanneer het gaat om investeringen door zogenaamde *business angels* of om grensoverschrijdend durfkapitaal.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), schriftelijk. – (PL) Het is een feit dat de opwarming van de aarde door de mens wordt veroorzaakt. Dit proces en de negatieve gevolgen ervan moeten uiterst dringend worden aangepakt. Schone en duurzame energiebronnen kunnen een oplossing bieden voor deze problemen. Opdat deze een belangrijke rol zouden kunnen spelen in het Europese energiesysteem moet aan twee voorwaarden worden voldaan. Ten eerste moeten er meer middelen worden vrijgemaakt voor onderzoek naar de ontwikkeling van deze energiebronnen. Ten tweede moeten er meer middelen worden vrijgemaakt voor investeringen die de allernieuwste koolstofarme technologieën implementeren. Vanuit het standpunt van de hele EU is het belangrijk om te investeren in de ontwikkeling van koolstofarme technologieën die opgenomen zijn in het SET-Plan. Het is echter vooral belangrijk voor die landen waar de energiesector omwille van historische redenen grote hoeveelheden CO₂ uitstoot. Polen is daar één van. De optimalisering en ontwikkeling van de technologie voor de opvang en opslag van CO₂ (CCS) is van vitaal belang voor de hele Poolse economie.

3. Gevolgen van de storm Xynthia in Europa (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is de verklaring van de Commissie: Gevolgen van de storm Xynthia in Europa.

Janez Potočnik, lid van de Commissie. – (EN) Mevrouw de Voorzitter, slechts twee weken na de vreselijke ramp op Madeira is de Commissie opnieuw geschokt en terneergeslagen vanwege de dood en verwoesting die de storm Xynthia in Frankrijk en andere Europese landen heeft aangericht.

Ik wil graag mijn persoonlijke medeleven betuigen met iedereen die onder de gevolgen van de ramp te lijden heeft. De condoleances van de Commissie gaan in het bijzonder uit naar de nabestaanden en vrienden van degenen die zijn omgekomen.

Via het waarnemings- en informatiecentrum voor civiele bescherming heeft de Commissie de gebeurtenissen die het gevolg waren van Xynthia nauwlettend gevolgd, en zij heeft aangeboden het mechanisme voor EU-bijstand in werking te stellen. Gelukkig waren de Franse hulpdiensten in staat om met hun eigen middelen de ramp het hoofd te bieden en hoefden zij niet om activering van het mechanisme te verzoeken.

Samen met de betrokken autoriteiten in de lidstaten bekijkt de Commissie nu alle mogelijkheden en instrumenten die op EU-niveau beschikbaar zouden kunnen zijn voor financiële bijstand om de ramp te boven te komen en te helpen bij een zo snel mogelijke terugkeer naar normale levensomstandigheden.

Twee dagen geleden heeft Commissievoorzitter Barroso een ontmoeting gehad met de Franse president Sarkozy om de situatie te bespreken. Gisteren heeft hij ook een aantal leden van dit Parlement uit diverse landen ontmoet. Een week geleden heeft mijn collega, de heer Hahn, als commissaris die verantwoordelijk is voor het regionaal beleid en het Solidariteitsfonds, een bezoek gebracht aan de zwaarst getroffen regio's in Frankrijk – La Rochelle en l'Aiguillon-sur-Mer – waar hij heeft gesproken met nationale en regionale autoriteiten.

Op Madeira, waar zich twee weken eerder een ramp voltrok, hebben de autoriteiten en hulpdiensten enorme voortgang weten te boeken bij het tegengaan van de gevolgen van de overstromingen. Commissaris Hahn heeft Madeira afgelopen weekend bezocht om zelf een indruk te krijgen van de situatie en met de plaatselijke autoriteiten te bespreken hoe het nu verder moet.

Het Solidariteitsfonds van de Europese Unie is in 2002 opgezet als een specifiek instrument op EU-niveau om lidstaten die worden getroffen door grote natuurrampen financieel bij te staan, mits aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan. Frankrijk heeft al verklaard voornemens te zijn een beroep te doen op bijstand uit het Solidariteitsfonds. Ik moet erop wijzen dat in de verordening tot oprichting van het Solidariteitsfonds is bepaald dat het fonds normaal gesproken alleen kan worden aangesproken voor zogeheten "grote rampen", waarbij de schade op nationaal niveau meer bedraagt dan de drempel van 0,6 procent van het bruto nationaal

inkomen, of 3 miljard euro in prijzen van 2002. Voor Frankrijk betekent dat op dit moment dat de schade meer moet bedragen dan 3,4747 miljard euro tegen de huidige prijzen.

Onder buitengewone omstandigheden en mits wordt voldaan aan specifieke criteria, kan het fonds echter ook worden ingezet voor kleinere "buitengewone regionale rampen", met name als het gaat om ultraperifere gebieden, zoals Madeira.

De Franse autoriteiten brengen momenteel de schade en de gevolgen daarvan voor de economie en de levensomstandigheden van de bevolking in kaart.

Dit zijn de belangrijkste onderdelen van de aanvraag, die binnen tien weken na de ramp door de Commissie moet zijn ontvangen. Dat betekent uiterlijk 9 mei. Na ontvangst van de aanvraag wordt deze zo snel mogelijk door de Commissie onderzocht. De diensten van de Commissie, in het bijzonder het directoraat-generaal Regionaal beleid, bieden alle mogelijke ondersteuning en begeleiding bij het opstellen van de aanvraag. Op het niveau van deskundigen bestaan er goede contacten met de Franse autoriteiten, waardoor er goede vooruitgang kan worden geboekt.

Wees er echter op bedacht dat de bijstand uit het Solidariteitsfonds niet onmiddellijk kan worden uitbetaald. Het Solidariteitsfonds moet niet worden verward met een noodinstrument. Het is een financieel instrument dat bedoeld is om de financiële lasten van hulpoperaties te helpen dragen. Als zodanig kan een eventuele subsidie voor hulpoperaties worden gebruikt met terugwerkende kracht tot de eerste dag van de ramp.

Het Solidariteitsfonds wordt gefinancierd uit een extra bijdrage van de lidstaten buiten de normale begroting van de Europese Unie om. Deze bijdrage moet worden goedgekeurd door het Parlement en de Raad via een procedure van gewijzigde begroting.

Zoals u weet, is het onvermijdelijk dat de hele procedure – vanaf het moment dat de aanvraag wordt ingediend tot de uitbetaling van de subsidie – enkele maanden in beslag neemt. De Commissie spant zich echter tot het uiterste in om deze periode zo kort mogelijk te houden.

Wat de structuurfondsen en in het bijzonder het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling betreft: die kunnen uiteraard niet worden gebruikt voor directe hulpoperaties. Frankrijk en de Commissie zijn echter besprekingen begonnen over de opties en eventueel noodzakelijke programmawijzigingen die bevorderlijk zouden kunnen zijn voor de wederopbouw op de langere termijn en voor investeringen in bedrijven die door de overstroming zijn getroffen.

Nog een laatste punt, dat leden van dit Parlement ook tijdens het debat over Madeira twee weken gelden al aan de orde hebben gesteld. De Commissie zal proberen om het huidige politieke momentum te gebruiken om de blokkade te doorbreken die in de Raad is opgeworpen tegen het voorstel tot wijziging van de verordening inzake het Solidariteitsfonds. Het Parlement heeft brede steun gegeven aan dit voorstel, en ik denk dat dit het juiste moment is om opnieuw gezamenlijk op te trekken tegen de Raad.

Elisabeth Morin-Chartier, *namens de PPE-Fractie*. – (FR) Mevrouw de Voorzitter, commissaris, in de nacht van 27 op 28 februari werden met name de kustgebieden van Charente-Maritime en Vendée, mijn regio, zwaar getroffen door de storm Xynthia. Het resultaat was drieënvijftig doden, een tiental vermisten en honderden mensen die geen dak meer boven hun hoofd hebben.

Dat zijn zware verliezen, en daar komen ernstige infrastructurele problemen nog eens bovenop. Ik denk met name aan de dijken, aan de spoorlijnen, aan de rioleringen, aan de elektriciteitsnetten, aan de telecommunicatienetwerken en aan het hele systeem van kleine en middelgrote ondernemingen, met name in de zeevaartsector, de aquacultuur en de landbouw, met 45 000 hectare grond die is ondergelopen met zout water, want dit was een overstroming vanuit zee.

De schade is aanzienlijk en omvangrijk. Dit is schade waarvan de gevolgen nog lange tijd voelbaar zullen zijn, aangezien landbouwgrond gedurende meerdere jaren ongeschikt voor gebruik zal zijn.

Ik vraag de Europese Unie dan ook blijk te geven van solidariteit en, uiteraard, om dit Solidariteitsfonds van de Europese Unie onder de best mogelijke voorwaarden en op zo kort mogelijke termijn beschikbaar te stellen, omdat we onze medeburgers niet kunnen vertellen dat het geld later komt en dat de problemen niet hier en nu kunnen worden opgelost. Samen moeten we, na het bezoek door de commissaris – die ik echt dankbaar ben dat hij zelf ter plaatse is gaan kijken hoe omvangrijk de ramp is, en ik weet dat ook hij er diep door geraakt is – onze krachten bundelen om het gebruik van dit fonds te verbeteren, zodat de hulpverlening sneller van de grond komt. We klagen altijd dat Europa te ver van onze medeburgers af staat; laten we hen

hier, vandaag, tonen dat we snel weten te reageren. Ik vind het jammer dat de Raad hier niet aanwezig is om ons te helpen met dit wetgevingsamendement. Hoe dan ook, ik kan u verzekeren dat we het nodig hebben en dat onze medeburgers erop wachten.

VOORZITTER: LIBOR ROUČEK

Ondervoorzitter

Edite Estrela, *namens de S&D-Fractie*. – (PT) Mijnheer de Voorzitter, ik wil namens de S&D-Fractie graag mijn oprechte condoleances uitbrengen aan de families van de mensen die zijn omgekomen bij de natuurrampen die Portugal, Madeira, Frankrijk en Spanje hebben getroffen.

Vorige week is een delegatie van mijn fractie naar Madeira afgereisd om de zwaarst getroffen gebieden te bezoeken en te spreken met de regionale en lokale overheden, vertegenwoordigers van bedrijven en industrieën en verenigingen van handelaren en landbouwers.

Van wat we gezien en gehoord hebben, zijn ons klare beelden en boodschappen bijgebleven. We hebben gehoord dat hele families in hun eigen woningen zijn omgekomen, en we hebben gruwelijke verhalen gehoord over mensen die door het water zijn meegezogen en zo voor eens en altijd zijn verdwenen. Hele huizen zijn van de ene naar de andere kant van de straat verschoven, en auto's zijn met inzittenden en al in de zee gespoeld.

De moed van de bevolking van Madeira – vastbesloten om deze tegenslagen het hoofd te bieden – was net zo indrukwekkend. Ik heb mensen gezien die hun bedrijven, huizen en have zijn verloren en toch niet bereid waren het hoofd te buigen – ik zal die beelden nooit vergeten. Want deze zelfde mensen stonden klaar om alles weer van de grond af aan op te bouwen. In niet meer dan een paar dagen hebben deze mensen tonnen en tonnen stenen, aarde en puin uit het centrum van Funchal verwijderd.

De nationale, regionale en lokale autoriteiten hebben de handen ineengeslagen om ervoor te zorgen dat de mensen op dit eiland het normale leven weer kunnen hervatten. Het is daarom van groot belang dat we duidelijk maken dat toeristen weer naar Madeira kunnen reizen. De natuurlijke schoonheid van het eiland en de sympathieke eilandbewoners staan opnieuw klaar om ons te ontvangen.

De bevolking van Madeira verwacht nu solidariteit van de Europese instellingen – om de mensen op het eiland in staat te stellen de wegen, de bruggen en alle openbare gebouwen die zijn verwoest weer op te bouwen. Ook ondernemers, eigenaren van bedrijven en landbouwers hebben behoefte aan steun, om ze te helpen hun zaken weer op orde te brengen en zo de economische ontwikkeling van hun regio weer op gang te brengen.

Het doet mij geweldig deugd, mijnheer de commissaris, om te vernemen dat de Commissie er, met de steun van het Parlement en de Raad, alles aan wil doen om het Cohesiefonds in te zetten – het Parlement heeft een daartoe strekkend voorstel al aangenomen – en ervoor te zorgen dat de nieuwe regels kunnen worden toegepast, teneinde op die wijze beter te kunnen voorzien in de reële behoeften van de bevolking.

U weet ook, mijnheer de commissaris, dat we andere structuurfondsen moeten kunnen aanspreken voor steun aan de zwaarst getroffen gebieden. Bijzondere situaties vragen nu eenmaal om bijzondere oplossingen.

Giommaria Uggias, *namens de ALDE-Fractie*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de Fractie Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa sluit zich aan bij de condoleances voor de slachtoffers van de storm Xynthia, die verscheidene gebieden van Europa heeft getroffen. We moeten actie ondernemen, en in dat opzicht heb ik waardering voor de serieuze uitspraken die vandaag zijn gedaan door commissaris Potočnik, wiens deskundigheid ik op prijs stel en van wiens inzet ik akte moet geven. In dat opzicht maan ik hem om de noodzakelijke veranderingen aan het Solidariteitsfonds aan te brengen. Ik herinner hem er echter aan dat dit Parlement de maatregel al in 2006 met een grote meerderheid heeft goedgekeurd. Gezien deze situatie en gezien deze doden kunnen we alleen maar herhalen hoe urgent het is om maatregelen als deze te treffen.

Tegelijkertijd, mijnheer de Voorzitter, moeten we echter op meerdere fronten actie ondernemen. Op de eerste plaats moeten we alle ontwikkelings- en regionale planningsprogramma's herzien en actualiseren met het oog op hun impact op het milieu. In die programma's moeten we ook een beoordeling van de effecten op de grond opnemen. Tevens moeten we immense bedragen investeren in het tot stand brengen van actie voor de lange termijn die is gericht op het bepalen van een rampenpreventiestrategie. Dit is geen optionele of irreële keuze, maar een noodzakelijke keuze als we willen dat rampen als die waar we het vandaag over hebben minder dramatische gevolgen zullen hebben.

Maar er zijn ook economische redenen - als we ons alleen tot dat aspect willen beperken - die de instellingen verplichten om actie te ondernemen op het gebied van preventie. Terwijl we in de resolutie de noodzaak aanhalen om aanzienlijke bedragen te besteden aan de reparatie van schade, moeten we de aandacht en ons handelen verschuiven naar investeringen en initiatieven die het milieu beschermen, herbebossen en de vegetatie beschermen, omdat die de kosten van het herstel van milieuschade omlaag brengen.

We moeten van dit soort rampen leren - de moderne mens moet van hen leren - dat niet alles onder controle kan worden gehouden, maar dat alles kan worden beperkt als er adequate voorzorgsmaatregelen worden genomen. We moeten dit ook doen, mijnheer de Voorzitter, ter nagedachtenis aan slachtoffers zoals degenen die de afgelopen dagen en weken in heel Europa helaas de realiteit van onze regio's hebben gekenmerkt.

Raül Romeva i Rueda, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ook ik wil mijn diepe deelneming betuigen – van mij persoonlijk en van mijn fractie – en mij solidair verklaren met de getroffen regio's. We betreuren de ernstige economische gevolgen van deze rampen en willen in het bijzonder de families van de slachtoffers condoleren. Het is ook belangrijk om te benadrukken dat het noodzakelijk is dat de nationale, regionale en lokale autoriteiten zich nu concentreren op effectief preventiebeleid en meer aandacht besteden aan adequate praktijken en wetgeving op het gebied van bodemgebruik.

Precies om die reden zijn er twee amendementen die we als fractie hebben ingediend, omdat die volgens ons in de gezamenlijke resolutie ontbreken. De eerste stelt: “aangezien er in Frankrijk toestemming is gegeven voor de bouw op overstromingsvlakten en in natuurlijke natte gebieden; aangezien bouwspeculatie de constructie van gebouwen in kwetsbare gebieden heeft aangemoedigd”. Voor ons is dit een wezenlijk aspect om vooruitgang te boeken.

Het tweede amendement eist “dat de cofinanciering door de Gemeenschapsfondsen voor de uitvoering van deze plannen - in het bijzonder de structuurfondsen, het ELFPO, het Cohesiefonds en het Europees Solidariteitsfonds - ondergeschikt is aan duurzaamheidsmaatregelen”. Voor ons is dit essentieel om uiteindelijk te beslissen of we wel of niet vóór de resolutie zullen stemmen.

João Ferreira, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – (PT) Mijnheer de Voorzitter, we willen uiteraard allereerst onze condoleances aanbieden aan de familieleden van de slachtoffers van deze ramp en onze solidariteit betuigen. We zijn heel blij met de uitingen van solidariteit die de Europese Unie aan de getroffen mensen en regio's heeft gericht. Het is nu zaak dat we deze solidariteit concrete invulling geven, door snel de nodige fondsen en hulpmiddelen beschikbaar te stellen om de door het water en het noodweer veroorzaakte schade te herstellen.

De lidstaten zijn de afgelopen jaren door een vrij groot aantal rampen getroffen, wat ook blijkt uit het feit dat er door 21 landen in totaal 62 maal een verzoek is gedaan om het Solidariteitsfonds in te zetten – en dat terwijl dit Fonds nog maar zes jaar bestaat.

De precieze omvang van de door deze rampen veroorzaakte schade is niet gemakkelijk vast te stellen, zeker niet omdat er ook mensenlevens verloren zijn gegaan. De economische en maatschappelijke schade is hoe dan ook vrijwel altijd aanzienlijk.

In deze context zal preventie toch steeds belangrijker moeten worden: in de procedures voor rampenbeheer zal dus meer aandacht moeten worden besteed aan de preventiefase. Het is van groot belang dat we in de Europese Unie op dit gebied beter gaan samenwerken en meer solidariteit tonen. In de eerste plaats door het opzetten van een financieel kader voor preventie, om de lidstaten te helpen bij het uitvoeren van maatregelen voor het beschermen van de burgers, het milieu en het klimaat.

Er moet in de eerste plaats steun worden vrijgemaakt voor maatregelen gericht op de correctie van potentieel gevaarlijke situaties, de bescherming van de gebieden die aan de grootste risico's zijn blootgesteld, de versterking van de systemen voor vroegtijdig alarm in de lidstaten, en het op elkaar aansluiten van de verschillende alarmsystemen.

Zoals hier reeds is opgemerkt, zijn het doordacht gebruik van land, een op de natuur aansluitende economische en sociale ontwikkeling en een sterkere cohesie binnen de Europese Unie ook heel belangrijke factoren bij het voorkomen van rampen.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, verscheidene Europese regio's zijn getroffen door een aantal uitzonderlijke meteorologische natuurfenomenen, die hebben geleid tot enorme materiële, economische, landbouw- en milieuschade en helaas te veel mensenlevens hebben geëist.

Ik mag hopen, commissaris, dat afgezien van uw oprechte deelneming, het Europese Solidariteitsfonds, een Europese activiteit die in dit geval nuttig is, snel en flexibel ten uitvoer zal kunnen worden gelegd, zowel in Frankrijk als in Madeira, net zoals het – iemand zei het al – in andere Europese landen is aangewend om mijn landgenoten in Vendée en Charente-Maritime te helpen hun vitale infrastructuur en voorzieningen te herstellen.

Uit wat u hebt gezegd maak ik op dat de Franse regering u nog niet heeft geraadpleegd over deze kwestie, en dat verrast me ten zeerste. Het moet me echter van het hart dat de wijze waarop sommigen deze gebeurtenissen in een aantal opzichten uitbuiten mij nogal tegen de borst stuit.

Allereerst, de dwangmatige behoefte om de natuurrampen waar we momenteel mee geconfronteerd worden te koppelen aan de zogenaamde opwarming van de aarde. Welke politieke of pseudowetenschappelijke beweringen ons ook worden opgedrongen, deze zullen het weer en de getijden niet dicteren, net zomin als ze aardbevingen zullen voorkomen.

Het tweede aspect is het stelselmatig zoeken naar schuldigen en makkelijke zondebokken. De ramp met Xynthia in het westen van Frankrijk is veroorzaakt door de zeer zeldzame combinatie van twee gebeurtenissen: de storm zelf uiteraard, en uitzonderlijk hoog tij, waardoor de dijken doorbraken.

Er is een controverse ontstaan over de bouwvergunningen die zijn afgegeven door de burgemeesters, die persoonlijk verantwoordelijk zijn gesteld voor de dodelijke slachtoffers die in hun gemeenten zijn gevallen. Niemand – niet het departement, de regio, de openbare diensten, de stedenbouwkundigen of de architecten – heeft echter bezwaar gemaakt tegen deze door particulieren aangevraagde bouwvergunningen.

In de regio's, en met name in de kleine gemeenten, staan de gekozen vertegenwoordigers terecht in hoog aanzien bij hun medeburgers. Ze dragen grote verantwoordelijkheden, en daar staat nauwelijks iets tegenover, ze zetten zich op bewonderenswaardige wijze in voor het algemeen belang, ze worden belast met steeds complexere taken, waaraan Europa deels debet is, en ze worden daarnaast ook volstrekt aan hun lot overgelaten door de overheid; dat wilde ik hier even gezegd hebben.

Lambert van Nistelrooij (PPE). - Voorzitter, de PPE onderschrijft de resolutie en spreekt zich uit voor de nodige condoleances, solidariteit en directe actie. En daar wil ik nog een paar puntjes bij zetten. In de eerste plaats vind ik het prima dat de Commissie er zo is ingesprongen en dat de heer Hahn ook gekeken heeft hoe hij binnen zijn operationele programma's kan schuiven. Dat biedt op korte termijn ook perspectief.

Het probleem zit hem veeleer in het Solidariteitsfonds. Hoe is het toch mogelijk dat de Raad een actie uit het Parlement, één standpunt met betrekking tot de flexibilisering van dat Solidariteitsfonds, jarenlang weet te blokkeren? Ik vind het heel erg goed dat de heer Potočnik zo duidelijk heeft gezegd dat de Commissie nu het initiatief neemt. Het Spaanse voorzitterschap had inderdaad hier vandaag aanwezig moeten zijn om dat te bevestigen. We moeten nu handelen. Het Parlement is hoogst verbolgen over die blokkade.

Nog een tweede element. Ikzelf kom uit Nederland. Nederland is goeddeels onder de zeespiegel gelegen. Ook wij herinneren ons de springvloed van 1953 en wij weten dat je vooruit moet kijken. Wij weten dat je zekerheid en preventie moet koppelen met ontwikkeling in deze regio's, ontwikkeling met betrekking tot aan de kust gelieerde activiteiten. Dat kan zeer wel. In Nederland is nu een plan gemaakt, een deltaplan, waarbij én kustversterking én andere zaken met betrekking tot zekerheid en ook economische ontwikkeling aan elkaar worden gekoppeld.

Ten slotte, in 2008 is in Saint Malo aan de Franse kust een initiatief genomen om binnen de Verenigde Naties alle kustregio's met elkaar te verzamelen, samen met de OECD. Er is een plan van de Verenigde Naties ter preventie van rampen in de kustregio's en juist dat wereldwijd perspectief is zeer belangrijk. Er is een proefproject van het Europees Parlement voor 2009-2010, we hebben regio's ondersteund, ook financieel, om te participeren. De mondiale dimensie is iets wat we in de komende tijd hier op de agenda moeten krijgen.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, dames en heren, om te beginnen wil ik graag mijn oprechte deelneming en solidariteit met de slachtoffers van de overstromingen in Madeira en van de storm Xynthia betuigen.

We moeten ons de noodzakelijke vragen stellen over de verontrustende toename van deze verwoestende weersverschijnselen, over de rol van klimaatverandering en over de dringende noodzaak om oplossingen te vinden voor de bevolkingen die door deze rampen zijn getroffen. Uiteraard moet een beroep worden gedaan op openbare en particuliere verzekeringen, maar als het gaat om de verwoeste infrastructuur en de wederopbouw van de betreffende gebieden moet de Europese solidariteit tot uiting komen.

Daarom heeft de Franse regering verzocht om steun uit het EU-Solidariteitsfonds, dat in 2002 is opgericht, en ik hoop dat deze steun snel en op zinvolle wijze beschikbaar zal worden gesteld. Dit is de strekking van de twee brieven die ik op 1 maart naar de Commissie heb gezonden in mijn hoedanigheid als gekozen vertegenwoordiger voor de regio West-Frankrijk en waarover ik afgelopen donderdag in La Rochelle van gedachten heb kunnen wisselen met commissaris Hahn, die ik oprecht bedank voor zijn zeer responsieve opstelling.

Commissaris Hahn was het ermee eens dat het mechanisme complex en moeilijk uitvoerbaar was. Wij kunnen echter slechts vaststellen dat het flexibeler gemaakt had kunnen worden als de Raad de herziening van de werking van dit in mei 2006 door een overgrote meerderheid binnen het Europees Parlement goedgekeurde fonds niet om onbegrijpelijke redenen had geblokkeerd. Daarom hoop ik dat het Spaanse voorzitterschap de patstelling over deze tekst zal doorbreken, zodat het systeem doeltreffender kan worden gemaakt.

Ik roep de Commissie op onmiddellijk in te stemmen met een eenmalige verhoging van de medefinancieringen via de regionale fondsen EFRO en ESF voor projecten in de getroffen regio's, en wel op dusdanig korte termijn dat hun economisch herstel vóór de zomer een feit is.

Ten slotte moeten bij de besteding van deze steun voor de wederopbouw niet dezelfde rampzalige ecologische en stedenbouwkundige fouten worden gemaakt; in plaats daarvan moet de steun op weloverwogen wijze worden aangewend, om zoveel mogelijk te voorkomen dat dit soort tragedies zich herhalen.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, na de ramp die de Franse kust heeft getroffen, slechts enkele weken na Madeira, heeft onze fractie een aantal amendementen ingediend opdat ons Parlement, behalve het betuigen van zijn solidariteit, de verantwoordelijken aanwijst. Want als bij deze rampen Europese burgers om het leven zijn gekomen en anderen alles hebben verloren, dan is dat niet enkel omdat de elementen op drift zijn geraakt. Dit is ook gebeurd omdat zeer ernstige fouten zijn gemaakt door bebouwing van de kuststroken en rivieroeveren toe te staan. Deze fouten zijn te wijten aan de lidstaten, aan hun wetten, die ernstig tekort schieten, aan hun instanties, die te laks zijn, en aan hun regeringen, die te weinig verantwoording hoeven af te leggen. Het feit dat men bebouwing heeft toegestaan in hoogwaterzones is net zo ernstig als het feit dat het gebruik van tabak of asbest jarenlang is toegestaan en aangemoedigd, ook al gingen er mensen dood en wist iedereen dat dat de reden was. Vóór Xynthia was er Madeira, en vóór Madeira was er Sicilië; en morgen zullen zich andere rampen aandienen. Als het Europees Parlement zijn stem niet verheft, zal het zelf verantwoordelijk worden voor toekomstige rampen. De Europese Unie moet haar solidariteit tonen, maar ze moet ook blijk geven van verantwoordelijkheidsgevoel.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, net als iedereen hier gaan onze gedachten in de eerste plaats uit naar de bevolkingen, naar de gezinnen en naar diegenen die alles zijn kwijtgeraakt door de storm Xynthia.

Een van de lessen die kan worden getrokken uit de ramp is, eens te meer, het nut van de voorzieningen van de lidstaten, van de gemeenten, van de departementen, van de regio's, waaronder de openbare diensten en civiele beschermingsdiensten, die hun doeltreffendheid hebben aangetoond. We zijn het er allemaal over eens dat we de getroffen families noodhulp moeten bieden voor reparatie en wederopbouw, maar we moeten de wederopbouw op een andere manier ter hand nemen, door rekening te houden met de natuur en met de mens. Hiertoe moeten we de verzekeringsmaatschappijen, die volop winst maken, ertoe aanmoedigen de schade snel te vergoeden.

Anderzijds moet de Europese Unie, gezien het uitzonderlijke karakter van de ramp die deze regio's heeft getroffen, samen met de lidstaten op veel grotere schaal en veel sneller actie ondernemen, met name via het Europese Solidariteitsfonds, en op een flexibelere wijze dan u zojuist hebt geschetst, commissaris. Het aantal verwoeste huizen en bedrijven en de hectares onvruchtbaar geworden landbouwgrond zijn met behulp van onze traditionele criteria namelijk nauwelijks te kwantificeren

Ook zullen we de regionale fondsen en het ESF moeten combineren om de regio's er weer bovenop te helpen. Afgezien daarvan is het van belang zoveel mogelijk lering te trekken uit wat er zojuist is gebeurd en maatregelen te nemen om dergelijke rampen te voorkomen of de schade als gevolg van dit soort klimaatverschijnselen te beperken. Het hele vraagstuk van bouwen in hoogwaterzones en het tegengaan van vastgoedspeculatie langs de kustlijn moet opnieuw worden bekeken in samenhang met natuurlijke evenwichten, landbouwactiviteiten, aquacultuur, oesterteelt en visserij, die door Europees beleid maar al te vaak worden verstoord.

Daarom stel ik voor dat de Europese Unie, samen met de lidstaten en de regio's, een samenhangend plan voor duurzame wederopbouw en ontwikkeling opstelt dat rekening houdt met de geografie, milieu, biodiversiteit en activiteiten langs de kustlijn.

Ten slotte moet het mogelijk zijn te komen tot een gemeenschappelijk systeem voor preventie, monitoring en waarschuwing waarmee snelle en solidaire bijstand kan worden verleend aan de bevolkingen.

Maurice Ponga (PPE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, zoals mijn collega mevrouw Morin-Chartier en de andere leden van het Parlement hebben gezegd, raasde op 27 en 28 februari de storm Xynthia over verscheidene Franse regio's, waarbij 53 mensen om het leven kwamen en enorm veel materiële schade werd aangericht.

De storm was buitengewoon hevig en veroorzaakte verwoestende overstromingen langs de Franse kust. Na Madeira moest Europa het opnieuw ontgelden. Bretagne, de regio van mijn collega en vriend Alain Cadec, is zwaar getroffen. Drie Franse regio's zijn uitgeroepen tot natuurrampgebied: Bretagne, Poitou-Charentes en Pays de la Loire.

De Europese Unie moet adequaat reageren op deze rampen en blijk geven van haar solidariteit. Want met enkel woorden en een resolutie zullen we de slachtoffers van deze rampen niet kunnen steunen; we moeten ook en vooral financiële steun bieden.

Daarom roep ik de Europese Commissie op – en mijn collega de heer Béchu schaart zich achter mijn verzoek – om snel het Solidariteitsfonds van de Unie beschikbaar te stellen teneinde de getroffen gebieden te helpen de schade te herstellen.

Deze ramp laat zien dat de heer Barnier het bij het juiste eind had toen hij voorstelde een Europese noodhulpmacht voor civiele bescherming op te richten. Europeanen moeten de handen ineenslaan, daar steeds meer rampen plaatsvinden en ons Europees grondgebied treffen, en met name onze meest afgelegen en kwetsbare regio's, zoals de eilanden in de Indische Oceaan en de Caribische eilanden.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in de eerste plaats wil ik graag mijn solidariteit betuigen met alle families van de slachtoffers van de storm Xynthia.

Afgelopen week was ik in de gelegenheid Madeira te bezoeken met een delegatie van de Commissie regionale ontwikkeling, bestaande uit leden van de Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement. Het was de eerste keer dat een Europese delegatie de gelegenheid had ter plaatse te zijn en de autoriteiten en de bewoners van het eiland te ontmoeten.

De storm die Madeira trof, heeft meer dan veertig doden veroorzaakt en honderden mensen verwond of hun huis doen verliezen. De economische schade wordt geschat op honderd miljoen euro, met 900 bedrijven en meer dan 3 500 werknemers die er rechtstreeks door zijn getroffen.

De prioriteit ligt nu bij het opnieuw opbouwen van de infrastructuur, ervoor zorgen dat men het normale leven weer kan oppakken en vooral het opnieuw opbouwen van het imago van Madeira in het buitenland, evenals het vertrouwen in het toerisme, teneinde de economie en ontwikkeling van het eiland te stimuleren.

Verschillende meteorologische fenomenen, met name de storm Xynthia, hebben ook Spanje getroffen, met name de regio's Andalusië en de Canarische Eilanden, evenals het westen van Frankrijk en andere landen.

Dergelijke grootschalige rampen hebben enorme economische schade veroorzaakt en vereisen een onmiddellijke, snelle en daadkrachtige respons van de Europese Unie. Daarom moeten we de benodigde instrumenten inzetten om dit soort rampen te bestrijden.

Mijnheer de commissaris, buitengewone situaties vereisen buitengewone maatregelen.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) De frequentie en de omvang van calamiteiten en natuurrampen zoals die waarmee we de afgelopen tijd zijn geconfronteerd zijn alarmerend. Het is nu tijd om het voorstel dat in 2006 door Michel Barnier werd gedaan over het instellen van een Europese burgerwacht te verwezenlijken.

Er is ook dringend behoefte aan een oplossing voor een snelle aftrap van de herziening van de verordening inzake het Europees Solidariteitsfonds. Het Parlement heeft op basis van zijn standpunt uit 2006 het amendement op de verordening aangenomen om zo de gelegenheid te creëren voor een snel, effectief antwoord, wanneer er door lidstaten een verzoek wordt gedaan. Het verlagen van de drempel voor de

mobilisatie van het fonds en het snel uitkeren van gelden op basis van een voorlopige evaluatie zijn buitengewoon belangrijke maatregelen die in de herziene vorm van de verordening zijn opgenomen.

Daarom vraag ik de Raad om de blokkade op het dossier over de herziening van de verordening over het Europees Solidariteitsfonds op te heffen, om de onmiddellijke herziening ervan te eisen en de nieuwe verordening niet te verwerpen.

Dank u.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, geachte commissaris, oktober vorig jaar was ik in de gelegenheid om met een delegatie van de Commissie regionale ontwikkeling op Madeira te zien wat er daar voor geweldige dingen met geld van de Europese Unie gedaan worden, en daarom heeft deze catastrofe mij ook zo pijnlijk getroffen. Ik wil de nabestaanden dan ook mijn deelneming betuigen, maar ook degenen die in een paar uur alles verloren wat ze een leven lang opgebouwd hadden.

In tijden als deze wordt de Europese Unie eens te meer op de proef gesteld. Gelukkig is het Solidariteitsfonds voor dergelijke moeilijke situaties in het leven geroepen, want de mensen op Madeira en in Frankrijk hebben nu niet alleen ons medeleven, maar vooral ook onze financiële hulp nodig.

De catastrofe die zich in Frankrijk en op Madeira voltrokken heeft, is echter ook verhevigd doordat de mensen misschien te ijverig geprobeerd hebben terrein op de natuur te veroveren en hun leven te baseren op het buiten werking stellen van natuurwetten. Dat dat ooit fout moet gaan, werd ons dit keer weer eens pijnlijk duidelijk gemaakt.

Dit betekent dat alle financiële middelen ook zo ingezet moeten worden dat ze veiligheid, preventie en duurzaamheid waarborgen. Hier dient extra op gelet te worden.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Mijnheer de Voorzitter, allereerst wil ik graag mijn solidariteit en medeleven betuigen met Frankrijk en Portugal: met La Rochelle en met Madeira. In de tweede plaats wil ik graag mijn solidariteit betuigen met mijn land, met Andalusië en de Canarische Eilanden, die ook door de enorme storm zijn getroffen. Ik moet echter ook flinke kritiek uiten op het Solidariteitsfonds.

Het Solidariteitsfonds is verouderd en heeft geen rekening gehouden met de resolutie van dit Parlement van 2006. Het heeft geen enkele waarde meer. De cijfers die worden gegeven, namelijk 0,6 % van het BBP en 3 miljard euro, zijn cijfers die niet overeenstemmen met de behoeftes. Het gaat hier namelijk niet meer om noodhulp, maar om wederopbouw. We hebben vertrouwen in het Spaanse voorzitterschap en verzoeken het daarom de noodzakelijke impuls te geven voor de hervorming van het Solidariteitsfonds.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Mijnheer de Voorzitter, ik wil om te beginnen graag mijn welgemeende condoleances uitspreken voor de familieleden van de mensen die als gevolg van de storm Xynthia zijn omgekomen, de meeste daarvan in Spanje en Frankrijk. Niemand had verwacht dat er zich nog geen week na de ramp in Madeira langs de kust van Frankrijk en Spanje en op de Canarische Eilanden opnieuw een storm met zulke desastreuze gevolgen zou voordoen.

Afgelopen zaterdag heb ik commissaris Hahn vergezeld bij een bezoek aan de zwaarst getroffen gebieden op Madeira en zo ter plaatse kunnen vaststellen welk een verwoesting is aangericht. Morgen zal de voorzitter van de Commissie, de heer Barroso, afreizen naar diezelfde regio. Door zo'n bezoek te brengen kunnen ze zelf met eigen ogen vaststellen hoe enorm de schade is en iedereen erop wijzen dat er nu zo snel mogelijk hulp moet worden geboden.

Het is van groot belang dat dit Parlement snel bijdraagt tot een herziening van de regels voor het Solidariteitsfonds. De procedures voor dit Fonds moeten worden vereenvoudigd, zodat steun sneller kan worden gemobiliseerd en we deze zonder verwijl kunnen uitkeren aan al degenen die we niet langer kunnen vragen om nog even te wachten.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Ik juich het initiatief toe dat de resolutie van het Europees Parlement inzake de grote natuurramp die in de autonome regio Madeira heeft plaatsgevonden en de gevolgen van de storm Xynthia in Europa steunt. Mag ik mijn deelneming betuigen aan degenen die getroffen zijn en mijn waardering uitspreken voor al degenen die na deze rampen bijstand hebben verleend.

Ik ben van mening dat er veel meer financiële steun moet worden gegeven aan de Europese regio's om de maatregelen ter voorkoming van deze rampen ten uitvoer te brengen. De Europese Unie kan verbeteringen aanbrengen en ingewikkelde systemen ontwikkelen om de oorzaken van rampen te analyseren, om de

effectiefste maatregelen te ontwikkelen om ze te voorkomen. Ik denk dat maatregelen die hier specifiek op zijn gericht voor elke macroregio in Europa kunnen worden opgenomen. Ik denk hierbij, ook al wordt er in deze resolutie niet specifiek naar verwezen, aan de Donaustrategie van de EU, gegeven het feit dat deze rivier in het recente verleden, in 2002 en 2004, natuurrampen heeft veroorzaakt.

Verder zal het complementaire gebruik van alle beschikbare bronnen op de meest toegankelijke manier het vestigen van economische, sociale en territoriale samenhang vergemakkelijken, waardoor een podium wordt gegeven voor daden van solidariteit mochten dergelijke rampen zich voordoen.

Dank u.

Janez Potočnik, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik kom uit een dorpje met ongeveer vijfhonderd inwoners, dat nog maar twee jaar geleden zwaar is getroffen door overstromingen. Het was echt een wonder – of een kwestie van geluk, zo u wilt – dat er geen mensen zijn omgekomen. Wij hebben toen zeer veel baat gehad bij hetzelfde Solidariteitsfonds waarover we het nu hebben. Ik begrijp de gevoelens van de mensen ter plaatse dan ook volledig. Ook zij zijn op zoek naar solidariteit uit de gehele Europese Unie – een solidariteit die snel en efficiënt is.

Daarom denk ik dat het van het grootste belang is dat we ons richten op de verordening inzake het Solidariteitsfonds. Zoals u weet, dateert het door de Commissie opgestelde voorstel tot wijziging van de verordening inzake het Solidariteitsfonds uit 2005. Dit voorstel betreft hoofdzakelijk de uitbreiding van het fonds naar andere rampen dan natuurrampen. Het bevat echter ook onderdelen die in het geval van Xynthia van belang hadden kunnen zijn – een voorstel om de drempels te verlagen en de mogelijkheid om voorschotten op de verwachte bijstand uit te keren.

Er zijn onlangs door diverse lidstaten – waaronder door Frankrijk – signalen afgegeven dat zij hun afwijzende houding wellicht zullen heroverwegen. De Commissie is voornemens om samen met het Parlement zeer binnenkort een nieuw initiatief te ontplooien bij de Raad en zijn Spaanse voorzitterschap om de blokkade die met betrekking tot dit dossier is opgeworpen te doorbreken.

Verder ben ik het eens met de opmerking dat we ons uiterste best moeten doen om beter op rampen voorbereid te zijn. De frequentie en de intensiteit van rampen neemt duidelijk toe, en dit is verontrustend. Ik denk dan ook dat een betere voorbereiding van het grootste belang is. In dit verband moeten ook het Cohesiefonds en de structuurfondsen een rol spelen. Daarnaast zijn er andere mogelijkheden die kunnen worden onderzocht. De structuurfondsen en het Cohesiefonds heb ik al genoemd. Ook het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling kan worden aangepast, maar uiteraard alleen op verzoek van de betreffende lidstaat.

Ik wil u bedanken voor uw steun, ook namens mijn collega, Johannes Hahn, die verantwoordelijk is voor dit terrein.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Alain Cadec (PPE), schriftelijk. – (FR) Op 27 en 28 februari raasde de storm Xynthia over verscheidene Franse regio's. De storm eiste 53 mensenlevens en richtte enorm veel materiële schade aan, met name ernstige overstromingen. Na de ramp in Madeira moest Europa het opnieuw ontgelden. Mijn regio, Bretagne, is zwaar getroffen, en drie departementen zijn uitgeroepen tot natuurrampgebied, evenals de regio's Poitou-Charentes en Pays de la Loire. Ik wil mijn volledige solidariteit betuigen met de getroffen families en met de slachtoffers van de ramp. De Europese Unie als geheel moet blijk geven van haar reactievermogen en van haar solidariteit door financiële hulp en maatregelen ter ondersteuning van de wederopbouw. De heer Béchu schaart zich achter mijn verzoek om noodhulp. De financiële middelen van het Solidariteitsfonds lijken momenteel moeilijk vrijgemaakt te kunnen worden. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat het Parlement al sinds 2005 vraagt om een doeltreffender en sneller gebruik van het EUSF. De Commissie en de Raad moeten de snelle beschikbaarstelling van dit fonds voor de getroffen regio's bevorderen. Deze ramp laat zien dat de in het verslag-Barnier bepleite oprichting van een Europese noodhulpmacht voor civiele bescherming – EuropeAid – volstrekt gerechtvaardigd is en een doeltreffendere rampenrespons mogelijk zou maken.

Diogo Feio (PPE), schriftelijk. – (PT) In Europa en de lidstaten zijn de afgelopen weken enorme drama's veroorzaakt door twee ernstige natuurrampen, die allebei een spoor van dood en verwoesting hebben achtergelaten en voor tienduizenden euro's schade hebben veroorzaakt.

We zullen de dramatische beelden van Madeira eind februari niet licht vergeten. Bij het zien ervan ben ik ernstig geroerd, omdat hier een eiland dat ik goed ken door een tragedie werd getroffen. Ook de beelden van de schade die de orkaan Xynthia in delen van Europa heeft aangericht, zullen ons lang bijblijven.

Ik wil eerst en vooral mijn medeleven betuigen met al degenen die door deze tragedies zijn getroffen, en er verder bij de Commissie op aandringen snel steun aan de getroffen regio's te verlenen. En dan niet alleen door het zo snel en flexibel mogelijk beschikbaar stellen van een zo groot mogelijk bedrag uit het Solidariteitsfonds, maar ook door het inzetten van al de instrumenten en mechanismen die het Cohesiefonds biedt, om aldus de getroffen regio's te helpen bij het te boven komen van deze verschrikkelijke tragedie.

Ik wil van deze gelegenheid ook gebruik maken om mijn solidariteit te betuigen met al hetgeen de bevolking en de regionale autoriteiten van dit eiland nu ondernemen.

Veronica Lope Fontagné (PPE), schriftelijk. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, helaas worden we andermaal met deze trieste en inmiddels al gewoon geworden kwestie geconfronteerd. Ik wil graag mijn respect en dank uitspreken aan alle professionals en vrijwilligers die hebben geholpen bij de reddings- en de wederopbouwwerkzaamheden in de getroffen gebieden, en ik wil met name mijn medeleven betuigen aan de familieleden van de slachtoffers. We moeten hulp bieden aan de getroffen en het pad effenen om ervoor te zorgen dat de getroffen gebieden snel kunnen worden hersteld. We moeten tevens intensief verder werken op het gebied van preventie. Ten slotte wil ik bovenal de Spaanse regering verzoeken om, profiterend van het voorzitterschap van de Unie, de benodigde stimulans te geven voor de aanpassing van de huidige verordening inzake het Solidariteitsfonds, waar het Europees Parlement al diverse keren om heeft verzocht, teneinde de toegang tot dat fonds flexibeler, sneller en efficiënter te maken.

Iosif Matula (PPE), schriftelijk. – (RO) Het is alarmerend hoe vaak mondiale natuurrampen voorkomen. We kunnen vandaag de dag de gevolgen van ons onverantwoord handelen in het verleden zien, en we staan voor een nieuwe uitdaging: het bestrijden van de gevolgen van de klimaatverandering.

Het spreekt voor zich dat de kosten van de operaties voor de wederopbouw van de gebieden die door natuurrampen zijn getroffen onvergelijkbaar hoger zijn dan de inspanningen die voor preventie zijn vereist. Op EU-niveau hebben we instrumenten tot onze beschikking om met dergelijke situaties om te gaan, die een aanvulling zijn op de projecten die door de regio's worden uitgevoerd. In de westelijke regio van Roemenië die ik vertegenwoordig bijvoorbeeld, wordt een project gepromoot om de capaciteiten en kwaliteit van het interventiesysteem te verbeteren dat in noodsituaties wordt ingezet. De beschikbare financiële instrumenten, met inbegrip van de structuurfondsen en het Cohesiefonds, en ook het Fonds voor Plattelandsontwikkeling, moeten worden herzien, zodat ze in noodsituaties grotere flexibiliteit bieden.

Wat het Solidariteitsfonds betreft, zou het verlagen van de drempel voor de mobilisatie van het fonds en de mogelijkheid om de betreffende bedragen vooraf uit te betalen de interventie- en wederopbouwinspanningen sneller kunnen doen plaatsvinden en effectiever maken.

Last but not least zullen we de nodige aandacht moeten besteden aan een ouder initiatief, namelijk de snelle interventiemacht, die op het hele grondgebied van de Europese Unie zal opereren, omdat natuurverschijnselen naburige regio's treffen, en dit schept de voorwaarden voor solidariteit en grensoverschrijdende actie.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), schriftelijk. – (PT) Ik wil me graag aansluiten bij alle steunbetuigingen aan de slachtoffers van het hevige noodweer dat Madeira op 20 februari heeft geteisterd. Ik steun verder alle solidariteitsbetuigingen jegens degenen die familieleden, vrienden of have hebben verloren. En ik wil er graag op wijzen dat we het Europees vermogen om steun te bieden aan mensen die door natuurrampen worden getroffen moeten blijven uitbreiden. De getroffen kunnen door het verlies van woning, inkomsten en baan in een uitzichtloze situatie belanden. Sociale rechtvaardigheid kan in zulke gevallen alleen worden bewerkstelligd via solidariteit, waarbij we niet mogen vergeten dat de gehele maatschappij er baat bij heeft als alle burgers in waardige omstandigheden leven. Het is dus zeker niet overdreven erop aan te dringen dat het Europees Solidariteitsfonds versterkt wordt en flexibeler wordt gemaakt. In die context wil ik graag aangeven dat ik de resolutie over Madeira die vandaag door het Europees Parlement is aangenomen van ganser harte steun.

Richard Seeber (PPE), schriftelijk. – (DE) Het recente noodweer op Madeira en in delen van Spanje en Frankrijk heeft met meer dan veertig doden op Madeira en zestig in Frankrijk, naast talloze vermisten en aanzienlijke materiële schade, een hoge tol geëist. Bij de bestrijding van natuurrampen kan Europa zijn meerwaarde tonen. Het komt op snelle en ongecompliceerde samenwerking tussen de Europese partners aan om de dramatische gevolgen van de orkaan Xynthia en de verwoestende stortregens het hoofd te bieden. Met het

Solidariteitsfonds en andere financiële instrumenten van de EU kan ten minste de economische schade van de ramp snel hersteld worden. De organisatie van de rampenbestrijding hoort echter steeds in handen van de lidstaten te blijven, die het best ingesteld zijn op de nationale omstandigheden en daarom in geval van nood ook het snelst kunnen reageren. Om toekomstige stormschade te voorkomen, zou de Commissie de lidstaten in hun streven om doeltreffende rampenplannen op te stellen en risicotabellen te maken moeten steunen. Met het voortschrijden van de klimaatverandering en de daardoor in de hand gewerkte verschuivingen in de waterkringloop zullen we heftiger noodweer natuurlijk niet helemaal kunnen vermijden, maar de schade kan door betere voorzorgsmaatregelen zeker nog worden beperkt.

Dominique Vlasto (PPE), schriftelijk. – (FR) De storm Xynthia is het zoveelste tragische en pijnlijke bewijs van de klimaatverstoringen die ertoe leiden dat wat nochtans natuurlijke verschijnselen zijn tegenwoordig meer schade aanrichten en vaker voorkomen. De Europese Unie wordt momenteel te regelmatig met dit soort natuurrampen geconfronteerd om genoeg te nemen met haar huidige beleid, en ik ben van mening dat de Unie drie interventierreinen moet versterken om haar burgers beter te beschermen: preventie, dat aan de orde komt in het witboek uit 2009 over aanpassing aan de klimaatverandering, waarvoor ik rapporteur voor advies was en dat specifiek ingaat op de kwetsbaarheid van kust- en berggebieden; snelle interventie, door eindelijk deze Europese noodhulpmacht voor civiele bescherming op te richten, waarover we alleen nog maar gesproken hebben en die slechts op een voorstel wacht om werkelijkheid te worden; en herstel, door in noodgevallen de beschikbaarstelling van de structuurfondsen mogelijk te maken – indien nodig buiten het regionale kader van de geprogrammeerde interventierreinen – en van het Solidariteitsfonds, waarvan de regels moeten worden aangepast om de beschikbaarstelling van middelen te versnellen en te vereenvoudigen. Het moge dan ook duidelijk zijn dat ik deze resolutie steun, maar ik vind het jammer dat ons Parlement eens te meer gedwongen is te verzoeken om maatregelen die reeds hadden kunnen worden voorgesteld na een van de te vele natuurrampen die Europa de afgelopen jaren in rouw hebben gedompeld.

4. Grote natuurramp in de autonome regio Madeira en gevolgen van de storm Xynthia in Europa (ingediende ontwerp-resoluties): zie notulen

5. De situatie in Chili en de EU-strategie inzake humanitaire hulp (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is de verklaring van de Commissie: De situatie in Chili en de EU-strategie inzake humanitaire hulp.

Janez Potočnik, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik leg deze verklaring af namens mijn collega, Kristalina Georgieva, commissaris voor Internationale samenwerking, humanitaire hulp en crisisbestrijding. Waarom vervang ik haar? Dat is nogal logisch. Commissaris Georgieva is gisteren, 10 maart, in Chili aangekomen om de gebieden te bezoeken die zijn getroffen door de recente aardbeving en om ter plaatse het werk te bekijken van de Europese deskundigen op het gebied van humanitaire hulp en civiele bescherming.

Onmiddellijk na aankomst in de Chileense hoofdstad Santiago is commissaris Georgieva doorgereisd naar het gebied dat het zwaarst is getroffen door de aardbeving en de tsunami, de kustregio rond Constitución, Talca, en Concepción.

Tijdens haar bezoek heeft ze vertegenwoordigers ontmoet van partners van het Bureau voor humanitaire hulp (ECHO) die in het gebied werken, heeft ze het basiskamp bezocht van het waarnemings- en informatiecentrum in Penco, en heeft ze bilaterale ontmoetingen gehad met de Chileense autoriteiten in de regio.

Daarnaast zal commissaris Georgieva later vandaag Commissievoorzitter Barroso vertegenwoordigen bij de inauguratie van president Sebastián Piñera in Valparaíso.

De zware aardbeving en de daarop volgende tsunami die Chili in de vroege ochtend van zaterdag 27 februari hebben getroffen, hebben geleid tot een vreselijke ramp. De meest recente officiële cijfers geven aan dat er ten minste 528 mensen zijn omgekomen, en dat cijfer zal naar verwachting nog stijgen. Ruim 2 miljoen mensen zijn getroffen. De schade aan de infrastructuur is enorm en een half miljoen huizen is zwaar beschadigd.

De hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid en vicevoorzitter van de Commissie, Cathy Ashton, heeft de Chileense minister van Buitenlandse Zaken, Mariano Fernández,

dezelfde dag nog opgebeld om onze condoleances over te brengen aan de nabestaanden van de slachtoffers en ons bereid te verklaren hulp te bieden en steun te verlenen.

Direct toen het nieuws over de aardbeving bekend werd, is het systeem voor snelle interventie van ECHO in werking gesteld. Het EU-mechanisme voor civiele bescherming heeft onmiddellijk een waarschuwing naar de deelnemende staten verzonden. De crisisruimte van het waarnemings- en informatiecentrum (WIC) is dat hele eerste weekend in bedrijf geweest. Er werden inlichtingen ingewonnen over de omvang en de gevolgen van de aardbeving en er werd in kaart gebracht welke middelen voor civiele bescherming snel zouden kunnen worden ingezet. Commissaris Georgieva is overdag naar de crisisruimte gegaan om leiding te geven aan de werkzaamheden.

Een aantal lidstaten van de Europese Unie heeft het WIC op de hoogte gesteld van steun die is verleend of aangeboden. Het gaat onder meer om personeel en materieel dat al vanuit Spanje, Duitsland, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk naar Concepción is overgebracht, financiële toezeggingen van Finland, het Verenigd Koninkrijk en Nederland, en bruggen, tenten, veldkeukens en generatoren die zijn aangeboden door Bulgarije, Slowakije, Zweden en Oostenrijk.

De Chileense autoriteiten hebben aangegeven dat zij de hulp die door de lidstaten van de Europese Unie is aangeboden aanvaarden.

Het systeem voor snelle humanitaire interventie van de Commissie is tegelijkertijd in werking gesteld in Brussel en in het regionale kantoor van ECHO in Managua, van waaruit Latijns-Amerika wordt bestreken.

Er zijn contacten gelegd met potentiële ontvangers van "fast-track"-financiering die in staat waren onmiddellijke noodhulp te verlenen, en er zijn deskundigen van ECHO gemobiliseerd om bij de eerst mogelijke gelegenheid naar het aardbevingsgebied af te reizen. Zondagochtend vroeg is een primair noodbesluit genomen om 3 miljoen euro beschikbaar te stellen. Er zijn inmiddels humanitaire subsidieovereenkomsten gesloten met vier partnerorganisaties: Telecom Sans Frontières uit Frankrijk voor het verzorgen van noodtelecommunicatie; de Pan-Amerikaanse Gezondheidsorganisatie en het Spaanse Rode Kruis voor het herstel van de gezondheidszorg, en het Duitse Rode Kruis voor het verschaffen van onderdak, schoon drinkwater en basale huisraad.

ECHO heeft een team van twee deskundigen op het gebied van humanitaire hulp ingezet. Zij zijn op de ochtend van 1 maart in Chili aangekomen om te inventariseren waaraan mensen behoefte hadden en om de autoriteiten en potentiële partnerorganisaties te ontmoeten. De dag erna zijn nog eens twee leden van het team aangekomen, en enkele dagen later heeft een vijfde teamlid zich bij hen gevoegd.

Er is inmiddels ook een team van zes leden van het EU-mechanisme voor civiele bescherming in Chili. Vier van hen werken in het aardbevingsgebied bij Concepción, terwijl de andere twee momenteel gestationeerd zijn in Santiago om contact te onderhouden met de autoriteiten en de hulp van de lidstaten van de Europese Unie te coördineren.

De ECHO-deskundigen op het gebied van humanitaire hulp en het civielebeschermingsteam van de EU voeren in de zwaarst getroffen gebieden gezamenlijke beoordelingen uit in samenwerking met het Bureau voor de Coördinatie van Humanitaire Aangelegenheden (OCHA) en diverse andere VN-bureaus.

Michèle Striffler, *namens de PPE-Fractie*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, dames en heren, zoals eerder is gezegd, heeft de aardbeving in Chili, die heviger was dan die welke Haïti trof en die bovendien gevolgd werd door een tsunami, desondanks veel minder dodelijke slachtoffers geëist dankzij een vroegtijdig waarschuwingssysteem dat functioneerde, dankzij bevolkingen die beter voorbereid waren en dankzij een degelijke overheid die heeft weten te reageren.

Ik ben blij met de snelle reactie van de Europese Commissie en de lidstaten. Het Monitoring- en Informatiecentrum van de Europese Commissie is onmiddellijk geactiveerd, een humanitair spoedbesluit is aangenomen om 3 miljoen euro toe te kennen teneinde te voorzien in de eerste behoeften, en deskundigen van het directoraat-generaal Humanitaire hulp (DG ECHO) zijn uitgezonden naar de rampgebieden om een behoeftenverkenning uit te voeren.

Ik wil met name mijn waardering uitspreken voor de onmiddellijke openbare reactie van commissaris Georgieva, die gisteren in Santiago is gearriveerd om de getroffen gebieden te bezoeken.

De meeste natuurrampen zijn onverwachte gebeurtenissen. Om levens te sparen in gebieden die kwetsbaar zijn voor natuurrampen, is het van vitaal belang de risico's te beperken dankzij een betere voorbereiding en

aangepaste gebouwen. Ook is het zaak ervoor te zorgen dat ontwikkelingssamenwerking gepaard gaat met rampenrisicovermindering, dat wil zeggen voorbereiding op rampen, mitigatie van hun gevolgen en vooral rampenpreventie.

María Muñoz De Urquiza, *namens de S&D-Fractie*. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, in de eerste plaats wil ik uit naam van de gemengde parlementaire commissie EU-Chili graag mijn solidariteit betuigen met de bevolking, het parlement en de regering van Chili vanwege de rampzalige aardbeving die het land op 27 februari heeft getroffen en de meer dan tweehonderd naschokken die tot op de dag van gisteren plaatsvonden.

Minstens vijfhonderd personen, waaronder twee Europeanen, vonden de dood, en twee miljoen Chilenen zijn getroffen door de aardbevingen. Het Mapuchevolk, wiens grondgebied in drie van de vier regio's in het zuiden van het land ligt, is het zwaarst getroffen door de aardbeving.

Tevens wil ik graag onze dank uitspreken aan alle personen die belangeloos hebben meegewerkt en aan de professionals die de slachtoffers hebben verzorgd. De Chileense maatschappij heeft getoond in staat te zijn de problemen van een zeer complexe situatie aan te kunnen. Ik wil president Bachelet feliciteren met de onmiddellijke hulp van haar regering om de situatie die ontstond na de vreselijke aardbeving die huizen en infrastructuur heeft verwoest, onder controle te krijgen.

De Chileense overheid heeft snel gehandeld en ernst en verantwoordelijkheid getoond bij het vaststellen van de specifieke gebieden waar hulp nodig was.evens heeft de internationale gemeenschap zich solidair getoond, wat een bewijs is van de uitstekende betrekkingen van Chili met zijn buurlanden en zijn strategische partners.

Ik wil ook de nieuwe regering van Sebastián Piñera feliciteren, die vandaag wordt geïnstalleerd, en hem sterkte wensen bij de wederopbouw waarbij hij, naar ik hoop, de volle steun van de Europese Unie krijgt.

Chili is een bevriend land, een partner van de Europese Unie en een ontwikkeld land dat lid is van de OESO, maar de kosten van de wederopbouw zullen hoog zijn: men schat dat ze zullen oplopen tot zo'n 20 miljoen dollar, dat is 15% van het Chileense BBP. Daarom wil ik hierbij de Europese Unie verzoeken de Chileense autoriteiten alle mogelijke instrumenten beschikbaar te stellen die kunnen helpen bij de wederopbouw. Het land zal internationale leningen nodig hebben, en de Europese Investeringsbank, waarmee Chili net een overeenkomst heeft getekend, zou moeten bijdragen aan de financiering van de wederopbouwprojecten.

De Europese Unie heeft onder het Spaanse voorzitterschap een mechanisme voor de coördinatie van humanitaire hulp met de Verenigde Naties ingesteld, evenals een 'post-disaster task force'.evens verwacht men dat de commissaris voor Internationale samenwerking, humanitaire hulp en crisisrespons het gebied in de komende dagen zal bezoeken. We hopen dat de Commissie, zonder even urgente zaken als Haïti uit het oog te verliezen, ook zal voldoen aan de verwachtingen van het Chileense volk.

Izaskun Bilbao Barandica, *namens de ALDE-Fractie*. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, zoals we ook van de verantwoordelijke commissaris hebben kunnen horen, moeten wij meer dan alleen woorden gebruiken om onze solidariteit te betuigen met een land dat, zoals Chili, door een ramp is getroffen.

Chili is voor ons in het verleden een land van opvang en asiel geweest. In Chili woont bijvoorbeeld een aanzienlijk aantal Basken die daar in de 19^e eeuw om economische redenen en in de 20^e eeuw om politieke redenen naartoe zijn geëmigreerd.

Wij dienen in dit geval dan ook de daad bij het woord te voegen, en daarom ben ik verheugd over het snelle optreden van de Unie, die onmiddellijk drie miljoen euro noodhulp voor de financiering van reddingsoperaties heeft gestuurd, en tevens ben ik verheugd over de reactie van de Hoge Vertegenwoordiger, mevrouw Ashton, en feliciteer ik commissaris Georgieva, die onmiddellijk heeft gehandeld en sinds gisteren ter plekke is om steun te bieden en te bepalen waar men in het land behoefte aan heeft.

Ik ben eveneens verheugd over het functioneren van het nieuwe systeem voor civiele bescherming van het Humanitair Bureau van de Europese Commissie, over de hulp die wij hebben kunnen verlenen vanuit de Europese instellingen en over de samenwerking tussen de verschillende agentschappen.

Europa heeft op dit soort momenten de kans (gehad) haar rol als hoofdrolspeler op het internationale toneel te consolideren, door rechtstreeks samen te werken met de getroffen en door te helpen bij het coördineren van de hulp die vanuit de lidstaten en de regio's komt.

Ik zou graag het optreden van mevrouw Bachelet willen benadrukken, aangezien zij andermaal heeft laten zien hoe politiek moet worden bedreven door enorme menselijkheid te tonen en door samen te werken met de vandaag aangetreden nieuwe president, de heer Piñera, die ik eveneens wil feliciteren, omdat hij op voorbeeldige wijze de politiek terzijde heeft geschoven om zijn land de hulp te kunnen bieden die het nodig heeft.

Namens mijn Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement wil ik graag mijn solidariteit en mijn steun betuigen voor alle operaties die worden uitgevoerd en mijn condoleances aanbieden aan de families van de 528 overledenen en de vele verdwenen personen evenals aan allen die dakloos zijn geworden.

Kort geleden hebben wij dat gebied bezocht in het kader van een observatiemissie voorafgaand aan de verkiezingen van de delegatie in de Gemengde Parlementaire Commissie EU-Chili. Wij hebben ter plekke kunnen zien welke projecten werden uitgevoerd, en we zagen dat Chili een modelland is op het gebied van economische en sociale ontwikkeling in het zuiden van Latijns-Amerika.

We moeten ervoor zorgen dat deze aardbeving die economische en sociale ontwikkeling niet tot stilstand brengt.

Raúl Romeva i Rueda, *namens de Verts/ALE-Fractie.* – (ES) Mijnheer de Voorzitter, allereerst wil ik mij graag aansluiten bij de woorden van de dames Muñoz en Bilbao, omdat ik inderdaad denk dat wij in de eerste plaats onze Europese solidariteit moeten betuigen met het Chileense volk en de Chileense instellingen, die goed worden vertegenwoordigd door scheidend president Bachelet en de nieuw verkozen president Piñera.

In de tweede plaats denk ik dat het tevens belangrijk is eraan te herinneren dat, zoals meestal in dit soort situaties, rampen die een natuurlijke oorzaak hebben geen onderscheid maken tussen rijk en arm. Ze treffen iedereen op gelijke wijze. Het is echter ook een feit dat de armen het meest onder dergelijke rampen lijden. Dit maakt de wederopbouw van die gebieden extra lastig.

Daarom denk ik dat het belangrijk is het niet alleen te hebben over de reddings- en wederopbouwmaatregelen die nodig zijn na een ramp, maar in veel gevallen ook bepaalde structurele elementen te herzien. Hier heeft mijn vraag mee te maken. Mijnheer de commissaris, ik zou u graag een specifieke vraag willen stellen in het kader van de landenstrategie die de Europese Unie heeft voor Chili.

Hoeveel van de voor de periode 2007-2013 voorziene 41 miljoen euro zal specifiek worden gebruikt voor de versterking van de infrastructuur in de zin van wegen, vervoer, etc.? Hoeveel zal worden gebruikt voor de verbetering van de bouw van woningen, opdat mensen bij eventuele, ongewenste rampen in de toekomst beter op een dergelijke situatie zijn voorbereid? Ten slotte, hoeveel van die middelen zijn hier al voor bestemd?

Tomasz Piotr Poręba, *namens de ECR-Fractie.* – (PL) De aardbeving in Chili heeft honderden dodelijke slachtoffers gemaakt, en meer dan een half miljoen mensen hebben geen dak meer boven hun hoofd. Laat ons echter vandaag onze solidariteit aan Chili betuigen en niet vergeten dat de bevolking er nog steeds kampt met een tekort aan schoonmaakmiddelen, drinkbaar water, alsook voedsel, geneesmiddelen en dekens. Bovendien worden de Chileense burgers lastig gevallen door criminele bendes die de verlaten winkels en huizen plunderen.

Wij, de Europese Unie, moeten alles in het werk stellen om te voorkomen dat de mensen die al hun bezittingen en vaak ook leden van hun gezin verloren hebben het slachtoffer worden van plundersaars die teren op hun lijden.

Het is een goede zaak dat we de beslissing hebben genomen om drie miljoen euro over te maken voor de dringendste noden. We mogen echter niet vergeten dat er in Chili nog altijd plaatsen zijn die de hulpmiddelen door de vernielde wegen en bruggen niet hebben kunnen bereiken. De recente gebeurtenissen in Chili en Haïti tonen aan dat naast de financiële hulp van de Europese Unie de hulpmechanismen voor landen die door rampen worden geteisterd nog dienen te worden verbeterd.

Solidariteit met Chili is iets heel moois, en het is goed dat de Europese Unie haar solidariteit betuigt. Laat ons echter niet vergeten dat we het niet alleen bij solidariteit mogen laten, maar dat we Chili ook in de toekomst moeten steunen.

Fiorello Provera, *namens de EFD-Fractie.* – (IT) Mijnheer de Voorzitter, ik wens u van harte beterschap. In de eerste plaats verklaar ik mij solidair met iedereen die door deze natuurramp is getroffen. Helaas blijven er tragedies voorkomen vanwege zware aardbevingen. In situaties als deze, met wijdverbreide verwoesting

van gebouwen en infrastructuur en met duizenden doden, is het belangrijk om de coördinatie tussen civielebeschermingsautoriteiten en de hulpverlening constant te verbeteren om overlapping van interventies en geldverkwisting te vermijden. De Europese Unie is tijdig in actie gekomen in Chili, maar ze moet met de lokale autoriteiten samenwerken om vast te stellen wat de behoeften zijn en om de hulp op een effectieve manier te coördineren.

Vanochtend kwam de pers met het nieuws dat de helft van de hulp van de Verenigde Naties aan Somalië is gestolen door lokale partners, door enkele VN-functionarissen en door islamitische militanten. Een aspect waar we op moeten letten is dus de transparantie bij het inzamelen van publieke en particuliere donaties en de effectiviteit van de distributie van hulp aan de bevolking. Gulheid moet niet worden beschaamd, en er moet een streng controlesysteem worden opgezet om verkwisting of diefstal van geld te voorkomen, vooral wanneer hulp wordt gestuurd naar heel verre landen waarvan de instellingen verzwakt kunnen zijn door crises.

Diane Dodds (NI). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, het zal onze bevolking goed doen te horen dat er positieve actie is ondernomen om de mensen in Chili te helpen. We zijn allen geraakt door het lot dat hen heeft getroffen.

Ik wil vandaag in mijn opmerkingen echter ingaan op enkele algemenere kwesties in verband met de strategie inzake humanitaire hulp. De Europese Commissie verklaart met veel trots dat zij een van 's werelds grootste humanitaire donoren is. Haar mandaat, zo stelt zij, is het redden en behouden van levens, het vinden van een toevluchtsoord voor ontheemden en het helpen voorbereiden van de wereld op natuurrampen. Dit zijn zonder uitzondering lovenswaardige ambities. Toch is het niet het geld van de Commissie dat wordt gedoneerd. Dat geld is Brits, Duits, Frans – in feite gaat het om het geld van 27 nationale staten dat wordt gedoneerd. In tijden van economische crisis moeten al deze staten erkenning krijgen voor de waardevolle inspanningen die zij verrichten. Wellicht zou de Commissie dit tot uiting moeten laten komen in haar documenten om zo de inspanningen te erkennen van degenen die de offers daadwerkelijk brengen. Dat zijn niet de politieke elite of de apparatsjiks in het Berlaymontgebouw, maar gewone mensen uit gewone gemeenschappen.

Het klopt dat ontwikkelingslanden hulp nodig hebben, maar het is ook waar dat zij onze steun nodig hebben om geloofwaardige democratische structuren op te zetten en te handhaven. Zij hebben onze hulp nodig bij het opbouwen van een sterk en onafhankelijk maatschappelijk middenveld. Zij hebben verder onze hulp – en, wat nog belangrijker is, onze eerlijkheid – nodig bij het aan de orde stellen van de wandaden die politieke regimes begaan die tot gevolg hebben dat gewone mensen in armoede blijven leven en behoeftig blijven.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Mijnheer de Voorzitter, de recente rampzalige en zeer hevige aardbeving in Chili, zeer kort na de catastrofe op Haïti, heeft het leven gekost aan honderden van onze medemensen en heeft een zware slag toegebracht aan de infrastructuur van het land, vooral in de streek van Concepción.

Wij staan aan de zijde van de getroffen en hun families. Wij spreken onze solidariteit met hen uit. Wij moeten aan de zijde staan van een land waarmee wij door een nauwe vriendschap verbonden zijn, dat een van de sterkste economieën van de regio uitmaakt, en een voorbeeld van ontwikkeling is voor de omringende landen. Dat hebben we vastgesteld in het kader van het gemengd parlementair comité.

Ik herinner eraan dat de Europese Unie en Chili een associatieovereenkomst hebben gesloten die in 2005 in werking is getreden en dat deze overeenkomst voorziet in politieke en economische samenwerking, maar ook in gezamenlijke actie op wereldvlak. Daarnaast heeft de Europese Commissie zoals eerder vermeld een strategisch ontwikkelingsplan voor Chili opgesteld, met een looptijd van zes jaar, van 2007 tot 2013, dat voorziet in de mogelijkheid voor dit Latijns-Amerikaanse land om communautaire middelen in te zetten voor regionale en sectorprogramma's die zijn opgezet door de onlangs verkozen regering van het land.

De onmiddellijke toezegging van financiële steun en al het overige dat vandaag door de Commissie werd aangekondigd zijn bemoedigend. Ik wil er echter op wijzen dat, om de gevolgen van deze recente aardbeving voor de infrastructuur van het land snel te kunnen verhelpen en de verdere ontwikkeling van het land veilig te stellen, we ook zo snel mogelijk de middelen ter beschikking moeten stellen die worden voorzien door het vermelde strategische kader Europese Unie - Chili.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Mijnheer de Voorzitter, allereerst wil ik graag mijn solidariteit betuigen met het Chileense volk, dezelfde solidariteit die we ook met de bevolking van Haïti, Turkije en Peru hebben betuigd, die recentelijk ook door natuurrampen zijn getroffen.

Solidariteit is een kenmerkende eigenschap van de Europese identiteit, en we moeten die solidariteit met het oog op de toekomst versterken.

Gelukkig is Chili een land dat goed om kan gaan met dergelijke natuurrampen, maar helaas beschikken grote delen van de wereld niet over diezelfde capaciteit.

Daarom wilde ik het met name hebben over de Europese strategie voor humanitaire hulp. Onze respons kan nog efficiënter, sneller en daadkrachtiger zijn, zolang we ons in de juiste richting begeven. Welke richting is dat? Naar mijn mening is dat in de eerste plaats naar meer coördinatie tussen de lidstaten, hun respectievelijke humanitaire agentschappen en de instellingen van de Unie.

In de tweede plaats naar meer coördinatie tussen de Europese Unie en andere internationale humanitaire hulporganisaties, in het bijzonder de Verenigde Naties.

In de derde plaats naar meer coördinatie tussen militaire en humanitaire actoren. We moeten de veiligheid van de burgerbevolking en humanitaire actoren waarborgen en tegelijkertijd de onafhankelijkheid, neutraliteit en onpartijdigheid van de humanitaire hulp en respect voor het internationaal recht waarborgen.

Voor wat de Europese Unie betreft, hebben we meer geld en mensen nodig als wij willen dat humanitaire hulp en onze reactie op de crisis de kern vormen van ons buitenlands optreden.

We kunnen profiteren van het verslag-Barnier om een Europees vrijwilligerscorps op te richten. En aangezien commissaris Piebalgs hier is, zou ik daaraan willen toevoegen dat we tevens de band tussen humanitaire hulp en wederopbouw- en ontwikkelingsbeleid moeten versterken en beter moeten coördineren.

Jim Higgins (PPE). – Mijnheer de Voorzitter, ik ben het eens met alles wat de heer Guerrero Salom in verband met onze reactie heeft gezegd. Ik moet zeggen dat ik aanvankelijk geschokt was toen ik hoorde dat de Europese Unie – barones Ashton – ergens rond de drie miljoen euro zou doneren. Drie miljoen euro is niets als het gaat om de consequenties, de onplezierige gevolgen en de verwoesting die is veroorzaakt.

De afgelopen keer dat we hier waren, vier weken geleden, debatteerden we over Haïti. Vanochtend debatteren we over de storm Xynthia in Europa, en we bespreken ook de onplezierige gevolgen van de Chileense aardbevingsramp, die iets meer dan twee weken geleden heeft plaatsgevonden. Vervolgens had je de naschok van 6,6, die op zichzelf al totaal verwoestend was.

De onplezierige gevolgen zijn er. De consequenties zijn er. De cijfers zijn er. We hebben het over ongeveer 500 000 – een half miljoen – huizen die verwoest zijn. Die moeten opnieuw opgebouwd worden, en hier begint onze rol door praktische hulp te bieden. Er zijn ongeveer 540 mensen omgekomen, en er worden nog steeds doden van onder het puin opgegraven. Dat is op zichzelf al een natuurramp. Maar we hebben het hier over een rekening van in totaal 22 miljard euro. We moeten onze specifieke bijdrage in dit opzicht echt verhogen.

Een van de belangrijkste pluspunten van het Verdrag van Lissabon – en we weten dat wij in Ierland Lissabon I hebben verworpen – was dat we onmiddellijk een humanitair antwoord zouden hebben op natuurrampen. Ik moet zeggen dat wij, of het nu Haïti, Zuid-Europa of gezien vanuit de situatie in Chili is, niet gereageerd hebben. Ik weet dat het vroeg dag is, maar we moeten echt orde op zaken stellen. Wat we bovenal nodig hebben, is praktische hulp: a) geld, b) schoon water, c) de elektriciteitsvoorziening herstellen en d) de economie zo snel mogelijk weer helemaal draaiende krijgen.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Mijnheer de Voorzitter, gisteren heb ik gesproken met senator Jorge Pizarro, sinds enkele uren de nieuwe voorzitter van de senaat van Chili. Mijnheer Pizarro zal vandaag de presidentiële sjerp omhangen bij president Piñera. Ik hoop dat president Piñera de wederopbouw efficiënt zal uitvoeren, en ik wil president Bachelet complimenteren met de manier waarop zij de leiding heeft genomen tijdens de crisis.

Mijnheer de Voorzitter, ik wil graag mijn solidariteit en steun uitspreken voor het Chileense volk vanwege de zware aardbevingen en tsunami's die Concepción, Bio Bio, Temuco en Valparaíso hebben getroffen. Ik weet, mijnheer de Voorzitter, dat het heldhaftige volk van Chili, net als in het verleden, deze dramatische situatie te boven zal komen. Daarom wil ik nogmaals mijn steun en solidariteit betuigen en laten weten dat de Chilenen in mijn gedachten zijn.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, met de verwoestingen voor ogen die een aardbeving met een sterkte van 8,8 in Chili heeft aangericht, moet je de burgemeester van Concepción gelijk geven: 24

uur zijn een eeuwigheid voor iemand die onder het puin bedolven is. Hoewel overheidsinstellingen en hulpdiensten in dit Latijns-Amerikaanse land ongetwijfeld goed op aardbevingen voorbereid zijn, kwam de hulp niet overal op tijd nu er meer dan 2 miljoen getroffen en logistieke problemen waren. De laat aangekomen troepen konden de chaos niet meester worden. De bevolking moest niet alleen uit angst voor nabevingen maar ook voor criminelen een heenkomen op de daken zoeken en blokkades opwerpen. Chili mag dan welvarend genoeg zijn om de door de aardbeving getroffen zelf te helpen, toch heeft het godzijdank zijn trots opzij gezet en om hulp gevraagd, ook bij de EU.

We dienen echter ook zelf lering uit het gebeurde te trekken, namelijk dat de vernis van beschaving in noodsituaties snel afbladdert en dat 24 uur te lang kan zijn. Het is daarom zaak de rampenplannen en de coördinatie van hulpdiensten ook binnen de EU beter op noodtoestanden toe te snijden.

Janez Potočnik, lid van de Commissie. – Mijnheer de Voorzitter, we zijn allemaal geschokt door de grote omvang van de natuurramp en de humanitaire ramp. Door de snelle mobilisatie van het noodreactiesysteem ECHO en het burgerbeschermingsmechanisme van de EU konden we snel na de aardbeving gecoördineerde en praktische hulp bieden.

Zoals ik reeds heb aangegeven, was de hulp die door een aantal lidstaten van de EU werd ingezet of aangeboden ook belangrijk.

Naast de humanitaire en andere acties die ik heb beschreven, is het waard om te vermelden dat de Europese Investeringsbank en Chili afgelopen dinsdag in Luxemburg – dit werd door een geachte afgevaardigde genoemd – een kaderovereenkomst hebben ondertekend waardoor de bank in Chili kan gaan opereren.

Deze ontwikkeling onderstreept de uitstekende betrekkingen tussen de Europese Unie en Chili en onze gezamenlijke inzet om ons partnerschap te blijven uitbreiden en verdiepen. Het is ook buitengewoon goed getimed, omdat de EIB een extra instrument voor de Europese Unie kan zijn om met Chili samen te werken aan de wederopbouwinspanningen voor de middellange en lange termijn waarmee reeds een begin is gemaakt.

Wat betreft de concrete vraag inzake de landenstrategie voor Chili en de toegezegde 41 miljoen euro: 25 miljoen euro werd uitgegeven in de eerste tranche; 15,6 miljoen blijft er over voor de tweede. Normaliter zou dit moeten worden verdeeld in 50% voor sociale cohesie, en 50% voor innovatie en concurrentie. We hebben aangeboden om dit te veranderen in wederopbouw (voorlopig). We hebben nog geen verzoeken van de Chileense autoriteiten binnengekregen, maar uiteraard zou het onder beide noemers naar wederopbouw kunnen gaan.

De Chileense autoriteiten hebben nog geen specifiek verzoek aan de Europese Unie gedaan om met de wederopbouw te helpen. Zoals ik reeds heb vermeld, wordt president Piñera vandaag geïnstalleerd. Hij zal zeker de hoogste prioriteit geven aan het vaststellen en kwantificeren van de schade en het plannen van de grootscheepse inspanning die nodig zal zijn.

De Commissie staat klaar om elk verzoek dat naar voren wordt gebracht in overweging te nemen. Zoals ik eerder heb aangegeven, voegt het feit dat de Europese Investeringsbank nu in Chili kan gaan opereren een extra instrument toe aan de instrumenten die reeds tot onze beschikking staan.

Het is ook de moeite waard om te herinneren aan wat door enkelen van u werd vermeld: dat Chili een goed voorbeeld van ontwikkeling is. Het is in feite een nettocrediteur, in tegenstelling tot de meeste Latijns-Amerikaanse landen. De vertrekkende minister van Financiën heeft afgelopen vrijdag het feit onderstreept dat, in tegenstelling tot wat het geval was tijdens andere tragedies die het Chileense volk ten deel zijn gevallen, de bevolking en de Chileense staat ook hun eigen middelen hebben.

Tot slot: de Europese Unie – de mensen, de regio's en de landen van de Unie – staat dus schouder aan schouder met Chili in het aanschijn van deze ramp, en zo moet het ook zijn in een beschaafde en humane wereld.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

António Fernando Correia de Campos (S&D), schriftelijk. – (PT) Na de aardbeving op Haïti worden we nu opnieuw geconfronteerd met een catastrofe. Er zijn in Chili zeker 800 mensen omgekomen, en de omvang van de schade wordt begroot op ongeveer 15 procent van het BBP van het land. Volgende de Chileense president, mevrouw Bachelet, is 80 procent van de bevolking op de één of andere wijze getroffen, terwijl de infrastructuur ernstige schade heeft opgelopen.

Ook nu weer heeft de EU haar verantwoordelijkheden als een geprivilegieerde handelspartner van Chili aanvaard (de EU is de belangrijkste handelspartner van Chili en de grootste exportmarkt voor dit land). De EU heeft 3 miljoen euro aan noodhulp toegekend, en Europese deskundigen op het gebied van burgerbescherming zijn nu ter plaatse om vast te stellen wat de meest dringende behoeften zijn.

Het natuurgeweld dat de wereld de laatste tijd heeft geteisterd – aardbevingen, en de dodelijke orkanen die we onlangs in de EU hebben meegemaakt – nopen ons tot het herformuleren van het paradigma voor humanitaire en noodhulp. Zulke situaties vragen om een snelle, soepele en gerichte respons.

De EU heeft aangetoond dat ze beschikt over het vermogen om doeltreffend te reageren, en het Parlement heeft niet alleen zijn oprechte condoleances overgebracht aan Chili, maar heeft door dit debat ook laten zien dat het concreet wil meewerken aan de wederopbouw van dit land dat door de aardbeving van 27 februari zo zwaar is getroffen.

(De vergadering wordt om 11.40 uur onderbroken en om 12.00 uur hervat)

VOORZITTER: GIANNI PITTELLA

Ondervoorzitter

6. Verklaring van de Voorzitter

De Voorzitter. – Dames en heren, voordat we tot de stemming overgaan, wil ik een korte verklaring afleggen, omdat we vandaag stilstaan bij de zesde Europese dag van slachtoffers van terrorisme.

Vandaag herdenken we de meer dan 5 000 slachtoffers in Europa en betuigen we onze solidariteit aan de talloze gewonden die door wrede terreur getroffen zijn.

De bomaanslagen in Madrid die zes jaar geleden, op 11 maart 2004, het leven kostten aan 191 mensen uit 17 landen, en de bommen die op 7 juli 2005 in Londen afgingen, behoren tot de ernstigste terreurdaden die ooit op Europese grondgebied zijn begaan.

Terrorisme is een aanval tegen ons allemaal: het ondermijnt het wezen van onze democratische maatschappij.

Daarom zal Europa altijd gemeenschappelijk optrekken in de strijd tegen terrorisme, of het nu gaat om separatistische, religieuze of politieke terreur.

Terrorisme kan nooit worden gerechtvaardigd, op geen enkele wijze en om geen enkele reden. Op deze Europese dag kunnen we laten zien dat geen enkele terrorist of terreurdaad ons geloof in de kernwaarden van de rechten van de mens en de democratie kan breken of vernietigen.

(Applaus)

7. Vergaderrooster: zie notulen

8. Stemmingen

De Voorzitter. – We gaan nu over tot de stemming.

(Uitslagen en nadere bijzonderheden betreffende de stemmingen: zie notulen)

Robert Goebbels (S&D). – *(FR)* Mijnheer de Voorzitter, ik zou u willen vragen nog wat langer te wachten, omdat talloze leden nog altijd vastzitten in de liften. Iemand heeft het briljante idee gehad om de liften te repareren tijdens de ene week in de maand dat wij in Straatsburg zijn, terwijl dit ook kon in de andere drie weken.

De Voorzitter. – Mijnheer Goebbels, het is al 12.00 uur geweest. We wachten nu al vijf minuten. Ik denk dat we over kunnen gaan tot de stemming.

(Applaus)

8.1. Cuba (B7-0169/2010) (stemming)

8.2. Investeren in koolstofarme technologieën (stemming)

8.3. Grote natuurramp in de autonome regio Madeira en gevolgen van de storm Xynthia in Europa (B7-0139/2010) (stemming)

9. Stemverklaringen

Mondelinge stemverklaringen

Ontwerpresolutie RC-B7-0169/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Volgens de overheidsarchieven en de beschikbare literatuur heeft het communistische regime in Slowakije tussen 1948 en 1989 71 168 mensen veroordeeld wegens vermeende politieke misdrijven.

Er is geen betere manier om deze politieke en gewetensgevangenen te herdenken dan door ons actief in te spannen ter bevordering van vrijheid en democratie op plaatsen waar deze een onbereikbare luxe zijn. De oproepen van de Europese Unie zijn tot dusverre onbeantwoord gebleven. Ik maak mij echter grote zorgen over de situatie van politieke gevangenen in Cuba en verzoek de Raad en de Commissie dan ook dringend om de nodige doeltreffende maatregelen te nemen om hun vrijlating te bewerkstelligen en hen te steunen in hun werk als mensenrechtenverdedigers. Aan de burgers van Cuba...

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, ik heb gestemd voor de goedkeuring van de resolutie over de situatie in Cuba. Eerlijk gezegd kan ik niet begrijpen waarom de Europese vrienden van Fidel Castro het idee van de bankroete en gedemoraliseerde revolutie zo hardnekkig blijven verdedigen. Moet dit regime, dat zichzelf als progressief beschouwt, dodelijke slachtoffers maken vooraleer men zal beseffen dat er dringend iets moet veranderen in Cuba? Soms werken individuele slachtoffers historische veranderingen in de hand. Ik hoop dat dit ook deze keer het geval zal zijn. Tegelijkertijd zou ik niet willen dat er nog meer slachtoffers vallen door de principiële houding van de overheid of doordat die niet in staat is om haar eigen positie en de veranderingen te analyseren.

Bovendien kan ik me er niet bij neerleggen dat veel ACP-landen een kritiekloze mening hebben over de aard en betekenis van het in Cuba opgebouwde socio-politieke systeem. Ik ben er heilig van overtuigd dat solidariteit hier op een foutieve manier wordt begrepen. Het zou van meer eerlijkheid getuigen mochten we Cuba erkenning geven voor wat het heeft bereikt en het land tegelijkertijd onze afkeuring tonen voor datgene wat is mislukt en antisociaal, onmenselijk en schadelijk is.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Mijnheer de Voorzitter, ik heb het woord gevraagd om namens mevrouw Muñiz uit te leggen waarom de Spaanse delegatie tegen amendement nummer 2 van de GUE/NGL-Fractie heeft gestemd, hoewel in dat amendement om de steun van het Spaanse voorzitterschap wordt gevraagd bij het optreden van de EU in Cuba.

In de eerste plaats wil ik er graag aan herinneren dat we geen amendementen kunnen onderschrijven van een fractie die uit de groep fracties is gestapt die de ontwerpresolutie heeft ingediend en dat onze verbintenis met de fracties die de ontwerpresolutie wel steunen ervoor zorgt dat wij niet voor een gedeeltelijk amendement van dit document kunnen stemmen.

In de tweede plaats komt amendement nummer 2 van de GUE/NGL-Fractie niet letterlijk overeen met het standpunt van het Spaanse voorzitterschap, dat weliswaar op zoek is naar consensus binnen de Europese Unie voor een vernieuwing van het kader van de betrekkingen met Cuba, maar geen volledige breuk wil met het gemeenschappelijke standpunt, zoals dit amendement letterlijk zegt.

Dit is de reden waarom wij dit amendement verwerpen.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Het was voor mij een hele grote eer om voor de resolutie over gewetensgevangenen op Cuba te kunnen stemmen. Niet alleen als parlamentslid uit een voormalig communistisch land, maar ook gezien mijn persoonlijke ontmoeting met dissidenten op Cuba enige tijd geleden, en dan met name met de arts Dr. Darsí Ferrer die evenals een aantal andere personen reeds sinds juli vorig jaar gevangen zit.

Na mijn terugkeer toentertijd heb ik het Parlement kond gedaan van de trieste situatie in de gezondheidszorg, en ook nu wil ik er weer op wijzen dat mensen die geen lid zijn van de communistische partij en geen dollars bezitten, geen toegang hebben tot medicijnen. Juist Dr. Darsí Ferrer was in Havanna een vooraanstaand persoon die dissidenten aan medicijnen hielp. En nu zit hij dan in de gevangenis.

Ik ben blij dat we deze resolutie hebben goedgekeurd. Dit is een zeer sterke resolutie die de Europese organen in klare taal oproept om zich te blijven inzetten voor democratische veranderingen op Cuba.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, wie zou twintig jaar geleden, toen de lucht van Europa zwaar was van het steengruis van vallende muren en vrijheidskreten, hebben gedacht dat de rode vlag vandaag nog steeds boven Havana zou wapperen en dat Fidel Castro vredig in bed zou sterven op dat zwoele Caraïbische eiland.

Sola mors tyrannicida est, aldus mijn landgenoot sir Thomas More: de dood is de enige manier om van tirannen af te komen.

Twee dingen hebben het communistische regime in Cuba in het zadel gehouden. Ten eerste de misplaatste Amerikaanse blokkade, waardoor Castro en zijn regime het buitenlandse imperialisme de schuld hebben kunnen geven van alle ontberingen van hun landgenoten in plaats van het economisch mismanagement van het communisme; en ten tweede de toegeeflijkheid van sommige lieden in Europa, onder wie enkele in dit Huis, die walgelijk genoeg met twee maten meten en de schendingen van de mensenrechten en de afwijzing van democratie in Cuba door de vingers zien, omdat het land goed is in het produceren van artsen en ballerina's.

Ik hoop dat dit Huis volwassen zal worden en dat sommigen in dit Parlement verder willen kijken dan de tijd dat ze als student in een Che Guevara-T-shirt rondliepen. De tijd is aangebroken om ons op constructieve wijze te verbinden met de democratische krachten in Cuba. De geschiedenis zal ons de absoluteit geven.

Philip Claeys (NI). – Voorzitter, ik heb vóór de Cuba-resolutie gestemd omdat het al bij al een behoorlijk kritische resolutie is voor het totalitaire regime in Havana. Ik wil tegelijkertijd ook van de gelegenheid gebruik maken om de Raad op te roepen te stoppen met de pogingen om de betrekkingen met Cuba te normaliseren, terwijl we nog altijd te maken hebben met een communistische dictatuur waar de mensenrechten op een flagrante manier overtreden worden.

Ik wil de nieuwe hoge vertegenwoordiger ook oproepen om niet verder te gaan in de lijn van wat de Commissie de voorbije legislatuur heeft gedaan. Ik noem daar de heer Louis Michel bijvoorbeeld, die herhaaldelijk op bezoek is gegaan naar Cuba zonder daar de minste kritiek te uiten op de situatie van de mensenrechten en de democratie. Het is totaal onaanvaardbaar voor de Europese Unie om platte broodjes te bakken met de communistische dictatuur in Cuba.

Ontwerpresolutie B7-0148/2010

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, door voor de resolutie te stemmen, wilde ik mijn steun uiten voor de investering in koolstofarme technologieën. Het SET-Plan kan slechts doeltreffend en geloofwaardig zijn als er voldoende geld voor wordt uitgetrokken, onder andere ook uit particuliere bronnen. De argumenten die voor de noodzaak van dergelijke maatregelen spreken, zijn op de eerste plaats de huidige economische situatie van Europa, de gevaarlijke klimaatveranderingen en de bedreigde energiezekerheid. Dankzij geavanceerde technologieën en onderzoek kan de crisis overwonnen worden en tegelijk steun geboden worden aan de maatregelen die verband houden met de klimaatverandering. Dit vormt ook een kans voor de Europese landbouw: het is een manier om nieuwe arbeidsplaatsen te creëren in de niet-agrarische sector op het platteland, en dit vooral op het terrein van de productie van hernieuwbare energiebronnen.

Jan Březina (PPE). – (CS) Ook ik heb voor de resolutie over investeren in de ontwikkeling van koolstofarme technologieën gestemd (het SET-Plan). Deze technologieën vormen namelijk een cruciaal instrument bij de omvorming van de EU in een innoverende, hoogpresterende economie. Ik acht het dan ook noodzakelijk dat de Commissie uiterlijk in 2011, in nauwe samenwerking met de Europese Investeringsbank, een integraal voorstel uitbrengt met betrekking tot investeringsinstrumenten ten behoeve van hernieuwbare energie, projecten ter verhoging van de energie-efficiëntie, alsook van de ontwikkeling van intelligente netwerken. Hand in hand daarmee zou de rol van de Europese Investeringsbank bij de financiering van projecten op energiegebied, en dan met name projecten met een hoger risicoprofiel, versterkt moeten worden.

Ik ben een fel tegenstander van het misbruik van het onderwerp koolstofarme technologieën dat collega's uit het linkse deel van het politieke spectrum maken ten behoeve van achterbakse ideologische aanvallen op kernenergie. Voor mij is kernenergie onbetwistbaar een vorm van schone energie die bijdraagt aan duurzame ontwikkeling.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). - (PL) Ik kon deze resolutie niet steunen, hoewel ze van buitengewoon belang is voor de Europese economie. Er moet op worden gewezen dat deze resolutie een enorme concentratie van middelen alleen maar in bepaalde sectoren, in bepaalde takken van de energiemarkt, namelijk de groene takken investeert. Dit is in strijd met de energiesolidariteit met landen die hoofdzakelijk van steenkool afhankelijk zijn. De energieproductie van Polen is gebaseerd op steenkool, waardoor een vlotte overgang naar een groene economie voor ons van zeer groot belang is. Indien dergelijke maatregelen in Polen worden uitgevoerd, zullen we arbeidsplaatsen moeten schrappen in plaats van nieuwe te scheppen. In deze crisistijden zou dit buitengewoon moeilijk en schadelijk zijn voor Polen.

Ontwerpresolutie RC-B7-0139/2010

Sophie Auconie (PPE). - (FR) Mijnheer de Voorzitter, op 27 en 28 februari raasde de storm Xynthia over Frankrijk. Bijna 60 mensen kwamen om het leven, en honderdduizenden mensen leden aanzienlijke materiële schade.

De Europese Unie moet in het licht van deze tragedie een voorbeeldfunctie vervullen. Daarom heb ik me persoonlijk bemoeid met de redactie van deze resolutie waarin de Europese Commissie wordt gevraagd buitengewoon reactief te zijn. Wij verwachten van haar dat ze financiële steun biedt aan de rampgebieden via het Solidariteitsfonds van de Europese Unie.

Als de regio's Poitou-Charentes, Charente-Maritime, Pays de la Loire en Bretagne naar aanleiding van deze tragedie verzoeken om een wijziging in hun verantwoording van door het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling en het Europees Sociaal Fonds medegefinancierde uitgaven, zal de Europese Commissie deze verzoeken met de grootst mogelijke welwillendheid en zeer snel moeten beoordelen.

Afgezien van deze resolutie ben ik er, net als mijn collega's van de Unie voor een Presidentiële Meerderheid, van overtuigd dat het tijd is om een echte Europese noodhulpmacht voor civiele bescherming op te richten. Alleen deze zal in staat zijn bij dit soort rampen cruciale aanvullende steun te bieden.

De Voorzitter. - Mijnheer Kelly, hoewel u zich niet gemeld hebt voor spreektijd vóór de eerste stemverklaring, sta ik dat bij wijze van uitzondering toe. Ik verzoek u zich de volgende keer te melden.

Ontwerpresolutie B7-0148/2010

Seán Kelly (PPE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil alleen even zeggen dat ik denk dat het tijd wordt dat we een definitief document over kernenergie krijgen om de vooruitgang te schetsen en de veiligheidsmaatregelen die in dat kader getroffen zijn en hoe dat in de toekomst in onderzoek zal worden omgezet, zodat de burgers tot een besluit kunnen komen.

Er heerst hier veel scepsis over – veel twijfel – en die moet worden weggenomen, hetgeen heel wat meningsverschillen uit dit debat over koolstofarme technologie zal wegnemen.

Tot slot wil ik op deze verjaardag van de onafhankelijkheidsverklaring van Litouwen en Estland deze landen graag feliciteren met twintig jaar onafhankelijkheid.

Schriftelijke stemverklaringen

Ontwerpresolutie RC-B7-0169/2010

John Stuart Agnew, Marta Andreasen, Gerard Batten, John Bufton en Mike Nattrass (EFD), schriftelijk. - (EN) Hoewel we erkennen dat Cuba een communistische dictatuur is en hoewel we Cuba in een vreedzame democratische staat getransformeerd willen zien worden, vinden we dat de EU geen rol in dit proces heeft te spelen.

Charalambos Aggourakis (GUE/NGL), schriftelijk. - (EL) De resolutie van het Europees Parlement onder het voorwendsel van de dood als gevolg van een hongerstaking van de Cubaanse, voor strafrechtelijke feiten veroordeelde Orlando Zapata Tamaya – ondanks de pogingen van de Cubaanse gezondheidsdiensten om zijn toestand te verbeteren – is een provocatieve en onaanvaardbare aanval op de socialistische regering en

het volk van Cuba en maakt deel uit van een anticommunistische campagne, georkestreerd door de EU met het EP op de eerste rij, die tot doel heeft het socialistische regime omver te stoten. Wij klagen aan dat centrumrechtse, centrumlinkse en groene vertegenwoordigers van het grootkapitaal in het EP, met hun hypocriete houding, dit voorval trachten te misbruiken voor provocaties.

De Griekse Communistische Partij (KKE) verwerpt en stemt tegen deze resolutie van het EP. Zij roept de volkeren op hun solidariteit te betuigen met de regering en het volk van Cuba, van de EU te eisen een eind te maken aan het gemeenschappelijk standpunt tegen Cuba, de pogingen van de EU te veroordelen om de bescherming van de mensenrechten te gebruiken als voorwendsel om imperialistische druk uit te oefenen en het Cubaanse volk en regering te intimideren, de onmiddellijke opheffing te eisen van het misdadige embargo van de VS tegen Cuba, de onmiddellijke vrijlating te eisen van 5 Cubaanse nationalisten uit Amerikaanse gevangenis, en het socialistische Cuba te steunen.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) De Europese Unie is het meest democratische bouwwerk ter wereld, en de fundamentele waarde waarop zij gebouwd is, is eerbied voor de mensenrechten. Daarom vind ik het prijzenswaardig en bemoedigend dat alle fracties in het Parlement zich hebben verenigd in hun veroordeling van de schendingen van de mensenrechten die door de Cubaanse autoriteiten zijn gepleegd, om nog maar niet te spreken van de constructieve benadering, de ontvankelijkheid voor een dialoog, die de EU besloten heeft jegens Cuba aan te nemen.

We leven nu in de 21e eeuw, en misdaden op het gebied van meningen en geweten zouden niet langer moeten kunnen bestaan volgens de waarden van alle staten ter wereld, hoe lang zij ook een totalitair regime en dictatuur geweest mogen zijn. Het voeren van een internationale dialoog in plaats van het opleggen van sancties kan worden gebruikt om houdingen te veranderen, zodat iedereen die het niet eens is met zijn eigen overheid geen last heeft van de schendingen en onrechtvaardigheden die typerend zijn voor regimes die geen respect hebben voor mensen.

Tragedies zoals die welke de Cubaanse dissident Orlando Zapata Tamayo zijn overkomen, die “schuldig” werd bevonden aan een gewetensmisdad, mogen nooit meer herhaald worden. Er zijn nu ook andere politieke gevangenen in Cuba die gevaar lopen. Als een instelling die borg staat voor het respecteren van de mensenrechten moet de EU zich hiermee bemoeien en snel diplomatieke actie ondernemen, zodat de tragedie-Zapata nooit meer herhaald wordt in Cuba, of waar ook ter wereld.

Andrew Henry William Brons (NI), *schriftelijk*. – (EN) Ik veroordeel zonder enig voorbehoud de slechte behandeling van mensen in Cuba (of waar dan ook). Ik heb me echter in zijn geheel van stemming onthouden over de resolutie tegen Cuba. De ene reden is dat de resolutie bedoeld was om de Europese Unie en haar functionarissen toestemming te geven om namens de lidstaten te spreken en te handelen. De andere reden is dat veel lidstaten van de Europese Unie mensen vervolgen en gevangennemen omdat ze het recht op de niet-gewelddadige vrijheid van meningsuiting uitoefenen, er ketterse meningen op na houden of deelnemen aan oppositionele activiteiten. Het is volslagen hypocriet dat partijen in Europa die voorstander van politieke repressie zijn met de vinger wijzen naar staten als Cuba die er dezelfde repressieve en antidemocratische meningen en activiteiten op na houden.

Edite Estrela (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor de resolutie van het Europees Parlement over de situatie van politieke en gewetensgevangenen op Cuba gestemd. We herhalen daarin dat alle politieke en gewetensgevangenen onmiddellijk in vrijheid moeten worden gesteld. We menen dat de opsluiting van Cubaanse dissidenten vanwege hun idealen en vreedzame politieke activiteiten een schending van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens inhoudt.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog en Åsa Westlund (S&D), *schriftelijk*. – (SV) Wij, Zweedse sociaaldemocraten, delen het in het amendement verwoorde standpunt dat de blokkade tegen Cuba opgeheven moet worden. Wij zijn echter niet van mening dat het standpunt thuishoort in deze resolutie omdat deze over gewetensgevangenen gaat.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Orlando Zapata Tamayo is van honger en dorst omgekomen, omdat hij verlangde te worden behandeld als degene die hij was: een politieke gevangene, vervolgd door een regime dat weliswaar een andere leider heeft gekregen, maar zijn burgers nog steeds in een ijzeren greep houdt en hen verbiedt zich te organiseren of zich vrij te uiten.

De tragische omstandigheden rond het overlijden van Zapata zouden ons met schaamte moeten vervullen. En dan zeker de politieke besluitvormers die in navolging van het duo Zapatero-Moratinos hebben meegewerkt aan het ombuigen van het Europees beleid ten aanzien van Cuba.

Met deze laffe poging tot *appeasement* heeft de Europese Unie alleen maar bereikt dat de straffeloosheid op Cuba toeneemt, en dus ook de isolatie van alle democratisch gezinde mensen in dit land, die van ons toch een veel betere behandeling verdienen.

Ik zou graag zien dat de softheid van de afgelopen tijd plaats maakt voor democratische vastberadenheid – we moeten inzien dat de wijziging van het Europese Cuba-beleid op een jammerlijke mislukking is uitgelopen. Ik zou verder graag zien dat Oswaldo Payá en de Damas de Blanco vrij naar Europa kunnen reizen om ons verslag te doen van wat er zich op het eiland afspeelt.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) Wij hebben tegen deze resolutie gestemd, omdat de meerderheid in het EP de dood van Zapata Tamayo als gevolg van een hongerstaking (ondanks medische bijstand) voor eigen politieke doeleinden wil misbruiken. Het Spaanse voorzitterschap heeft namelijk openlijk aangekondigd dat het voornemens is het gemeenschappelijk standpunt ten aanzien van Cuba op te geven, en dat hoopt de meerderheid nu te bemoeilijken. Zo valt men opnieuw Cuba en de Cubaanse bevolking aan, in een poging tot inmenging in de onafhankelijkheid en soevereiniteit van dit land, zijn economische en sociale verworvenheden en zijn voorbeeldige internationale solidariteit.

Het kapitalisme is niet de toekomst voor de mensheid. Cuba blijft een voorbeeld van hoe het mogelijk is een maatschappij te creëren waar de mensen elkaar niet uitbuiten – een socialistische maatschappij. De vertegenwoordigers van het kapitalisme in het EP willen dat niet aanvaarden en proberen daarom een brede politieke dialoog met de Cubaanse regering te verhinderen, op basis van dezelfde criteria die de EU gebruikt ten aanzien van alle landen waarmee ze betrekkingen onderhoudt.

Ze zijn niet bereid de VS-blokkade van Cuba te veroordelen, terwijl de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties al achttien maal om opheffing van dat embargo heeft verzocht. Ze zwijgen over het lot van de vijf Cubaanse burgers die al sinds 1998 vastzitten in de VS, zonder eerlijk proces, en lijken niet weten dat de VS onderdak blijft bieden aan een Cubaan die verantwoordelijk is voor een bomaanslag op een burgervliegtuig waarbij 76 mensen zijn omgekomen.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), schriftelijk. – (PL) Tijdens de stemming vandaag heb ik voor de resolutie over de situatie van de politieke en gewetensgevangenen in Cuba gestemd. Als Europees Parlement moeten we unaniem de praktijken van het regime in Havana afkeuren en opkomen voor de rechten van de onafhankelijke verslaggevers en vredes- en mensenrechtenactivisten. In de resolutie die we hebben aangenomen, hebben we uiting gegeven aan onze diepe solidariteit met alle Cubanen en steun betuigd aan hun streven naar democratie en de eerbiediging en verdediging van de fundamentele vrijheden. Ik kom uit een land waar de maatschappelijke beweging Solidarność het licht zag die oppositie voerde tegen het communistische regime. Hoewel Polen en andere Centraal- en Oost-Europese landen die vandaag deel uitmaken van de Europese Unie hun pijnlijke ervaringen met het communistische regime reeds achter zich hebben kunnen laten, mogen we des te meer diegenen niet vergeten die in de gevangenis zitten en vervolgd worden omdat ze zo naar vrijheid, democratie en vrijheid van meningsuiting snakken.

Nuno Melo (PPE), schriftelijk. – (PT) De EU kan zich geen romantische visie op het politieke regime in Cuba veroorloven. Het gaat hier om een onvervalste communistische dictatuur op basis van een één partij-ideologie, een dictatuur die de mensenrechten schendt, zijn burgers onderdrukt, politieke tegenstanders vervolgt en uit de weg ruimt, en talloze mensen opsluit omdat ze er een eigen mening op nahouden.

De dood van Orlando Zapata heeft de wereld opnieuw geschokt. Het Europees Parlement moet dit geval streng veroordelen, zonder aarzeling of ontoelaatbare rechtvaardigingen. Daarom veroordelen we de pogingen van extreemlinks om deze misdaad met de mantel der liefde te bedekken via politieke argumenten die eigenlijk niets anders beogen dan de legitimatie van een regime dat gewoon onaanvaardbaar is.

Willy Meyer (GUE/NGL), schriftelijk. – (ES) Ik heb tegen ontwerpresolutie RC-B7-0169/2010 over Cuba gestemd, omdat ik van mening ben dat die ontwerpresolutie inmenging beoogt en strijdig is met het internationaal recht. Met mijn stem heb ik tegen dit soort politieke manipulatie willen stemmen, die slechts tot doel heeft de regering van Cuba te veroordelen. De leden van dit Parlement die vóór deze tekst hebben gestemd, zijn dezelfde leden die hebben geweigerd dit Parlement een ontwerpresolutie ter veroordeling van de staatsgreep in Honduras voor te leggen. Deze ontwerpresolutie dringt er bij de EU op aan de verandering van het politieke regime van de Cubaanse Republiek ten volle te steunen en heeft bovendien tot doel Europese mechanismen voor ontwikkelingshulp daarvoor te gebruiken. Dit is een onaanvaardbare vorm van inmenging die strijdig is met het internationaal recht. Al meer dan 50 jaar voeren de Verenigde Staten een economische, commerciële en financiële blokkade tegen Cuba, die duidelijk indruist tegen het internationaal recht en die ernstige gevolgen heeft voor de economie en de levensomstandigheden van de Cubanen. Ondanks deze

blokkade heeft de Cubaanse regering haar burgers immer universele toegang tot gezondheidszorg en onderwijs geboden.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Ik heb voor de gezamenlijke ontwerpresolutie over Cuba gestemd omdat het van belang is dat de EU duidelijk tot uitdrukking brengt dat democratisering in dit nog altijd door communisten geregeerde land dringend noodzakelijk is. De arrestatie van dissidenten en politieke tegenstanders is een typisch kenmerk van communistische staten, maar komt op Cuba buitensporig veel voor. Dat men de familieleden van een gevangene die aan de gevolgen van een hongerstaking overleed niet eens toestaat een uitvaart te organiseren, is bijzonder schandalig.

Het is te hopen dat het weldra tot een verandering van het politieke systeem in dit land komt. Los daarvan is het van belang dat de EU en ook de Verenigde Staten in alle gevallen met één maat meten. Het is onaanvaardbaar dat de VS "politiek asiel" verlenen aan Cubanen die bij bomaanslagen betrokken zijn. Je kunt alleen effectief kritiek uitoefenen als je je aan je eigen criteria houdt.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (ES) Ik heb vóór de gemeenschappelijke ontwerpresolutie over Cuba gestemd (RC-B7-0169/2010) omdat de dood van Orlando Zapata, zoals ik gisteren tijdens het debat al zei, zeer betreurenswaardig is, hoe men ook over de betrekkingen met Cuba denkt.

Daarnaast wil ik de nadruk leggen op de noodzaak de vrijlating te eisen van alle politieke en gewetensgevangenen in Cuba en in de rest van de wereld. Daarbij wijs ik echter op het risico om in te zetten op manieren die een mislukking zijn gebleken in een poging het eiland te democratiseren en te openen naar de rest van de wereld, zoals het embargo en de blokkade. Er zijn ongetwijfeld dringend veranderingen nodig in Cuba, en de EU moet daar een rol bij spelen, om ervoor te zorgen dat het een transitie ten gunste van het Cubaanse volk wordt.

Alf Svensson (PPE), *schriftelijk*. – (SV) De VS handhaven al 48 jaar een handelsembargo tegen Cuba. Het embargo treft de Cubaanse bevolking en is een constant en steeds terugkerend excuus voor de tekortkomingen van het Castro-regime. Alle schuld wordt in de schoenen geschoven van het Amerikaanse embargo, en bijgevolg kan de Cubaanse bevolking het communistische regime niet duidelijk als schuldige aanwijzen en er afstand van nemen. De democratische oppositie wil dat het embargo wordt opgeheven. Op 29 oktober 2009 stemden 187 landen van de VN voor opheffing van het embargo. Drie stemden voor het behoud ervan en twee onthielden zich. Geen enkele lidstaat van de EU stemde voor het behoud van het embargo. Het Europees Parlement heeft eerder al het embargo tegen Cuba veroordeeld en opgeroepen om er onmiddellijk een einde aan te maken, overeenkomstig de herhaalde eis van de Algemene Vergadering van de VN (P5_TA(2003)0374). Het Europees Parlement heeft ook het contraproductieve effect van het embargo benadrukt (P6_TA(2004)0061). De onderhavige resolutie RC-B7-0169/2010 gaat over de situatie van politieke en gewetensgevangenen in Cuba. Tijdens het aan de stemming voorafgaande debat deed ik een voorstel om aan Cuba een ultimatum te stellen: het embargo wordt opgeheven en binnen zes maanden moeten alle gewetensgevangenen vrijgelaten zijn en hervormingen van start zijn gegaan. Als de regering zich niet aan die voorwaarden houdt, volgen nieuwe en intelligentere sancties van de VS, de EU en Canada die tegen de Cubaanse leiders gericht zijn, zoals een inreisverbod en bevrozing van Cubaanse activa en buitenlandse investeringen.

Ontwerpresolutie B7-0148/2010

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) De EU heeft zich ertoe verplicht om uiterlijk in 2020 de uitstoot van broeikasgassen met 20% te hebben verminderd, het energieverbruik met 20% te hebben teruggebracht en minstens 20% van het energieverbruik uit hernieuwbare bronnen te laten komen. Verder streeft de EU ernaar om wereldwijd een voorbeeld te stellen door natuurlijke rijkdommen te sparen en het milieu te beschermen.

Deze ambitieuze doelen kunnen alleen worden bereikt als de EU als geheel en elk van de lidstaten afzonderlijk zich duidelijk inzetten om de deadlines te halen. Investerings in koolstofarme technologieën zijn van cruciaal belang om de voorgestelde doelen voor 2020 te halen, wat niet zo ver weg is als het lijkt. Voor het bereiken van deze doelstellingen is een aanzienlijke financiële inspanning nodig: 58 miljard euro volgens enkele zeer nauwkeurige berekeningen, van zowel publieke als private zijde.

Door deze financiële, logistieke en bestuurlijke inspanningen zal de EU echter mondiaal een vooraanstaande rol gaan spelen op het gebied van innovatie, en deze inspanningen zullen een positief effect op haar economie hebben doordat er banen worden gecreëerd en nieuwe perspectieven worden geopend op het terrein van onderzoek, dat ten onrechte decennialang te weinig financiële steun heeft gekregen. De investeringen om

koolstofarme energiebronnen te ontwikkelen, zullen op de middellange en lange termijn resultaten opleveren, en op de hele Europese Unie een positief effect hebben.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Wij moeten aandringen op een radicale ommekeer in de samenleving die gericht is op de totstandbrenging van duurzame steden, een gedecentraliseerde energieproductie en een concurrerende industrie. Dit is een essentieel beleid voor een welvarende en duurzame samenleving die is voorbereid op de uitdagingen van klimaatverandering, continuïteit van de energievoorziening en globalisering en wereldleider is op het gebied van schone technologieën. Doel van het SET-Plan is om een specifieke bijdrage te leveren aan de ontwikkeling van schone technologieën. Ik ben ingenomen met de basisrichtsnoeren van de mededeling betreffende de organisatie van het aandeel van enerzijds de overheidssector en de privésector en anderzijds de communautaire, nationale en regionale financiering. Er moeten echter meer overheidsmiddelen worden uitgetrokken voor wetenschappelijk onderzoek op het gebied van schone technologieën. Bovendien moet Europa de voorwaarden creëren die nodig zijn om meer privé-investeringen aan te trekken voor wetenschappelijk onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratieprojecten op energiegebied. Het is hoog tijd dat wij tot actie overgaan. In de volgende financiële vooruitzichten van de Europese Unie en het achtste kaderprogramma voor onderzoek en technologische ontwikkeling dient prioritaire aandacht te worden besteed aan de continuïteit van de energievoorziening, de bestrijding van klimaatverandering en het milieu. Dat is de enige manier om het concurrentievermogen van onze industrie te handhaven en de economische groei en het scheppen van werkgelegenheid te bevorderen.

Edite Estrela (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor de resolutie van het Europees Parlement over investeren in de ontwikkeling van koolstofarme technologieën (SET-Plan) gestemd omdat de Europese Unie prioritaire aandacht moet besteden aan de investering in deze nieuwe technologieën, die enorme mogelijkheden openen op het gebied van de werkgelegenheid, om een doeltreffend antwoord op de economische crisis te kunnen bieden. Ik ben van oordeel dat deze investeringen nieuwe kansen kunnen scheppen voor de ontwikkeling van de economie en het concurrentievermogen van de Europese Unie.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het SET-Plan dat door de Commissie is gepresenteerd, stelt voor te investeren in O&O om schone, efficiënte en duurzame koolstofarme energietechnologieën te ontwikkelen die ons in de gelegenheid stellen de noodzakelijke emissievermindering te waarborgen zonder de Europese industrieën te schaden, waarmee wij volgens ons een consciëntieuze stap op weg naar duurzame ontwikkeling zetten.

Het nieuwe energiebeleid moet met name in tijden van algemene crisis gericht zijn op economische efficiëntie en mag in geen geval de economische duurzaamheid van de Europese landen in gevaar brengen. Dat mag echter niet ten koste van het milieu gaan.

Daarom is het energiebeleid dringend aan verandering toe. Er moet een nieuwe benadering komen die gebaseerd is op schone energieën, een efficiënter gebruik van de natuurlijke rijkdommen waarover wij beschikken en omvangrijke investeringen in onderzoek en milieuvriendelijkere technologieën. Op die manier kunnen wij het Europese concurrentievermogen handhaven en de werkgelegenheid bevorderen in het kader van een innoverende en duurzame economie.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Ik ben ingenomen met de doelstellingen van het SET-Plan (strategisch plan voor energietechnologie), die gericht zijn op de ontwikkeling van een koolstofarme samenleving. Met het SET-Plan wordt de ontwikkeling en tenuitvoerlegging van koolstofarme technologieën bespoedigd. Het bevat maatregelen inzake planning, uitvoering, financiering en internationale samenwerking op het gebied van innoverende energietechnologieën. Tal van studies voorspellen dat de Europese doelstelling van 20 procent duurzame energie in 2020 zal uitmonden in miljoenen nieuwe banen, waarvan twee derde in kleine en middelgrote ondernemingen. De oplossing ligt in de ontwikkeling van groene technologieën. Daarom moet er meer geld worden uitgetrokken voor het SET-Plan. Dat moet gebeuren tijdens de komende herziening van de financiële vooruitzichten. Verder moeten wij investeren in onderwijs en onderzoek om de ontwikkeling van groene technologieën te bevorderen en te voorzien in gekwalificeerde arbeidskrachten. Hoe eerder we een koolstofarme samenleving tot stand brengen, hoe eerder we de crisis zullen overwinnen.

João Ferreira (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) De ontwikkeling en toepassing van koolstofarme technologieën is van uitzonderlijk belang, niet alleen om milieuredenen – waaronder de noodzaak om de CO₂-uitstoot van koolstof terug te dringen –, maar ook om energieredenen, gelet op de toenemende onvermijdelijke schaarste en uiteindelijke uitputting van de fossiele brandstofvoorraden, waarvan de mensheid in hoge mate afhankelijk is.

Helaas voorzien het SET-Plan en de resolutie niet alleen in een onvolledige aanpak van het probleem – in termen van zowel de betrokken technologieën en energiebronnen als de noodzaak om het verbruik te verminderen –, maar blijven zij deze investering bovenal beschouwen als een winstgevende zaak (waarmee sommigen, een selecte club, zich zullen verrijken ten koste van de rest), veeleer dan als een ecologische en energetische dwang om het algemeen welzijn van de mensheid te waarborgen.

Het is veelzeggend en verhelderend dat bij de stemming over de amendementen op de resolutie de bevordering van “ambitieuze reductiedoelstellingen” met betrekking tot de CO₂-uitstoot van koolstof heeft moeten wijken voor het bevorderen van “de mondiale handel in koolstofemissierechten”.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) Het gebruik van koolstofarme technologieën, die uiteraard minder CO₂ produceren, is een goede en wenselijke ontwikkeling.

Wij kunnen echter niet aanvaarden dat de technologische ontwikkeling en de versterking van het zogenaamde SET-Plan als excuus worden gebruikt om het nationale energiebeleid te ondermijnen.

De volgende woorden van de Commissie spreken boekdelen: “Het SET-Plan is de technologische pijler van het energie- en klimaatbeleid van de Europese Unie”. Zij laten geen twijfel bestaan over de ware doelstellingen van de Europese Commissie, die er alleen maar op uit is om de soevereiniteit van de lidstaten uit te hollen op een belangrijk terrein als dat van de nationale energiestrategieën.

Bovendien bevat de resolutie een aantal specifieke punten waarmee wij niet kunnen instemmen, met name de bevordering van “de mondiale handel in koolstofemissierechten”, aangezien reeds is gebleken dat dit systeem niet bijdraagt aan de vermindering van de koolstofemissies, en de oprichting van publiek-private partnerschappen, waarbij “het aandeel aan overheidsinvesteringen aanzienlijk moet worden verhoogd”, wat betekent dat overheidsmiddelen ten dienste worden gesteld van privébelangen en particulier winstbejag”.

Daarom hebben wij tegen deze resolutie gestemd.

Eija-Riitta Korhola (PPE), schriftelijk. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, duurzame en effectieve koolstofarme technologieën zijn de essentiële kernelementen in de gigantische opgave waarvoor we staan om de CO₂-uitstoot in de EU en wereldwijd terug te dringen. Vanwege dit feit heb ik het snelle proces verwelkomd waarmee het Parlement een resolutie over dit onderwerp heeft opgesteld, waarmee aan de Commissie en de Raad een duidelijke indicatie wordt gegeven dat het SET-Plan op het juiste moment komt en belangrijk is. Als we onze missie serieus nemen, spreekt het voor zich dat we alle vormen van koolstofarme technologieën nodig hebben, met inbegrip van duurzame nucleaire energie. Daarom ben ik blij dat we erin geslaagd zijn om de formulering van overweging I te schrappen, wat een nieuwe poging was om nucleaire energie in een licht te plaatsen dat het tegenwoordig niet meer verdient. Deze overweging kan negatieve gevolgen hebben gehad voor het begrip “duurzame koolstofarme technologieën”, door de suggestie dat nucleaire energie hier niet toe behoort. Feit is echter dat we het ons in de EU niet kunnen veroorloven om het niet te gebruiken als we klimaatverandering serieus willen nemen. Totdat hernieuwbare energiebronnen echt doeltreffende resultaten kunnen opleveren en een constante energiestroom kunnen veiligstellen, zijn het dergelijke koolstofarme technologieën waarop we moeten vertrouwen.

Nuno Melo (PPE), schriftelijk. – (PT) Investeren in koolstofarme technologieën moet een prioritaire doelstelling zijn, aangezien het een van de meest doeltreffende manieren is om de klimaatverandering aan te pakken en de Europese Unie naar een groene economie te leiden. Slimme koolstofarme oplossingen verdienen in dit verband bijzondere aandacht, vooral voor wat betreft de financiering ervan uit de communautaire begroting, met het oog op de verwezenlijking van de milieudoelstellingen die de Europese Unie voor 2020 heeft vastgesteld.

Andreas Mölzer (NI), schriftelijk. – (DE) Ik heb mij onthouden van stemming over de resolutie over investeren in de ontwikkeling van koolstofarme technologieën omdat de tekst weliswaar een aantal verstandige uitgangspunten bevat, maar ook inzet op een verdere ontwikkeling van kernenergie, waar ik op grond van de grote gevaren die daarmee verbonden zijn afwijzend tegenover sta. In de resolutie wordt terecht gesteld dat onderzoek tot nu toe met veel te kleine budgetten moest werken. Om Europa echter in het spoor van de andere economische grootmachten te houden, dient de financiering van onderzoeksprojecten, vooral op het gebied van de hernieuwbare energie, drastisch opgeschroefd te worden. De ontwikkeling van nieuwe, koolstofarme technologieën in de energiesector zal hopelijk niet alleen de bestaande arbeidsplaatsen in deze branche veiligstellen, maar ook tal van nieuwe, hooggekwalificeerde banen opleveren. Het geld dient naar mijn mening echter te gaan naar zonne-energie en het afvangen en opslaan van kooldioxide. Investerings in kernenergie moeten vanwege de mogelijk zwaarwegende consequenties heroverwogen en elders ingezet

worden. Zo'n heroriëntatie van het energiebeleid zal ook de continuïteit van de energievoorziening in de EU ten goede komen en ons minder afhankelijk maken van buitenlandse energieleveranciers.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), schriftelijk. – (ES) Ik heb, net als mijn fractie De Groenen/Vrije Europese Alliantie, om verschillende redenen tegen ontwerpresolutie B7-0148/2010 over investeren in de ontwikkeling van koolstofarme technologieën gestemd. De belangrijkste reden was echter het feit dat het amendement waarin om de schrapping van overweging I werd verzocht, die voor ons cruciaal was, is aangenomen. In die overweging werd voorgesteld het zesde Europese energie-initiatief over 'duurzame kernenergie' te veranderen in 'kernenergie'. Wij zijn van mening dat het concept 'duurzame kernenergie' betekenisloos is, omdat de risico's voor het milieu en de volksgezondheid en de risico's van proliferatie, waarmee de ontwikkeling en het gebruik van kernenergie gepaard gaan, in het beste geval kunnen worden verminderd, maar niet kunnen worden uitgebannen.

Ontwerpresolutie RC-B7-0139/2010

Luís Paulo Alves (S&D), schriftelijk. – (PT) Ik heb voor deze resolutie gestemd om uiting te geven aan mijn verdriet om de dodelijke slachtoffers die bij deze twee natuurrampen zijn gevallen en om mijn solidariteit te betuigen aan hun familieleden en vrienden. Tal van lidstaten en regio's zijn ernstig getroffen door deze rampen.

Daarom dring ik erop aan dat Europa snel met een antwoord komt, met name door het Europees Solidariteitsfonds in te zetten en op die manier de solidariteit van de Europese Unie te betuigen aan al degenen die schade hebben ondervonden.

Op dit moment is het belangrijk dat wij bijzondere aandacht besteden aan de insulaire en perifere regio's die, behalve de belemmeringen waarmee zij op zich reeds worden geconfronteerd, nu ook te kampen hebben met de vernietiging van infrastructuur en persoonlijke, commerciële en landbouwbezittingen en in vele gevallen niet in staat zijn hun activiteiten onmiddellijk voort te zetten. Dit geldt vooral voor regio's die bijna uitsluitend afhankelijk zijn van het toerisme, aangezien de aandacht van de media voor deze rampen potentiële bezoekers kan afschrikken.

Daarom moeten wij de Commissie en de Raad verzoeken onverwijld actie te ondernemen. In dit verband is het fundamenteel dat de Raad zich opnieuw buigt over het voorstel om een eenvoudigere, snellere en meer flexibele toepassing van het Solidariteitsfonds te waarborgen.

Het is ook belangrijk om samen met de lidstaten de programma's en structuur-, landbouw- en sociale fondsen van de Europese Unie te herzien om beter tegemoet te kunnen komen aan de behoeften die uit dit soort rampen voortvloeien.

Elena Băsescu (PPE), schriftelijk. – (RO) Ik heb vóór de ontwerpresolutie over de grote natuurrampen die in de autonome regio Madeira hebben plaatsgevonden en de gevolgen van de storm Xynthia in Europa gestemd. Ik ben van mening dat de Europese Unie solidariteit moet betonen met degenen die lijden als gevolg van deze natuurrampen. Deze hebben regio's getroffen in Portugal, West-Frankrijk, verschillende regio's in Spanje, in het bijzonder de Canarische Eilanden en Andalusië, en ook België, Duitsland en Nederland. Door de storm kwamen in West-Frankrijk ongeveer zestig mensen om het leven en verdwenen er een aantal mensen, om nog maar niet te spreken van de duizenden huizen die zijn verwoest. De Europese Commissie kan de getroffen regio's financiële steun bieden door middel van het Solidariteitsfonds van de Europese Unie. Het is van het allergrootste belang dat er bij grote natuurrampen een gevoel van solidariteit tussen de lidstaten is. Er moet coördinatie zijn tussen de overheidsinstanties op lokaal, nationaal en Europees niveau bij hun inspanningen om de getroffen gebieden opnieuw op te bouwen. Ook moeten effectieve beleidsmaatregelen op het gebied van preventie niet over het hoofd worden gezien. Wij moeten zowel in dit geval als in de toekomst garanderen dat de Europese fondsen de getroffen gebieden zo snel mogelijk bereiken om degenen die door een natuurramp zijn getroffen te helpen.

Regina Bastos (PPE), schriftelijk. – (PT) Op 20 februari heeft zich op Madeira een uitzonderlijk meteorologisch verschijnsel voorgedaan dat aan ten minste 42 mensen het leven heeft gekost, met 32 vermisten, 370 mensen die dakloos zijn geworden en ongeveer 70 gewonden.

Op 27 en 28 februari heeft een ander verschijnsel in het westen van Frankrijk, aan de Atlantische kust (Poitou-Charentes en Pays de la Loire), 60 mensenlevens geëist, met 10 vermisten en meer dan 2 000 mensen die dakloos zijn geworden. Deze storm heeft bovendien diverse regio's in Spanje van de buitenwereld afgesneden, met name de Canarische Eilanden en Andalusië.

Los van het menselijk en psychologisch leed hebben deze meteorologische verschijnselen grootschalige vernielingen aangericht die bijzonder ernstige sociale en economische gevolgen hebben voor de economische activiteit in de getroffen regio's. Vele mensen hebben hun hele hebben en houden verloren.

Ik heb voor deze ontwerpresolutie gestemd om de Commissie ertoe aan te zetten al het nodige te ondernemen om zo snel en flexibel mogelijk middelen beschikbaar te stellen uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie en daarbij te streven naar een zo groot mogelijk bedrag om de slachtoffers te helpen.

Ik onderstreep nogmaals de noodzaak om op basis van het Commissievoorstel een nieuwe verordening voor het SFEU op te stellen waarmee de problemen ten gevolge van natuurrampen op een meer soepele en doeltreffende wijze kunnen worden aangepakt.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De storm die Madeira op 20 februari heeft geteisterd, heeft in de regio van Madeira tal van mensenlevens gekost en enorme materiële schade aangericht. De rol van de Europese Unie is van vitaal belang, aangezien zij beschikt over mechanismen en instrumenten zoals het Solidariteitsfonds, de structuurfondsen – EFRO en ESF – en het Cohesiefonds. Het is dan ook fundamenteel om deze middelen in te zetten en een snelle, soepele en vereenvoudigde toepassing van de fondsen te waarborgen. Ik ben ingenomen met deze ontwerpresolutie, waarin de Europese Commissie wordt verzocht al het nodige te ondernemen zodra de Portugese regering daarom verzoekt om zo snel en flexibel mogelijk middelen beschikbaar te stellen uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie (SFEU) en daarbij te streven naar een zo groot mogelijk bedrag. Ik doe een beroep op de solidariteit van de Europese Unie om een snelle en flexibele toepassing van het Cohesiefonds te waarborgen, gelet op de bijzondere situatie van Madeira als insulaire en ultraperifere regio van de Europese Unie. Ik doe een beroep op de goede wil van de Europese Commissie bij de onderhandelingen over de herziening van de regionale operationele programma's Intervir+ (EFRO) en Rumos (ESF) en over het onderdeel Madeira van het thematisch operationeel programma voor plattelandsontwikkeling (Cohesiefonds).

Nessa Childers (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb vóór dit verslag gestemd en ben erg blij dat het door het Parlement is aangenomen. Na vergelijkbare, zij het minder barre weersomstandigheden in Ierland met overstromingen en de sneeuw van kort geleden, weet ik hoe ingrijpend de gevolgen van deze tragedies zijn voor de gezinnen en burgers van de EU, en het is belangrijk dat dit Huis zo goed mogelijk probeert te helpen.

Carlos Coelho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De natuurramp die Madeira op 20 februari heeft getroffen, heeft diepe sporen van menselijk leed en grootschalige vernieling achtergelaten, met alle gevolgen van dien voor de economie en de productiestructuren.

Een week later teisterde een andere natuurramp – de storm Xynthia – het westen van Frankrijk en diverse regio's in Spanje.

Ook ik betuig mijn medeleven en solidariteit aan alle mensen die door deze tragedie getroffen zijn en dierbaren hebben verloren of al hun bezittingen kwijt zijn.

Het is van vitaal belang om snel hulp te bieden aan de bevolking en met de wederopbouw van de infrastructuur, de overheidsvoorzieningen en de essentiële dienstverlening te beginnen.

Het is een feit dat de steun uit het Solidariteitsfonds pas kan worden betaald nadat de procedure voor toepassing van het Fonds is afgerond en goedgekeurd door de Raad en het Parlement. In situaties als deze is het echter bijzonder moeilijk om mensen die met enorme problemen kampen om hun normale leven weer op te pakken te vragen geduld uit te oefenen. Daarom dringen wij aan op de grootst mogelijke spoed en flexibiliteit bij zowel de beschikbaarstelling van de fondsen als de tenuitvoerlegging van buitengewone steunmaatregelen voor Madeira.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Op 20 februari van dit jaar heeft op Madeira een tragedie plaatsgevonden. Het eiland werd geteisterd door nooit eerder geziene stortregens, sterke wind en grote golven. Er zijn 42 doden te betreuren, er zijn tal van vermisten, honderden mensen zijn dakloos geworden en er zijn tientallen gewonden gevallen. Ik wil hier onderstrepen dat de regionale regering van Madeira en haar instellingen zich onverwijld hebben ingezet om een snel en gecoördineerd antwoord te geven op deze tragedie. Op 27 en 28 februari 2010 woedde in het westen van Frankrijk – met name in de regio's Poitou-Charentes en Pays de la Loire – een uitermate krachtige en verwoestende storm, die Xynthia is gedoopt. De storm heeft meer dan 60 doden veroorzaakt en duizenden mensen dakloos gemaakt, en er zijn verschillende vermisten. Beide tragedies stemmen mij tot diepe droefheid. Ik betuig dan ook mijn oprechte solidariteit aan alle getroffen regio's. Ik breng mijn condoleances over aan de familieleden van de slachtoffers en betoon

mijn respect voor de opsporings- en reddingsdiensten. Ik roep de Commissie op onverwijld al het nodige te ondernemen zodra de betrokken lidstaten daarom verzoeken om middelen beschikbaar te stellen uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie (SFEU) en daarbij te streven naar een zo groot mogelijk bedrag. Bij de analyse van deze verzoeken moet de Commissie rekening houden met de specifieke kenmerken van elke getroffen regio, en vooral met de kwetsbaarheid van insulaire en perifere regio's.

Sylvie Guillaume (S&D), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb deze ontwerpresolutie over de te nemen maatregelen na de verwoestende en dodelijke storm Xynthia die over ons grondgebied is getrokken gesteund omdat we, behalve het zoeken naar schuldigen, in de eerste plaats Europese solidariteit aan de dag moeten leggen om de slachtoffers van deze ramp, die verscheidene Europese landen heeft getroffen, te steunen. We moeten niet alleen een beroep doen op het Solidariteitsfonds, maar deze hulp moet tevens tot uiting komen via het Cohesiefonds, het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling. Tot slot moeten we verzekeringsmaatschappijen aanmoedigen zo snel mogelijk te interveniëren en in een later stadium lering trekken uit dergelijke gebeurtenissen voor wat betreft de afgifte van bouwvergunningen.

Filip Kaczmarek (PPE), *schriftelijk*. – (PL) Dames en heren, ik heb voor de resolutie over de ernstige natuurramp in de autonome regio van Madeira en de gevolgen van de storm Xynthia in Europa gestemd. We concentreren ons op Madeira, dat het zwaarst is getroffen door de ramp. We creëren een grote en sterke gemeenschap om elkaar onder andere te kunnen helpen in tijden van nood. Vandaag verkeren Madeira en andere regio's die zwaar getroffen zijn door de gevolgen van de storm in nood. Het is onze taak hulp te bieden aan hen die onze hulp nodig hebben. Ik hoop dat de gevolgen van deze tragedie dankzij de resolutie op doeltreffende wijze kunnen worden verholpen. Ik voel oprecht mee met alle slachtoffers en hun families. Dank u.

Véronique Mathieu (PPE), *schriftelijk*. – (FR) In de voorbije weken zijn verscheidene Europese regio's getroffen door natuurrampen: Madeira, gevolgd door West-Frankrijk en diverse regio's in Spanje. Wij als leden van het Europees Parlement zijn diep geraakt door de menselijke en materiële schade die het geweld van deze natuurverschijnselen met zich meebrengt. Vandaar de ontwerpresolutie over natuurrampen waarover vandaag wordt gestemd in het Europees Parlement; de resolutie geeft uiting aan ons 'diepe medeleven' en onze 'solidariteit' met de slachtoffers in de verwoeste regio's. Europese solidariteit moet in financiële termen worden vertaald door de beschikbaarstelling van het Solidariteitsfonds van de Europese Unie en via andere door Europa gefinancierde projecten. Ten aanzien van het Solidariteitsfonds moet ik er echter op wijzen dat de huidige verordening een voldoende flexibele en snelle respons in de weg staat; de mogelijkheid bestaat om deze verordening te wijzigen, en het is nu aan de Europese Raad om op dit punt vooruitgang te boeken. Ik heb tevens vóór het amendement gestemd dat het in 2006 door de heer Barnier gedane voorstel tot oprichting van een Europese noodhulpmacht voor civiele bescherming steunt. Ik betreurt dat het niet is aangenomen, want uitvoering van dit voorstel zou het vermogen voor crisisrespons van de EU ten goede komen.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De recente natuurramp op Madeira heeft het eiland in een chaos veranderd. Andere Europese regio's kampen met de gevolgen van de storm Xynthia. De Europese Unie moet de getroffen regio's onvoorwaardelijk steunen in een gezamenlijke blijf van solidariteit, namelijk door het Solidariteitsfonds van de Europese Unie in te zetten. Het SFEU is opgericht om dringende financiële steun te verlenen aan lidstaten die het slachtoffer zijn van natuurrampen.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Op 20 februari werd Madeira geteisterd door een zware natuurramp met stortregens van ongekende proporties, gepaard met hevige storm en vloedgolven. Daarbij vielen ten minste 42 slachtoffers, terwijl er nog een groot aantal mensen vermist wordt. Bovendien zijn honderden mensen dakloos geworden. Een paar dagen later trok de verwoestende orkaan Xynthia langs de Atlantische kust van Frankrijk en veroorzaakte, met name in de landsdelen Poitou-Charentes, Pays de la Loire en Bretagne, de dood van bijna 60 mensen. Ook hier wordt nog altijd een aantal personen vermist.

Bovendien zijn er duizenden daklozen. Ik onderschrijf daarom de voorstellen in de gezamenlijke ontwerpresolutie om de getroffen landen en gebieden financiële EU-steun te geven en heb dan ook voor de resolutie gestemd. Boven alles dient ervoor gezorgd te worden dat het Solidariteitsfonds van de Europese Unie onmiddellijk en coulant wordt aangesproken.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *schriftelijk*. – (PL) Ik heb voor de goedkeuring van resolutie RC-B7-0139/2010 van het Europees Parlement gestemd. Ecologische en natuurrampen maken steeds vaker

deel uit van ons leven. De voorbije decennia is de dreiging van milieuveranderingen toegenomen, en we moeten alles in het werk stellen om die te voorkomen.

De Europese Unie met haar 27 lidstaten en 500 miljoen burgers moet niet alleen de strijd aanbinden met de klimaat- en milieuveranderingen die zich voordoen, maar ook zorg dragen voor haar burgers en hen de best mogelijke voorwaarden bieden om de periode na de crisissituatie door te komen. Onze inspanningen mogen zich echter niet alleen maar concentreren op hulp na de feiten. Een van de fundamentele bestaansredenen van de Europese Unie bestaat erin haar burgers een gevoel van veiligheid te kunnen geven. In verband hiermee moeten de bevoegde EU-instellingen concrete stappen ondernemen om de regio's te controleren en na te gaan of ze preventief kunnen handelen.

Om zo snel mogelijk de gevolgen van de storm Xynthia aan te pakken, dienen we middelen vrij te maken uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie en iedereen te helpen die door deze catastrofe schade heeft opgelopen. Negatieve en pijnlijke gebeurtenissen die anderen treffen, zouden ons er altijd toe moeten aanzetten om op doeltreffende en solidaire wijze actie te ondernemen. Laat ons tonen dat het ook deze keer zo is!

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), schriftelijk. – (EN) Ik heb me van stemming over de resolutie over de grote natuurramp in de autonome regio Madeira en de gevolgen van de storm Xynthia in Europa (RC-B7-0139/2010) onthouden, omdat twee van onze belangrijkste amendementen werden afgewezen. Meer in het bijzonder, het amendement waarin werd verwezen naar het feit dat het in Frankrijk is toegestaan om in uiterwaarden en natuurlijke wetlands te bouwen en dat er door speculatie met huizen in kwetsbare gebieden wordt gebouwd, en het amendement waarin werd gesteld dat alle gelden van de Gemeenschap voor de tenuitvoerlegging van dergelijke plannen, in het bijzonder de structuurfondsen, het ELFPO, het Cohesiefonds en het Europees Solidariteitsfonds, pas beschikbaar worden gesteld als er duurzaamheidsmaatregelen zijn getroffen.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), schriftelijk. – (RO) Ik zou om te beginnen mijn solidariteit willen betuigen met de families van de slachtoffers van de natuurramp op Madeira en de slachtoffers van de storm Xynthia. Door de klimaatverandering komen natuurrampen de laatste tijd veelvuldig voor. Daarom moeten we ervoor zorgen dat de Europese Unie bereid is om zo snel en efficiënt mogelijk te reageren.

Ik hebben vóór de ontwerpresolutie van het Europees Parlement gestemd waarin de Commissie wordt opgeroepen om de mogelijkheid in overweging te nemen om het medefinancieringspercentage van de Gemeenschap voor regionale operationele programma's te verhogen. Geen enkele lidstaat kan zelfstandig grote natuurrampen aan. Daarom moet de Europese Commissie het Europees Solidariteitsfonds aanpassen om te garanderen dat lidstaten die door een ramp worden getroffen sneller en op een efficiëntere manier van dit fonds gebruik kunnen maken.

Nuno Teixeira (PPE), schriftelijk. – (PT) In deze ontwerpresolutie wordt aangedrongen op de noodzaak om steun te verlenen aan de Europese regio's die onlangs het toneel waren van ernstige natuurrampen, waaronder de autonome regio Madeira. De stortregens van 20 februari hebben op Madeira enorme menselijke schade aangericht, met 42 doden, verschillende gewonden en veel mensen die dakloos zijn geworden. Er is ook onnoemelijk veel materiële schade, met alle gevolgen van dien.

Daarom is het van vitaal belang dat wij dringend steun verlenen aan de getroffen regio's, zodat zij zich kunnen herstellen van de economische en sociale gevolgen van de rampen. In dit verband zij gewezen op de bijzondere kwetsbaarheid van insulaire en ultraperifere regio's als Madeira, waar het vanwege de specifieke kenmerken van de economische en sociale situatie des te belangrijker is over de best mogelijke hulp te kunnen beschikken.

Nogmaals, de Commissie moet een flexibele toepassing van het Solidariteitsfonds waarborgen en de regionale programma's die gefinancierd worden uit het Cohesiefonds herzien en aanpassen aan de behoeften die zijn ontstaan uit de tragedie.

Het zou ook nuttig zijn om de voor 2010 geplande financiering voor specifieke projecten bij de stellen overeenkomstig de algemene voorwaarden van de structuurfondsen voor 2007-2013.

Gelet op enerzijds de omvang van de natuurramp op Madeira en de onuitwisbare gevolgen ervan en anderzijds het effect van de storm Xynthia heb ik voor deze tekst gestemd.

10. Rectificaties stemgedrag/voorgenomen stemgedrag: zie notulen

(De vergadering wordt om 12.30 uur onderbroken en om 15.00 uur hervat)

VOORZITTER: RAINER WIELAND

Ondervoorzitter

11. Goedkeuring van de notulen van de vorige vergadering: zie notulen

12. Debatten over gevallen van schending van de mensenrechten, de democratie en de rechtsstaat(debat)

12.1. De zaak Gilad Shalit

De Voorzitter. – Aan de orde is het debat over de gevallen van schending van de mensenrechten, de democratie en de rechtsstaat (artikel 122 van het Reglement), te beginnen met de zaak Gilad Shalit (vier ⁽²⁾ ontwerpresoluties).

Bastiaan Belder, auteur. – Voorzitter, rond acht uur deze morgen klikte ik in ons Parlement de website van Gilad Shalit aan. Eén pijnlijk feit vingen mijn ogen direct op: 1 355 dagen, 3 uur, 12 minuten en 37 seconden leeft de ontvoerde Gilad al totaal gescheiden van zijn vader, moeder, broer en zus. Op dezelfde website las ik echter ook een tekst uit het bijbelboek Jeremia: "En er is verwachting voor uw nakomelingen, spreekt de Heere; want uw kinderen zullen wederkomen tot hun landpale". Noam Shalit, hier aanwezig, stel uw hoop en vertrouwen voor de vrijlating van uw dierbare zoon bovenal op de God van Israël.

Voorzitter, geachte collega's, vanmiddag debatteren wij over de zaak Gilad Shalit. Tijdens een speciale zitting van de Israël-delegatie gisterenmiddag heb ik al tegen Noam Shalit gezegd dat zijn zaak - het vrijkomen van Gilad Shalit - ook onze zaak is. Laat dit debat en deze resolutie daarvan heldere tekenen zijn, die vanzelfsprekend om een vervolg vragen bij de hoge vertegenwoordiger voor het buitenlands beleid van de Unie. Ik heb baroness Ashton gisterenmorgen persoonlijk aangesproken op het feit. De zaak Shalit is onze zaak, een Europese zaak.

Collega's, doet u dat de komende tijd eveneens. Ik reken op u. Laat Europa eens het verschil maken in het Midden-Oosten. Samen met Noam Shalit en zijn familie zien wij uit naar de vervulling van het rabbinale gebed voor Gilad Shalit, psalm 126, vers 1: "Als de Heere de gevangenen Sions wederbracht, waren wij gelijk degenen die dromen".

Frédérique Ries, auteur. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, Gilad Shalit was negentien jaar oud toen hij bij een Hamas-aanval in de buurt van Gaza werd ontvoerd. Niet in Gaza, maar in Israël, in een kibboets waar zijn eenheid gelegerd was.

Al bijna vier jaar lang leeft deze jongeman in een kelder, zonder bezoekrechten: geen arts, geen advocaat, geen post, geen proces en geen Geneefse Conventie voor Gilad, niets. Hij die – ten onrechte eigenlijk – bekend staat als soldaat Gilad Shalit vervulde zijn dienstplicht net als alle jongeren in zijn land.

Hij is een vrij verlegen jongeman – net als zijn vader overigens, die we meerdere malen hebben ontmoet en die we vandaag met veel genoegen weer in dit Parlement ontvangen – een jonge man die van wiskunde hield, die van voetbal hield en die vanzelfsprekend zijn burgerbestaan weer zou hebben opgepakt, ware het niet dat hij nu al vier jaar in een hol leeft, afgezonderd van de buitenwereld en afgezonderd van zijn familie.

Commissaris, ik wil het vanmiddag niet met u hebben over politiek; ik wil het niet hebben over het Midden-Oosten, conflicten, onderhandelingen of het uitwisselen van gevangenen. Ons Parlement roept u vandaag unaniem op een jongeman te helpen – een jonge Israëli, een jonge Fransman, een jonge Europeaan – naar huis terug te keren.

---

(2) Zie notulen.

Daarom richt ik vandaag een schrijven aan baroness Ashton, samen met mijn collega-auteurs van deze resolutie en leden van zes politieke fracties, mevrouw Essayah, de heer Cohn-Bendit, de heer Howitt, de heer Tannock en de heer Belder, die zojuist het woord heeft gevoerd.

Wij dringen er nadrukkelijk op aan dat baroness Ashton, die volgende week woensdag naar Israël en Gaza zal afreizen, al haar invloed aanwendt om te vragen om de vrijlating van Gilad Shalit, de invloed die het mandaat van onze resolutie van vandaag haar verleent, de invloed van 500 miljoen Europese burgers die wij in dit Parlement vertegenwoordigen.

(Applaus)

Proinsias De Rossa, auteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik juich deze door de verschillende partijen gesteunde resolutie toe waarin wordt opgeroepen tot de vrijlating van de Israëlische soldaat Gilad Shalit, die sinds 2006 door de militaire vleugel van Hamas gevangen wordt gehouden. Ik ben het met de vader van Gilad eens, die heeft gevraagd om de zaak van zijn zoon als een humanitaire kwestie te behandelen en er geen politieke speelbal van te maken. In de woordenstrijd van het politieke debat moeten we het lijden van zowel Israëlische als Palestijnse families nimmer uit het oog verliezen, wier geliefden door dit conflict van hen zijn weggenomen.

De Verdragen van Genève moeten door alle partijen worden gerespecteerd. Het is volslagen onacceptabel dat Gilad Shalit geen aanspraak kan maken op zijn rechten als krijgsgevangene waarvan in het verslag-Goldstone categorisch wordt gesteld dat hij daar recht op heeft. Zijn familie heeft geen informatie over zijn gezondheidstoestand, noch over zijn lichamelijke of geestelijke gezondheid.

Tegelijkertijd is het zo dat van de 7 200 Palestijnen die in Israëlische gevangenissen vastzitten, en die er ook in strijd met de Verdragen van Genève worden vastgehouden, er 1 500 voor onbepaalde tijd worden vastgehouden en er 13 al 25 jaar gevangenzitten. 44 van hen zijn kinderen, terwijl 23 leden van de Raad van het Palestijnse Zelfbestuur in hechtenis worden gehouden als vergelding voor het gevangenhouden van Gilad Shalit. Nogmaals, Goldstone is duidelijk: deze detentie van leden van de Raad van het Palestijnse Zelfbestuur is in strijd met het internationaal recht.

Ik zal deze kwesties naar voren brengen tijdens de parlementaire vergadering van Euromed dit weekend in Jordanië. Ik verzoek Catherine Ashton met klem om tijdens haar aanstaande bezoek aan de regio druk uit te oefenen op de Israëlische en Palestijnse autoriteiten, met inbegrip van die in Gaza, om Gilad Shalit en de Palestijnse kinderen en leden van de Raad van het Palestijnse Zelfbestuur vrij te laten en ervoor te zorgen dat zij veilig en spoedig naar hun familie terugkeren.

Charles Tannock, auteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, staff sergeant Gilad Shalit wordt nu al meer dan drie jaar in gijzeling gehouden door de jihad-fanatici van Hamas. Hamas beweert dat zij een wettelijke actor is die zich aan de Verdragen van Genève houdt en dat hij daarom een krijgsgevangene is, maar Israël beschouwt hem in mijn ogen terecht als een ontvoerd persoon vanaf het moment dat hij gevangen werd genomen. Ongeacht zijn wettelijke status en het internationaal recht wordt hij wreed in eenzame opsluiting gehouden in Gaza, verstoken van alle contact met de buitenwereld. Zelfs het Rode Kruis mocht hem niet zien, wat in de Verdragen van Genève verplicht wordt gesteld. Zijn familie heeft geen informatie over zijn welzijn behalve één video en sporadische aanwijzingen van Hamas dat hij nog steeds in leven is en het goed met hem gaat.

Als Hamas enig recht heeft om door de internationale gemeenschap serieus te worden genomen, dan zouden ze nu op zijn minst ondubbelzinnig moeten laten zien dat de omstandigheden waarin hij wordt opgesloten stroken met internationale humanitaire wetten.

Maar we eisen meer dan dat. Wij eisen dat hij onmiddellijk en onvoorwaardelijk wordt vrijgelaten. Ik maak er geen geheim van dat ik tegen een dialoog met de terroristen van Hamas ben, een organisatie die streeft naar de vernietiging van Israël, maar, als het ooit zover komt dat we zaken met Hamas moeten doen, dan alleen nadat Gilad Shalit uit zijn erbarmelijke gevangenschap is bevrijd.

Sari Essayah, auteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, wanneer dit Huis een resolutie opstelt die ook maar enigszins verband houdt met de situatie in het Midden-Oosten, is het gewoonlijk moeilijk om tot een gemeenschappelijke opvatting te komen. Dat is in dit geval niet zo, dankzij de collega's die de resolutie mogelijk hebben gemaakt.

De situatie van Gilad Shalit is een humanitaire kwestie, en onze gezamenlijke resolutie onderstreept het feit dat hij, sinds hij bijna vier jaar geleden in gijzeling werd genomen, op een onbekende plaats in Gaza wordt vastgehouden, waar hij geen basisrechten geniet die voldoen aan enige humanitaire normen, met inbegrip

van het Derde Verdrag van Genève. Juist vanuit dit humanitaire oogpunt eisen we de onmiddellijke vrijlating van Gilad Shalit. Ondertussen is de minimumeis dat het Rode Kruis en de ouders van Shalit toestemming krijgen om contact met hem te hebben.

De waarde van een mens kan niet worden gemeten. Zij is onmetelijk. Van Gilad Shalit moet geen onderhandelingstroef worden gemaakt door de terroristische organisatie Hamas, maar hij moet onmiddellijk worden vrijgelaten. Dat is de boodschap die de hoge vertegenwoordiger, baroness Ashton, tijdens haar aanstaande bezoek aan Gaza namens ons zou moeten meenemen.

Takis Chatzigeorgiou, auteur. – (EL) Voorzitter, gisteren nam ik samen met andere collega's deel aan een ontmoeting waarbij de vader van Shalit aanwezig was, en ik wens te zeggen dat niemand ongeroerd kan blijven bij het drama van dit gezin. Daarom is het ons standpunt dat Gilad Shalit, lid van het Israëlische leger, die op 24 juni 2006 werd ontvoerd op Israëlisch grondgebied, de voorwaarden vervuld om als krijgsgevangene te worden beschouwd, volgens het derde Verdrag van Genève.

Op basis daarvan moet hij op een menselijke wijze worden behandeld en moet hem de mogelijkheid tot communicatie worden gegeven. Het internationale Rode Kruis moet hem kunnen bezoeken, en zijn familie moet alle recht hebben om te worden ingelicht over zijn toestand en, natuurlijk, hem kunnen bezoeken. Tegelijkertijd spreken wij ons vertrouwen en ons verlangen uit dat deze persoon zal worden bevrijd.

Aan de andere kant komt het mij voor — zonder enig afbreuk te willen doen aan wat ik tot nog toe heb gezegd — dat het van weinig politiek inzicht getuigt wanneer we denken dat dit geval los kan worden gezien van de vele Palestijnse gevangenen.

Hun gevangenzetting is evenzeer een humanitair probleem. Ik ben zelfs van mening dat we ijdele hoop geven aan dit gezin, als we denken iets te kunnen bereiken door ons als Parlement alleen te concentreren op de vrijlating van deze persoon, en ik herhaal daarbij onmiddellijk onze eis voor zijn vrijlating.

Of is het dan misschien geen humanitair probleem dat tientallen Palestijnse kinderen van zestien in gevangnissen opgesloten zitten? Hoe zouden we die twee problemen van elkaar kunnen scheiden? Er werd geopperd dat deze persoon opgesloten zit in een grot in Gaza, en dat mag dan wel zo zijn. We kunnen er echter niet omheen dat de gehele Gazastrook een enorme grot is. Er wonen anderhalf miljoen Palestijnen die er worden onderworpen aan een collectieve straf.

Er zitten 7 200 Palestijnen in Israëlische gevangnissen, waaronder 270 kinderen tussen zestien en achttien, en 44 kinderen jonger dan zestien. Sinds 1967 zijn 750 000 Palestijnen opgepakt en gevangengezet.

Wij eisen dus de vrijlating van Shalit, maar het zou getuigen van een gebrek aan politiek inzicht als we de realisering van dit doel los zien van de algehele situatie in Palestina.

Tot slot wil ik hieraan toevoegen dat de enige plek op de wereld met een minister van Gevangenen Palestina is! Ik herhaal nogmaals mijn genegenheid en meevoelen met de familie en ik hoop dat dit probleem spoedig een oplossing vindt.

Nicole Kiil-Nielsen, auteur. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, de resolutie over korporaal Gilad Shalit, waar we ons vandaag over buigen, voegt zich bij een lange reeks van amendementen over de mensenrechtensituatie in het Midden-Oosten die eerder door het Europees Parlement zijn aangenomen.

Korporaal Gilad Shalit, die al 1 355 dagen gegijzeld is, moet zo snel mogelijk worden vrijgelaten. Wij eisen en hopen oprecht dat hij zal worden vrijgelaten. De jonge Salah Hamouri, een Fransman van Palestijnse komaf die sinds 13 maart 2005 gevangen wordt gehouden door de Israëlische autoriteiten, moet worden vrijgelaten. De kinderen die in Israël in strijd met de bepalingen van het internationaal recht en de verdragen inzake de rechten van het kind gevangen zijn genomen, moeten worden vrijgelaten. De militanten van het Vreedzame Volksverzet tegen de Bezetting, waaronder Abdallah Abu Rahmah uit Bil'in, moeten worden vrijgelaten. De gekozen vertegenwoordigers, de leden van de Palestijnse Wetgevende Raad – waaronder Marwan Barghouti – moeten worden vrijgelaten.

Het is tijd dat de Europese Unie nadrukkelijk eist dat de mensenrechten en het internationaal recht in het Midden-Oosten worden geëerbiedigd. De oplossingen zullen niet gevonden worden door tegen elkaar op te bieden, met gebruik van onderdrukking en geweld, zoals bij de moord op een Hamas-leider in Dubai, die wij veroordelen, met name omdat dit de vrijlating van Gilad Shalit nog moeilijker maakt.

Elena Băsescu, *namens de PPE-Fractie*. – (RO) Dit is de tweede keer in de afgelopen twee weken dat ik in de plenaire vergadering over Gilad Shalit heb gesproken, en ik ben verheugd dat de gezamenlijke inspanningen met mijn collega-Parlementsleden tot deze resolutie hebben geleid. “De zaak Gilad Shalit” laat de bijzondere zorg zien die de Europese Unie heeft voor de humanitaire situatie in Gaza. De rechten van Gilad, die in het Verdrag van Genève worden uiteengezet, moeten niet afhankelijk worden gemaakt van het Israëlisch-Palestijnse conflict. Sterker nog, Gilad Shalits vader Noam heeft herhaaldelijk bevestigd dat noch hij, noch zijn familie politiek actief is. Zij hebben er niet voor gekozen om nu in deze situatie te zitten. Het ideale scenario voor ons Europeanen zou twee staten zijn, die in vrede en veiligheid naast elkaar bestaan.

Onderhandelingen over de vrijlating van Gilad zijn al sinds 2006 aan de gang via verschillende intermediairs, waarbij om precies te zijn één zeer controversieel voorstel naar voren is gebracht dat hij zou worden overgedragen in ruil voor duizend Palestijnse gevangenen. Gilad en zijn familie hebben onze hulp nodig.

Dank u zeer.

Olga Sehnalová, *namens de S&D-Fractie*. – (CS) De zaak Gilad Shalit is symbool geworden voor de voortdurende wanhoop en frustratie in het Nabije Oosten, zowel voor de mensen die daar wonen als voor de betrokken internationale gemeenschap. Gilad Shalit is een gijzelaar met een naam wiens bewogen lot wij met medeleven en vrees volgen. De mensen in het Nabije Oosten zijn naamloze gijzelaars van een conflict zonder einde. Oog om oog, tand om tand. Of is er misschien nog een andere horizon in het verschiet voor Gilad en alle andere mensen die daar lijden?

Alle normen van het internationale recht kunnen niet vervangen wat wij in dit conflict zo wanhopig weinig horen, namelijk een beroep op menselijkheid. Een keertje niet met een geopolitieke blik naar de wereld kijken waarin met menselijke kaarten en lotgevallen gespeeld wordt. Zich eens inleven in de rol van de familieleden van de slachtoffers en alle onschuldige mensen die gevangen zitten of vermist worden.

Om welke reden zouden Gilad Shalit en alle anderen waarvan een rechter zonder enige twijfel zeggen zou dat ze onschuldig zijn, niet vrijgelaten kunnen worden? Dat zou een ware steun in de rug zijn van de mensen die in vrede willen leven. De sleutel daartoe ligt in vertrouwen, compromisbereidheid en de moed dit alles te verdedigen tegen de onverzoenlijken. Ik vraag u hiertoe eerste stap te zetten.

Margrete Auken, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (DA) Mijnheer de Voorzitter, het doel van het debat dat we vandaag voeren, is om in alle ernst een naam en gezicht te geven aan het menselijk lijden en om op die manier ons mededogen en inlevingsvermogen uit te breiden. In dit verband is het enorm waardevol dat we vandaag over Gilad Shalit spreken. Hierdoor kunnen we ons mededogen naar anderen uitbreiden, zodat we ons kunnen inleven in hun lijden en het lijden van hun families. Duizenden Palestijnen zitten gevangen onder volledig onacceptabele omstandigheden, hetgeen in elk opzicht strijdig is met internationale regels, en de situatie is voor hen precies zo moeilijk als het is voor Gilad Shalit en zijn familie. We moeten ons uiterste best doen om dit probleem werkelijk serieus te nemen, en ik vermoed dat we hiertoe allen bereid zijn. Het probleem is immers niet één gevangene in het bijzonder, maar duizenden gevangenen die het slachtoffer zijn van dit grote conflict.

Ik wil hier graag aan toevoegen dat het belangrijk is dat we de oorzaak van dit lijden onder ogen zien, dat we begrijpen dat als we niets doen tegen niet alleen de belegering van Gaza, maar ook tegen de bezetting van Palestina in het algemeen, en geen tweestatenoplossing tot stand brengen, die we volgens mij allemaal bepleiten en wensen, er geen toekomst is voor deze mensen. Ik ben van mening dat dit een zeer vruchtbare manier is om een gezamenlijke oplossing te vinden, en ik hoop dat mevrouw Ashton er mede voor kan zorgen dat de EU in een positie komt waarin zij niet alleen maar moet betalen, betalen en nog eens betalen, maar ook een keer gehoord wordt.

Louis Bontes (NI). - Voorzitter, op 25 juni 2006 werd de dienstplichtige Israëlische korporaal Gilad Shalit bij een terroristische infiltratie vanuit de Gazastrook ontvoerd. Sindsdien wordt hij door Hamas gegijzeld. Hamas heeft Shalit volledig van de buitenwereld afgesloten. Hij is in het diepste duister gekerkerd, en zelfs het Rode Kruis mag hem niet bezoeken.

De zaak Shalit bewijst andermaal dat Europa en Israël zich in hetzelfde schuitje bevinden. Er wordt door barbaarse islamitische krachten een totale oorlog tegen de westerse beschaving gevoerd. Israël ligt in de frontlinie van die oorlog. In Israël en Europa telt ieder mensenleven. Voor islamitische terroristen telt een mensenleven niet, of moeten wij zeggen voor een duizendste. Want Hamas eist van Israël in ruil voor Shalit de vrijlating van 1 000 gevangenen, waarvan een groot deel terroristische moordenaars.

Het is zaak dat Shalit vrijkomt, maar zonder dat Israël daarvoor terroristen vrijlaat. We hebben immers gezien wat dat soort uitleveringen oplevert: een overwinningsroes bij de terroristen, hun achterban en hun leiders, en onvermijdelijk nog meer terreur. Terrorismisme mag niet lonen, en het zou onverantwoordelijk zijn als wij Israël aansporen deze gijzeling met een uitwisseling te beantwoorden. Want de volgende Hamas-gijzelaar kan dan wel eens iemand uit Parijs, Amsterdam of Brussel zijn. En waar staan we dan?

De rollen moeten onmiddellijk worden omgedraaid: niet Israël, maar Hamas dient te betalen voor de gijzeling van de Europeaan Gilad Shalit. En de prijs moet zo hoog worden dat ze hem vrijwillig vrijlaten. Wij vragen in dit verband om te beginnen met een volledig in- en doorreisverbod voor alle functionarissen van het Hamas-regime, ook voor degenen die niet formeel aan Hamas gelieerd zijn, ook voor degenen die niet op de Europese terreurlijst staan.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, deze jongeman wordt al bijna 1 400 dagen in gevangenschap gehouden zonder een greintje respect voor internationale normen; zelfs het Rode Kruis mag hem niet zien. Ik denk dat dit geval uitsluitend als een menselijke tragedie beschouwd en opgelost moet worden. Ik ben blij met de brede steun in het Europees Parlement voor dit debat en de warme ontvangst die onze collega's Shalits vader gisteren hebben gegeven.

De zaak van Shalit moet geen onderhandelingsstroef worden. In plaats daarvan zal het in het belang van Hamas zijn als het legitimiteit in het vredesproces wil verkrijgen. Tot slot, het beste bewijs voor de geloofwaardigheid van Hamas zou zijn als het Gilad Shalit onvoorwaardelijk zou vrijlaten en van verdere ontvoeringen zou afzien.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) De resolutie waarover we vandaag discussiëren heeft geen politiek karakter, en we zijn niet van plan om het conflict in het Nabije Oosten op te lossen. Het enige dat we willen is dat een onschuldige zoon kan terugkeren naar zijn vader en naar zijn familie. Ik weet niet in hoeverre u op de hoogte bent van het bestaan van de organisatie The Parents Circle. Deze brengt Israëlische en Palestijnse gezinnen samen die in dit conflict verwanten hebben verloren. Vandaag hebben we het over een individueel geval precies omdat we niet willen dat de vader van Gilad Shalit zich zou moeten aansluiten bij hen die hun belangrijkste verwanten, hun eigen kinderen, hebben verloren.

We doen een oproep voor de vrijlating van deze gijzelaar aangezien we niet akkoord gaan met de filosofie dat het doel de middelen heiligt. De strijd om een goede zaak vormt geen rechtvaardiging voor handelingen die algemeen als onrechtmatig, als terroristisch worden beschouwd. Organisaties die onze erkenning en respect willen winnen, mogen geen gijzelaars gevangen houden.

(Applaus)

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Ook ik wil graag degenen steunen die gisteren en vandaag in dit Parlement hebben opgeroepen tot de vrijlating van Gilad Shalit, en ik wil ook graag mijn medeleven aan zijn familie betuigen.

Ik zou mijn toespraak willen richten tot degenen die zich misschien de vraag stellen: “Waarom een resolutie over de zaak Gilad Shalit, en waarom nu?” Andere collega-Parlementsleden hebben ons eraan herinnerd dat Gilad Shalit binnenkort al vier jaar in wrede omstandigheden gegijzeld wordt gehouden, en wel in strijd met de internationale normen die door het Derde Verdrag van Genève over de behandeling van krijgsgevangenen worden erkend. Zoals ieder van ons zich kan voorstellen, betekent elke extra dag in gevangenschap verschrikkelijk lijden voor Shalit en zijn familie.

Ik zou ook een andere reden voor steun willen geven, namelijk dat Gilad Shalit een Europees burger is; hij is een Europees slachtoffer van terrorisme, en op deze dag, de Europese dag voor de slachtoffers van terrorisme, kan ik geen symbolischer gebaar bedenken dan deze resolutie.

Ana Gomes (S&D). – Mijnheer de Voorzitter, in de eerste plaats zou ik eer willen bewijzen aan de inspanningen die de familie van Gilad Shalit verricht om zijn vrijlating te bewerkstelligen, die we van ganser harte steunen. Dat is de boodschap die we met deze resolutie willen overbrengen. We zijn van mening, zoals in het verslag-Goldstone wordt onderstreept, dat hij inderdaad recht heeft op de status van krijgsgevangene, net zoals de gevangenen die door Israël worden vastgehouden, met inbegrip van vele kinderen, die status zouden moeten krijgen.

Wij willen dat ze allemaal worden vrijgelaten. Wij willen dat Gilad Shalit en alle Palestijnse jonge mannen en vrouwen worden vrijgelaten. Sterker nog: dit is de enige manier waarop in deze regio vrede tot stand kan worden gebracht. Wij verzoeken baroness Ashton met klem om kosten noch moeite te sparen om druk uit

te oefenen opdat Gilad Shalit en alle andere Palestijnse krijgsgevangenen worden vrijgelaten, in het bijzonder die jonge mensen die deze gevangenschap moeten doorstaan.

Ryszard Czarnecki (ECR). - (PL) De zaak Gilad Shalit heeft een eigen, persoonlijke dimensie. Het is de tragedie van een heel jonge man van dezelfde leeftijd als mijn zoon en tegelijk ook een tragische zaak voor zijn familie. Het is echter geen geheim dat deze zaak ook in een bredere politieke context past. In feite maakt deze zaak ons ervan bewust dat de zwart-witfilm die in dit gebouw vaak erg eenzijdig wordt voorgesteld en handelt over de slachtoffers die uitsluitend aan Palestijnse zijde zijn gevallen in werkelijkheid niet erg objectief is.

Ik vind dat we vandaag heel openlijk de vrijlating van deze jongeman moeten eisen, maar hierbij mogen we niet vergeten dat zij die raketten hebben afgevuurd op Sderot verantwoordelijk zijn voor het feit dat hij nog altijd gevangen zit.

Eija-Riitta Korhola (PPE). - (FI) Mijnheer de Voorzitter, zoals wij weten, liggen er politiek zeer gevoelige omstandigheden aan deze resolutie ten grondslag, maar laat ons dat er niet van weerhouden een duidelijk humanitaire resolutie aan te nemen die niet is afgezwakt door algemene politieke opmerkingen over de hele situatie.

Ik ben blij dat deze resolutie ter zake blijft. Ik ben van plan ervoor te stemmen. In de resolutie wordt benadrukt dat alle partijen in de crisis in het Midden-Oosten zich aan het internationaal humanitair recht en de internationale mensenrechtenwetgeving moeten houden. Ik hoop dat de resolutie de krachtige steun van dit Parlement krijgt.

(Applaus)

Janez Potočnik, lid van de Commissie. - (EN) Mijnheer de Voorzitter, de zaak van de ontvoerde Israëlische soldaat Gilad Shalit baart de Europese Unie grote zorgen.

Mijn voormalige collega commissaris Ferrero-Waldner heeft in dit Huis reeds op 5 juli 2006, nog geen twee weken na zijn gevangenneming, een dringend verzoek gedaan voor de vrijlating van de heer Shalit. De EU heeft de afgelopen jaren bij verschillende gelegenheden, zoals afgelopen juni tijdens de laatste Associatieraad met Israël en in de conclusies van de Raad Buitenlandse Zaken van december 2009, meermalen een oproep gedaan aan degenen die de heer Shalit vasthouden om hem onmiddellijk vrij te laten. Daarom steunen wij vandaag de moties van het Parlement waarin wordt opgeroepen tot zijn vrijlating.

Ons standpunt, en dit stemt overeen met het standpunt van veel mensenrechtenorganisaties, is dat de voorwaarden waarop de heer Shalit gevangen zit in strijd zijn met het internationaal humanitair recht. Daarom roepen we degenen die hem gevangen houden dringend op deze verplichtingen in acht te nemen en vooral toestemming te geven aan afgevaardigden van het Internationaal Comité van het Rode Kruis om hem te bezoeken. Tot slot zijn we ervan op de hoogte dat er bemiddelingspogingen worden ondernomen om Gilad Shalit vrij te krijgen. Wij ondersteunen alle pogingen in deze richting en hopen dat deze spoedig zullen slagen. Ik zal uw boodschap ook persoonlijk en op heldere wijze overdragen aan mijn collega Cathy Ashton.

Onze gedachten gaan vanzelfsprekend uit naar de familie van Gilad Shalit. Ik weet dat zijn vader deze week dit Huis heeft bezocht, en ik heb begrepen dat hij hier op dit moment bij ons is.

(Applaus)

Ik wil hem verzekeren dat wij in onze gedachten en tijdens onze inspanningen bij hem zijn, evenals bij al die anderen die te lijden hebben onder de gevolgen van dit langdurige conflict.

(Applaus)

De Voorzitter. - Het debat is gesloten.

De stemming vindt na afloop van het debat plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Indrek Tarand (Verts/ALE), schriftelijk. - (EN) Ik wil erop wijzen dat ik de gevangenneming van Gilad Shalit ten zeerste betreurt. Zijn ontvoering is, evenals het vasthouden van de rest van de gevangenen in dit gebied,

onacceptabel. Er moet zo spoedig mogelijk verandering komen in deze situatie. Ik ben van mening dat de vrijlating van Shalit ook in algemene zin zal bijdragen aan het vredesproces in het Midden-Oosten.

(FR) Verder heeft Frankrijk zojuist besloten een oorlogsfregat uit de Mistral-klasse aan Rusland te verkopen; wij denken dat het land dit besluit oprecht zal betreuren.

12.2. De escalatie van geweld in Mexico

De Voorzitter. – Aan de orde is het debat over zeven⁽³⁾ ontwerpresoluties over de escalatie van geweld in Mexico.

Ramón Jáuregui Atondo, auteur. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, allereerst wil ik graag zeggen dat Mexico een grote democratie is, een democratie die zich in de afgelopen twintig jaar gestaag verder heeft ontwikkeld. Het is een bevriende partner van de Europese Unie waarmee we een strategische partnerschapsovereenkomst hebben en bovendien een land dat een zware strijd voert tegen de georganiseerde drugshandel.

Maar vandaag hebben wij het in dit Europees Parlement over Mexico in het kader van mensenrechten, omdat er een duidelijke toename van het geweld is geweest, die nog steeds voortduurt, waar met name de Mexicaanse bevolking onder lijdt, en omdat er herhaalde en zware aanklachten zijn over schendingen van de mensenrechten.

De ontwerpresolutie die de grootste fracties hier vandaag zullen goedkeuren, is gebaseerd op respect en op consensus. Uiteraard wordt in de resolutie de situatie die ik zojuist heb beschreven erkend en wordt er bij Mexico op aangedrongen de weg van de opbouw van een rechtsstaat en een perfecte democratie te blijven volgen.

De resolutie bevat echter ook vier belangrijke verzoeken: het verzoek aan Mexico het recht op een vrije pers te waarborgen, aangezien journalisten zijn aangevallen; te zorgen voor de bescherming van organisaties die de mensenrechten verdedigen, aangezien dergelijke organisaties zijn bedreigd en aangevallen; te zorgen voor de bescherming van vrouwen die het slachtoffer zijn van geweld, aangezien veel vrouwen zijn vermoord, en tenslotte te voorkomen dat het Mexicaanse leger en politie straffeloos kunnen optreden en hun macht kunnen misbruiken. Dit is wat het Parlement vraagt van Mexico, in de geest van de vriendschap en op basis van onze goede relatie met het land.

Renate Weber, auteur. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, afgelopen week was het Internationale Vrouwendag. In dit Parlement hing een groot aantal posters in alle EU-talen waarop stond dat aan geweld tegen vrouwen wel degelijk een einde kan worden gemaakt. Vandaag hebben wij het over het geweld in Mexico, en het lijkt me niet meer dan normaal om te erkennen dat Mexicaanse vrouwen, inheems of niet inheems, de slachtoffers zijn die het minst worden beschermd door de lokale en federale autoriteiten.

Mexicaanse vrouwen worden onderworpen aan allerlei soorten geweld, van huiselijk geweld tot seksueel geweld en martelingen door politie of het leger. Tevens zijn ze het slachtoffer van moorden. Helaas zijn de maatregelen door de Mexicaanse autoriteiten tot op heden niet afdoende geweest, en daarom mogen we wel spreken van een bijna absolute straffeloosheid.

In onze ontwerpresolutie verzoeken we de Mexicaanse regering om vrouwenmoorden te bestrijden. Vrouwenmoord is een hard woord, maar wel een juist woord, want we zien dat bijna alle moorden die op vrouwen worden gepleegd onbestraft blijven. Een voorbeeld: in Mexico is in de afgelopen vier jaar slechts 11% van de criminelen die bijna 700 vrouwen hebben vermoord, veroordeeld.

Tegelijkertijd lijkt het wel of vrouwen de favoriete slachtoffers zijn van het justitiële apparaat. Het is anders niet uit te leggen hoe het kon dat twee inheemse vrouwen, Alberta Alcántara en Teresa González, zijn veroordeeld tot eenentwintig jaar cel en inmiddels meer dan drie jaar in de gevangenis zitten omdat zij met z'n tweeën tijdens een incident op een markt zes mannen van de federale onderzoeksdienst hebben gegijzeld. Hopelijk zal de rechter die over een week het beroep van deze vrouwen behandelt inzien hoe belachelijk en onrechtvaardig deze situatie is!

Geweld tegen vrouwen begint echter achter de voordeur. Ik hoop dat de Mexicaanse wetgevers op korte termijn de algemene Wet op een leven zonder geweld voor vrouwen zullen verbeteren en daarin de

(3) Zie notulen.

verschillende soorten geweld zullen opnemen, en de mechanismen die de wetten ten uitvoer leggen terdege omschrijven. Tevens zou moeten worden vastgelegd dat huiselijk geweld en verkrachting binnen het huwelijk misdrijven zijn.

Om ervoor te zorgen dat de Mexicaanse maatschappij verandert en geweld tegen vrouwen afwijst, is het bovendien belangrijk dat dit thema een van de basisonderwerpen wordt voor jongeren op school.

Adam Bielan, *auteur*. – (PL) De Mexicaanse overheid, met op de eerste plaats president Felipe Calderón, voert al jaren een bloedige strijd met de drugsbendes. In die oorlog heeft zij meer dan 40 000 soldaten ingezet en een paar overwinningen behaald. Daartoe behoren ongetwijfeld de arrestatie van de bazen van de Sinaloa- en Juarezkartels, de vernietiging van meer dan 23 000 ha opium en 38 000 ha marihuana, de sluiting van meer dan 50 illegale drugsproducerende laboratoria en de arrestatie van meer dan 45 000 personen die bij deze handel betrokken waren.

We moeten ons ervan bewust zijn dat de Mexicaanse drugskartels jaarlijks vele miljarden dollars aan inkomsten hebben, wat zoveel meer is dan de bedragen die de Mexicaanse overheid vrijmaakt voor de bestrijding van het drugsprobleem. De bendes geven daarom gigantische bedragen uit om politici, rechters en politieagenten om te kopen. Dat is de reden waarom de overheid deze strijd aan het verliezen is. Sinds 2006 zijn er al bijna 15 000 doden gevallen, waarvan 6 000 alleen al in oktober 2009. Vooral de journalisten lopen gevaar, waarvan er al meer dan 60 zijn gedood, waaronder onlangs ook Jorge Ochoa Martínez.

We moeten goed beseffen dat Mexico deze oorlog zonder internationaal engagement niet zal winnen.

(Applaus)

Santiago Fisas Aixela, *auteur*. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, Mexico heeft een groot probleem met illegale drugshandel en drugsgerelateerd geweld. Om deze situatie op te lossen, heeft de regering van president Calderón een duidelijk standpunt ingenomen om dit probleem uit te roeien: hij heeft besloten tijdelijk het leger in te zetten, waardoor belangrijke resultaten zijn geboekt in het aantal arrestaties, de vernietiging van drugs en de inbeslagname van wapens. Het leger heeft alle aanbevelingen van de nationale commissie voor de mensenrechten overgenomen, met inbegrip van de aanbevelingen die betrekking hebben op het onderzoeken van klachten over de gedragingen van het leger zelf.

De regering erkent eveneens dat zij belangrijke wijzigingen moet doorvoeren op het vlak van veiligheid en justitie en is met een ambitieuze hervorming van het justitiële apparaat gestart om het transparanter te maken en de verantwoordelijken van de misdrijven te straffen, zonder de mensenrechten daarbij te schenden.

Vanuit de Europese Volkspartij willen wij onze solidariteit betuigen met het Mexicaanse volk in de strijd tegen de drugshandel, en wij steunen president Calderón in zijn bereidheid om de georganiseerde misdaad te bestrijden.

Ten slotte wil ik graag aangeven dat ik verheugd ben over dit akkoord, dat de belangrijkste fracties van dit Huis verenigt.

Marie-Christine Vergiat, *auteur*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, sinds 2007 is de mensenrechtensituatie in Mexico alleen maar verslechterd.

Volgens de Mexicaanse ngo's en media zijn alleen al in 2009 ruim 6 500 aan drugskartels toe te schrijven moorden gepleegd, waarvan de overgrote meerderheid in de staat Chihuahua. De regering van president Calderón heeft duizenden soldaten naar de gevaarlijkste gebieden gestuurd.

Sindsdien maken deze strijdkrachten, maar ook de politie, zich in toenemende mate schuldig aan gewelddaden, waarmee ze straffeloos weggelopen. Ngo's produceren steeds meer rapporten en aantijgingen over staatsmisdrijven. Het geweld richt zich vooral op journalisten, inheemse gemeenschappen en met name vrouwen, zowel inheemse als niet-inheemse. Ik heb een aantal van deze vrouwen uit San Salvador Atenco ontmoet; ze waren verkracht en gemarteld door de politie. Ik was geschokt door wat ze me vertelden. De verantwoordelijken van deze in mei 2006 gepleegde daden lopen nog altijd vrij rond.

Daarom kunnen wij ons niet vinden in de zorgen van de Mexicaanse autoriteiten, wier vertegenwoordigers de mensenrechten regelmatig schenden. Wij zullen de gezamenlijke resolutie dan ook niet steunen en overgaan tot indiening van ...

(Spreekster wordt door de Voorzitter onderbroken)

Barbara Lochbihler, auteur. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, regelmatig voorzien de massamedia ons van beelden van openlijk, grof geweld in de zogenaamde drugsoorlog in Mexico. De talloze gevallen van moord op vrouwen, meestal arbeidsters in het noorden van het land, zijn voorpaginanieuws en hebben het begrip feminicide opgeleverd. Het Europees Parlement heeft hierover een eigen verslag opgesteld. Hoewel de Mexicaanse regering op de hoogte is van de zorgwekkende toename van het aantal schendingen van de mensenrechten, is zij niet bij machte of niet van plan hier kordaat tegen op te treden. De hardheid waarmee men de strijd tegen drugsdealers zegt te voeren, ontslaat niet van de plicht tot een consequent overheidsoptreden. De versterkte aanwezigheid en macht van het leger, de jurisdictie die de krijgsmacht heeft over misdaden die door soldaten gepleegd zijn, de nagenoeg volledige straffeloosheid – dat zijn de eigenlijke oorzaken van het escalerende geweld in dit land. Zelfs de nationale mensenrechtencommissie van Mexico levert regelmatig bewijzen voor de toename in het aantal geweldsmisdrijven door het leger.

Maar de regering sluit hiervoor de ogen. Steeds weer verdoezelt zij de misdaden. Zo ging gisteren in de media rond dat het ministerie van Defensie zeer veel geld aan nabestaanden van slachtoffers zou hebben gegeven om hen tot zwijgen te bewegen. De daders zijn soldaten. De EU moet deze straffeloosheid bij al haar contacten met Mexico aankaarten. De zwaarte van de mensenrechtenschendingen zou de EU er absoluut van moeten weerhouden om de Algemene Overeenkomst met Mexico te verlengen. Dat mag pas gebeuren als er een aanmerkelijke verbetering in de mensenrechtensituatie in het land optreedt.

Cristian Dan Preda, namens de PPE-Fractie. – (RO) De escalatie van het geweld in de Mexicaanse staten die grenzen aan de Verenigde Staten, in het bijzonder in Ciudad Juárez, is zeer verontrustend. De gebeurtenissen van de afgelopen maanden zijn bijzonder bloedig geweest, omdat de interventie van de federale autoriteiten in deze regio ook vergezeld is gegaan van een flinke toename van het aantal misdrijven dat met drugshandel te maken heeft. De oorlog tegen drugshandelaren komt daardoor boven op een oorlog tussen rivaliserende criminele bendes, wat tot een reeks buitengewoon wrede moorden heeft geleid.

Ik geloof dat Mexico een extreem geval is, hetgeen nog eens goed benadrukt hoe ontzettend moeilijk het is om stevig op te treden tegen de misdaad om de nationale veiligheid te bewaren. Het is buitengewoon belangrijk dat wij hier in het Europees Parlement een helder signaal afgeven door de inspanningen van de Mexicaanse regering te steunen die gericht zijn op het uitroeien van de misdaad, waardoor de situatie van de burgerbevolking beter wordt.

Tegelijkertijd moeten we de Mexicaanse autoriteiten stimuleren om door te gaan met de essentiële hervormingen op het gebied van de consolidatie van de rechtsstaat, in het bijzonder de hervorming van het rechts- en strafrechtstelsel.

Dank u.

Ana Gomes, namens de S&D-Fractie. – (PT) Het geweld in Mexico is gekoppeld aan de drughandel en de sociale ongelijkheid die ten gevolge van de economische crisis nog is toegenomen. Bestrijding van straffeloosheid is hier doorslaggevend. Er moet dan ook dringend worden geïnvesteerd in het gerechtelijk bestel om de criminelen te berechten en te straffen en garanties te bieden voor de bescherming van getuigen en slachtoffers, onder wie vele werkende jonge vrouwen die sneuvelen in de golf van geweld van de drughandelaars.

Het is schokkend dat Juárez de stad is waar het grootste aantal vrouwen ter wereld wordt vermoord, maar nog schokkender is de machocultuur die ten grondslag ligt aan de laksheid van de autoriteiten bij de vervolging van de daders van deze misdrijven en de bescherming van de mensenrechtenactivisten, inclusief journalisten.

Europa moet het strategisch partnerschap met Mexico benutten om stelselmatig steun te verlenen aan al wie zich ter plekke inzet voor de mensenrechten. Deze mensen zetten zich ook in voor de bescherming van de rechtsstaat en de democratie. Immers, zonder mensenrechten is er geen rechtsstaat en ook geen democratie mogelijk.

Ryszard Czarnecki, namens de ECR-Fractie. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, daarnet hoorde ik hier een oproep om de overeenkomst met de Mexicaanse overheid niet te ondertekenen. Ik begrijp dit voorstel niet. Net als de sprekers die daarnet aan het woord waren, hebben we toch alleen maar lof voor de president van Mexico en zijn vastberaden strijd tegen de drugsbaronnen en de maffia. We moeten de Mexicaanse overheid daarom prijzen om haar acties en haar er tegelijkertijd natuurlijk ook op wijzen dat ze het kind niet met het badwater moet weggooien en dat ze tijdens haar strijd moet proberen de mensenrechten te respecteren. Dat is duidelijk. We moeten de situatie van dit land begrijpen dat al decennia te kampen heeft met sterk georganiseerde criminele organisaties en de maffia. Als de president van dit land op dit vlak de oorlog verklaart, dan dient

hij onze absolute steun te krijgen. Maar er was hier natuurlijk sprake van journalisten en andere slachtoffers. Er moet worden benadrukt dat die mensen niet mogen worden gediscrimineerd.

Rui Tavares, namens de GUE/NGL-Fractie. – (PT) Dames en heren, vanochtend nog is de Mexicaanse Vakbond van Elektriciens omsingeld door een politiemacht van 100 à 200 manschappen. Eerder is een van de leiders van deze vakbond, Domingo Aguilar Vázquez, op grond van valse beschuldigingen gevangengenomen naar aanleiding van de afkondiging van een algemenestaking voor 16 maart.

Deze regelrechte aanslag op de vrijheid van vakvereniging, die het werk is van de regering, is des te schokkender omdat duidelijk blijkt dat de federale regering van Mexico de misdaden die door haar eigen strijdkrachten worden gepleegd ongestraft laat en tekortschiet in de strijd tegen de drugshandel.

Wij hebben hier te maken met een complexe situatie. De ordestrijdkrachten vallen de drughandelaars aan, maar tegelijkertijd bestrijden zij ook de vakverenigingen. Het probleem is dat het klimaat van inefficiëntie, straffeloosheid en toenemend autoritarisme tot gevolg heeft dat een democratie als die in Mexico ontspoot.

Het Parlement moet deze ontwikkelingen uiteraard met klem veroordelen, maar wij moeten bovenal van de Mexicaanse regering eisen dat zij eindelijk een punt zet achter haar ondoeltreffende optreden tegen criminelen en haar kennelijk zo autoritaire houding jegens vakbonden, werknemers en organisaties van het maatschappelijk middenveld, om enkele voorbeelden te noemen.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Mijnheer de Voorzitter, ik wil twee zaken uit onze resolutie over Mexico lichten.

Ten eerste is, zoals wij hebben gehoord, het geweld dit jaar verder toegenomen. Mexico is in de greep van grote drugskartels, en het geweld dat zij gebruiken heeft naar schatting al 15 000 mensenlevens geëist. De situatie is vooral ernstig bij de grens tussen Mexico en de Verenigde Staten. De Mexicaanse regering probeert de situatie onder controle te krijgen door middel van grootschalig militair en politieel ingrijpen. Die strategie heeft ook veel kritiek gekregen. Het is duidelijk dat ook andere landen verantwoordelijkheid dragen voor de drugshandel, het witwassen van geld en de problemen die daaruit voortkomen, en Mexico moet steun en samenwerking worden aangeboden.

Ten tweede wil ik recente verklaringen van Amnesty International noemen over de onwil van autoriteiten om mensenrechtenactivisten te beschermen. Vooral degenen die opkomen voor de rechten van inheemse volken en arme gemeenschappen lopen gevaar. Wanneer het gevaarlijk wordt om mensenrechten te verdedigen, zullen velen de risico's van hun werk gaan afwegen. De mensen voor wie de activisten opkomen, verliezen dan ook hoop.

Deze zaken, de aan drugshandel gerelateerde problemen en de mensenrechten, moeten ook in mei aan de orde komen wanneer wij op de volgende Top EU-Mexico plannen voor samenwerking zullen bespreken.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) De Mexicaanse regering moet een krachtige toezegging doen dat zij de drugshandel gaat bestrijden en de mensenrechten en de rechtsstaat zal respecteren.

De drugshandel heeft tot gewelddadigheden geleid waarbij mensen om het leven zijn gekomen. De steden Tijuana en Ciudad Juárez behoorden in 2009 tot de tien gevaarlijkste steden ter wereld. Sinds 2007 zijn er 15 000 moorden gepleegd in de oorlog tegen de drugs, en alleen al in 2009 bedroeg het cijfer 7 724.

Jongeren en vrouwen worden het hardst getroffen door de handel in en het gebruik van drugs. De economische crisis kan in Mexico in een maatschappelijk conflict omslaan, met armoede en gebrek aan onderwijs als factoren die kunnen bepalen dat jonge mensen het slachtoffer van drugsgebruik worden. In Mexico anno 2010 hebben ongeveer 7,5 miljoen jongeren geen kans om formeel onderwijs te volgen, wat ook betekent dat zij geen hoop hebben om een fatsoenlijk inkomen te verdienen.

Tot slot zou ik willen zeggen dat de dialoog tussen de Europese Unie en Mexico geïntensiveerd moet worden om de economische en maatschappelijke ontwikkeling te bevorderen, evenals respect voor de mensenrechten en de rechtsstaat.

Dank u.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, we houden ons hier vaak met dictaturen bezig. Mexico is geen dictatuur, maar een democratie. We hebben te maken met afzonderlijke gevallen van ernstige mensenrechtenschendingen. Dat is in het geval van Mexico ook niet het hoofdthema. Het hoofdthema is dat

dit grote democratische land, dat een strategische partner van ons is, decennialang aan een zware, misschien zelfs dodelijke ziekte lijdt.

Daarom komt het op de juiste behandeling en de juiste arts aan. President Calderón en zijn medestanders zijn deze arts. Dat wil niet zeggen dat zij om het even welke therapie mogen aanwenden, maar we moeten wel achter hen gaan staan.

Daarom hecht ik zo sterk aan paragraaf 12 van de resolutie, waarin we verklaren ons financieringsinstrument nadrukkelijker te willen gebruiken om behoorlijk bestuur, de rechtsstaat en de rechtsstatelijke structuren te wapenen tegen bestuurlijke desintegratie, tegen de georganiseerde misdaad en tegen de terecht bekritiseerde straffeloosheid. Dat krijgen we echter niet voor elkaar als we de contacten bevriezen of beëindigen, maar alleen als we ze intensiveren.

Francisco José Millán Mon (PPE). - (ES) Mijnheer de Voorzitter, wij zijn allen bezorgd over de toename van het geweld in Ciudad Juárez, maar ik vertrouw op de uitgebreide maatregelen die de Mexicaanse autoriteiten hebben genomen om deze complexe situatie daadkrachtig op te lossen. Tevens steun ik de krachtdadige strijd van president Calderón tegen de illegale drugshandel, aangezien het een wereldwijd probleem is waar wij allen door worden getroffen. Daarom moeten wij de Mexicaanse autoriteiten helpen in deze zware strijd.

Dames en heren, in de afgelopen tien jaar is Mexico door een zeer positief proces van politieke en bestuurlijke vernieuwing gegaan. Het gaat om hervormingen die president Calderón daadkrachtig doorvoert. Mexico heeft tevens meer verantwoordelijkheden op zich genomen op internationaal niveau en speelt bijvoorbeeld een actieve rol in de Verenigde Naties en de G-20.

Vanuit mijn bescheiden rol als lid van dit Parlement heb ik altijd de oprichting van een strategisch partnerschap tussen de Europese Unie en Mexico gesteund, dat we uiteindelijk hebben bereikt in 2008. Ik hoop dat tijdens de top in mei in Madrid een ambitieus gezamenlijk plan of programma wordt goedgekeurd, omdat de Europese Unie en Mexico veel zaken gezamenlijk moeten doen, zowel op bilateraal niveau als in de multilaterale fora, teneinde gezamenlijk uitdagingen en problemen op te lossen, met inbegrip van de illegale drugshandel en andere vormen van georganiseerde misdaad.

Charles Tannock (ECR). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, Mexico heeft lange tijd als een van de belangrijkste toevoerkanalen gediend voor de grootste illegale drugshandelsmarkt ter wereld, de Verenigde Staten. Mexico is derhalve getekend door de gewetenloosheid en het geweld die met de drugshandel gepaard gaan. Daarnaast is Mexico, een land met honderd miljoen inwoners en een belangrijke strategische partner voor de EU, helaas zelf ook steeds meer verworden tot een belangrijke markt voor de handel in cocaïne. Met name de groeiende vraag onder jongeren is zorgwekkend.

Het lijkt alsof het aan de drugshandel gerelateerde geweld in Mexico steeds erger wordt – moorden worden steeds gruwelijker, en de journalisten die hiervan verslag doen, worden zelf het doelwit. De overheersende werkeloosheid en armoede dragen daar waarschijnlijk ook aan bij, en leiden in bepaalde delen van Mexico tot een klimaat van rechteloosheid. President Calderón ziet zichzelf gesteld voor enorme uitdagingen, maar hij is vastbesloten deze grondig aan te pakken, en de EU zou hem daarin krachtig moeten ondersteunen. Juist wij moeten zijn pogingen tot hervorming en herstructurering van het politieapparaat en het strafrechtstelsel ondersteunen om de corrupte banden tussen de drugskartels en justitie open te breken. Ik denk dat het ook zeer gerechtvaardigd is dat hij als tijdelijke noodmaatregel het leger wil inzetten.

Janez Potočnik, lid van de Commissie. - (EN) Mijnheer de Voorzitter, een ongekeerde stijging van geweld heeft gezorgd voor een diep gevoel van onzekerheid onder de bevolking van dit land. Deze situatie baart de Commissie vanzelfsprekend ernstige zorgen. We weten dat de Mexicaanse autoriteiten dit probleem serieus nemen en veel maatregelen hebben getroffen om het aan te pakken.

President Calderóns oorlog tegen de georganiseerde misdaad heeft daarbij de hoogste prioriteit. Behalve dat er in heel het land strijdkrachten zijn ingezet om de georganiseerde misdaad te bestrijden, doet Mexico tevens zijn uiterste best om de wetshandhaving en het rechtsstelsel te versterken.

In augustus 2008 is een pakket veiligheidsmaatregelen aangenomen dat erop is gericht de wetshandhaving en het rechtsstelsel in Mexico te reorganiseren. De justitiële hervorming die in 2008 door het Mexicaanse congres is aangenomen, biedt de mogelijkheid om de belangrijkste systematische problemen inzake het strafrecht in Mexico aan te pakken, hoewel we ons ervan bewust zijn dat het voor de uitvoering van deze hervorming noodzakelijk is dat men zich voor de lange termijn vastlegt.

Mexico doet ook uiterst serieuze pogingen om gehoor te geven aan de bezorgdheid over schendingen van de mensenrechten, met name in verband met de gevolgen van de georganiseerde misdaad en de verworven rechten van mediavrijheid en de vrijheid van meningsuiting, die door maatschappelijke organisaties onder de aandacht van de EU zijn gebracht. De Mexicaanse regering heeft naar aanleiding hiervan een speciale openbare aanklager ingesteld voor de misdaden die in 2006 tegen journalisten zijn gepleegd.

Het land spant zich zichtbaar in om oplossingen te vinden voor andere misstanden, wat wordt aangetoond door het aannemen van een nationale wet voor het uitbannen van geweld tegen vrouwen en de benoeming van een speciale openbare aanklager voor deze zaak, en door de nieuwe nationale wet ter bestrijding van mensenhandel.

Als lid van de VN-Raad voor de mensenrechten heeft Mexico beloofd een nationaal beleid inzake de mensenrechten in te stellen en zich op internationaal niveau wat dit onderwerp betreft open te blijven opstellen. De aanbevelingen die door Mexico naar aanleiding van zijn deelname in de universele periodieke doorlichting van de VN zijn aangenomen, weerspiegelen het thema van de bescherming van de mensenrechten in het kader van de strijd tegen de georganiseerde misdaad en de integriteit van strijders voor de mensenrechten.

Mexico heeft zich bij het bespreken van al deze zaken met de Europese Unie geïnteresseerd en bereidwillig getoond, meest recentelijk tijdens de zitting van de Gemengde Commissie EU-Mexico die op 26 en 27 november 2009 plaatsvond in Brussel. Op dit gebied is er zelfs sprake van toegewijde samenwerking.

Op 3 en 4 december 2009 organiseerden de EU en Mexico gezamenlijk een internationaal seminar in Cancún over het legitieme gebruik van macht en de bescherming van de mensenrechten. Het seminar diende als ontmoetingsplek voor deskundigen om overleg te voeren over een voorlopig beleidsvoorstel over de vraag in hoeverre lokale politiemachten verantwoordelijk zijn voor de bescherming van de mensenrechten.

Het voorlopige beleidsvoorstel werd in de nasleep van het seminar gepresenteerd aan het plaatselijke congres van Quintana Roo. Dit initiatief is een aanvulling op de onlangs aangenomen nationale wet inzake de hervorming van het gerechtelijk apparaat en zou door andere federale staten overgenomen kunnen worden.

Wij geloven dat het strategisch partnerschap EU-Mexico het beste kader voor de EU biedt om Mexico op het gebied van de openbare veiligheid en de rechtshandhaving te ondersteunen. Het uitvoeringsplan van het strategisch partnerschap, waarover op dit moment onderhandeld wordt, omvat onder andere het instellen van een formele beleidsdialoog van de EU en Mexico over veiligheidszaken, evenals verhoogde samenwerking met relevante EU-agentschappen zoals CEPOL, Europol, Eurojust en het Europees Waarnemingscentrum voor drugs en drugsverslaving (EWDD).

Van de zijde van de Commissie ondersteunen we reeds een project ter versterking van de rechtsbedeling in Mexico voor 2004-2007. Verdere samenwerking op dit gebied is gepland voor de periode 2011-2013.

Tot slot is duidelijk dat Mexico geconfronteerd wordt met belangrijke uitdagingen op het gebied van de openbare veiligheid en de eerbiediging van de mensenrechten. Het is niet eenvoudig, en de situatie is verre van ideaal, maar de eerlijkheid gebiedt ook te zeggen dat Mexico zich bereid toont en besluitvaardig opstelt in het streven naar een doeltreffend openbaar veiligheidsbeleid waarbij tegelijkertijd de mensenrechten in acht worden genomen. We zullen Mexico bij deze inspanningen blijven steunen.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt na afloop van de debatten plaats.

12.3. Wettigverklaring van de doodstraf in Zuid-Korea

De Voorzitter. – Aan de orde is het debat over vijf⁽⁴⁾ ontwerpresoluties over de wettigverklaring van de doodstraf in Zuid-Korea.

Renate Weber, auteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, nadat in Zuid-Korea dertien jaar lang geen terechtstellingen hebben plaatsgevonden, is het diep treurig dat het Grondwettelijk Hof van Korea zich een aantal weken geleden vóór de doodstraf heeft uitgesproken. In het besluit wordt verklaard dat de doodstraf een wettelijke straf is die misdadigers kan afschrikken in het publieke belang. Dat is een veelgehoord argument en nauwelijks een antwoord op de gevoelige situaties die op een zeker moment in een bepaald land heersen.

(4) Zie notulen.

Het betekent in feite dat de doodstraf wordt gezien als een preventief machtsmiddel in de hoop dat een crimineel, als deze weet dat de doodstraf kan volgen, zich twee keer zal bedenken voordat hij of zij een misdaad pleegt. We weten allen dat vele onderzoeken dit idee hebben weerlegd.

Nog belangrijker is het gegeven dat een executie onomkeerbaar is; er is geen weg terug. Het Romeins recht ten tijde van Justinianus stelde dat het beter was dat een schuldige ongestraft bleef dan dat een onschuldige van zijn leven zou worden beroofd. Dat was vijftien eeuwen geleden. Aangezien het Grondwettelijk Hof van Zuid-Korea zelf heeft erkend dat er met betrekking tot de doodstraf fouten kunnen worden gemaakt en er sprake kan zijn van verkeerd gebruik, kunnen onze zorgen die wij hier vandaag hebben geuit de democratische instellingen van de Republiek Korea mogelijk sterken in het idee dat dit strafmiddel voorgoed moet worden afgeschaft.

Aangezien de Republiek Korea in 1990 is toegetreden tot het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten en de meeste belangrijke verdragen inzake de mensenrechten heeft ondertekend, zou het voor de internationale reputatie van dit land zeer schadelijk zijn om terug te gaan naar het verleden.

David Martin, auteur. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de Europese Unie in het algemeen, en dit Parlement in het bijzonder, heeft zich altijd tegen de doodstraf gekeerd, een eerbiedwaardige traditie waar zij zeer trots op is. Wij kunnen derhalve niets anders dan betreuren dat het Grondwettelijk Hof van de Republiek Korea heeft besloten dat de doodstraf niet in strijd is met de grondwet van dat land.

Ik geloof echter dat we deze zaak in verhouding moeten blijven zien. De rechters hebben het besluit genomen met een kleine meerderheid van vijf tegen vier stemmen. De laatste keer dat ze hierover stemden was dat met zeven tegen twee stemmen. Ze hebben niet aangespoord tot het gebruik van de doodstraf of hier hun goedkeuring aan verleend, maar ze hebben verzocht om een politieke beslissing zodat het Koreaanse parlement een besluit kan nemen over de toekomstige afschaffing van de doodstraf in dit land.

We moeten er tevens op wijzen dat Zuid-Korea in wezen een land is dat tegen de doodstraf is. Sinds februari 1998 hebben er geen terechtstellingen meer plaatsgevonden, en in 2007 heeft Amnesty International Zuid-Korea aangewezen als een land dat de doodstraf vrijwel heeft afgeschaft.

De ernst van deze zaak komt echter opnieuw aan het licht nu we weten dat de leider van de Grand National Party in Korea onlangs heeft gezegd dat dit feitelijke moratorium op de doodstraf moet worden beëindigd en dat een aantal gevangenen spoedig moet worden terechtgesteld. Ik hoop dat Korea dit betreurenswaardige en opportunistische standpunt zal negeren, en dat Zuid-Korea zijn wet zal wijzigen zodat het zal veranderen van een land met een feitelijk moratorium in een land met een juridisch moratorium.

Martin Kastler, auteur. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, het valt te betreuren dat er nog een aantal staten op de wereld is dat deze onmenselijke vorm van bestraffing van zware criminelen ten uitvoer brengt of toestaat. In mijn ogen heeft geen enkel mens het recht over leven of dood van een ander mens te beschikken, om het even of dat aan het begin of aan het eind van het leven is, en al helemaal niet als het om de vergelding van een strafbaar feit gaat. De barbaarse straf van terechtstelling heeft in de wereld van nu niets meer te zoeken.

De onvergetelijke, grote paus Johannes Paulus II wees erop dat uiteindelijk de mogelijkheid om onrecht weer goed te maken en de kans op verzoening moeten blijven bestaan. Bij een onherroepelijke daad als de doodstraf is dat niet mogelijk. Daarom roepen wij als fracties gezamenlijk onze Zuid-Koreaanse collega's op om deze zaak in het parlement aan de orde te stellen en samen met ons Europeanen voor afschaffing van de doodstraf te strijden, als teken van menselijkheid. Ik roep alle collega's op om deze gezamenlijke ontwerpresolutie eensgezind te ondersteunen.

Marie-Christine Vergiat, auteur. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, tijdens het vierde wereldcongres tegen de doodstraf, dat eind februari plaatsvond in Genève, toonde de anti-doodstrafbeweging zich verheugd over het toenemende aantal landen dat de doodstraf heeft afgeschaft of opgeschort. Zuid-Korea leek zich hiertoe te hebben verbonden, aangezien daar sinds december 1997 geen terechtstellingen meer zijn uitgevoerd.

Het recente besluit van het Constitutioneel Hof van de Republiek Korea baart ons zorgen, en we kunnen het slechts betreuren. Wij wensen dan ook dat de Commissie en de Raad afschaffing van de doodstraf – een schending van het recht op leven en een staatsmisdrijf – hoog op de agenda plaatst in de betrekkingen van de Europese Unie met derde landen.

Wij zouden graag zien dat ze de Koreaanse regering en de president van de Republiek, zelf ter dood veroordeeld in 1981, oproepen zich eenduidig vast te leggen op afschaffing van de doodstraf, overeenkomstig het

VN-besluit een moratorium af te kondigen, hun bezorgdheid kenbaar te maken over de situatie van de 59 personen die in Zuid-Korea ter dood zijn veroordeeld, waaronder een aantal politieke gevangenen, en dat ze verzoeken hun doodstraf om te zetten.

Barbara Lochbihler, auteur. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, het ijveren voor afschaffing van de doodstraf is een zeer succesvol onderdeel van de Europese buitenlandse politiek. Dat blijkt tijdens toetredingsonderhandelingen, in bilaterale gesprekken en ook bij de Verenigde Naties, waar steeds meer leden van de statengemeenschap ertoe besluiten een moratorium in te stellen of de doodstraf helemaal af te schaffen. De Republiek Korea behoorde tot voor kort tot de landen die deze mensonterende straf niet meer ten uitvoer gebracht hebben.

De resolutie van vandaag geeft uiting aan onze bezorgdheid dat het Zuid-Koreaanse Constitutionele Hof met zijn recente uitspraak dat terechtstellingen verenigbaar zijn met de grondwet de weg geopend heeft voor een hernieuwde tenuitvoerlegging van de doodstraf. Daarom doen we een beroep op de regering van Zuid-Korea om eerst alles op alles te zetten om een juridisch bindend moratorium tot stand te brengen dat terechtstellingen verbiedt – er zitten immers nog meer dan 55 mensen in de dodencel. In een tweede stap zou het Zuid-Koreaanse parlement dan een wet ter afschaffing van de doodstraf aan moeten nemen.

Het is een zeer positief teken dat ook in Zuid-Korea een maatschappelijke beweging ontstaan is die zich ervoor inzet om de doodstraf uiteindelijk per wet af te schaffen. Laten wij die beweging ondersteunen!

Jarosław Leszek Wałęsa, namens de PPE-Fractie. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, in deze tijden waarin steeds meer landen afstappen van de uitvoering van de doodstraf dient de beslissing van het Constitutionele Hof van Zuid-Korea op zijn minst met verwondering te worden ontvangen.

De doodstraf is een overduidelijke schending van de mensenrechten, aangezien het mensenleven immers een waarde is die door de wet dient te worden beschermd; een rechtssysteem dat de doodstraf toelaat, treft zijn eigen grondbeginselen en is een zuivere vorm van hypocrisie. Er bestaan veel argumenten tegen deze vorm van rechtspraak. Voor mij is het belangrijkste argument dat de doodstraf onomkeerbaar is. Ze is hoe dan ook een definitieve straf. Men ontnemt de veroordeelde het meest waardevolle dat hij ooit zal bezitten. Bovendien blijven de uitvoerders van deze daad altijd met de morele verantwoordelijkheid zitten, want er bestaat altijd een risico dat men een onschuldig persoon executeert.

De uitspraak van het Constitutionele Hof is een des te grotere teleurstelling omdat we weten dat er in Korea al jaren geen executies meer worden uitgevoerd. Ik hoop dat deze beslissing geen invloed zal hebben op het aantal uitgesproken vonnissen. Meer nog, ik verzoek dat er een einde wordt gemaakt aan de terdoodveroordelingen in dat land.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, namens de S&D-Fractie. – (PL) Zuid-Korea is een van de belangrijkste handelspartners van de Europese Unie. Het is ook een land waarmee de Europese Commissie onderhandelingen over een vrijhandelsovereenkomst heeft afgesloten die beide partijen zeer ruime toegang tot elkaars markten geeft. Gezien deze sterke economische banden verbaast het me dat de Unie en Korea zulke uiteenlopende standpunten hebben over de eerbiediging van de rechten van de mens.

Alle lidstaten van de Unie hebben protocol nr. 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden ondertekend dat de uitvoering van de doodstraf verbiedt. Meer nog, in de internationale arena verkondigt de Unie dat ze zichzelf als doel stelt te streven naar de wereldwijde afschaffing van de doodstraf. Overeenkomstig deze verklaring zou de Unie haar uitdrukkelijke steun moeten betuigen aan de groepering in de Republiek Korea die zich inzet voor de afschaffing van de doodstraf. We rekenen erop dat er eerst en vooral een moratorium wordt ingesteld met het oog op de afschaffing van de doodstraf en dat de Koreaanse overheid actief zal deelnemen aan de inspanningen die door de VN worden geleverd om de doodstraf af te schaffen.

In het kader van de nieuwe bevoegdheden op het vlak van handelsbeleid hebben we als Europees Parlement het recht en de plicht om in alle partnerlanden van de Europese Unie de afschaffing van de doodstraf te eisen.

Zbigniew Ziobro, namens de ECR-Fractie. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, hadden in Europa ten tijde van het Tribunaal van Neurenberg dezelfde meningen geheerst als nu, dan was geen enkele van de nazimisdadigers die door dit Tribunaal werden veroordeeld en verantwoordelijk waren voor de wrede dood van miljoenen onschuldige mensen tot de doodstraf veroordeeld. Ik heb nog niemand in Europa het Tribunaal van Neurenberg horen bekritisieren omwille van zijn onrechtvaardige uitspraken.

Europa dwaalt steeds verder af van de essentie van een rechtvaardige straf die een antwoord is in evenredigheid met het kwaad dat door de dader is aangericht en de schuld die hij draagt. Wanneer we spreken over de moord op veel mensen, bijvoorbeeld in een terroristische aanslag of de genocide van miljoenen mensen, wat trouwens ook in Europa is gebeurd, rijst de vraag over een evenredige straf. Het is echter een feit dat in academische kringen in Europa en elders ook een discussie aan de gang is over de doeltreffendheid van de doodstraf op het vlak van de preventieve werking ervan en de bescherming van onschuldige wezens. Ik denk echter niet dat dit hier het belangrijkste argument is.

Vandaag is Europa afgestapt van de uitvoering van de doodstraf. Dit is een democratische keuze waarvan we willen dat die gerespecteerd wordt. Maar we horen ook de keuze van anderen te respecteren, en daarom ben ik voorstander van een discussie over dit onderwerp, waaronder ook een discussie met mensen uit Zuid-Korea. Het is een democratische staat, een democratisch land.

Marek Henryk Migalski (ECR). - (PL) Ik vind niet dat we onze mening moeten geven over deze zaak of dat we ons ermee moeten bemoeien en dit om ten minste twee redenen. Ten eerste is Zuid-Korea een democratisch land en is de uitspraak van het Constitutioneel Hof een uitspraak van een rechtsgeldig orgaan van dat land. Bijgevolg bestaat er geen gevaar dat deze straf zal worden uitgesproken in politieke of onbelangrijke kwesties. Ze zal worden uitgesproken tegen misdadigers en moordenaars. Ten tweede is het zo dat de doodstraf een afschrikkende werking heeft. Daar zijn natuurlijk geen empirische bewijzen voor, maar als we ervan uitgaan dat de volgende sluitrede correct is, namelijk dat een zwaardere straf meer afschrikt, dan betekent dat dat de zwaarste straf het meest afschrikt, en dat betekent dat de doodstraf het meest van al afschrikt. Om die reden redden we door de doodstraf toe te passen het leven van onschuldige mensen. Daarom horen de Europese Unie en het Europees Parlement zich niet in te laten met deze zaak die verband houdt met de Zuid-Koreaanse overheid.

Bogusław Sonik (PPE). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, de beslissing van het Constitutioneel Hof van Zuid-Korea dat de doodstraf grondwettelijk is, dient met droefheid te worden onthaald. Dit is een stap achteruit ten opzichte van de ingeslagen weg in dit land, waar de doodstraf al decennialang niet meer is uitgevoerd. De laatste executie vond dertien jaar geleden plaats. Momenteel wachten maar liefst 57 veroordeelden in de dodencellen op hun terechtstelling. We moeten de beslissing van het Zuid-Koreaanse Hof kritisch benaderen. Als economische leider van de regio dient dit land vooral een voorbeeldrol te vervullen op het vlak van de naleving van het recht op leven van ieder individu. De doodstraf is onverenigbaar met een modern strafrechtstelsel en leidt – in tegenstelling tot wat vaak wordt gedacht – niet tot een daling van de misdaadcijfers.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) De doodstraf is een kwestie die zal blijven bestaan zo lang wrede moordenaars, die zich ervan bewust zijn dat zij mensen kunnen martelen, mishandelen en vermoorden, verborgen blijven in de maatschappij omdat een zwakke en machteloze samenleving geen raad weet met hun brute gedrag.

Elk van de slachtoffers van deze wrede misdadigers had hetzelfde recht om te leven als elk van ons, totdat zij in aanraking kwamen met een meedogenloze crimineel die hen zonder recht op genade of verweer van het leven beroofde om te voldoen aan een of andere perverse behoefte. Het Constitutioneel Hof van Korea oordeelde dat de doodstraf niet in strijd is met de Koreaanse grondwet. De wettige status is daarop nader onderzocht. Het feit dat de politieke elite in Europa namens ons van dit pad is afgeweken, wil echter niet zeggen dat wij betere mensen zijn geworden of dat onze maatschappij humaner is geworden. Zeker niet. Net als in Korea is er in Europa geen einde gekomen aan de verschrikkelijke en wrede moorden op beschaafde mensen. Het enige verschil is dat moordenaars in Europa zich niet druk hoeven te maken over de doodstraf.

Dames en heren, ik respecteer ons model dat gebaseerd is op het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, maar ik ben van mening dat, voordat we het aan anderen buiten Europa opdringen, we er zeker van moeten zijn dat er werkelijk geen betere oplossing is voor beschaafde mensen en dat ...

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). - (PL) Ik wil erop wijzen dat de beslissing van het Constitutioneel Hof in Zuid-Korea bedroevend en verontrustend is. Ondanks het feit dat de laatste executies in dit land plaats vonden in 1997, heeft het Hof op 25 februari besloten dat de doodstraf een strafvorm is die geen inbreuk vormt op het grondwettelijk recht op leven. Dit is al de tweede uitspraak van het Hof met dezelfde inhoud. De eerste uitspraak kwam er in 1996, toen het hof eveneens beweerde dat het maatschappelijk klimaat zich er niet toe leende om de doodstraf af te schaffen. Men kan hieruit afleiden dat dit nog altijd niet het geval is, en dat is jammer, want een land dat een leidende economische macht is, zou voor andere landen een voorbeeld moeten vormen door het recht op leven, dat een basisrecht is van de mens, te eerbiedigen.

(Applaus)

Janez Potočnik, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, de strijd tegen de doodstraf vormt de kern van het mensenrechtenbeleid van de EU. De EU beschouwt de doodstraf als een wrede en onmenselijke straf die er niet toe leidt dat crimineel gedrag afneemt, terwijl de afschaffing van de doodstraf bijdraagt tot het vergroten van de menselijke waardigheid.

We hebben recentelijk een aantal positieve ontwikkelingen mogen verwelkomen in de strijd tegen de doodstraf. In januari van dit jaar heeft Mongolië een moratorium op de doodstraf afgekondigd. In 2009 hebben Burundi, Togo en de Amerikaanse staat New Mexico alle de doodstraf afgeschaft. In 2007 heeft de Algemene Vergadering van de VN voor het eerst een resolutie aangenomen waarin staten worden opgeroepen een moratorium op terechtstellingen in te stellen met het oog op de afschaffing van de doodstraf; in 2008 werd deze oproep in een vervolg op deze resolutie bevestigd.

In dit licht was de EU natuurlijk teleurgesteld over de uitspraak van het Constitutioneel Hof van de Republiek Korea van 25 februari waarin met een verdeling van vijf tegen vier stemmen werd besloten dat de doodstraf in overeenstemming was met de voorwaarden van de grondwet. We merken echter op dat deze zaak draaide rond de interpretatie van de Koreaanse grondwet; dit was niet een politiek besluit over de handhaving van de doodstraf. We willen met name ook wijzen op de verdere standpunten die door drie van de vijf rechters naar voren werden gebracht die van oordeel waren dat de doodstraf in overeenstemming is met de grondwet. Rechter Lee Kang-Kook en rechter Min Hyung-Ki maakten duidelijk dat het noodzakelijk was om het gebruik van de doodstraf te beperken en het aantal misdaden waarvoor de doodstraf werd toegekend te verminderen, terwijl rechter Song Doo-hwan aanvoerde dat iedere beslissing over de doodstraf onderwerp zou moeten zijn van een publiek debat en een vervolg zou moeten krijgen van de wetgevende macht.

Hoewel gerechtshoven de doodstraf blijven toekennen, heeft de Republiek Korea sinds 1997 een moratorium op terechtstellingen gehandhaafd. Er bestaan op dit moment geen aanwijzingen dat de uitspraak van het Constitutioneel Hof invloed zal hebben op dit moratorium. We juichen Korea's vastberadenheid toe om het moratorium op de toepassing van terechtstellingen te handhaven.

Tegelijkertijd moet een moratorium niet worden gezien als een doel op zich, maar als een stap op weg naar volledige afschaffing, zoals in de resolutie van de Algemene Vergadering van de VN werd opgemerkt. De EU dringt er derhalve bij de Koreaanse Nationale Vergadering op aan zo spoedig mogelijk maatregelen te treffen om de doodstraf af te schaffen. De Republiek Korea heeft wat mensenrechtenkwesties betreft lange tijd als regionaal voorloper gefungeerd in Azië. De afschaffing van de doodstraf zou daarom enkel een bevestiging zijn van de inspanningen die de Republiek Korea levert ter bescherming en bevordering van de mensenrechten.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt na afloop van het debat plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Gerard Batten (EFD), schriftelijk. – (EN) Ik wil het Zuid-Koreaanse Constitutioneel Hof gelukwensen met de handhaving van de doodstraf. Het is voornemens de doodstraf in stand te houden voor de ergste criminelen. Bijvoorbeeld voor de heer Kang Ho-soon, die naar verluidt heeft bekend zeven vrouwen te hebben vermoord. Uit gegevens die de minister van Justitie onlangs heeft vrijgegeven blijkt dat meer dan zestig procent van de bevolking voorstander is van de doodstraf. Als in Groot-Brittannië een vergelijkbare vraag zou worden gesteld, zou het minstens hetzelfde resultaat opleveren. In de Britse gevangenissen hebben we een gemengd gezelschap van seriemoordenaars, verkrachters, pedofielen die kinderen hebben vermoord, necrofielen en kannibalen die levenslange gevangenisstraffen uitzitten. Het laatste voorbeeld hiervan is de afgelopen week tot 35 jaar gevangenisstraf veroordeelde perverseling Peter Chapman, die een onschuldig zeventienjarig slachtoffer, Ashleigh Hall, de dood inlokte. Dit is een ontoereikende straf. Hij en zijn soortgenoten zouden moeten worden terechtgesteld. Dit zou tevens elk jaar miljoenen ponden besparen die op dit moment worden verspild aan het levenslang vasthouden van dergelijke criminelen. Die zouden beter besteed kunnen worden aan de ouden en de zieken. Dus mijn complimenten, Zuid-Korea, en ga door met het terechtstellen van jullie ergste criminelen.

Monica Luisa Macovei (PPE), schriftelijk. – (EN) Ieder individu moet het recht hebben om te leven. Zo niet, dan behaalt de moordenaar ongewild een laatste en perverse morele overwinning door ook de staat tot moordenaar te maken, en op die manier de afschuw onder de bevolking over de bewuste uitroeiing van mensen te verminderen (Amnesty International, 1998). Moraliteit, ontmoediging en rechtvaardigheid vormen

de kern in het debat over de doodstraf. De benadering van “criminaliteitsbeheersing” richt zich op de onderdrukking van crimineel gedrag, terwijl het model dat gestoeld is op “mensenrechten en eerlijke rechtspleging” individuele rechten benadrukt. De eerste benadering beschouwt de doodstraf als moreel aanvaardbaar aangezien de beklaagde een leven heeft genomen (vergelding), als een afschrikwekkend middel aangezien mogelijke daders uit vrees voor hun leven afzien van de daad, terwijl rechtvaardigheid onbelangrijk of niet bewezen is. Het andere model stelt dat de doodstraf immoreel is omdat de staat geen leven zou mogen nemen, dat het geen afschrikwekkend middel is, zoals de statistieken aantonen, en op onrechtvaardige wijze wordt toegepast, aangezien personen die ter dood veroordeeld zijn soms onschuldig zijn en hun processen soms onregelmatigheden vertonen. Ik geloof in het mensenrechtenmodel, zoals dat in de internationale gemeenschap tot uiting komt in harde en zachte wetgeving, en in het groeiend aantal landen dat de doodstraf afschaft. Ik verzoek de Republiek Korea dringend om duidelijk politiek stelling te nemen voor de afstraffing van de doodstraf, en tot die tijd onmiddellijk een moratorium op de toepassing van de doodstraf aan te nemen.

Cristian Dan Preda (PPE), schriftelijk. – (RO) De richtsnoeren van de EU inzake de doodstraf dateren van 1998. Dat is precies het jaar waarin het tijdperk van het officiële moratorium op de doodstraf in Zuid-Korea begon. In dit tijdperk heeft het parlement van Zuid-Korea over drie voorstellen gedebatteerd om de doodstraf af te schaffen. Het Constitutionele Hof van het land heeft afgelopen maand opnieuw met een krappe meerderheid bevestigd dat de doodstraf grondwettelijk is.

Ik betreur dit besluit en ik hoop dat het Koreaanse parlement met een resolutie komt die de doodstraf verbiedt.

Als Zuid-Korea zich zou voegen bij het leger van landen dat de doodstraf heeft afgeschaft, dan zou dat een krachtig signaal afgeven aan het hele Aziatische continent.

13. Stemmingen

De Voorzitter. – We gaan nu over tot de stemming.

(Uitslagen en nadere bijzonderheden betreffende de stemmingen: zie notulen)

13.1. De zaak Gilad Shalit (B7-0171/2010)

13.2. De escalatie van geweld in Mexico (B7-0188/2010)

13.3. Wettigverklaring van de doodstraf in Zuid-Korea (B7-0191/2010)

14. Rectificaties stemgedrag/voorgenomen stemgedrag: zie notulen

15. Standpunten van de Raad in eerste lezing: zie notulen

16. Besluiten inzake bepaalde documenten: zie notulen

17. Ingekomen stukken: zie notulen

18. In het register ingeschreven schriftelijke verklaringen (artikel 123 van het Reglement): zie notulen

19. Verzending van de tijdens deze vergadering aangenomen teksten: zie notulen

20. Rooster van de volgende vergaderingen: zie notulen

21. Onderbreking van de zitting

De Voorzitter. – Ik verklaar de zitting van het Europees Parlement te zijn onderbroken.

(De vergadering wordt om 16.30 uur gesloten)

BIJLAGE (Schriftelijke antwoorden)

VRAGEN AAN DE RAAD (Het fungerend voorzitterschap van de Raad van de EU is verantwoordelijk voor deze antwoorden.)

Vraag nr. 9 van Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (H-0060/10)

Betreft: Geplande nieuwe kerncentrales in Rusland en Wit-Rusland

Er liggen plannen klaar voor de bouw van twee nieuwe kerncentrales in Kaliningrad (onderdeel van de Russische Federatie) en Wit-Rusland. De bouwlocatie van beide centrales ligt op minder dan 100 kilometer van de EU-lidstaten Litouwen en Polen. Bovendien plannen Litouwen en Polen zelf ook nieuwe kerncentrales.

Wat is het standpunt van de Raad ten aanzien van de concentratie van kernenergiecentrales aan de oostelijke grens van de Unie? Het programma van het Spaanse voorzitterschap bevat plannen voor het tot stand brengen van een strategische band met Rusland. Welke concrete initiatieven is de Raad van plan te ontwikkelen om met Rusland en Wit-Rusland tot samenwerking te komen met betrekking tot de milieueffecten van de op het grondgebied van deze twee landen geplande nieuwe kerncentrales?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van maart 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

De Raad heeft continu benadrukt hoe belangrijk hoge nucleaire veiligheidsnormen en een hoog niveau van milieubescherming zijn. De Raad ondersteunt regelmatig zijn steun voor een hoog niveau van nucleaire veiligheid en milieubescherming in de gehele Europese Unie en in derde landen.

De verantwoordelijkheid voor de nucleaire veiligheid berust bij de nationale autoriteiten, hetgeen ook wordt bevestigd door de internationale IAEA-verdragen, zoals het Verdrag inzake nucleaire veiligheid (CNS), waarbij zowel Wit-Rusland en Rusland als Euratom en de meeste lidstaten van de EU partij zijn. Middels de toetsingsconferentie bestaat er op grond van het CNS wel een mogelijkheid om collegiale druk op andere partijen uit te oefenen met betrekking tot de veiligheid van hun installaties en de wijze waarop zij de relevante bepalingen van het Verdrag uitvoeren.

De Raad wil er meer in het bijzonder op wijzen dat de verdragsluitende partijen in de geografische nabijheid van een voorgestelde nucleaire installatie geraadpleegd dienen te worden, voor zover zij gevolgen van die installatie zouden kunnen ondervinden.

Daarnaast is het de bedoeling dat er in de overeenkomst tussen Euratom en Rusland over het vreedzaam gebruik van nucleaire energie waarover op dit moment wordt onderhandeld, bepalingen worden opgenomen omtrent verifieerbare vereisten voor de nucleaire veiligheid en de bescherming van de gezondheid en veiligheid van werknemers.

De Raad wijst er ook op dat deze kwestie regelmatig besproken wordt in het kader van de energiedialoog tussen de EU en Rusland en in het kader van de permanente partnerschapsraden voor energie. In dat verband dient opgemerkt te worden dat er in het meest recente (tiende) voortgangsverslag over die dialoog het navolgende wordt geconstateerd:

“Partijen [Rusland, de EU] wijzen erop dat een diversificatie van zowel de energiebronnen als de vervoersinfrastructuur in de huidige tijd onontbeerlijk is. Tegen die achtergrond steunen zij de ontwikkeling van een handel in elektrische energie tussen de EU en Rusland daarbij rekening houdend met de noodzaak om het hoogste niveau van nucleaire veiligheid te waarborgen.”

Met betrekking tot de effectbeoordeling in een internationale context merkt de Raad op dat Wit-Rusland ook partij is bij het Verdrag inzake milieueffectrapportage in grensoverschrijdend verband (Verdrag van Espoo), dat bindende bepalingen bevat teneinde het milieueffect en de potentiële risico's voor het milieu te beoordelen en te minimaliseren. De Raad benadrukt dat de verantwoordelijkheid voor die milieubeoordeling grotendeels bij de initiatiefnemers van deze projecten berust.

De Russische Federatie is geen “verdragsluitende partij” bij het Verdrag van Espoo. Desalniettemin spoort de EU Rusland aan om dat Verdrag vrijwillig toe te passen. Dit punt wordt al geruime tijd bij Rusland onder de aandacht gebracht, ook met betrekking tot de bestaande kerncentrales.

*
* *

Vraag nr. 10 van Czesław Adam Siekierski (H-0062/10)

Betreft: Samenstelling van het Europees Parlement na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon

Volgens het sinds 1 december 2009 van kracht zijnde Verdrag van Lissabon moet het Europees Parlement 750 leden tellen, en daarboven nog de Voorzitter. Dat betekent een verhoging van het aantal afgevaardigden met achttien vergeleken met de situatie die wij hadden krachtens het Verdrag van Nice (dat tot 1 december 2009 van toepassing was).

In november 2009 keurde het Europees Parlement een verslag goed over de status van de nieuwe leden. Daarin werd bevestigd dat de nieuwe extra leden hun functie zullen bekleden na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon en nadat een speciaal protocol tot verhoging van het aantal leden door alle lidstaten zal zijn goedgekeurd. Nu is dit protocol evenwel nog steeds niet ondertekend door de regeringsleiders van de EU en het is moeilijk te zeggen wanneer dit zal gebeuren. Zolang er hierover geen Internationale Conferentie wordt gehouden, kunnen de nieuwe leden hun functie niet uitoefenen.

In verband hiermee wil ik me tot de Raad wenden met de volgende vraag:

Is hij van plan zo spoedig mogelijk een verordening goed te keuren die het mogelijk maakt dat de nieuwe leden hun functie aanvaarden overeenkomstig het Verdrag van Lissabon?

Kunnen wij verwachten dat er tijdens het Spaanse Raadsvoorzitterschap hierover een besluit wordt genomen?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragen uur met de Raad in de vergaderperiode van maart 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Zoals de geachte afgevaardigde terecht heeft opgemerkt, is in artikel 14 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) – zoals dat van kracht is sinds de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon – bepaald dat het maximale aantal leden van het Europees Parlement 750 bedraagt plus de Voorzitter. Aangezien de Europese verkiezingen in juni 2009 nog plaatsvonden onder het vorige Verdrag (dat wil zeggen maximaal 736 leden) heeft de Europese Raad op 18 en 19 juni 2009 besloten om met het oog op de mogelijke inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon achttien extra zetels toe te voegen aan de 736 afgevaardigden die op grond van de verkiezingen van juni zijn gekozen⁽⁵⁾. Voor de uitvoering van dit besluit van de Europese Raad is de goedkeuring en ratificatie van de 27 lidstaten vereist van een protocol tot wijziging van artikel 2 van het protocol (36) inzake overgangsmaatregelen dat als bijlage bij het Verdrag van Lissabon is gevoegd. Hiervoor geldt de procedure zoals neergelegd in artikel 48, lid 3, VEU. Te dien einde heeft de Spaanse regering op 4 december 2009 een voorstel ingediend voor de wijziging van de verdragen.

Op 10 en 11 december 2009⁽⁶⁾ heeft de Europese Raad besloten om het Europees Parlement en de Commissie over de strekking van dit voorstel te raadplegen. Op grond van de tweede alinea van artikel 48, lid 3, VEU heeft de Europese Raad toegelicht dat het niet de bedoeling was om een Conventie bijeen te roepen (van vertegenwoordigers van de nationale parlementen, de staatshoofden en regeringsleiders van de lidstaten, het Europees Parlement en de Commissie) voordat de Conferentie van de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten had plaatsgevonden. Naar de mening van de Europese Raad was een bijeenroeping gezien de reikwijdte van de voorgestelde wijzigingen niet gerechtvaardigd. De vertegenwoordigers van de Europese Raad hebben zodoende om goedkeuring van het Europees Parlement verzocht zoals vereist op grond van artikel 48, lid 3, VEU.

⁽⁵⁾ 11225/2/09 REV 2.

⁽⁶⁾ EUCO 6/09.

De termijn waarop de Conferentie van de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten naar verwachting georganiseerd zal worden, is afhankelijk van het moment waarop het Europees Parlement zijn standpunt over deze twee kwesties kenbaar maakt.

*
* *

Vraag nr. 11 van Zigmantas Balčytis (H-0065/10)

Betreft: Institutionele voortgangscntrole op de geplande projecten binnen de Oostzee-strategie

De Oostzee-strategie is van strategische en historische betekenis voor de Baltische regio. Een succesvolle ontwikkeling van dit gebied zal de eenheid van de Europese Unie als geheel ten goede komen, want miljoenen mensen die geografisch altijd in elkaars nabijheid hebben gewoond, maar door historische omstandigheden nauwelijks aan onderlinge samenwerking zijn toegekomen, zullen zich nu samen toelleggen op de uitvoering van gemeenschappelijke projecten. Als vertegenwoordiger van deze regio voel ik mij verontrust over het programma van de trojka van voorzitters voor de volgende achttien maanden, waarin het accent wordt gelegd op de strategie voor de Donau-regio, maar de strategie voor het Oostzee-gebied niet aan bod komt.

Vindt de Raad het nu, terwijl de eerste uitvoeringsfase van de strategie voor het Oostzee-gebied pas is begonnen, niet nog te vroeg om deze strategie nu al tot een succes te verklaren en daarom minder institutionele aandacht te schenken? Is de Raad niet van mening dat de strategie voor het Oostzee-gebied moet worden opgenomen in het programma van het voorzitterschap voor achttien maanden, en dat er een vorm van voortgangscntrole moet komen voor een levensvatbaar project, dat waarborgt dat de geplande projecten binnen de termijnen worden uitgevoerd?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragen uur met de Raad in de vergaderperiode van maart 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Op 14 december 2007 heeft de Europese Raad de Commissie verzocht om een EU-strategie op te stellen voor de Oostzee-regio. In juni 2009 heeft de Commissie die strategie voorgelegd aan het Parlement, de Raad, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's.

De Oostzee-strategie is gericht op het coördineren van de acties van lidstaten, regio's, de EU, pan-Baltische organisaties, financiële instellingen en non-gouvernementele organisaties met het oog op het bevorderen van een meer evenwichtige ontwikkeling van die regio. In dat verband is ook een actieplan opgesteld dat op vier pijlers is gebaseerd: het mariene milieu, welvaart, vervoer en energie, en veiligheid en zekerheid.

In het kader van de Europese Raad van oktober 2009 is benadrukt dat de Oostzee-strategie een belangrijke bijdrage levert aan het economische succes van de regio, aan de sociale en territoriale cohesie en aan het concurrentievermogen van de EU. Tevens is een oproep gedaan aan alle betrokken partijen om snel te handelen en een volledige tenuitvoerlegging van de Oostzee-strategie te waarborgen.

De strategie zelf is gefundeerd op de bestaande communautaire instrumenten, fondsen, beleidsmaatregelen en programma's. Tegen die achtergrond speelt de Raad, zoals ook geformuleerd in zijn conclusies van 26 oktober 2009, de rol van beleidsontwikkelaar, aangezien hij van de Commissie periodieke verslagen en voorstellen voor aanbevelingen ontvangt. De Commissie is op haar beurt verantwoordelijk voor de feitelijke coördinatie, de controle, de verslaglegging, het bevorderen van de uitvoering van de strategie en de follow-up.

De Raad heeft bovendien de Commissie verzocht om uiterlijk juni 2011 een voortgangsverslag te overleggen, dat is dus na afloop van de termijn van het programma van achttien maanden van het voorzitterschap.

Tot die tijd kan de Raad uitsluitend bij de strategie betrokken worden indien de Commissie besluit om daar wijzigingen in aan te brengen. In dergelijke gevallen dient voor de voorgestelde wijzigingen immers goedkeuring van de Raad te worden verkregen.

*
* *

Vraag nr. 12 van Ilda Figueiredo (H-0066/10)**Betreft: Communautaire fondsen**

Door de ernst van de situatie in sommige lidstaten moeten dringend maatregelen worden genomen, vooral op budgettair en monetair gebied, om op doeltreffende wijze de werkloosheid en de armoede te bestrijden. Daarbij moeten bij voorrang het werkloosheidsprobleem opgelost, de productie gesteund, banen met werknemersrechten geschapen en de economische en sociale cohesie gewaarborgd worden.

Kan de Raad meedelen of hij, met het oog op de solidariteit tussen de lidstaten, bereid is communautaire steun te verlenen aan landen met ernstige sociale en financiële problemen die daarop recht hebben, die deze landen kunnen gebruiken zonder daarvoor een nationale tegenprestatie te hoeven leveren? Is hij bereid om samen met de ECB naar middelen voor financiële steun te zoeken, met name voor de verstrekking van leningen tegen gunstige voorwaarden?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragen uur met de Raad in de vergaderperiode van maart 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Om de crisis aan te pakken, hebben de EU en haar lidstaten vanaf december 2008 op basis van solidariteit en sociale rechtvaardigheid een breed scala aan buitengewone maatregelen uitgevoerd, inclusies het Europese herstelplan voor de economie. Als onderdeel van dat plan is de Verordening tot oprichting van een Europees fonds voor aanpassing aan de globalisering in 2009 herzien teneinde het fonds ook te kunnen gebruiken voor ontslagen die veroorzaakt zijn door de wereldwijde financiële en economische crisis.

Daarnaast dient er voor de periode 2010-2013 een nieuwe faciliteit voor microfinanciering geactiveerd te worden. Deze faciliteit is bedoeld om het afsluiten van leningen te bevorderen waardoor de werkloosheid en armoede als gevolg van de crisis wordt verminderd. De Raad is van mening dat de overeenstemming die tijdens de eerste lezing met het Europees Parlement is bereikt over een nieuwe faciliteit voor microfinanciering, in dat verband een positieve bijdrage vormt.

Wat de Structuurfondsen betreft, zijn er aanvullende maatregelen nodig om de effecten van de economische crisis terug te dringen in die lidstaten die het hardst door die crisis zijn getroffen.

Te dien einde voorziet de Raad in maatregelen om de betaling van voorschotten aan de begunstigden van staatssteun te vereenvoudigen.

Bovendien voorziet de Raad in een extra pre-financieringstermijn voor 2010 om een regelmatige cashflow mogelijk te maken en betalingen aan begunstigden te bevorderen tijdens de uitvoeringsfasen van de programma's.

Wat de financiële steun betreft, dienen de betrekkingen tussen de lidstaten op verantwoordelijkheid en op solidariteit te zijn gebaseerd.

Terwijl de Economische en Monetaire Unie door haar bestaan alleen al voor een bepaalde mate van stabiliteit en bescherming tegen marktturbulenties zorgt, delen de leden van de eurozone een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid voor de stabiliteit in die zone. Het economische beleid van die leden is dan ook een gezamenlijke aangelegenheid.

Wanneer lidstaten van buiten de eurozone met problemen geconfronteerd worden of wanneer hun externe betalingen serieus gevaar dreigen te lopen, kan de Raad financiële ondersteuning verlenen.

*
* *

Vraag nr. 13 van Gay Mitchell (H-0070/10)**Betreft: Het bevorderen van economisch herstel**

De meeste lidstaten van de Europese Unie en de eurozone krabbelen op uit de recessie en vertonen een licht economisch herstel. Welke maatregelen wil de Raad, nu er in verschillende delen van Europa en wereldwijd tekenen van hoop waarneembaar zijn, treffen om het economisch herstel te bevorderen en ervoor te zorgen dat de economie weer groeit en sterker wordt?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van maart 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Na de eerste gunstige tekenen in de afgelopen herfst dat de ernst van de crisis afnam, is er in het derde kwartaal van vorig jaar in de EU sprake geweest van een positieve economische groei.

Om de economische crisis te boven te komen, hebben de lidstaten en de EU in de tussentijd zeer grote budgettaire interventies uitgevoerd ter ondersteuning van de financiële sector en de reële economie. Dat is met name gebeurd in het kader van het Europese herstelplan voor de economie dat in december 2008 is overeengekomen als reactie op de wereldwijde financiële crisis en de economische vertraging.

Niettemin hebben twintig lidstaten op dit moment een buitensporig begrotingstekort, dat de komende jaren weer tot beneden de referentiewaarde dient te worden teruggebracht. Het ontbreken van een goed begrotingsbeleid en een zwakke financiële sector zouden het herstel ernstig in gevaar kunnen brengen en de geloofwaardigheid van het macro-economische beleid van de Europese Unie ondermijnen.

Hoewel het enerzijds noodzakelijk is om buitensporige financiële maatregelen uit te faseren die onhoudbaar zijn voor de lidstaten, dient de timing van die uitfasering anderzijds wel verenigbaar te zijn met een economisch herstel dat op eigen kracht berust.

In dat licht bezien, dient het beleid van de Unie opnieuw gericht te worden op hervormingen op lange termijn. Dat dient te gebeuren middels een ambitieuze en vernieuwde strategie met het oog op het verder verbeteren van het concurrentievermogen en het vergroten van het duurzame groeipotentieel van de EU.

Op basis van de mededeling van de Commissie over de Europa 2020-strategie van 3 maart 2010 heeft de Commissie voorgesteld dat de Europese Raad tijdens de voorjaarsstop afspraken maakt over de focus van deze strategie en dat er kwantitatieve doelen worden gesteld en de structuur voor een goed bestuur wordt afgerond. De Europese Raad dient vervolgens in juni niet alleen de geïntegreerde richtsnoeren te bekrachtigen voor het uitvoeren van de strategie, maar ook de kwantitatieve doelstellingen voor de afzonderlijke landen.

*
* *

Vraag nr. 14 van Vilija Blinkevičiūtė (H-0073/10)**Betreft: Kernboodschap over gendergelijkheid**

Gendergelijkheid is in het EG-Verdrag verankerd als een grondbeginsel van de Europese Unie; het is een van de doelstellingen en taken van de Gemeenschap. Op alle beleidsterreinen wordt ernaar gestreefd de gelijkheid tussen vrouwen en mannen op te nemen in alle beleidsmaatregelen. Gendergelijkheidskwesties zijn van belang voor duurzame groei en voor het concurrentievermogen, het bestrijden van demografische problemen en de economische en sociale cohesie binnen de EU.

Het vormt een uitdaging om gendergelijkheidskwesties in tijden van economische recessie hoog op de agenda te laten staan. Een van de manieren om deze uitdaging het hoofd te bieden, is gendergelijkheidskwesties zichtbaar te maken. In de conclusies die de Raad op 30 november 2009 heeft aangenomen, worden het voorzitterschap en de Commissie verzocht een onderdeel over gender te integreren in de kernpunten die zullen worden aangenomen door de Raad EPSCO en die zullen worden voorgelegd aan de voorjaarsbijeenkomst van de Europese Raad in 2010.

Zal gendergelijkheid worden aangenomen als kernpunt door de Raad EPSCO en worden voorgelegd aan de voorjaarsbijeenkomst van de Europese Raad?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van maart 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Zoals de geachte afgevaardigde reeds heeft geconstateerd, is gendergelijkheid van transversaal en fundamenteel belang in de EU. De gelijkheid van mannen en vrouwen is stevig in de EU-Verdragen verankerd. In artikel 3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie is vastgelegd dat de Unie de gelijkheid van vrouwen en mannen

zal bevorderen. In artikel 8 van het Verdrag inzake de werking van de Europese Unie wordt toegelicht dat dit bij elk optreden van de Unie dient te gebeuren. In het kader van de goedkeuring van het Europese Pact voor gendergelijkheid⁽⁷⁾ heeft de Europese Raad van 23 en 24 maart 2006 eveneens expliciet erkend dat het gendergelijkheidsbeleid vitaal is voor economische groei, welvaart en concurrentievermogen.

Op 30 november 2009 heeft de Raad conclusies bekrachtigd die specifiek over het onderhavige onderwerp⁽⁸⁾ gaan. In die conclusies wordt opgeroepen om kernpunten over gendergelijkheid aan de Raad voor te leggen.

In deze conclusies heeft de Raad specifiek een aantal van de punten onderschreven die de geachte afgevaardigde ook aanvoert. Zo overwoog de Raad met name dat "gendergelijkheid van doorslaggevend belang is voor de verwezenlijking van de EU-doelstellingen ten aanzien van de economische en sociale samenhang en een hoog niveau van werkgelegenheid, als ook voor het verwezenlijken van duurzame groei en concurrentievermogen, en voor het aanpakken van de demografische uitdaging"⁽⁹⁾.

De genderkwestie wordt ook aan de orde gesteld in de EU 2020-strategie die de Commissie op 3 maart heeft aangenomen. De Raad heeft tijdens zijn bijeenkomst van 8 maart standpunten uitgewisseld over dit overkoepelende onderwerp en het voorzitterschap heeft toegezegd om de resultaten van deze besprekingen voor te leggen aan de Europese Raad. Door deze procedure hebben de lidstaten en het voorzitterschap een uitgelezen mogelijkheid om de punten van zorg en het positieve perspectief van de Raad te onderschrijven zoals die in zijn conclusies van november zijn geformuleerd.

Het is daarnaast vermeldenswaard dat het huidige Spaanse voorzitterschap van de Europese Unie zeer actief is op het gebied van de gendergelijkheid. Dat voorzitterschap heeft op 4 en 5 februari al het Europese Vrouwenforum Peking+15 georganiseerd. Op 3 februari is bovendien een Europese topbijeenkomst gehouden over vrouwen in leidinggevende posities ("European Women in Power Summit") met vertegenwoordigers van EU-regeringen, de Europese Economische Ruimte, kandidaat-lidstaten, de Europese Commissie, het Europees Parlement en de belangrijkste Europese vrouwenorganisaties die streven naar gendergelijkheid.

Tot slot organiseert het Spaanse voorzitterschap op 25 en 26 maart een informele bijeenkomst van ministers die verantwoordelijk zijn voor een gelijke behandeling waarbij de nadruk zal liggen op het thema "Gelijkheid als basis voor groei en werkgelegenheid".

*
* *

Vraag nr. 15 van Alan Kelly (H-0075/10)

Betreft: Oneerlijke praktijken in de voedselvoorzieningsketen

Wat is het standpunt van de Raad met betrekking tot oneerlijke handelspraktijken binnen de voedselvoorzieningsketen? Zoals de Commissie heeft uiteengezet in haar mededeling COM(2009)0591, zijn de prijsdalingen op de voedselmarkt nauwelijks doorberekend aan de consument en hebben de hoge voedselprijzen tegelijkertijd de vraag naar Europese voedselproducten gereduceerd, met als gevolg dat de meeste boeren hun producten momenteel onder de kostprijs verkopen.

Er komen berichten uit de detailhandel dat grote winkelketens geld vragen van leveranciers voor het in voorraad nemen van hun producten.

Is de Raad van mening dat deze kwestie uit het oogpunt van mededinging nader EU-breed onderzoek behoeft? Erkent de Raad dat er een ongelijkheid bestaat tussen de onderhandelingsposities van detailhandelaren en leveranciers/producenten en dat hiervan, gezien het feit dat het aantal voedselproducenten/leveranciers veel groter is dan het aantal detailhandelaren, gemakkelijk misbruik kan worden gemaakt?

Hoe stelt de Raad voor dit probleem aan te pakken? Is de Raad voornemens zich op korte termijn over deze kwestie uit te laten?

⁽⁷⁾ Zie doc. 7775/1/06 REV 1, punt 40 en bijlage II.

⁽⁸⁾ Doc. 15782/09.

⁽⁹⁾ Doc. 145488/09, punt 2a.

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragen uur met de Raad in de vergaderperiode van maart 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Het Spaanse voorzitterschap heeft tijdens zijn aanwezigheid op 27 januari in de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling benadrukt dat het verbeteren van de werking van de voedselvoorzieningsketen van primair belang is als onderdeel van een efficiënte en concurrerende landbouw- en agrovoedselsector. Dit is dan ook een van de prioriteiten van het voorzitterschap.

De Raad bestudeert op dit moment meer in het bijzonder de mededeling van de Commissie getiteld "Een beter werkende voedselvoorzieningsketen in Europa" (COM(2009) 591 def.). In januari heeft de Raad over dit onderwerp een uitwisseling van standpunten georganiseerd op basis van een vragenlijst die is opgesteld door het voorzitterschap. Op dit moment wordt er gewerkt aan het formuleren van de ontwerpconclusies van de Raad over deze mededeling.

Zonder op de definitieve tekst vooruit te willen lopen, kan gesteld worden dat er tot nu toe vijf kernideeën in die ontwerpconclusies zijn opgenomen. Naar de meeste van deze ideeën wordt ook in uw vraag al verwezen:

het verbeteren van de structuur en consolidatie van de agrovoedselindustrie teneinde een bijdrage te leveren aan het verwezenlijken van de schaalvergroting die nodig is met het oog op een betere onderhandelingspositie tijdens de gesprekken met de grote detailhandelaren;

het vergroten van de transparantie in de gehele voedselketen. Door een grotere transparantie kunnen de prijsniveaus en prijsontwikkelingen beter gevolgd worden en kan er meer druk op de betrokken partijen worden uitgeoefend om het doorgeven van prijzen te bespoedigen. Dat is essentieel voor een eerlijke verdeling van de toegevoegde waarde in de voedselvoorzieningsketen;

het bestrijden van oneerlijke handelspraktijken. De Commissie stelt voor om dergelijke praktijken op de interne markt te evalueren en zal de noodzakelijke communautaire maatregelen voorstellen om die praktijken aan te pakken;

het stimuleren van initiatieven voor zelfregulering. De Commissie stelt voor om met de betrokken partijen in de voedselvoorzieningsketen samen te werken om een reeks standaardcontracten op te stellen. De goedkeuring van een Gedragscode voor goede handelspraktijken behoort eveneens tot de mogelijkheden;

het onderzoeken van de mededinging in de voedselvoorzieningsketen. De Commissie stelt voor om in samenwerking met het Europees mededingingsnetwerk een gemeenschappelijke aanpak te ontwikkelen voor mededingingskwesties die relevant zijn voor de werking van de voedselvoorzieningsketen. De Raad bestudeert op dit moment de interactie tussen de bestaande mededingings- en GLB-regels.

Het voorzitterschap hoopt dat deze conclusies tijdens de bijeenkomst van de Raad in maart aangenomen zullen worden.

Niet in de laatste plaats bestudeert de Raad op dit moment samen met het Europees Parlement een voorstel van de Commissie voor een herschikking van Richtlijn 2000/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende de bestrijding van betalingsachterstanden bij handelstransacties.

*

* *

Vraag nr. 16 van Georgios Papastamkos (H-0078/10)

Betreft: Europees Economisch bestuur

De zeer ernstige begrotingscrisis in Griekenland, maar ook het begrotingstekort in andere lidstaten van de eurozone doen twijfel rijzen aan de stabiliteit, de sterkte en de stevigheid van het EMU-bouwwerk zelf. Uiteraard moet elke lidstaat van de eurozone zelf zorgen voor de gezondmaking van zijn openbare financiën. Maar niettemin brengt deze begrotingscrisis een grote discrepantie aan het licht tussen de reeds voltooide monetaire unie en de nog niet voltooide economische unie van de EU.

Is de Raad van plan, het ontwerp en de invoering voor te stellen van een Europees Monetair Fonds, dat is toegerust met alle middelen en ingrijpbaarheden om de structurele tekortkomingen van de EMU te dekken, zoals past bij een meer formeel en gecoördineerd Europees economisch bestuur?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van maart 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Terwijl de Economische en Monetaire Unie door haar bestaan alleen al voor een bepaalde mate van stabiliteit en bescherming tegen marktturbulenties zorgt, delen de leden van de eurozone een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid voor de stabiliteit in die zone. Het economische beleid van die leden is dan ook een gezamenlijke aangelegenheid. Van hen wordt geëist dat zij een goed nationaal beleid voeren dat in overeenstemming is met het Stabiliteits- en groeipact en met de globale richtsnoeren voor het economisch beleid.

Uit de recente economische crisis en de huidige ontwikkelingen op de financiële markten is gebleken hoe belangrijk een nauwe coördinatie van het economisch beleid is. Tijdens hun informele bijeenkomst van 11 februari hebben de regeringsleiders en staatshoofden van de EU verklaard dat de lidstaten van de eurozone waar nodig vastberaden en gecoördineerde maatregelen zullen nemen om de financiële stabiliteit in de eurozone als geheel te waarborgen. Tot nu toe heeft nog geen enkel lid van die eurozone om ondersteuning verzocht.

Op uitnodiging van de staatshoofden en regeringsleiders heeft de Raad zich op 16 februari gebogen over de situatie met betrekking tot het begrotingstekort en de overheidsschuld in Griekenland. Er is toen overeenstemming bereikt over:

een advies aan Griekenland om zijn stabiliteitsprogramma te actualiseren met plannen om het begrotingstekort uiterlijk 2012 terug te brengen tot maximaal 3% van het bruto binnenlands product;

een besluit waarin Griekenland wordt aangezegd om zijn buitensporige tekort uiterlijk in 2012 teruggebracht te hebben. In dat besluit zijn maatregelen opgenomen voor de consolidatie van de begroting op basis van een specifiek tijdsschema, met inbegrip van uiterste termijnen voor de rapportage over de genomen maatregelen;

een aanbeveling aan Griekenland met het oog op het afstemmen van zijn economisch beleid op de globale richtsnoeren van de EU voor het economisch beleid.

Met betrekking tot de economische coördinatie en het toezicht in de eurozone in het algemeen is de Commissie voornemens om dit voorjaar uit hoofde van artikel 136 van het Verdrag een voorstel aan de Raad te overleggen op basis van de bepalingen van het Verdrag van Lissabon. Na ontvangst zal de Raad het voorstel van de Commissie nader bestuderen. Tot nu toe heeft de Raad een dergelijk voorstel nog niet ontvangen. Meer in het bijzonder heeft hij geen voorstel ontvangen of besproken met betrekking tot een Europees monetair fonds.

*
* *

Vraag nr. 17 van Mairead McGuinness (H-0083/10)**Betreft: Regeling voor een verbeterd toezicht op de eurozonelanden en voor een versterkte coördinatie van hun economisch beleid**

Kan de Raad meer uitleg geven over voorstellen voor meer zeggenschap van landen in de eurozone over het economisch beleid van andere eurozonelanden? De Commissie heeft onlangs aangekondigd dat zij vóór juni een plan gaat presenteren om de coördinatie van het economisch beleid en het onderlinge toezicht te verbeteren, in overeenstemming met de bevoegdheden krachtens het Verdrag van Lissabon. Onderschrijft de Raad deze benadering voor meer economische coördinatie en is de Raad van oordeel dat deze nieuwe benadering de eurozone zal versterken?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van maart 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Uit de recente economische crisis en de huidige ontwikkelingen op de financiële markten is gebleken hoe belangrijk een nauwe coördinatie van het economisch beleid is. Dat is ook bevestigd door de regeringsleiders

en staatshoofden van de EU en door de voorzitter van de Europese Raad tijdens hun informele bijeenkomst op 11 februari.

De lidstaten zelf zijn primair verantwoordelijk voor hun economische beleid. De EU controleert en coördineert dat beleid slechts, met name in het kader van het Stabiliteits- en groeipact en de globale richtsnoeren voor het economisch beleid. Terwijl de nadruk van het Stabiliteits- en groeipact hoofdzakelijk op het naleven en handhaven van de begrotingsdiscipline is gericht, zijn de globale richtsnoeren voor het economisch beleid bedoeld om het multilaterale toezicht op de economische tendensen in de lidstaten te waarborgen. De structurele beleidsmaatregelen, vooral met het oog op het verbeteren van het concurrentievermogen om meer groei en werkgelegenheid te creëren, wordt in het kader van de strategie van Lissabon gecoördineerd, die dit voorjaar opnieuw gelanceerd zal worden als de EU 2020-strategie.

Al deze instrumenten zijn gebaseerd op partnerschap en samenwerking tussen de lidstaten. Dankzij het Verdrag van Lissabon beschikt de eurozone over een extra rechtskader om een adequate werking van de Economische en Monetaire Unie te waarborgen. Het bestaan van de Eurogroep wordt formeel erkend in artikel 137 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) en in protocol 1 (nr. 14) betreffende de Eurogroep. Daarnaast is het op grond van artikel 136 VWEU mogelijk om aanvullende maatregelen te nemen ter versterking van de coördinatie en de bewaking van de begrotingsdiscipline van de leden van de eurozone dan wel ter vaststelling van richtsnoeren voor het economische beleid van die lidstaten. Dergelijke maatregelen worden goedgekeurd in overeenstemming met de relevante procedures waarnaar in de artikelen 121 en 126 VWEU wordt verwezen, met uitzondering van de procedure zoals neergelegd in artikel 126, lid 14, VWEU.

De Commissie is voornemens om op basis van voornoemde bepalingen van het Verdrag van Lissabon dit voorjaar een voorstel aan de Raad te overleggen ter versterking van de coördinatie van en het toezicht op het economische beleid. Na ontvangst zal de Raad het voorstel van de Commissie nader bestuderen.

*
* *

Vraag nr. 18 van Enrique Guerrero Salom (H-0086/10)

Betreft: Illegale geldstromen, belastingontduiking en ontwikkelingslanden

Tegenwoordig bestaat er voldoende bewijs om te kunnen aantonen dat illegale geldstromen schadelijke gevolgen hebben voor ontwikkelingslanden. Hoewel grensoverschrijdende illegale geldstromen grotendeels verborgen zijn en moeilijk te meten, liggen de schattingen redelijkerwijs tussen de 1 biljoen en 3 biljoen USD per jaar. De Wereldbank noemt cijfers van tussen de 1 biljoen en 1,6 biljoen per jaar, waarvan naar schatting de helft – 500 tot 800 miljard USD per jaar – afkomstig is uit ontwikkelingslanden. Deze geschatte 500 tot 800 miljard USD per jaar aan illegaal geld uit ontwikkelingslanden vormt de meest schadelijke economische factor voor de armen. Door deze geldstromen worden de reserves aan harde deviezen uitgeput, de inflatie verhoogd en de belastingopbrengsten verlaagd. Daarnaast hebben zij vele andere gevolgen die de kansen van ontwikkelingslanden ondermijnen.

Welke stappen onderneemt de EU of is zij tijdens de komende maanden van plan te nemen om belastingontduiking in en kapitaalvlucht uit ontwikkelingslanden te bestrijden? Hoe kunnen wij de mogelijkheden van ontwikkelingslanden op het gebied van fiscaal beheer verbeteren?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragen uur met de Raad in de vergaderperiode van maart 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Belastingontduiking, kapitaalvlucht en illegale geldstromen vormen ongetwijfeld een grote uitdaging voor de ontwikkeling van landen, met name ontwikkelingslanden. In het kader van de Doha-verklaring van 2008 over de ontwikkelingsfinanciering zijn deze fenomenen als belangrijke obstakels aangemerkt voor het vrijmaken van nationale middelen in ontwikkelingslanden.

In mei 2008 heeft de Raad conclusies aangenomen⁽¹⁰⁾ waarin onderstreept wordt dat goed bestuur op fiscaal gebied (gebaseerd op de beginselen van transparantie, de uitwisseling van informatie en een eerlijke fiscale concurrentie) een essentieel middel vormt voor het bestrijden van grensoverschrijdende belastingfraude en belastingontduiking en voor het versterken van de strijd tegen het witwassen van geld, corruptie en de financiering van terrorisme.

De EU bevordert de toepassing van deze beginselen op actieve wijze in een aantal uiteenlopende contexten:

In een aantal actieplannen voor specifieke derde landen is in het Europees nabuurschapsbeleid een algemene verwijzing opgenomen naar de samenwerking bij belastingkwesties, naar de beginselen van transparantie en uitwisseling van informatie en naar de gedragscode inzake de belastingregeling voor ondernemingen. Deze actieplannen vormen de instrumenten voor een economische en politieke samenwerking tussen de EU en de partnerlanden.

Middels het EU-beleid inzake ontwikkelingssamenwerking kan aanvullende steun verstrekt worden aan landen die bereid zijn om de beginselen van goed bestuur na te leven, ook op belastinggebied. Die steun kan verleend worden via de Bestuursfaciliteit van het Europees nabuurschaps- en partnerschapsbeleid en via het Bestuursinitiatief van het tiende Europees Ontwikkelingsfonds.

Daarnaast heeft de bredere internationale acceptatie, ook door veel ontwikkelingslanden, van de belastingnormen van de OESO de internationale omgeving aanzienlijk veranderd en is er nu sprake van meer transparantie bij belastingkwesties. Dit heeft tevens een nieuwe impuls gegeven aan het debat in de EU. Op 28 april 2009 heeft de Commissie een mededeling⁽¹¹⁾ gepubliceerd over de bevordering van goed bestuur in belastingzaken, waarin een aantal ideeën zijn geopperd over de wijze waarop een goed bestuur in belastingzaken bij derde landen bevorderd zou kunnen worden.

In zijn conclusies van 18 mei 2009 heeft de Raad de Commissie verzocht om voorstellen in te dienen voor concrete acties van de EU met het oog op de dialoog met ontwikkelingslanden en de ondersteuning bij een goed bestuur op belastinggebied en een grotere effectiviteit van de nationale belastingstelsels teneinde de ontwikkelingsdoelstellingen te kunnen verwezenlijken.

Dit onderwerp is wederom door de Raad besproken in het kader van de conclusies van 17 november 2009 over de beleidssamenhang voor ontwikkeling (PCD). Het onderwerp is opgenomen in de “eerste selectie van vijf prioritaire vraagstukken” die aan de orde zullen komen in het PCD-werkprogramma dat dit jaar aan de Raad zal worden voorgelegd. In de conclusies wordt daarnaast opgemerkt dat het noodzakelijk is om de transparantie te verbeteren en illegale grensoverschrijdende geldstromen en belastingontduiking te bestrijden waarbij “onderkend wordt dat deze fenomenen ernstige gevolgen hebben voor het vrijmaken van nationale middelen in ontwikkelingslanden.”

Voortbouwend op de eerdere resultaten heeft het Spaanse voorzitterschap van de Raad dit onderwerp als een van de prioriteiten op de ontwikkelingsagenda voor het komende semester gezet.

Tijdens de informele bijeenkomst in La Granja (Spanje) op 17 en 18 februari 2010 heeft er dan ook tussen de Europese ministers van Ontwikkelingssamenwerking, in aanwezigheid van de voorzitter van de Commissie ontwikkelingssamenwerking van het Europees Parlement, een diepgaande uitwisseling van standpunten plaatsgevonden over de kwestie van belastingen en goed bestuur met het oog op ontwikkelingssamenwerking en innovatieve financieringsmechanismen.

Dit debat zal de komende maanden in de Raad worden voortgezet. In dat verband ziet de Raad uit naar de te verwachten mededeling van de Commissie over de bevordering van goed bestuur in belastingzaken in de context van de ontwikkelingssamenwerking. Deze mededeling zal waarschijnlijk als onderdeel van het zogeheten “aprilpakket” aan de Raad worden voorgelegd.

*
* *

⁽¹⁰⁾ Zie de achtergrond bij de huidige nota inzake de conclusies van de Raad over “Belastingkwesties in overeenkomsten met derde landen”.

⁽¹¹⁾ Doc. 9281/09 – COM (2009) 201 def.

Vraag nr. 19 van Nikolaos Chountis (H-0092/10)**Betreft: Stabiliteitspact en financiële situatie in de lidstaten**

De Europese Raad en de Eurogroep hebben op 11 februari 2010, respectievelijk 16 februari 2010, een historisch besluit genomen. Voor het eerst is een lidstaat – Griekenland – onder tripartiet toezicht gesteld; voor het eerst heeft de Raad uitdrukkelijk maatregelen verboden die betrekking hebben op de lonen, de gezondheidszorg, de pensioenen, de overheid, de markten, enz.. Het is opmerkelijk dat de Raad tot dusverre geen gewag heeft gemaakt van de erbarmelijke situatie waarin de economieën van andere lidstaten van de Unie verkeren. Spanje heeft bijvoorbeeld een begrotingstekort van 11,2%, terwijl de schuldenlast met 20% groeit. Frankrijk heeft een begrotingstekort van 8,3% en wordt geconfronteerd met een toename van de schuldenlast met 10%, Italië heeft een begrotingstekort van 5,3% en een schuld ten bedrage van 114% van het BBP, Portugal heeft een begrotingstekort van 8,7% en wordt geconfronteerd met een toename van de schuldenlast met 10% en het Verenigd Koninkrijk zit met een begrotingstekort van 12% op hetzelfde niveau als Griekenland, met een toename van de schuldenlast met 20%. De totale schuldenlast van Nederland bedraagt bijna 234% van het BBP, die van Ierland 222%, die van België 219%, die van Spanje 207% en die van Griekenland 179%.

In het licht van deze cijfers is er in feite geen sprake meer van een stabiliteitspact. Is de Raad het daarmee eens? Kan de Raad aangeven of de enorme begrotingstekorten in de EU zijn toe te schrijven aan de diverse “illegale” pakketten steunmaatregelen voor banken en industrieën? Zijn de maatregelen die ten aanzien van de Griekse werknemers zijn genomen een voorbode van soortgelijke “aanbevelingen” voor werknemers in de gehele eurozone? Wordt Griekenland als proefkonijn gebruikt, zoals de Griekse premier beweert?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragen uur met de Raad in de vergaderperiode van maart 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Het Stabiliteits- en groeipact blijft het belangrijkste instrument voor het handhaven van de financiële stabiliteit, zowel in Europa in zijn geheel als in de eurozone. Dat Pact wordt consequent en eerlijk op alle lidstaten toegepast en die toepassing vindt op dit moment plaats op basis van de flexibiliteit die bij de herziening van het Pact in 2005 is ingevoerd. Dat betekent dat het Stabiliteits- en groeipact nog lang niet bij het afval is gezet.

Teneinde de ernstigste wereldwijde economische crisis sinds 1929 te boven te komen, hebben de lidstaten en de EU de afgelopen twee jaar ingrijpende budgettaire interventies uitgevoerd ter ondersteuning van de financiële sector en de reële economie, hetgeen uiteraard tot hogere overheidstekorten heeft geleid. Die interventies waren noodzakelijk en adequaat en zijn bijzonder belangrijk geweest om een nog grotere crisis af te wenden, om de economie te stabiliseren en om een nog ernstigere recessie te voorkomen. In deze moeilijke periode is gebleken dat de flexibiliteit van het Stabiliteits- en groeipact van grote waarde is.

Zodra duidelijk is dat het economisch herstel echt doorzet, dienen deze buitengewone maatregelen weer ingetrokken te worden. De Raad heeft inmiddels al overeenstemming bereikt over de belangrijkste uitgangspunten voor de betreffende exit-strategieën. Wat de begrotingsaspecten betreft, zullen die strategieën uitgevoerd worden in het kader van het Stabiliteits- en groeipact. De Raad heeft in 2009 en 2010 aanbevelingen aangenomen om de begrotingstekorten voor twintig lidstaten terug te brengen tot beneden de referentiewaarde van 3% van het BBP. Tot die lidstaten behoren België, Spanje, Ierland, Italië, Nederland, Portugal en het Verenigd Koninkrijk. De termijn waarbinnen die begrotingstekorten teruggebracht moeten worden, varieert – afhankelijk van de specifieke situatie in de afzonderlijke lidstaten – van 2011 tot het boekjaar 2014-2015.

Van de lidstaten waartegen momenteel een procedure vanwege buitensporige begrotingstekorten loopt, is Griekenland het enige land dat na de aanbevelingen van de Raad zoals die in april 2009 zijn goedgekeurd, geen effectieve maatregelen heeft genomen. Zoals ook blijkt uit de begrotingsupdate van oktober 2009, zijn de cijfers die door de Griekse autoriteiten worden overgelegd, bovendien niet betrouwbaar. De Raad zal de situatie in alle lidstaten met een begrotingstekort dat hoger is dan de referentiewaarde, nauwlettend blijven volgen. Indien welke lidstaat dan ook de aanbevelingen niet opvolgt, zal de Raad de noodzakelijke maatregelen nemen.

De aanbevelingen aan Griekenland en aan de andere lidstaten zijn bedoeld om de autoriteiten te ondersteunen bij het voeren van een goede begrotingspolitiek; zij zijn niet “tegen” bepaalde groepen burgers gericht.

Sommige lidstaten hebben toegestaan dat de overheidsfinanciering zich zodanig heeft ontwikkeld dat dit niet langer houdbaar is en zij zullen derhalve corrigerende maatregelen moeten nemen. Dit is de enige juiste en haalbare manier om een sterk economisch herstel te bewerkstelligen. Op de lange termijn zou een gebrek aan budgettaire discipline immers tot onhoudbare begrotingstekorten en overheidsschulden leiden, hetgeen niet alleen een nadelig effect op de economie van de EU als geheel zou hebben, maar ook op de economie van de betrokken lidstaten.

*
* *

Vraag nr. 20 van Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0093/10)

Betreft: Maatregelen voor herstel van de overheidsfinanciën en groei in Griekenland

De Raad Ecofin van februari heeft Griekenland, in zijn desbetreffende besluit en aanbeveling van 16 februari, verzocht een aantal maatregelen te nemen gericht op gelijktijdig verlagen van de uitgaven en het verhogen van de inkomsten (in het bijzonder het verlagen van de loonkosten, het verhogen van de BTW en de belastingen op auto's en energie). De meeste maatregelen die de Griekse regering recentelijk heeft genomen of heeft voorbereid, betreffen reeds het verlagen van de loonkosten en het verhogen van de inkomsten middels het optrekken van de directe en de indirecte belastingen.

Kan het voorzitterschap tegen deze achtergrond antwoord geven op de volgende vragen: is het niet zo dat deze maatregelen, die neigen naar een streng fiscaal en inkomensbeleid, het gevaar in zich dragen van het verder aantasten van het investerings- en consumptieklimaat in Griekenland, en dus van het ondermijnen van de inspanningen gericht op herstel en sanering van de overheidsfinanciën? Gaat het voorzitterschap Griekenland ook op groei gerichte maatregelen voorstellen, teneinde de productiviteit van de Griekse economie aan te zwengelen en de oplopende werkloosheid te bestrijden?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van maart 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

De verslechtering van de situatie van de overheidsfinanciën in Griekenland, gecombineerd met bredere macro-economische onevenwichtigheden en het verlies aan concurrentievermogen van de Griekse economie in de afgelopen jaren, heeft tot de problematische economische situatie geleid waarmee deze lidstaat thans wordt geconfronteerd. De Griekse autoriteiten zijn vastbesloten om de noodzakelijke maatregelen te nemen om die situatie aan te pakken en de Raad is vastbesloten om de Griekse inspanningen te ondersteunen.

In het kader van uiteenlopende multilaterale toetsingsprocedures heeft de Raad herhaaldelijk op de structurele problemen van de Griekse economie op lange termijn gewezen. In zijn aanbeveling over de update in 2009 van de globale richtsnoeren voor het economisch beleid van de lidstaten heeft de Raad, onder verwijzing naar de Lissabon-strategie voor groei en werkgelegenheid, opgemerkt dat er "extra inspanningen noodzakelijk [zijn] om de macro-economische onevenwichtigheden en de structurele zwakke punten van de Griekse economie aan te pakken". In dat verband heeft Griekenland de aanbeveling gekregen om de concurrentie op het gebied van de professionele dienstverlening en investeringen in O&O te stimuleren, om een effectiever gebruik te maken van de Structuurfondsen, om de overheidsdiensten te hervormen en om een hele reeks arbeidsmaatregelen te nemen in het kader van een geïntegreerde flexizekerheidsaanpak.

Na een uitnodiging van de staatshoofden en regeringsleiders heeft de Raad zich op 16 februari gebogen over de situatie met betrekking tot het begrotingstekort en de overheidsschuld in Griekenland. Er is toen overeenstemming bereikt over:

een advies aan Griekenland om zijn stabiliteitsprogramma te updaten met plannen om het begrotingstekort uiterlijk 2012 terug te brengen tot maximaal 3% van het bruto binnenlands product;

een besluit waarin Griekenland wordt aangezegd om zijn buitensporige tekort uiterlijk in 2012 teruggebracht te hebben. In dat besluit zijn maatregelen opgenomen voor de consolidatie van de begroting op basis van een specifiek tijdschema met inbegrip van uiterste termijnen voor de rapportage over de genomen maatregelen;

een aanbeveling aan Griekenland met het oog op het afstemmen van zijn economisch beleid op de globale richtsnoeren van de EU voor het economisch beleid.

In het kader van bovengenoemde maatregelen heeft de Raad Griekenland aanbevolen om een uitgebreid pakket maatregelen uit te voeren teneinde het functioneren van de productmarkt en de bedrijfsomstandigheden te verbeteren, de productiviteit en groei van de werkgelegenheid te ondersteunen en de efficiëntie en het benuttingstempo van de Structuurfondsen van de EU te verbeteren. Daarnaast heeft Griekenland de aanbeveling gekregen om het buitensporige begrotingstekort te corrigeren en de duurzaamheid van zijn overheidsfinanciering op lange termijn aan te pakken. Met het oog op het ondersteunen van de groei van de productiviteit en werkgelegenheid is Griekenland verzocht om de volgende maatregelen te nemen:

het onmiddellijk bestrijden van zwartwerk;

het herzien van de arbeidsmarktregelgeving, waaronder de wetgeving op het gebied van de bescherming van werkgelegenheid, met het oog op een verhoging van het arbeidsaanbod;

het ondersteunen van de vraag naar arbeid middels het doorvoeren van sterkere doelgerichte verlagingen van de arbeidskosten;

het doorvoeren van hervormingen van het onderwijsstelsel teneinde het opleidingsniveau van de beroepsbevolking te verhogen en beter op de behoeften van de arbeidsmarkt in te spelen.

Tegen de achtergrond van de uitdaging om de productiviteit te verhogen, onder meer door het doen van prioritaire overheidsinvesteringen, dient Griekenland alle nodige maatregelen te nemen om een efficiëntere aanwending en betere benutting van de Structuurfondsen van de Europese Unie te bewerkstelligen. Daarbij dient bijzondere aandacht uit te gaan naar een snelle en efficiënte uitvoering van de operationele programma's inzake administratieve hervorming en digitale convergentie, omdat deze programma's essentiële hervormingen van de overheidsdiensten ondersteunen welke van cruciaal belang zijn voor de hervormingsstrategie die in het geactualiseerde stabiliteitsprogramma van januari 2010 wordt beschreven.

Griekenland wordt verzocht om het eerste verslag over de uitvoering van deze maatregelen uiterlijk 16 maart te overleggen. Het tweede verslag dient in mei 2010 gepresenteerd te worden. Vervolgens dient er elke drie maanden een voortgangsverslag overgelegd te worden. De Raad zal de situatie nauwlettend blijven volgen en waar nodig nieuwe maatregelen nemen om de Griekse autoriteiten te ondersteunen bij het bevorderen van de economische groei en bij het in stand houden van een solide begrotingsbeleid.

*
* *

Vraag nr. 21 van Ryszard Czarnecki (H-0096/10)

Betreft: Discriminatie van de Poolse minderheid in Wit-Rusland

Onderneemt de Raad stappen naar aanleiding van de discriminatie van nationale minderheden, en meer in het bijzonder die van de Poolse minderheid in Wit-Rusland? Deze discriminatie is in de laatste weken verder verscherpt. Er vinden veel arrestaties plaats van leiders van Poolse organisaties (die soms zelfs herhaaldelijk worden gearresteerd) terwijl ook hun eigendommen worden gerekwireerd, bij voorbeeld de gebouwen die de zetel vormen van Poolse verenigingen en associaties.

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragenuur met de Raad in de vergaderperiode van maart 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

De EU is bezorgd over de verslechtering van de situatie in Wit-Rusland en de toenemende schendingen van de mensenrechten. Er zijn zorgwekkende signalen, zoals een gebrek aan vrijheid van meningsuiting en vergadering, een toenemende controle van de media en druk op journalisten, de nieuwe wet die het gebruik van internet beperkt en het intimideren van activisten van de oppositie, die er naar het oordeel van de EU op duiden dat de situatie rondom de Bond van Polen deel uitmaakt van een negatieve tendens.

In haar verklaring van 16 februari heeft de Hoge Vertegenwoordiger, Lady Ashton, haar bezorgdheid geuit over de situatie van de Poolse minderheid in Wit-Rusland, met name over acties van de politie waarbij vertegenwoordigers worden verdreven uit gebouwen die eigendom zijn van de Poolse gemeenschap, over arrestaties van leden van Poolse organisaties en over de pogingen door Minsk om een leider van de Poolse gemeenschap te benoemen. Deze punten van zorg zijn via de diplomatieke kanalen ook aan de autoriteiten in Wit-Rusland overgebracht.

Op 22 februari heeft de Raad tijdens zijn bijeenkomst kort van gedachten gewisseld over dit onderwerp. In de komende maanden zal hier diepgaander op terug worden gekomen.

Tijdens haar bijeenkomst met de minister van Buitenlandse Zaken, de heer Martynov, in het kader van de inauguratie van de Oekraïense president Janoekovitsj op 25 februari in Kiev, heeft mevrouw Ashton kort haar grote bezorgdheid kenbaar gemaakt over de schending van de mensenrechten en heeft zij opgemerkt dat de situatie rondom de Bond van Polen geen 'binnenlandse aangelegenheid' van Wit-Rusland is.

De Raad is voornemens om het EU-beleid van voorwaardelijke betrekkingen voort te zetten. Dit voornemen wordt ook ondersteund door prominente Wit-Russische pro-democratische en pro-Europese leiders als Aliaksandr Milinkevitsj.

Tegelijkertijd is het van het allergrootste belang dat Wit-Rusland haar internationale en OVSE-verplichtingen in acht neemt, inclusief de voorschriften op het gebied van het beschermen en bevorderen van de rechten van minderheden.

Het is in het belang van de EU om de betrekkingen met Wit-Rusland te continueren met het oog op het bevorderen van de gedeelde waarden en beginselen.

De EU zal de mensenrechtensituatie in Wit-Rusland blijven volgen en zal dit onderwerp hoog op de agenda zetten in het kader van haar politieke dialoog met Wit-Rusland.

*
* *

Vraag nr. 22 van Pat the Cope Gallagher (H-0097/10)

Betreft: Misbruik van Europese paspoorten

Bij de moord op een Hamas-leider in Dubai in januari van dit jaar werd gebruik gemaakt van vervalste Europese paspoorten, waaronder Ierse. Kan de Raad een geactualiseerd overzicht geven van de maatregelen die hij genomen heeft om tegemoet te komen aan de bezorgdheid van burgers van de EU over het misbruik van Europese paspoorten?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragen uur met de Raad in de vergaderperiode van maart 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

In zijn verklaring van 22 februari heeft de Raad benadrukt dat door de moord op Mahmoud al-Mabhouh op 20 januari in Dubai kwesties naar voren zijn gekomen die zeer verontrustend zijn voor de Europese Unie.

De Raad is uiteraard van mening dat deze actie niet bevorderlijk is voor de vrede en stabiliteit in het Midden-Oosten. De EU heeft het feit scherp veroordeeld dat de personen die bij deze actie betrokken zijn geweest, vervalste paspoorten van lidstaten van de EU en creditcards van Europeanen hebben gebruikt. Door diefstal hebben zij zich de identiteit van burgers van de EU toegeëigend.

De EU staat positief ten opzichte van het onderzoek van de autoriteiten in Dubai en roept alle landen op om hieraan hun medewerking te verlenen. De betrokken lidstaten in de EU verrichten ook zelf een eigen uitgebreid onderzoek naar het frauduleuze gebruik van hun paspoorten.

De Europese Unie stelt alles in het werk om te waarborgen dat EU-burgers en alle landen over de hele wereld vertrouwen blijven houden in de integriteit van de paspoorten van de lidstaten van de EU. Tegen die achtergrond heeft de EU in 2004 normen aangenomen voor veiligheidsvoorzieningen en biometrische aspecten in de paspoorten en reisdocumenten die door de lidstaten worden uitgegeven. De betreffende wetgeving is in 2009 geactualiseerd en is bedoeld om de documenten veiliger te maken en om een betrouwbaardere koppeling te creëren tussen de houder en het document.

*
* *

Vraag nr. 23 van Brian Crowley (H-0099/10)**Betreft: Kalahari Bosjesmannen**

Het Hooggerechtshof van Botswana bepaalde in 2006 dat de verdrijving van de Kalahari Bosjesmannen uit hun traditionele woongebieden onwettig en in strijd met de grondwet was. Desondanks belet de regering van Botswana door het afsluiten van hun watervoorziening nog steeds dat de Kalahari Bosjesmannen naar hun traditionele woongebieden terugkeren. Kan de Raad een onderzoek instellen naar de situatie in Botswana om de omvang vast te stellen van de pesterijen waaraan de Kalahari Bosjesmannen in Botswana zijn blootgesteld?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragen uur met de Raad in de vergaderperiode van maart 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Het beleid van de regering van Botswana en haar programma om de San, die in het centrale Kalahari-wildreservaat (CKGR) wonen, elders te huisvesten, hebben de aandacht getrokken van en roepen vragen op bij de internationale gemeenschap voor de mensenrechten, inclusief het VN-comité inzake de uitbanning van alle vormen van rassendiscriminatie en het permanente VN-forum voor inheemse kwesties.

De EU heeft via de lokale missiehoofden de kwestie van de San/Bosjesmannen in Botswana regelmatig besproken met de regering van dat land. Deze discussies worden gevoerd in het kader van de artikel 8-dialogoog op grond van de Overeenkomst van Cotonou. Daarin is de mogelijkheid voorzien voor een systematische en formele dialoog met betrekking tot drie essentiële elementen van die overeenkomst, te weten de eerbiediging van de mensenrechten, de democratische beginselen en de rechtsstaat. Tijdens deze bijeenkomsten heeft de regering van Botswana de EU op de hoogte gebracht van de maatregelen die genomen zijn als gevolg van de uitspraak van het Hooggerechtshof. Volgens onze informatie hebben de San/Bosjesmannen in december vertegenwoordigers benoemd die de besprekingen over de CKGR-kwestie met de regering dienen te voeren. Met het oog op het vinden van een oplossing voor de geplande verhuizing vanuit het CKGR hebben de eerste contacten tussen die vertegenwoordigers en de regering inmiddels plaatsgevonden.

De Raad zal de situatie van de San/Bosjesmannen in Botswana nauwlettend blijven volgen.

*
* *

Vraag nr. 25 van Georgios Toussas (H-0105/10)**Betreft: "Nieuwe strategie" van de VS in Afghanistan**

De NAVO heeft, met de actieve steun van de EU en het GBVB, de grootste aanvalsoperatie in Afghanistan ingezet sinds het begin van de militaire interventie van de VS en zijn bondgenoten. Het gaat met name om operatie Mustarak in het kader van de "nieuwe strategie" van de VS, waartoe de met de Nobelprijs voor de vrede bekroonde Amerikaanse president, Barak Obama, heeft besloten. Nauwelijks enkele dagen na het begin ervan heeft deze operatie reeds moordende gevolgen, waarbij in de regio Marjah onder de burgerbevolking minstens vijftien dodelijke slachtoffers zijn gevallen. De NAVO-troepen beweren dat het om een vergissing gaat, terwijl de Afghaanse autoriteiten erbij blijven dat het doel bewust was uitgekozen en de Taliban verantwoordelijk stellen. Deze dodelijke slachtoffers komen bovenop de 2 412 burgers die volgens de VN alleen al in 2009 door de NAVO-bezettingstroepen werden vermoord.

Veroordeelt de Raad deze nieuwe slachting onder de Afghaanse bevolking? Zal hij ingaan op het verzoek van de vredesgezinde machten die de terugtrekking van alle buitenlandse troepen uit Afghanistan vragen?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragen uur met de Raad in de vergaderperiode van maart 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Het kader voor de activiteiten van de EU in Afghanistan is neergelegd in het Actieplan van de EU voor Afghanistan en Pakistan dat op 27 oktober 2009 door de Raad is vastgesteld. Op grond van dit Actieplan hebben de inspanningen van de EU in Afghanistan een civiel karakter. De EU is niet betrokken bij de operatie Mustarak of bij enige andere militaire operatie.

De activiteiten van de EU zijn geconcentreerd op het vergroten van de capaciteit van de Afghaanse staat en haar instellingen met het oog op het bevorderen van een goed bestuur, het eerbiedigen van de mensenrechten en een efficiënt overheidsbestuur, vooral op sub-nationaal niveau. Een andere topprioriteit is de ondersteuning van de economische groei, met name door plattelandsontwikkeling en sociale vooruitgang.

Daarnaast concentreert de EU haar inspanningen op het versterken van de rechtsstaat, meer in het bijzonder door de opbouw te ondersteunen van een civiele politiemacht via EUPOL Afghanistan (dat is de politiemissie van de EU in Afghanistan zoals die in juni 2007 door de Europese Unie is geïntroduceerd), en door steun te geven aan de uitvoering van het nationale justitieel programma.

Deze inspanningen zijn ook in overeenstemming met de strategische prioriteiten zoals die door de regering van Afghanistan zijn gepresenteerd.

De Raad heeft benadrukt dat de internationale steun een overgangskarakter dient te hebben met als doel de Afghaanse regering in staat te stellen om uiteindelijk zelf de volledige verantwoordelijkheid op zich te nemen. Tegen die achtergrond dient de internationale gemeenschap geleidelijk aan een meer ondersteunende rol te vervullen.

De EU betreurt ten eerste alle burgerslachtoffers die in Afghanistan zijn gevallen.

*
* *

Vraag nr. 26 van Charalampos Angourakis (H-0106/10)

Betreft: Moordaanslagen van Israël op Palestijnen

De provocaties van Israël tegen de Palestijnen in de Palestijnse gebieden nemen steeds verder toe. Het Israëliëse leger is de kantoren van de Palestijnse Volkspartij binnengevallen en heeft daarbij grote materiële schade aangericht en de aanwezigen gearresteerd. Deze actie was een van de tientallen invallen in Ramalla en op de Westelijke Jordaanoever, waarbij honderden mensen wegens "ordeverstoring" zijn gearresteerd. Tegelijkertijd blijft Israël steun geven aan de praktijk van "buitengerechtelijke executies" en het vermoorden van kaderleden van Palestijnse organisaties, geholpen door het feit dat de VS, de EU en NAVO dit oogluikend toestaan.

Veroordeelt de Raad het beleid van Israël, dat het Palestijnse volk en de vrede in de regio schaadt door het leger moordaanslagen uit te laten voeren en te weigeren het bestaan van een onafhankelijke Palestijnse staat binnen de grenzen van 1967 met Oost-Jeruzalem als hoofdstad te erkennen?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragen uur met de Raad in de vergaderperiode van maart 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

Vervolging van burgers door overheidsorganen, of die vervolging zich nu richt tegen de eigen burgers van de staat of tegen andere mensen, is strijdig met het rechtsstaatsbeginsel en met de democratische beginselen in het algemeen. Dientengevolge zijn dergelijke handelingen onverenigbaar met de fundamentele waarden van de Europese Unie, meer in het bijzonder met het recht om in veiligheid te kunnen leven. Het is absoluut noodzakelijk dat beschuldigingen van dergelijke handelingen aan een grondig onderzoek worden onderworpen.

Wat de verschillende incidenten betreft tussen de Israëliëse veiligheidsdiensten en de Palestijnen enerzijds en het beleid van Israël op grond van het bezettingsregime anderzijds, heeft de Raad er altijd op aangedrongen dat beide partijen het internationale recht en het internationale humanitaire recht dienen te eerbiedigen. Onlangs, in december 2009, heeft de Raad nog naar deze beginselen verwezen in zijn conclusies over het vredesproces in het Midden-Oosten.

Ik wil de geachte afgevaardigde graag de verzekering geven dat de Raad een uitdrukkelijk belang aan de mensenrechten van individuele personen blijft hechten in overeenstemming met de rechtsbeginselen die ik zojuist heb genoemd. Daarnaast is de Raad bereid om, waar nodig en op basis van toereikend bewijsmateriaal, dergelijke geweldsincidenten te veroordelen.

*
* *

Vraag nr. 27 van Silvia-Adriana Țicău (H-0108/10)**Betreft: Besluiten van de Raad inzake luchtvaartakkoorden EU-Canada**

Een van de prioriteiten van het Spaanse voorzitterschap is de intensivering van de trans-Atlantische dialoog tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten en Canada. Twee van de onderwerpen in de dialoog tussen de EU en Canada zijn: het besluit van de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten van de Europese Unie inzake de ondertekening en voorlopige toepassing van de Overeenkomst inzake luchtvervoer, en het besluit van de Raad inzake de ondertekening van een overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en Canada inzake de veiligheid van de burgerluchtvaart.

Kan de Raad, gelet op het belang van deze overeenkomsten voor de samenwerking tussen de EU en Canada, mededelen hoever hij met de vaststelling van genoemde besluiten is?

Antwoord

Het onderhavige antwoord, dat door het voorzitterschap van de Raad is opgesteld en dat noch voor de Raad, noch voor de lidstaten bindend is, is niet mondeling gepresenteerd tijdens het vragen uur met de Raad in de vergaderperiode van maart 2010 van het Europees Parlement in Straatsburg.

De Raad heeft zijn besluit over de ondertekening en de voorlopige toepassing van de overeenkomst inzake luchtvervoer tussen de EU en Canada op 30 november 2009 goedgekeurd. Die overeenkomst is vervolgens op 17-18 december 2009 ondertekend.

In afwachting van de inwerkingtreding wordt de overeenkomst op grond van de daarin opgenomen bepalingen, op een provisorische basis door de Unie en haar lidstaten toegepast in overeenstemming met de respectieve nationale regelgeving van die lidstaten. Derhalve geldt als ingangsdatum voor die provisorische toepassing de eerste dag volgend op de datum van de laatste kennisgeving waarin de partijen elkaar hebben geïnformeerd over de afronding van de relevante binnenlandse procedures voor een dergelijke toepassing. Tot nu toe heeft de Raad nog geen kennisgeving van dien aard ontvangen.

Met het oog op de voorbereidingen voor de afronding van de overeenkomst zullen de voorbereidende instanties van de Raad niettemin binnen afzienbare tijd beginnen met de noodzakelijke aanpassingen van het Verdrag van Lissabon. Daarna zal een besluit worden genomen om het ontwerpbesluit van de Raad over het ondertekenen van de definitieve overeenkomst samen met de tekst van die overeenkomst ter goedkeuring aan het Europees Parlement voor te leggen.

Met betrekking tot de overeenkomst tussen de EU en Canada inzake de veiligheid van de burgerluchtvaart heeft de Raad op 30 maart 2009 een besluit tot ondertekening goedgekeurd. Vervolgens is die overeenkomst op 6 mei 2009 in Praag ondertekend.

Die laatste overeenkomst wordt niet op provisorische basis toegepast. Dat betekent dat de overeenkomst gesloten dient te zijn voordat deze in werking kan treden. Derhalve zijn de voorbereidende instanties van de Raad begonnen met de noodzakelijke aanpassingen van het Verdrag van Lissabon. Daarna zal een besluit worden genomen om het ontwerpbesluit van de Raad over het ondertekenen van de definitieve overeenkomst samen met de tekst van die overeenkomst, ter goedkeuring aan het Europees Parlement voor te leggen.

*
* *

VRAGEN AAN DE COMMISSIE**Vraag nr. 38 van Marian Harkin (H-0087/10)****Betreft: Groenboek over vrijwilligerswerk**

Zou de Commissie, in samenhang met de voorgestelde initiatieven voor de viering van het Europees Jaar van het vrijwilligerswerk, overwegen om een alomtvattend groenboek over vrijwilligerswerk op te stellen om het bewustzijn van de waarde van vrijwilligerswerk in de EU te verhogen, en om vrijwilligerswerk te vergemakkelijken, erkennen en van een toegevoegde waarde te voorzien?

Hecht de Commissie, naast de ontwikkeling van een dergelijk groenboek, belang aan de totstandbrenging van synergie met andere internationale organisaties, zoals de Internationale Arbeidsorganisatie en de Verenigde Naties, met het oog op het door de John Hopkins University en de Internationale Arbeidsorganisatie

georganiseerde project voor het meten van vrijwilligerswerk en het handboek van de VN betreffende instellingen zonder winstoogmerk?

Antwoord

De Europese Commissie is verheugd over de aanhoudende belangstelling van het Europees Parlement voor de kwestie van het vrijwilligerswerk.

2011 is het Europees Jaar van het vrijwilligerswerk. De nadruk zal daarbij op vier doelstellingen liggen: in de eerste plaats op het creëren van een stimulerende omgeving voor vrijwilligerswerk; in de tweede plaats op het verschaffen van meer mogelijkheden voor vrijwilligersorganisaties; in de derde plaats op het verhogen van het bewustzijn van de waarde en het belang van vrijwilligerswerk; en in de vierde plaats op het verbeteren van de erkenning van vrijwilligersactiviteiten. Alle relevante belanghebbende partijen op Europees, nationaal, regionaal en lokaal niveau, met name de maatschappelijke organisaties, zullen bij dat Europees jaar betrokken worden. De Commissie hoopt dat ook het Parlement een bijdrage zal blijven leveren aan de voorbereidingen van het Europees Jaar.

De Commissie wil de geachte afgevaardigde graag de verzekering geven dat het een van de prioriteiten is om te waarborgen dat de acties op het gebied van het vrijwilligerswerk ook ver na de afronding van het Europees Jaar voortgezet zullen worden. De effecten van dat Jaar dienen tot uiting te komen in beleidsinitiatieven en in een voortzetting van de dialoog met vertegenwoordigers van de betrokken maatschappelijke organisaties, ondernemingen en Europese en internationale instellingen. Uit al deze activiteiten zullen in de komende jaren tastbare, positieve resultaten voortvloeien, niet alleen voor de vrijwilligerssector, maar ook voor de Europese samenleving in het algemeen. De Commissie is echter van mening dat het in de huidige, voorbereidende fase voor het Europees Jaar voor vrijwilligerswerk 2011 nog te vroeg is om te beoordelen of een Groenboek over vrijwilligerswerk een adequaat instrument is om vrijwilligerswerk te vergemakkelijken, te erkennen en van een toegevoegde waarde te voorzien.

In een studie van de Commissie naar vrijwilligerswerk in de Europese Unie die begin 2010 is afgerond⁽¹²⁾, wordt voor de eerste keer onderzoek gedaan naar en inzicht gegeven in de huidige vrijwilligerssituatie in de EU. In het kader van deze studie is een breed scala aan bronnen gebruikt en vergeleken om zo veel mogelijk informatie te verzamelen over de omvang van het vrijwilligerswerk in de EU. Het is echter nog niet haalbaar gebleken om een statistisch betrouwbare vergelijking tussen de Europese lidstaten samen te stellen vanwege een gebrek aan vergelijkbare landengegevens. De Commissie staat dan ook positief ten opzichte van initiatieven gericht op het verbeteren van het inzicht in de vrijwilligerssector en is dan ook vast van plan om potentiële synergieën samen met Eurostat en andere internationale instellingen, zoals de Internationale Arbeidsorganisatie en de Verenigde Naties, nader te bestuderen, zoals ook in de vraag van de geachte afgevaardigde wordt voorgesteld.

*
* *

Vraag nr. 40 van Marc Tarabella (H-0095/10)

Betreft: Door de Commissie te nemen maatregelen voor een doeltreffende bestrijding op Europees niveau van geweld tegen vrouwen

Het Europees Parlement heeft in 2009 met ruime meerderheid een resolutie aangenomen over de gelijkheid tussen mannen en vrouwen (P7_TA(2010)0021). Als rapporteur voor de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid heb ik een Europees Jaar voor de bestrijding van geweld tegen vrouwen voorgesteld. Dit voorstel werd aangenomen met 591 stemmen vóór, 30 stemmen tegen en 15 onthoudingen. Voor de schriftelijke verklaring van Eva-Britt Svensson met de vraag om een dergelijk jaar werden in april 2009 eveneens 408 handtekeningen verzameld.

Kan de Commissie aangeven hoe zij van plan is gevolg te geven aan deze belangrijke en aanhoudende mobilisatie van het Europees Parlement met betrekking tot deze kwestie?

Bovendien werd mijn verzoek aan de Commissie om "te starten met de voorbereiding van een voorstel voor een algemene richtlijn over maatregelen ter voorkoming en bestrijding van alle vormen van geweld tegen vrouwen" aangenomen met 558 stemmen vóór, 85 stemmen tegen en 22 onthoudingen.

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/citizenship/index_en

Kan de Commissie meedelen welk gevolg ze van plan is te geven aan dit verzoek?

Antwoord

Het bestrijden van geweld tegen vrouwen is een van de politieke prioriteiten van de Commissie. De Commissie is verheugd dat het Europees Parlement niet alleen een resolutie over de gelijkheid tussen mannen en vrouwen in de Europese Unie heeft aangenomen (P7_TA(2010)0021), maar ook een voorstel heeft gedaan voor de organisatie van een Europees Jaar voor de bestrijding van geweld tegen kinderen, jongeren en vrouwen.

De Commissie is vastbesloten om haar politieke, wetgevende en financiële bevoegdheden en hulpmiddelen te gebruiken om geweld tegen vrouwen in Europa en elders uit te bannen. Dit probleem wordt op communautair niveau aangepakt door initiatieven en acties voor wetgeving en beleid op het gebied van de bescherming van de grondrechten, gendergelijkheid, werkgelegenheids- en sociaal beleid, maatregelen gericht tegen mensensmokkel en seksuele uitbuiting, samenwerking op het vlak van de wetshandhaving en het strafrecht, het asiel- en immigratiebeleid, volksgezondheid, ontwikkelingen, onderzoek en onderwijs.

In de afgelopen tijd heeft de Commissie een aantal initiatieven ontplooid ter bestrijding van geweld.

Op dit moment wordt er een strategie voor de middellange termijn opgesteld met het oog op de gelijkheid tussen vrouwen en mannen. Deze strategie zal medio 2010 goedgekeurd worden als opvolger van het bestaande kader. Naar verwachting zal het bestrijden van geweld tegen vrouwen ook in de toekomst een specifieke beleidsprioriteit zijn waarop de Commissie speciale nadruk zal blijven leggen.

Wat het strafrecht betreft, zal de Commissie binnenkort een voorstel overleggen over de mensensmokkel. De Commissie ondersteunt daarnaast het project van het Spaanse voorzitterschap om een Europees beschermingsbevel te creëren dat ook bedoeld is voor een betere bescherming van vrouwen die slachtoffer zijn van huiselijk geweld.

In het kader van het programma Daphne III, dat de meest gerichte en uitgebreide actie op het gebied van de geweldsbestrijding vormt, is onlangs een onderzoek in gang gezet naar schadelijke traditionele gebruiken. Dat onderzoek zal in april 2010 afgerond worden. Daarnaast wordt er op grond van dit programma een Eurobarometer-enquête uitgevoerd naar het beeld dat EU-burgers hebben van het geweld tegen vrouwen. Op basis van de resultaten kan vervolgens vastgesteld worden of en hoe de perceptie van geweld in de EU de afgelopen tien jaar is veranderd. De resultaten van de Eurobarometer-enquête zijn naar verwachting medio 2010 beschikbaar.

Bovendien is er in het kader van het programma Daphne III een voorbereidende actie in gang gezet naar aanleiding van een initiatief van het Europees Parlement over de standaardisering van de nationale wetgeving inzake gendergeweld en geweld tegen kinderen. Dit onderzoek dient de Commissie te ondersteunen bij het vaststellen van het toepassingsgebied van toekomstige acties, inclusief de mogelijkheid om wetgeving op dit gebied uit te vaardigen. Tijdens het onderzoek zal nader bestudeerd worden of er in de Europese Unie mogelijkheden zijn voor een harmonisatie van de wetgeving inzake gendergeweld op Europees niveau. Het onderzoek loopt thans nog en het eindverslag wordt eind september 2010 verwacht. De resultaten van het onderzoek zullen eind 2010 tijdens een conferentie worden toegelicht. Dit biedt de Commissie de gelegenheid om acties te presenteren met het oog op een effectiever beleid om geweld te kunnen bestrijden.

Tegen de achtergrond van bovengenoemde initiatieven neemt de Commissie nota van het verzoek van het Parlement aan de Commissie om een EU-strategie te ontwikkelen ter bestrijding van het geweld tegen vrouwen, om bindende juridische instrumenten te creëren om het geweld tegen vrouwen uit te bannen en om een Europese voorlichtingscampagne te organiseren over geweld tegen vrouwen. Op dit moment onderzoekt de Commissie wat de mogelijkheden op dit punt zijn en evalueert zij wat de beste manier is om op deze verzoeken te reageren.

*
* *

Vraag nr. 41 van Brian Crowley (H-0100/10)

Betreft: Drugsstrategie van de EU

De illegale handel in verdovende middelen heeft nog steeds vernietigende gevolgen voor mensen, gezinnen en gemeenschappen in heel Europa. Is de Commissie voornemens de doelmatigheid van de drugsstrategie van de EU te verbeteren om de grensoverschrijdende handel met en de levering van onwettige drugs naar behoren aan te pakken?

Antwoord

De drugsstrategie 2005-2012 van de EU is in 2004 door de Europese Raad goedgekeurd. Het gaat om een strategie en dus niet om een formeel juridisch instrument. De uitvoering van die strategie is grotendeels in handen van de lidstaten.

De Commissie heeft in dit verband tot taak om een actieplan voor een periode van vier jaar voor te stellen met het oog op de uitvoering van de strategie en om hierop toezicht uit te oefenen. De verslagen over dat toezicht worden in de vorm van een mededeling aan de Raad en het Europees Parlement voorgelegd.

*
* *

Vraag nr. 42 van Sarah Ludford (H-0058/10)**Betreft: Ivoorhandel in Tanzania en Zambia**

Tanzania en Zambia willen op de CITES-bijeenkomst van maart toestemming krijgen om voorraden ivoor in de handel te brengen. Ze stellen daarom voor om hun olifantenpopulaties uit de lijst van bijlage 1 bij het CITES-verdrag te halen, die elke vorm van handel verbiedt, en ze in bijlage 2 op te nemen, die handel onder toezicht toelaat.

Andere Afrikaanse landen – verenigd in de Afrikaanse olifantencoalitie – zijn sterk tegen de aanvraag gekant en hebben voor de CITES-bijeenkomst een tegenvoorstel ingediend, dat een echt moratorium op alle handel in ivoor vraagt.

Zullen de Europese Unie en haar lidstaten nu volledig achter de oproep tot een moratorium gaan staan en weigeren hun toestemming te verlenen voor weer een nieuwe ronde van ivoorverkoop?

Antwoord

De Europese Unie moet haar definitieve standpunt over de verschillende voorstellen met betrekking tot olifanten nog bepalen. Die voorstellen zullen besproken worden tijdens de Conferentie van landen die partij zijn bij het CITES-verdrag, die op 13 maart 2010 begint. Het standpunt van de Unie zal bepaald worden nadat alle relevante informatie beschikbaar is, met name het verslag van het panel van deskundigen dat benoemd is door het permanente CITES-comité om de voorstellen van Tanzania en Zambia te beoordelen.

Het is echter zeer onwaarschijnlijk dat de EU een besluit zal steunen dat een hervatting van de ivoorhandel weer mogelijk maakt. In het kader van een onderzoek wordt op dit moment het mogelijke verband tussen voorgaande, eenmalige ivoorverkoop en illegale activiteiten geëvalueerd. In afwachting van de resultaten hiervan is het nauwelijks voorstelbaar dat de Europese Unie zal instemmen met een hervatting van de ivoorhandel, met name tegen de huidige achtergrond van de vele stroopactiviteiten en de illegale handel in ivoor.

*
* *

Vraag nr. 43 van Bendt Bendtsen (H-0059/10)**Betreft: Bescherming van eigen bedrijfsleven door China (kennisgeving nr. 618)**

Het Chinees nationaal erkenningsprogramma voor eigen innoverende producten (kennisgeving nr. 618 van 15 november 2009) streeft naar bescherming van Chinese ondernemingen bij overheidsaankopen. Het lijkt de mogelijkheden van niet-Chinese ondernemingen te beperken - zelfs van ondernemingen die dochtermaatschappijen in China hebben - om producten die onder het programma vallen, voor de Chinese markt te vervaardigen of er te verkopen.

Wat heeft de Europese Commissie ondernomen sinds de brief van 14 december 2009 van voorzitter Jörg Wuttke van de EU-handelskamer voor China, waarin hij duidelijk uiting geeft aan zijn bezorgdheid, en een aantal vragen ter verduidelijking van inhoud en mogelijke gevolgen van het programma stelt?

Hoe staat de Europese Commissie tegenover het nieuw Chinees beleid tot bescherming van eigen ondernemingen, in het licht van de onderhandelingen over de deelname van China aan de reglementering voor overheidsaanbestedingen van de Wereldhandelsorganisatie?

Antwoord

Op 17 november 2009 hebben de Chinese autoriteiten een circulaire doen rondgaan waarin zij maatregelen hebben aangekondigd voor de invoering van een systeem in “innovatieve” sectoren waarbij overheidsaanbestedingen plaatsvinden op basis van een pre-kwalificatiesysteem (erkenning). Sindsdien heeft de Commissie nauwe contacten met het Europese bedrijfsleven in zowel China en Europa als met internationale partners onderhouden om de gevolgen van deze circulaire te beoordelen.

De Commissie heeft deze kwestie herhaaldelijk aan de orde gesteld in talloze bilaterale contacten met de Chinese regering op uiteenlopende niveaus teneinde haar bezorgdheid over deze maatregelen te uiten en de Chinese regering uit te nodigen om hierop een toelichting te geven. Parallel hieraan heeft een aantal internationale partners samen met een significant aantal nationale en internationale brancheverenigingen een soortgelijke actie ondernomen.

De Commissie is van mening – en met haar vele internationale partners – dat de Chinese autoriteiten geen afdoende verklaring hebben gegeven voor deze nieuwe maatregelen. Op belangrijke vragen is nog steeds geen antwoord gegeven. De Commissie is voornemens om deze kwestie bij alle Chinese autoriteiten op alle relevante niveaus aan de orde te blijven stellen om duidelijkheid over deze situatie te verkrijgen en om te waarborgen dat de belangen van Europese ondernemingen op de markt van Chinese overheidsaanbestedingen adequaat worden behartigd.

China is geen partij bij de overeenkomst van de Wereldhandelsorganisatie tot reglementering van overheidsaanbestedingen (GPA) hoewel daar op dit moment wel over onderhandeld wordt. Nadat China tot de GPA is toegetreden, zal het de internationaal overeengekomen afspraken dienen te eerbiedigen op basis waarvan dergelijke kwesties opgelost kunnen worden. In de tussentijd blijft de Commissie echter discussies binnen de WTO voeren om handelsverstoringen te voorkomen als gevolg van subsidies die van invloed zijn op de handel in diensten. Dit gebeurt op grond van artikel 15 van de Algemene Overeenkomst inzake de handel in diensten, die ook voor China bindend is.

*
* *

Vraag nr. 44 van Santiago Fisas Aixela (H-0061/10)

Betreft: Multilaterale handelsovereenkomst tussen de EU en Colombia

Na het succes van de Lima-ronde over de multilaterale handelsovereenkomst tussen de EU en Colombia, kan worden gesteld dat de overeenkomst bijna is gesloten. Enkele afgevaardigden dringen er echter op aan de overeenkomst niet te ondertekenen wegens de moordaanslagen op vakbondsleden. Toch heeft de Colombiaanse regering op het gebied van de eerbiediging van de mensenrechten onmiskenbare vorderingen gemaakt, die de IAO tijdens een vergadering van de Commissie ontwikkelingssamenwerking van het EP heeft erkend. Bovendien heeft president Obama onlangs bekendgemaakt dat de Verenigde Staten de handelsbetrekkingen met Colombia zullen versterken.

Hoe verlopen de onderhandelingen met Colombia en wanneer verwacht de Commissie de ondertekening van deze handelsovereenkomst?

Antwoord

Op 1 maart 2010 heeft de Commissie de technische onderhandelingen afgerond met Peru en Colombia over een multilaterale handelsovereenkomst tussen de EU en de Andes-landen. De tekst wordt nu eerst op juridische aspecten beoordeeld en zal vervolgens geparafeerd en aan de Raad worden voorgelegd ter officiële goedkeuring van de overeenkomst. Daarna wordt de overeenkomst ter goedkeuring aan het Parlement voorgelegd. Zoals toegezegd door het lid van de Commissie dat verantwoordelijk is voor de handel, zal er voorafgaand aan het paraferen ook nog een politiek debat plaatsvinden in de Commissie internationale handel van het Europees Parlement. De hele procedure zal een aantal maanden in beslag nemen. Dat betekent dat de ondertekening naar alle verwachting pas na de zomer zal plaatsvinden.

*
* *

Vraag nr. 45 van Alan Kelly (H-0064/10)**Betreft: Het online toegankelijk maken van het burgerinitiatief**

In het Verdrag van Lissabon is een rechtsgrond opgenomen voor een nieuw model van participerende democratie onder de naam "burgerinitiatief". Zou de Commissie bereid zijn om na te gaan of het burgerinitiatief online beschikbaar kan worden gemaakt voor het doeltreffend en toegankelijk verzamelen van handtekeningen?

Het internet is momenteel het voornaamste massacommunicatiemiddel van de Europeanen en het is een uiterst doeltreffend instrument voor de participerende democratie. Wij hebben reeds de campagnes van MySpace en Facebook ten behoeve van politieke initiatieven meegemaakt en gezien hoezeer burgers betrokken zijn geraakt bij het streven naar politieke verandering.

Gezien de ontwikkelingen in de informatie- en communicatietechnologie zou het mogelijk moeten zijn om handtekeningen online te verifiëren. Mocht de Commissie een online-element aan het burgerinitiatief toevoegen, dan zou zij de weg effenen voor een daadwerkelijke en participerende democratie en op die wijze het verzamelen van handtekeningen veel gemakkelijker en goedkoper maken en aldus het openbare debat op Europees niveau bevorderen.

Kan de Commissie aangeven of zij van oordeel is dat een en ander mogelijk is, waarbij tevens rekening wordt gehouden met het recht van degenen die geen gebruik maken van het internet, om middels een traditionele handtekening aan het burgerinitiatief deel te nemen?

Antwoord

De Commissie is van mening dat het mogelijk moet zijn om onlinesteunverklaringen te verzamelen voor een Europees burgerinitiatief. Zij bestudeert deze kwestie op dit moment met het oog op de voorbereiding van haar wetgevingsvoorstel over dit onderwerp.

*
* *

Vraag nr. 46 van Ilda Figueiredo (H-0067/10)**Betreft: EU-gelden**

Gezien de ernst van de situatie in sommige lidstaten van de Europese Unie moeten er op diverse terreinen, en met name op het budgettaire en monetaire vlak, spoedmaatregelen worden genomen om doeltreffend te kunnen optreden tegen de werkloosheid die meer dan 23 miljoen personen treft en de armoede waarin meer dan 85 miljoen mensen leven.

Het is van wezenlijk belang dat wordt ingezet op de sociale vooruitgang en dat er dus voorrang wordt gegeven aan de oplossing van het werkloosheids- en het armoedeprobleem, dat de productie wordt ondersteund en dat er banen met arbeidsrechten worden gecreëerd, dat de economische en sociale cohesie gewaarborgd wordt en dat er maatregelen worden genomen om de begroting van de landen met de ernstigste situatie te ondersteunen, met name door middelen voor te schieten zonder dat daar nationale bijdragen tegenover hoeven te staan.

Kan de Commissie zeggen of zij bereid is de EU-fondsen waarop de landen met ernstige sociale en financiële problemen recht hebben, met spoed over te maken, zodat deze landen die kunnen gebruiken zonder dat daar nationale bijdragen tegenover hoeven te staan?

Antwoord

In haar Mededelingen 'Een Europees economisch herstelplan'⁽¹³⁾ en 'Een gezamenlijk engagement voor de werkgelegenheid'⁽¹⁴⁾ heeft de Commissie zich er uitdrukkelijk toe verplicht om effectieve maatregelen te nemen om de lidstaten te ondersteunen bij het bestrijden van de gevolgen van de crisis door de uitvoering te bespoedigen van de operationele programma's (OP's) die gefinancierd worden door de Structuurfondsen en het Cohesiefonds.

⁽¹³⁾ COM(2008) 800 definitief.

⁽¹⁴⁾ COM(2009) 257 definitief.

Een eerste pakket maatregelen is in april en mei 2009 aangenomen in het kader van het Europees economisch herstelplan. Tot die maatregelen behoren een vereenvoudiging van de regels voor de subsidiabiliteit en aanvullende voorschotten voor de OP's. Daarnaast is er nog eens 4,5 miljard EUR extra uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) en 1,8 miljard EUR extra uit het Europees Sociaal Fonds (ESF) aan de lidstaten uitgekeerd met het oog op de ondersteuning van dringende maatregelen om de crisis het hoofd te kunnen bieden (het totale bedrag aan voorschotten dat in 2009 aan de lidstaten is uitbetaald bedroeg 11,3 miljard EUR).

De Commissie heeft de lidstaten daarnaast aangespoord de ingebouwde flexibiliteit van de OP's te gebruiken om de financiering van de Structuurfondsen te laten toevloeien naar maatregelen ter bestrijding van de crisis en om, indien noodzakelijk, die OP's aan te passen. Daarbij is erop gewezen dat een aantal maatregelen uitsluitend via de Structuurfondsen gefinancierd kan worden, waarbij de beoordeling of er aan de beginselen van cofinanciering is voldaan, plaatsvindt aan de hand van het gemiddelde voor de betreffende prioriteit gedurende de gehele programmeringsperiode. Dat betekent dat dergelijke maatregelen volledig op grond van de Structuurfondsen gefinancierd kunnen worden, mits die bedragen uiterlijk eind 2015 gecompenseerd worden door andere uitgaven die volledig met nationale middelen zijn gefinancierd.

De Mededeling 'Een gezamenlijk engagement voor de werkgelegenheid' en de bijbehorende maatregelen waren noodzakelijk om een impuls te geven aan het scheppen van banen en de effecten van de crisis op de werkgelegenheid tegen te gaan in een periode dat de reële economie en de arbeidsmarkt de gevolgen van die crisis begonnen te ondervinden. De Mededeling ging vergezeld van voorstellen tot wijziging van de Algemene Verordening betreffende de Structuurfondsen en het Cohesiefonds.

In een van de belangrijkste wijzigingen wordt gedurende twee jaar (voor 2009 en 2010) voorzien in een uitzondering op de regels voor het berekenen van de tussentijdse uitkeringen voor OP's op grond van het ESF. Dat betekent dat, indien een lidstaat gebruik wil maken van deze optie, 100% van de publieke bijdrage aan een prioriteit die tot eind 2010 door tussentijdse betalingsclaims wordt gedekt ook daadwerkelijk uitgekeerd zal worden. Hoewel de OP's nog steeds aan het cofinancieringspercentage voor de periode als geheel dienen te voldoen, vormt deze optie een indicatie van de mogelijkheden op operationeel niveau. Gezien de aard van het ESF, het belangrijkste instrument van de EU om in mensen te investeren (het ESF ondersteunt elk jaar negen miljoen mensen), is deze optie duidelijk gericht op het bespoedigen van maatregelen ter ondersteuning van mensen, met name van degenen die dit het hardst nodig hebben, namelijk de werklozen of de mensen die het risico lopen om hun baan te verliezen. De cashflow voor deze voorziening bedraagt 6,6 miljard EUR.

De Raad heeft uiteindelijk een compromisakkoord gesloten, hetgeen geleid heeft tot betaling van een aanvullend voorschot van 775 miljoen EUR uit het ESF en het Cohesiefonds aan de vijf landen die het hardst door de crisis zijn getroffen (Roemenië, Hongarije, Litouwen, Letland en Estland). Daarnaast is voorgesteld om een grotere flexibiliteit toe te passen met betrekking tot de automatische annulering van de verplichtingen voor 2007.

De Commissie was tegen dit compromis aangezien zij van mening is dat er hierdoor onvoldoende steun geboden kan worden aan alle mensen die door de crisis getroffen zijn. Het voorstel wordt op dit moment door het Parlement behandeld.

Het voorstel van de Commissie voor een nieuwe Europa 2020-strategie bevat diverse voorstellen als onderdeel van vlaggenschipinitiatieven om nieuwe instrumenten van de EU te creëren of bestaande instrumenten te versterken voor het direct of indirect bestrijden van de stijgende werkloosheid. In het vlaggenschipinitiatief 'Een agenda voor nieuwe vaardigheden en banen' wordt voorgesteld om de intracommunautaire arbeidsmobiliteit te bevorderen en om voor een betere afstemming te zorgen tussen vraag en aanbod op de arbeidsmarkt. Dit dient te gebeuren middels een adequate financiële ondersteuning van de Structuurfondsen, met name het ESF. Het vlaggenschipinitiatief 'Innovatie-Unie' is bedoeld ter versterking van de rol van de Structuurfondsen, de Fondsen voor plattelandsontwikkeling en het Kaderprogramma voor onderzoek en ontwikkeling met het oog op het ondersteunen van innovatieve activiteiten. Tot slot wordt in het vlaggenschipinitiatief 'Een digitale agenda voor Europa' voorgesteld het gebruik van de Structuurfondsen van de EU te bevorderen om deze agenda in praktijk te brengen.

*

* *

Vraag nr. 47 van Catherine Bearder (H-0074/10)**Betreft: Biodiversiteit en onderwerping van milieuprioriteiten aan commerciële belangen**

De hernieuwde bedreiging van de Afrikaanse olifant toont aan dat enkele van de zeldzaamste en meest bedreigde soorten op aarde het gevaar lopen slechts als commerciële objecten te worden gezien. De bedreiging van deze olifant is symptomatisch voor de instelling om meer belang te hechten aan economische vereisten dan aan de bescherming van ons ecosysteem en de grote hoeveelheid diersoorten die in dit systeem leven.

Een tweede voorbeeld hiervan geeft een onlangs uitgelekt Commissiedocument. Uit dit document blijkt dat de Commissie palmolieplantages weer als bos wil classificeren om het gebruik van palmolie als biobrandstof mogelijk te maken.

Door palmolieplantages te herclassificeren als bos geeft de Commissie de palmolie-, hout- en papierindustrie carte blanche voor ontbossing, vernietiging en moord. Wereldwijd maken organisaties zich sterk voor het voortbestaan van soorten die door de ongebreidelde groei van deze industrieën met uitsterven worden bedreigd.

Welke verdere maatregelen is de Commissie van plan dit jaar, dat de VN heeft uitgeroepen tot jaar van de biodiversiteit, te nemen ter bescherming van de vele kwetsbare soorten die worden bedreigd met uitbuiting voor commerciële doeleinden?

Antwoord

De Commissie deelt de bezorgdheid over het feit dat veel natuurlijke hulpbronnen op een niet-duurzame wijze worden geëxploiteerd. De Commissie is op uiteenlopende manieren bezig met het aanpakken van dit probleem teneinde een betere instandhouding van de biodiversiteit binnen en buiten de EU te waarborgen.

Samen met Duitsland en andere landen ondersteunt de Commissie een uitgebreid onderzoek naar de economische aspecten van ecosystemen en biodiversiteit (TEEB⁽¹⁵⁾). Het TEEB-project is in 2007 geïntroduceerd door de ministers van Milieuzaken van de G8. Tot nu toe zijn er in dat kader drie verslagen verschenen waarin wordt benadrukt dat er dringend een raming dient te worden gemaakt van de economische waarde van de biodiversiteit en van de economische consequenties van een steeds groter wordend verlies aan biodiversiteit. Deze activiteiten zijn belangrijk. Zo lang er namelijk geen rekening wordt gehouden met de waarde van de natuur, zullen de economische belangen om die natuur te exploiteren de overhand houden boven de inspanningen om die natuur in stand te houden. De achterliggende gedachte is dat ervoor gezorgd moet worden dat de bevindingen en aanbevelingen van het TEEB-project volledig tot uiting komen in alle relevante besluiten en beleidsmaatregelen en dat zij, niet alleen in Europa, maar wereldwijd op gelijke voet worden gesteld met andere economische overwegingen (door bijvoorbeeld de economische waardering van de natuur te integreren in de conventionele berekeningsprocedures). Het definitieve TEEB-verslag wordt in oktober 2010 in Nagoya, Japan, gepresenteerd op de tiende Conferentie van landen die partij zijn bij het Verdrag inzake biologische diversiteit.

In dit jaar, het Internationale VN-Jaar van de biodiversiteit, zal er binnen de reguliere activiteiten van het VN-Verdrag inzake biologische diversiteit (CBD) onderhandeld worden over een nieuw mondiaal beleidskader voor biodiversiteit. Tijdens de tiende Conferentie in oktober 2010 in Nagoya van landen die partij zijn bij het CBD zal er een herzien en geactualiseerd strategisch plan voor het Verdrag worden goedgekeurd. Dat plan bevat een overkoepelende visie over biodiversiteit op de lange termijn, een missie/hoofdtarget voor de middellange termijn en een reeks doelstellingen en subtargets om die missie/dat hoofdtarget ook daadwerkelijk te verwezenlijken. De Commissie streeft ernaar dat niet alleen het beschermen van kwetsbare soorten wordt gewaarborgd in het mondiale kader voor biodiversiteit, maar dat ook de instandhouding van bedreigde soorten wordt verbeterd.

De EU zal in maart 2010 ook een belangrijke rol spelen bij de Conferentie van landen die partij zijn bij de Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantensoorten (CITES). De EU zal daar meer in het bijzonder voorstellen om maatregelen aan te nemen voor de bescherming van de mariene biodiversiteit op basis van een regulering van de internationale handel in marine soorten die blootstaan aan overexploitatie. De EU zal zich daarnaast verzetten tegen het aannemen van maatregelen die in de huidige omstandigheden tot een hervatting van de ivoorhandel zouden kunnen leiden. Bovendien zal

⁽¹⁵⁾ <http://www.teebweb.org/>

de EU Afrikaanse landen blijven ondersteunen bij het ontwikkelen van een actieplan voor een betere bescherming van olifanten.

De Commissie zal ook haar inspanningen voortzetten om te waarborgen dat het verbruik van hout en houtproducten niet tot illegale houtkap leidt, omdat dit vaak zeer ernstige negatieve gevolgen voor de biodiversiteit heeft. Een en ander gebeurt in het kader van het actieplan voor wetshandhaving, governance en handel in de bosbouw (FLEGT) en in het kader van de voorgestelde due diligence-verordening waarin de verplichtingen zijn vastgelegd voor exploitanten die hout en houtproducten op de markt brengen. Die verordening doorloopt op dit moment de medebeslissingsprocedure.

*
* *

Vraag nr. 48 van Ryszard Czarnecki (H-0076/10)

Betreft: Schending van de regels inzake mededinging en kapitaaloverdrachten door UniCredit

De UniCredit Groep, waartoe de Poolse bank Pekao behoort, heeft in het kader van het Chopinproject de EU-regels inzake mededinging en kapitaaloverdrachten geschonden. UniCredit is betrokken bij collusie en maakt misbruik van zijn dominante positie. In juni 2005 hebben UniCredit en projectontwikkelaar Pirelli gezamenlijk de zogeheten Chopinovereenkomst met Pekao S.A. gesloten. Zij hebben de markt en de financiële toezichthouder niet op de hoogte gesteld, hoewel zij wel daartoe verplicht waren. Vervolgens heeft UniCredit als belangrijkste aandeelhouder Pekao in april 2006 gedwongen een ongunstige partnerschapsovereenkomst met Pirelli te sluiten. Pirelli en UniCredit zijn op dat moment met elkaar verbonden doordat zij beide aandelen bezitten in het bedrijf Olimpia, alwaar de president-directeur van UniCredit, Alessandro Profumo, een leidende functie bekleedt. Tegelijkertijd vond bij Olimpia een asymmetrische transactie plaats: Pirelli heeft waardeloze Telecom Italia-aandelenopties van UniCredit gekocht.

Het betreft hier bedrijven die in twee lidstaten actief zijn. Is de Commissie in dit licht gezien en in samenhang met een eerdere vraag (H-0506/09) van plan te interveniëren in deze kwestie?

Antwoord

Ten eerste zij er op gewezen dat het feit dat de betrokken ondernemingen zich in twee lidstaten bevinden, geen noodzakelijke en voldoende voorwaarde is om een zaak een communautaire dimensie te geven. Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie hangen de communautaire dimensie en het communautaire belang van een zaak af van de effecten ervan op de intracommunautaire handel en van de vraag of de gelaakte praktijken een zodanige invloed op de handelsstromen tussen lidstaten uitoefenen dat afbreuk wordt gedaan aan de verwezenlijking van de doelstellingen van een gemeenschappelijke markt (zie met name HJEG, AEPI/Commissie, zaak C-425/07 P, in het bijzonder §42). Uit de door de geachte afgevaardigde verstrekte gegevens blijkt dat deze zaak een specifieke handelsovereenkomst betreft tussen twee ondernemingen, die niet van communautair belang lijkt te zijn.

Bovendien is het eveneens vaste rechtspraak dat het mededingingsrecht, en in het bijzonder de regels met betrekking tot misbruik van een dominante positie, niet van toepassing zijn op de betrekkingen tussen een dochtermaatschappij en haar moedermaatschappij (zie met name HFEG, Viho Europe BV/Commissie, zaak C-73/95). Het mededingingsrecht kan dan ook niet op deze zaak worden toegepast.

In het licht van het bovenstaande is de Commissie niet van plan om op te treden in de zaak die de geachte afgevaardigde onder haar aandacht heeft gebracht.

*
* *

Vraag nr. 49 van Georgios Papastamkos (H-0079/10)

Betreft: Europees Economisch bestuur

De zeer ernstige begrotingscrisis in Griekenland, maar ook het begrotingstekort in andere lidstaten van de eurozone doen twijfel rijzen aan de stabiliteit, de sterkte en de stevigheid van het EMU-bouwwerk zelf. Uiteraard moet elke lidstaat van de eurozone zelf zorgen voor de gezondmaking van zijn openbare financiën. Maar niettemin brengt deze begrotingscrisis een grote discrepantie aan het licht tussen de reeds voltooide monetaire unie en de nog niet voltooide economische unie van de EU.

Is de Commissie van plan het ontwerp en de invoering voor te stellen van een Europees Monetair Fonds, dat is toegerust met alle middelen en ingrijp mogelijkheden om de structurele tekortkomingen van de EMU te dekken, zoals past bij een meer formeel en gecoördineerd Europees economisch bestuur?

Antwoord

Middels het beleidskader voor de EMU zoals neergelegd in het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie enerzijds en via het Stabiliteits- en groeipact anderzijds wordt ernaar gestreefd om solide economische en begrotingsomstandigheden te waarborgen. In sommige gevallen zijn lidstaten van de eurozone er helaas niet in geslaagd om in goede tijden een solide beleid te voeren. Daardoor zijn er onevenwichtigheden en kwetsbaarheden ontstaan waarvoor nu tijdens de crisis een hoge prijs betaald wordt in de zin van een aantasting van de groei en werkgelegenheid en hoge risicopremies voor soevereiniteit. De betreffende landen worden met ernstige economische en budgettaire uitdagingen geconfronteerd die onmiddellijke en vastberaden corrigerende maatregelen vereisen. De Commissie steunt hen daarbij met activiteiten op het gebied van toezicht en beleidsadviezen.

Wat met name Griekenland betreft, heeft de Commissie op 3 februari een uitgebreid en ambitieus pakket aangenomen met gedetailleerde aanbevelingen over onderwerpen als het begrotingsbeleid en het verzamelen van statistische gegevens (aanbeveling aan de Raad voor aanmaning om actie te ondernemen op grond van artikel 126, lid 9 – procedure inzake buitensporige begrotingstekorten) en over een voorstel voor een advies van de Raad inzake het stabiliteitsprogramma en structurele hervormingen (geen overeenstemming met de globale richtsnoeren voor het economisch beleid dan wel een risico dat de goede werking van de Economische en Monetaire Unie gevaar dreigt te lopen). De Raad Ecofin heeft de betreffende documenten op 16 februari goedgekeurd. Daarnaast is Griekenland verzocht om uiterlijk 16 maart een eerste rapportage te overleggen over de ondersteunende maatregelen die moeten waarborgen dat de doelstelling wat het begrotingstekort 2010 betreft, wordt gehaald.

Zowel de staatshoofden en regeringsleiders als de Commissie hebben de Griekse regering opgeroepen om alle noodzakelijke stappen te nemen, waaronder het vaststellen van aanvullende maatregelen ter waarborging dat de ambitieuze targets in het geactualiseerde stabiliteitsprogramma worden gerealiseerd (met name de vermindering in 2010 van het begrotingstekort met 4% van het bbp). Op 3 maart heeft de Griekse minister-president aanvullende budgettaire consolidatiemaatregelen aangekondigd met een omvang van circa 2% van het bbp. De Commissie staat positief tegenover deze maatregelen omdat deze een bevestiging vormen van de inspanningsverplichting die Griekenland bereid is te leveren om alle noodzakelijke maatregelen te nemen teneinde de doelstellingen van het stabiliteitsprogramma te halen, met name om te waarborgen dat het begrotingstekort in 2010 met 4% van het bbp wordt verminderd. Tegelijkertijd heeft de Commissie benadrukt dat het van het allergrootste belang is dat de begrotingsmaatregelen volledig en tijdig ten uitvoer worden gelegd en dat dit gepaard moet gaan met doortastende structurele hervormingen in overeenstemming met het besluit van de Raad. De Commissie houdt de situatie zorgvuldig in de gaten en blijft daartoe in nauw contact staan met de Griekse autoriteiten. De Commissie zal, mede op basis van de verwachte rapportage van de Griekse autoriteiten, een uitgebreide beoordeling van de maatregelen uitvoeren om deze medio maart aan de Raad Ecofin te kunnen voorleggen.

Zoals ook benadrukt door de staatshoofden en regeringsleiders, delen de leden van de eurozone samen de verantwoordelijkheid voor de stabiliteit van de euro. Ons economisch beleid is een zaak van gemeenschappelijk belang. De essentiële lessen die wij uit deze crisis hebben geleerd, is dat wij dringend een intensiever en breder toezicht nodig hebben op het economisch beleid, inclusief een snellere tracering en oplossing van onevenwichtigheden, teneinde de macrofinanciële stabiliteit in de eurozone beter te kunnen waarborgen. De Commissie is voornemens om op korte termijn met voorstellen te komen om de coördinatie en het toezicht te versterken van de nationale economische beleidsmaatregelen in de eurozone.

*

* *

Vraag nr. 50 van Laima Liucija Andrikienė (H-0081/10)

Betreft: Handelsbetrekkingen tussen de EU en Rusland

Sinds het begin van de financiële crisis eind 2008 heeft Rusland een aantal “tijdelijke” protectionistische anti-crisisheffingen ingesteld voor een aantal invoerproducten, zoals vlees en zuivelproducten, meubels, bepaalde staalproducten, vrachtwagens en televisietoestellen. Bovendien is op 1 januari 2010 de douane-unie tussen Rusland, Wit-Rusland en Kazachstan een feit geworden. De externe douanetarieven die de drie landen

zijn overeengekomen, zijn veelal gebaseerd op de Russische tarieven. Daardoor is er sprake van een tariefsverhoging voor in totaal 30% van de productlijnen die de EU naar Rusland uitvoert.

In brede kringen wordt beaamd dat het grootste probleem voor de EU is dat Rusland geen lid van de WTO is en als gevolg daarvan niet gebonden is aan de WTO-regels die eenzijdige verhogingen van invoerrechten en andere handelsbeperkende maatregelen aan banden leggen.

Hoe beoordeelt de Commissie de handelsproblemen die de EU momenteel met Rusland ondervindt, en hoe wil zij deze problemen aanpakken? Heeft de EU een bepaalde strategie voor de vraag hoe zij de kwestie van een Russisch lidmaatschap van de WTO aan de orde wil stellen?

Antwoord

Sinds eind 2008 is het beleid van Rusland gericht op steeds hogere invoertarieven voor een breed scala aan producten, waarbij wordt aangevoerd dat dit een reactie is op de huidige economische crisis. In feite is Rusland het G20-land dat in het afgelopen jaar de meeste protectionistische maatregelen heeft genomen. Deze maatregelen zijn rechtstreeks van invloed op de economische belangen van de EU aangezien de Unie de grootste handelspartner van Rusland is.

Deze protectionistische maatregelen waren in eerste instantie voorlopig van aard. In het kader van de onlangs opgerichte douane-unie met Wit-Rusland en Kazachstan hebben die maatregelen echter een permanent karakter gekregen. Door het nieuwe gemeenschappelijke externe tarief van die douane-unie per 1 januari 2010 zijn de meeste 'tijdelijke' verhogingen van de Russische invoertarieven niet alleen geconsolideerd, maar worden deze tarieven nu ook nog eens door twee andere leden van die douane-unie geheven.

In de afgelopen paar maanden heeft de Commissie haar inspanningen gericht op het evalueren en het verminderen van de effecten van dit nieuwe handelsregime. De Commissie heeft er bij Rusland op aangedrongen om weer de eerdere, lagere tarieven te hanteren voor een groot aantal producten die van wezenlijk belang zijn voor de uitvoer vanuit de EU. Zij heeft Rusland ook herhaaldelijk verzocht om formeel overleg te voeren zoals is neergelegd in de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst.

Tot nu toe blijft Rusland echter doorgaan met de betreffende tariefsverhogingen. Hierbij dient opgemerkt te worden dat Rusland op grond van de huidige bilaterale regelingen geen specifieke wettelijke verplichtingen heeft om een "status quo" te handhaven wat het niveau van de invoerheffingen betreft. Hoewel een dergelijke status quo juridisch niet afdwingbaar is, zou zo'n maatregel normaal gesproken wel verwacht mogen worden van een land dat zich bij de Wereldhandelsorganisatie (WTO) wil aansluiten.

De Commissie blijft zich actief opstellen met betrekking tot het toetredingsproces van Rusland tot de WTO. Zo wordt er op dit moment nog steeds overleg gevoerd op het niveau van de hogere functionarissen om meer duidelijkheid te verkrijgen over de nieuwe situatie. De Commissie stelt nog steeds alles in het werk om vaart te zetten achter dat toetredingsproces. Zij heeft er dan ook bij Rusland op aangedrongen om zijn handelsregime te verbeteren en te stabiliseren met het oog op het eerbiedigen van de overeengekomen toetredingstoezeggingen.

*

* *

Vraag nr. 51 van Nadezhda Neynsky (H-0082/10)

Betreft: Richtlijn 2001/18/EG inzake genetisch gemodificeerde organismen (GMO's)

Richtlijn 2001/18/EG⁽¹⁶⁾ bevat geen enkele waarborg tegen de horizontale overdracht van virussen in genetisch materiaal van gewassen naar andere gewassen. De richtlijn bevat evenmin voorschriften inzake de inrichting van GMO-vrije landbouwgebieden met het oog op biologische en conventionele productie.

Welke stappen overweegt de Commissie om de lidstaten via Richtlijn 2001/18/EG de mogelijkheid te geven om zo nodig aanvullende restricties in te voeren met betrekking tot de voor het milieu schadelijke introductie van genetisch gemodificeerde variëteiten van gewassen die voor de economie van het betrokken land van groot belang zijn, en om GMO-vrije zones in te richten omwille van de biologische en conventionele landbouw en de bescherming van de diversiteit?

⁽¹⁶⁾ PB L 106 van 17.4.2001, blz. 1.

Antwoord

In de richtlijn is specifiek voorzien in een evaluatie van alle negatieve volksgezondheids- en milieueffecten die zich kunnen voordoen als gevolg van het vrijkomen van GMO's in het milieu. Een dergelijke evaluatie omvat ook de potentiële overdracht van genetisch materiaal van virussen naar andere organismen.

Met betrekking tot het inrichten van GMO-vrije zones wil de Commissie er graag op wijzen dat de voorzitter van de Commissie in september 2009 heeft aangegeven dat het op het gebied van de GMO's mogelijk moet zijn om een communautair vergunningensysteem op basis van wetenschappelijke gegevens te combineren met de vrijheid van de lidstaten om zelf te kunnen besluiten of zij op hun grondgebied toestemming geven om GMO-gewassen te verbouwen.

Op 2 maart 2010 heeft de Commissie het startsein gegeven voor een analyse om te evalueren of het mogelijk is de lidstaten op basis van de bestaande wetgeving een dergelijke vrijheid te geven. Indien het antwoord ontkennend is, dient er op basis van die analyse nog vóór de zomer een nieuw wetgevingsvoorstel te worden gepresenteerd.

*
* *

Vraag nr. 52 van Mairead McGuinness (H-0084/10)**Betreft: Staatssteun aan kleine en middelgrote ondernemingen die landbouwproducten produceren**

In artikel 11, lid 8, van Verordening (EG) nr. 1857/2006⁽¹⁷⁾ van de Commissie betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen die landbouwproducten produceren, wordt bepaald dat vergoedingen die aan landbouwers worden betaald voor verliezen die door ongunstige weersomstandigheden zijn veroorzaakt, vanaf 1 januari 2010 afhangen van het feit of de landbouwers een verzekering hebben afgesloten voor ten minste 50% van hun gemiddelde jaarlijkse productie of van hun gemiddelde jaarlijkse productiegerelateerde inkomen. Als landbouwers geen oogstverzekering hebben afgesloten, worden alle hun geboden vergoedingen met 50% verminderd. Wat is de status van artikel 11, lid 8, in lidstaten waar geen enkele verzekeringsmaatschappij een oogstverzekering biedt?

Kan de Commissie informatie verstrekken over de risicobeoordelingsinstrumenten die momenteel in de lidstaten beschikbaar zijn, met name de lidstaten waar landbouwers verzekeringen tot hun beschikking hebben? Welk niveau van dekking bieden deze verzekeringspolissen en hoe worden zij gefinancierd – door de staat, de landbouwers of gezamenlijk?

Antwoord

Indien er in bepaalde lidstaten geen verzekeringsmaatschappijen zijn die polissen aanbieden ter dekking van de ongunstige weersomstandigheden die statistisch gezien het vaakst voorkomen, wordt artikel 11, lid 8, van Verordening (EG) nr. 1857/2006 niet toegepast. In verband met de steunregeling die dient ter compensatie van de verliezen, kan echter geen beroep worden gedaan op de aanmeldingsvrijstelling op grond van diezelfde verordening. In dergelijke gevallen zou de betreffende lidstaat de steunregeling bij de Commissie kunnen aanmelden op grond van artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. In die aanmelding dient dan aangetoond te worden dat het in de periode dat de schade is ontstaan, ondanks alle redelijke inspanningen in de betrokken lidstaat of regio, niet mogelijk was om een betaalbare verzekering af te sluiten tegen de klimaatrisico's die zich statistisch gezien het vaakst voordoen. Indien dat afdoende is aangetoond, wordt de vermindering met 50% niet toegepast.

De lidstaten beschikken op dit moment over een scala aan uiteenlopende instrumenten voor risicobeheer. Klassieke verzekeringspolissen worden doorgaans overal in de EU gesloten (voornamelijk verzekeringen tegen één enkel risico dan wel gecombineerde verzekeringen, maar ook oogstverzekeringen). Het betreft gewoonlijk particuliere verzekeringen. In veel lidstaten is slechts een beperkt aantal verzekeringsmaatschappijen actief. Het dekkingsniveau van de landbouwverzekeringen in elk land wordt meestal bepaald door twee factoren:

- de behoeften die er in elk land bestaan (risiconiveau);

⁽¹⁷⁾ PB L 358 van 16.12.2006, blz. 3.

- de economische steun die door elke lidstaat aan het verzekeringsstelsel wordt verleend.

Sommige overheden subsidiëren verzekeringen, terwijl andere regeringen achteraf ad-hocsteun verlenen middels schadevergoedingsregelingen of calamiteitenfondsen die deels door de betrokken landbouwpartijen op vrijwillige of verplichte basis gefinancierd worden.

In het verslag over de verzekeringsregelingen in de landbouw (Agricultural Insurance Schemes⁽¹⁸⁾), dat door de Commissie is gefinancierd en dat voor het laatst in 2008 is geactualiseerd, wordt een overzicht gegeven van de verschillende instrumenten voor risicobeheer waar landbouwers in de EU gebruik van kunnen maken. Hierdoor kan ook een beter inzicht worden verkregen in de ontwikkeling van de verzekeringsstelsels in Europa, aangezien die ontwikkeling in hoge mate gekoppeld is aan de aanwezigheid van andere instrumenten voor risicobeheer en aan de rol van de publieke sector, met name met betrekking tot ad-hocmaatregelen.

*
* *

Vraag nr. 53 van Nikolaos Chountis (H-0085/10)

Betreft: Aanstaande fusie Olympic Air en Aegean

Via gelijktijdig (op 11 februari 2010) naar buiten gebrachte aankondigingen bevestigen de luchtvaartmaatschappijen Olympic Air en Aegean hun gesprekken over een "toekomstige samenwerking", terwijl in publicaties gesproken wordt over een op handen zijnde fusie. Deze ontwikkeling, die tot een particulier monopolie en het verlies van 2 500 banen zal leiden, heeft tot veel verzet van de kant van consumentenbeschermingsorganisaties geleid. De twee maatschappijen controleren bijna al het (Griekse) binnenlandse passagiersvervoer, Griekenland heeft door haar geografie proportioneel gezien de meeste vliegvelden van alle lidstaten, de binnenlandse tarieven zullen na een fusie naar verwachting omhoog gaan, net als het aantal gesubsidieerde verbindingen en de hoogte van de subsidies. Kan de Commissie tegen deze achtergrond antwoord geven op de onderstaande vragen:

Kan de Griekse mededingingsautoriteit een op handen zijnde fusie van deze twee maatschappijen weigeren op grond van het feit dat zij 97% van het (Griekse) binnenlandse passagiersvervoer controleren? Kan de Griekse overheid weigeren het logo en de naam van Olympic aan de nieuwe maatschappij te geven en maximumtarieven vaststellen voor de binnenlandse vluchten (opnieuw in de wetenschap dat de nieuwe onderneming 97% van het binnenlandse passagiersaanbod voor haar rekening neemt)?

Antwoord

Middels verklaringen van de betreffende ondernemingen is de Commissie op de hoogte gesteld van de geplande fusie tussen Olympic Air en Aegean Airlines.

Gezien het vroege stadium kan nog niet worden vastgesteld of deze fusie aangemeld dient te worden bij de Europese Commissie of de bevoegde Griekse mededingingsautoriteiten.

Op grond van Verordening (EG) nr. 139/2004 van de Raad⁽¹⁹⁾ ("de Concentratieverordening") is de Commissie, gezien de vereisten aan de gezamenlijke omzet zoals neergelegd in die Concentratieverordening, bevoegd om te toetsen of concentraties met een "communautaire dimensie" verenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt.

De belangrijkste doelstelling van die toetsing van een concentratie door de Commissie is het in stand houden van een effectieve mededinging op de gemeenschappelijke markt en het voorkomen van schadelijke gevolgen voor die mededinging, en dus uiteindelijk voor de consumenten. Bij haar analyse houdt de Commissie rekening met de markt- en machtspositie van de betrokken ondernemingen.

Aangezien de geplande concentratie nog niet formeel conform de Concentratieverordening bij de Commissie is aangemeld, verkeert zij op dit moment niet in de positie om nader in te kunnen gaan op de details van de transactie waarnaar de geachte afgevaardigde verwijst.

De naam en het logo van 'Olympic' zijn activa die sinds de voltooiing van de privatisering van Olympic Airlines aan Olympic Air toebehoren.

⁽¹⁸⁾ http://ec.europa.eu/agriculture/analysis/external/insurance/index_en.htm

⁽¹⁹⁾ PB L 24 van 29.1.2004.

*
* *

Vraag nr. 54 van Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0094/10)**Betreft: Maatregelen voor herstel van de overheidsfinanciën en groei in Griekenland**

De Raad Ecofin van februari heeft Griekenland verzocht een aantal specifieke maatregelen te nemen gericht op het aanpassen van de overheidsfinanciën. De heer Juncker heeft aangegeven dat de Commissie Griekenland een pakket maatregelen zal aanbevelen gericht op het verlagen van de uitgaven en het verhogen van de inkomsten (in het bijzonder het verlagen van de loonkosten, het verhogen van de BTW en de belastingen op auto's en energie). De meeste maatregelen die de Griekse regering recentelijk heeft genomen of heeft voorbereid, betreffen reeds het verlagen van de loonkosten en het verhogen van de inkomsten middels het optrekken van de directe en de indirecte belastingen.

Kan de Commissie tegen deze achtergrond antwoord geven op de volgende vragen: is het niet zo dat deze maatregelen, die neigen naar een streng fiscaal en inkomensbeleid, het gevaar in zich dragen van het verder aantasten van het investerings- en consumptieklimaat in Griekenland, en dus van het ondermijnen van de inspanningen gericht op herstel en sanering van de overheidsfinanciën? Gaat zij Griekenland ook op groei gerichte en aan de Griekse werkelijkheid aangepaste maatregelen voorstellen, teneinde de productiviteit van de Griekse economie aan te zwengelen?

Antwoord

Gezien de inherente gevolgen van hoge tekorten en schulden op de financiële markten, op de rentetarieven en op de kredietvoorwaarden hebben deze een aanzienlijk negatief effect op de mogelijkheden van een land om te groeien. Dat betekent dat een begrotingsconsolidatie ook met het oog op die groei noodzakelijk is. Hoewel de omstandigheden voor economische groei in 2010 in Griekenland ongunstig zijn, zou het uitstellen van een begrotingsconsolidatie ongetwijfeld tot slechtere groeieresultaten leiden. In overeenstemming met de bepalingen van het Stabiliteits- en groeipact heeft Griekenland in januari 2010 een geactualiseerd stabiliteitsprogramma overgelegd. Op grond van dat programma worden substantiële maatregelen genomen om die begrotingsconsolidatie te verwezenlijken waardoor het tekort teruggebracht dient te worden van 12,7% van het bruto binnenlands product (bbp) in 2009 tot minder dan 3% van het bbp vanaf 2012. Een eerste stap in dat aanpassingsproces, gelijk aan 4% van het bbp, dient dit jaar te worden gerealiseerd. De Commissie en de Raad hebben het Griekse stabiliteitsprogramma onderschreven en zijn van mening dat zowel de targets als de onderliggende maatregelen adequaat zijn.

Indien er in de praktijk sprake blijkt van concrete risico's in verband met de tekort- en schuldenplafonds, zijn er aanvullende maatregelen nodig om de begrotingsdoelstellingen toch te verwezenlijken. De Commissie is verheugd over de aankondiging van de Griekse regering van 3 maart 2010 om een pakket aanvullende consolidatiemaatregelen te introduceren ter hoogte van 2% van het bbp. Deze aankondiging bevestigt de vastberadenheid van de Griekse regering om alle noodzakelijke maatregelen te nemen teneinde de doelstellingen van het programma te realiseren en met name te waarborgen dat de target om het tekort in 2010 met 4% van het bbp terug te dringen, gehaald wordt. De aanvullende maatregelen bevatten terecht ook bezuinigingen op de uitgaven en vooral besparingen op de overheidssalarissen die essentieel zijn voor het verwezenlijken van permanente begrotingsconsolidatie-effecten en voor het herstellen van het concurrentievermogen. De aangekondigde maatregelen om de inkomsten te verhogen, leveren eveneens een bijdrage aan die begrotingsconsolidatie. Een volledige en tijdige tenuitvoerlegging van de budgettaire maatregelen is, in combinatie met vastberaden structurele hervormingen in overeenstemming met het besluit van de Raad, van het allergrootste belang. Dit is ook in het belang van de Griekse burgers omdat zij baat hebben bij een solidere overheidsfinanciering, betere groeivoorzichten en meer arbeidsmogelijkheden. Daarnaast is dit van belang voor de financiële stabiliteit van de eurozone in het algemeen.

*
* *

Vraag nr. 55 van Pat the Cope Gallagher (H-0098/10)**Betreft: Internetveiligheid**

Meer dan 50% van de Europese teenagers verstrekt persoonlijke gegevens die via internet door iedereen kunnen worden gezien. Overweegt de Commissie nieuwe maatregelen voor te stellen om de veiligheid van kinderen op het internet te verbeteren, met name in verband met sites van sociale netwerken?

Antwoord

In antwoord op de vraag van de geachte afgevaardigde is de Commissie van mening dat het verbeteren van de veiligheid van kinderen op het internet – met name in verband met sites met sociale netwerken – een belangrijke en gedeelde verantwoordelijkheid is van overheidsinstanties, ouders, scholen en de sector zelf.

In het kader van het programma Veiliger Internet⁽²⁰⁾ heeft de Commissie bijgedragen aan de ondertekening van een overeenkomst tot zelfregulering met de titel Safer Social Networking Principles for the EU⁽²¹⁾. Deze overeenkomst is in 2009 door twintig bedrijven ondertekend, te weten Arto, Bebo, Dailymotion, Facebook, Giovani.it, Google, Hyves, Microsoft Europe, MySpace, Nasza-klaza.pl, Netlog, One.lt, Piczo, Rate.ee, Skyrock, Tuenti, Sulake, VZnet Netzwerk Ltd., Yahoo!Europe en Zap.lu. Deze ondernemingen hebben hun eigen verantwoordelijkheid erkend en brengen potentiële risico's in kaart voor bezoekers van hun sites die jonger zijn dan achttien jaar. Voorbeelden daarvan zijn cyberpesten, kinderlokkerij en risicovol gedrag, zoals het verstrekken van persoonlijke informatie. Zij proberen deze risico's via een aantal specifieke maatregelen te beperken.

De Commissie houdt de uitvoering van deze overeenkomst nauwlettend in de gaten. Op 9 februari 2010 heeft de Commissie een verslag gepubliceerd over de uitvoering van de beginselen voor veiligere sociale netwerken op basis van een analyse van het veiligheidsbeleid van de betrokken ondernemingen. Tevens zijn de respectieve sites door onafhankelijke deskundigen getest. Uit het verslag blijkt dat de meeste ondernemingen actie ondernemen hebben en minderjarigen meer mogelijkheden bieden om eenvoudiger privé-instellingen te veranderen, gebruikers te blokkeren of ongewenste opmerkingen en content te verwijderen. Er dient echter nóg meer actie ondernomen te worden aangezien slechts 40% van de ondernemingen de standaardregel hanteert dat profielen van gebruikers onder de achttien jaar uitsluitend zichtbaar zijn voor hun vrienden. Daarnaast heeft slechts een derde van de bedrijven gereageerd op gebruikersmeldingen waarin om hulp wordt verzocht.

De Commissie zal de individuele resultaten van elk bedrijf dat partij is bij de overeenkomst, uitgebreid analyseren. Vervolgens zal een individuele follow-up plaatsvinden met betrekking tot bedrijven die meer actie dienen te ondernemen om specifieke onderdelen van de beginselen voor een veiliger sociaal netwerk volledig ten uitvoer te leggen. Zoals voorzien in de door de betrokken ondernemingen ondertekende Safer Social Networking Principles for the EU zal de Europese Task Force voor sociale netwerken⁽²²⁾ dit jaar wederom bijeenkomen om nieuwe mogelijkheden te bespreken teneinde de onlineveiligheid te verbeteren van gebruikers van sociale netwerksites die jonger zijn dan achttien jaar.

Voorts voert de Commissie op dit moment een herziening uit van de Europese regelgeving op het gebied van gegevensbescherming en privacy. Te dien einde heeft de Commissie een openbare raadpleging over de herziening van de Richtlijn gegevensbescherming⁽²³⁾ georganiseerd die in december 2009 is verstreken. Uit de resultaten van die raadpleging blijkt dat veel burgers rigoureuze eisen willen stellen aan de instemming voor het verstrekken van gegevens van minderjarigen in de onlinewereld.

Daarnaast was het thema van de Veiliger Internetdag op 9 februari van dit jaar "Think before you post". De hoofddoelstelling was om jongeren aan te sporen op te letten welke informatie zij via het internet prijsgeven.

*

* *

Vraag nr. 56 van Konrad Szymański (H-0101/10)

Betreft: Gelijke toegang tot internetdiensten in de gemeenschappelijke markt

De onlinewinkel iTunes, die wordt beheerd door Apple, biedt zijn audio- en videoproducten niet aan de burgers uit alle lidstaten aan (aan de Poolse consumenten bijvoorbeeld worden ze niet aangeboden). Het gaat

⁽²⁰⁾ http://ec.europa.eu/information_society/activities/sip/index_en.htm

⁽²¹⁾ http://ec.europa.eu/information_society/activities/social_networking/docs/sn_principles.pdf

⁽²²⁾ De Social Networking Task Force is in april 2008 voor de eerste keer door de Europese Commissie bijeengeroepen. De Task Force bestaat niet alleen uit sociale netwerken, maar ook uit onderzoekers en organisaties voor kindervelzijn.

⁽²³⁾ Richtlijn 95/46/EG van het Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens – PB L 281 van 23.11.1995.

hier bijgevolg om discriminatie, die niet in overeenstemming is met het Europees recht. Bovendien bevordert dit het fenomeen van computerpiraterij.

Bijzonder verontrustend is het feit dat een Poolse burger bij onlinehandel bijvoorbeeld geen product kan kopen dat via het internet in een ander land wordt aangeboden omwille van technische beperkingen die opzettelijk aan het gebruik van creditcards worden verbonden.

Heeft de nieuwe Commissie, naast het uiten van haar bezorgdheid ter zake, zoals vorig jaar reeds is gebeurd, daadwerkelijke maatregelen getroffen om een einde te maken aan deze discriminatie?

Is de Commissie van plan maatregelen te treffen om een einde te maken aan de discriminatie van consumenten uit bepaalde lidstaten in het kader van onlinehandel, teneinde gelijke rechten voor alle consumenten in de gemeenschappelijke markt in te voeren?

Antwoord

Zoals de Commissie eerder al heeft aangegeven in haar antwoord op vraag E-5058-09 is de non-discriminatieclausule in artikel 20, lid 2, van Richtlijn 123/2006/EG betreffende diensten op de interne markt ("de Dienstenrichtlijn") specifiek van toepassing op verschillen in de behandeling door service providers op grond van de nationaliteit of de verblijfplaats van hun consumenten (zoals beperkingen op het gebruik van creditcards waardoor klanten uit een lidstaat geen toegang hebben tot diensten die geleverd worden via een onlinewinkel in een andere lidstaat). Op grond van dit artikel is discriminatie weliswaar verboden, maar tegelijkertijd is in dit artikel vastgelegd dat niet alle verschillen in behandeling verboden zijn. Er mogen namelijk verschillende voorwaarden voor toegang gehanteerd worden "wanneer die verschillen rechtstreeks door objectieve criteria worden gerechtvaardigd."

De verantwoordelijkheid voor het handhaven van de nationale wetgeving voor de omzetting van deze bepaling berust voornamelijk bij nationale instanties en rechters. De Commissie is op basis van artikel 20, lid 2, van de Dienstenrichtlijn niet bevoegd om inbreukprocedures in te leiden tegen een particuliere partij. De Commissie verleent echter wel bijstand aan de lidstaten teneinde te waarborgen dat de nationale voorschriften voor de omzetting van artikel 20, lid 2, van de Dienstenrichtlijn op nationaal niveau op correcte wijze door de nationale instanties en rechters ten uitvoer gelegd en gehandhaafd worden. Tegen die achtergrond heeft de Commissie meer in het bijzonder onlangs een onderzoek gepubliceerd naar handelspraktijken die wellicht onder het toepassingsgebied van artikel 20, lid 2, vallen en op grond van welke redenen dat het geval is. Consumenten die geconfronteerd zijn met mogelijke discriminatiepraktijken, kunnen ook via ondersteunende centra in hun landen verhaal halen, bijvoorbeeld bij organisaties die deel uitmaken van het ECC-Net (het netwerk van Europese consumentencentra).

Bij het toepassen van deze bepalingen dienen de nationale instanties en rechters de objectieve criteria in aanmerking te nemen die een verschil in behandeling kunnen rechtvaardigen.

Zoals de geachte afgevaardigde wellicht bekend is, worden de auteursrechten en de rechten die daarmee verband houden, zoals de rechten van platenproducenten en van artiesten die betrokken zijn geweest bij muziekopnames die door onlinewinkels worden verkocht, doorgaans op een nationale basis in licentie gegeven. De Commissie beschikt echter niet over informatie die kan verklaren waarom de noodzaak om een licentie voor de auteursrechten te verkrijgen in het geval van de onlinewinkel van iTunes ertoe kan leiden dat er in Polen geen gebruik gemaakt kan worden van die onlinediensten.

Naast de toepassing van bovengenoemde non-discriminatiebepaling in artikel 20, lid 2, van de Dienstenrichtlijn dienen autonome besluiten van dominante ondernemingen beoordeeld te worden op grond van artikel 102 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. In dat artikel is het navolgende bepaald: "Onverenigbaar met de interne markt en verboden, voor zover de handel tussen lidstaten daardoor ongunstig kan worden beïnvloed, is het, dat een of meer ondernemingen misbruik maken van een machtspositie op de interne markt of op een wezenlijk deel daarvan."

De Commissie zal zich blijven inspannen om de obstakels te verwijderen die nog steeds een belemmering vormen voor de ontwikkeling van een legitieme pan-Europese muziekindustrie en om consumenten in staat te stellen, ongeacht hun verblijfplaats, overal in de EU producten uit onlinewinkels te kopen. Het uit de weg ruimen van de vastgestelde obstakels is, in combinatie met een effectieve handhaving in de lidstaten van artikel 20, lid 2, van de Dienstenrichtlijn, van fundamenteel belang voor het verwezenlijken van deze doelstellingen.

*
* *

Vraag nr. 57 van Morten Messerschmidt (H-0107/10)

Betreft: Grenscontrole

Volgens de Deense politie zijn het vorig jaar 203 maal personen aangehouden aan wie een inreisverbod was opgelegd. Volgens de politie is dit waarschijnlijk slechts het topje van de ijsberg. En volgens de Deense Jean Monnet professor Marlene Wind, is het voor uitgewezen criminelen door de open grenzen gemakkelijk geworden terug te komen en nieuwe misdaden te plegen.

Hoe staat de Commissie derhalve tegenover de grootschalige grensoverschrijdende criminaliteit in de EU? En tegenover de gebrekkige misdaadbestrijding in Bulgarije en Roemenië in verband met de plannen om de grenscontroles aldaar met ingang van volgend jaar eveneens af te schaffen?

Antwoord

Het creëren van een ruimte zonder interne grenscontroles gaat vergezeld van een aantal ondersteunende maatregelen, waaronder een effectieve samenwerking op het gebied van politie en justitie. Tegen deze achtergrond zijn de communautaire wetshandhavende instanties Europol en Eurojust opgericht. Daarnaast is er een aantal wettelijke instrumenten aangenomen teneinde de lidstaten in staat te stellen grensoverschrijdende criminaliteit op effectieve wijze te bestrijden. Een voorbeeld van een dergelijk instrument is het besluit van 2008 om de grensoverschrijdende samenwerking te intensiveren, met name met het oog op het bestrijden van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit. De regelgeving heeft vooral betrekking op de geautomatiseerde uitwisseling van informatie in verband met grote evenementen en op het bestrijden van terrorisme en andere vormen van grensoverschrijdende politieke samenwerking.

Wat de efficiëntie van inreisverboden betreft, willen wij de geachte afgevaardigde graag wijzen op Richtlijn 2008/115/EG over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (welke richtlijn uiterlijk in december 2010 door de lidstaten omgezet dient te zijn). In deze richtlijn is de mogelijkheid vastgelegd voor een geharmoniseerd inreisverbod voor de gehele EU. Dit inreisverbod heeft preventieve effecten en bevordert de geloofwaardigheid van het Europese terugkeerbeleid doordat er een duidelijk signaal wordt gegeven dat mensen die geen verblijfsrecht hebben en de migratieregels in de lidstaten van de EU negeren, zich voor een specifieke periode niet opnieuw op het grondgebied van een van de lidstaten van de EU mogen begeven.

Met betrekking tot Bulgarije en Roemenië wordt het opheffen van de interne grenscontroles in overeenstemming met het Toetredingsverdrag voorafgegaan door een specifiek evaluatieproces om te verifiëren of aan alle randvoorwaarden van het Schengen-acquis is voldaan.

Dat evaluatieproces bestrijkt niet alleen de externe grenzen, de visa en de politieke samenwerking, maar ook het Schengen-informatiesysteem en de gegevensbescherming. Bulgarije en Roemenië hebben maart 2011 vastgesteld als streefdatum voor het opheffen van de interne grenscontroles. De evaluaties zijn in 2009 begonnen en zullen in 2010 worden voortgezet.

De verantwoordelijkheid voor de conclusie of er wel of niet aan alle randvoorwaarden is voldaan en voor het besluit om de interne grenscontroles op te heffen, berust volledig bij de betreffende lidstaten.

Het succes van de Schengen-ruimte is afhankelijk van het wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten en van hun capaciteiten om de ondersteunende maatregelen die het opheffen van de interne grenscontroles mogelijk maken, integraal ten uitvoer te leggen. De effectieve bestrijding van corruptie en het intensiveren van de politieke en juridische samenwerking zijn in dit verband belangrijke factoren die essentieel zijn voor het opbouwen van dat onderlinge vertrouwen. De Commissie ondersteunt de inspanningen op dit gebied en houdt de betreffende ontwikkelingen in Bulgarije en Roemenië nauwlettend in de gaten. In het kader van het mechanisme voor samenwerking en toetsing evalueert de Commissie de hervorming van de rechterlijke macht en de strijd tegen corruptie en de georganiseerde criminaliteit. Het aanpakken van grensoverschrijdende criminaliteit vormt een belangrijk aspect van die evaluatie. De Commissie baseert haar evaluatie op verschillende bronnen, inclusief informatie van de andere lidstaten, en zal in haar zomerverslag aanbevelingen doen over de wijze waarop de situatie verbeterd kan worden.

*
* *

Vraag nr. 58 van Charalampos Angourakis (H-0110/10)**Betreft: Privatisering van de scheepswerven van Skaramanga**

De door opeenvolgende Griekse regeringen afgedwongen privatisering van de scheepswerven van Skaramanga heeft voor de werknemers dramatische gevolgen gehad in de zin van het verlies van honderden arbeidsplaatsen. De nieuwe eigenaar van de werven, Thyssen Krupp, doet ze nu weer van de hand, na eerst 3 miljard euro te hebben ontvangen voor de bouw van onderzeeboten, hoewel de contracten met de Griekse overheid waren opgezegd en het product niet is geleverd. De scheepswerven zijn in verschillende delen ontmanteld en er is een apart bedrijf voor rollend materieel gecreëerd. De 160 werknemers van dit bedrijf hebben al bijna tien maanden geen salaris ontvangen. In mediaberichten wordt het verlies van opnieuw honderden banen aangekondigd en is sprake van handjeklap tussen multinationals over de eigendom van de scheepswerven en met de regering om de nieuwe eigenaren miljarden euro van de bewapeningsprogramma's 2010-2011 als 'bruidschat' te kunnen meegeven.

Vindt de Commissie met mij dat de liberalisering van de markten en de toepassing van de mededingingsregels op de scheepsbouwsector, zoals besloten door de EU en de opeenvolgende Griekse regeringen, geleid hebben tot de uitholling van deze industrie in Griekenland (een land met een lange maritieme traditie), tot achteruitgang van de werkgelegenheid en schending van de rechten van de werknemers, ten faveure van het winstbejag van de multinationale consortia?

Antwoord

De toepassing van de mededingingswetten is bedoeld om een eerlijke en effectieve mededinging ten gunste van Europa en zijn burgers te waarborgen. Een eerlijke mededinging leidt immers tot lagere prijzen, een hogere kwaliteit, meer keuze voor de consumenten en meer technologische innovatie, hetgeen allemaal bevorderlijk is voor de ontwikkeling van de Europese economie. De mededingingsregels die opgenomen zijn in het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie bevatten een algemeen verbod op staatssteun (tenzij er sprake is van buitengewone, gerechtvaardigde omstandigheden) om te voorkomen dat overheidsinterventies de mededinging en handel in de EU verstoren. In bepaalde situaties kan de Commissie staatssteun goedkeuren voor de herstructurering van een onderneming in moeilijkheden, ook in de scheepsbouw. Het is echter de verantwoordelijkheid van de publieke instanties om te zorgen dat die steun op adequate wijze ten uitvoer wordt gelegd.

In 1997 heeft de Commissie Griekenland de mogelijkheid geboden om de civiele commerciële activiteiten van Hellenic Shipyards te financieren door staatssteun goed te keuren voor een bedrag van 160 miljoen EUR⁽²⁴⁾. Helaas is niet aan een aantal essentiële voorwaarden voldaan die aan die goedkeuring waren verbonden. Daarnaast heeft Griekenland tot 2002 herhaaldelijk onwettige en onverenigbare financiering verstrekt voor de verliesgevendende civiele activiteiten van de werf.

De Commissie vervult een toezichthoudende rol teneinde te waarborgen dat de regels voor staatssteun op juiste wijze door de lidstaten worden toegepast. Vanwege het niet nakomen van de voorwaarden en de daaropvolgende onwettige steun die aan de scheepswerf is verstrekt, heeft de Commissie, na een diepgaand onderzoek op basis van de regels voor staatssteun als neergelegd in het EG-Verdrag, Griekenland verzocht om meer dan 230 miljoen EUR aan onwettige steun terug te vorderen⁽²⁵⁾.

De Commissie wil in dit verband graag opmerken dat uitsluitend de eigenaar van de scheepswerven verantwoordelijk is voor de verkoop van de scheepswerven en voor alle andere besluiten betreffende de reorganisatie. De bevoegdheden van de Commissie zijn beperkt tot het controleren van de interventies van de staat in de economie; zij kan geen invloed uitoefenen op bedrijfseconomische keuzen van ondernemingen.

Met het oog op de bescherming van werknemers kent het wettelijk kader van de EU verschillende richtlijnen die van bijzonder belang kunnen zijn in de context van de herstructurering van de scheepsbouw in de EU. Daarbij kan met name gedacht worden aan Richtlijn 98/59/EG van de Raad van 20 juli 1998 inzake collectief ontslag⁽²⁶⁾, Richtlijn 94/45/EG inzake de instelling van een Europese ondernemingsraad⁽²⁷⁾, Richtlijn 2002/14/EG tot vaststelling van een algemeen kader betreffende de informatie en de raadpleging van

(24) Zie zaak N 401/1997.

(25) PB L 225 van 27.8.2009.

(26) PB L 225 van 12.8.1998.

(27) PB L 254 van 30.9.1994.

werknemers in de Europese Gemeenschap⁽²⁸⁾, Richtlijn 2001/23/EG van de Raad inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van ondernemingen of vestigingen⁽²⁹⁾ en Richtlijn 2008/94/EG betreffende de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever⁽³⁰⁾.

Deze richtlijnen zijn in de Griekse nationale wetgeving omgezet. Dat betekent dat het de verantwoordelijkheid van de bevoegde nationale instanties is, met name van de rechters, om een adequate en effectieve toepassing van de omgezette nationale voorschriften te waarborgen in het licht van de specifieke omstandigheden van elk geval. Die nationale instanties dienen te beoordelen of de betreffende werkgevers aan alle verplichtingen op grond van die bepalingen hebben voldaan.

*

* *

⁽²⁸⁾ PB L 80 van 23.3.2002.

⁽²⁹⁾ PB L 82 van 22.03.2001.

⁽³⁰⁾ PB L 283 van 28.10.2008.